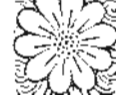
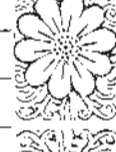
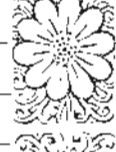
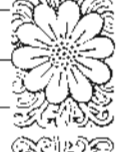
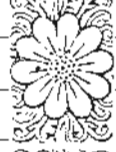
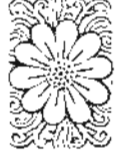

BURMESE
CLASSIC

စောပြင်
ရာဘက်စာအုပ်အဖွဲ့

၁၉၈၈ခုနှစ်

ဩဂုတ်လ

ပထမအကြိမ်

အုပ်စု-၃၈၀၀

၃၂-ကျပ်

စာမူနှင့်ဖြူရောင်

မျက်နှာဖုံးနှင့်ဖြူဖြူဖြူဖြူ

မျက်နှာဖုံးရိုက် နန်းသင်္ဃာ

ထုတ်ဝေသူ

ဒေါ်မြမြ ၀၁၆၆၃

ဘိုးတော်စာပေအခန်း(၆)တိုက်

ပဆပသ၊ရန်ကုန်

ပုံနှိပ်သူ

ဒေါ်တင်မီ ၀၂၈၃၉

နန်းသင်္ဃာပုံနှိပ်တိုက်

၁၉၆၂၊၃၉ လမ်း၊ရန်ကုန်မြို့

မျက်နှာဖုံး၊ပန်းချီတင်မောင်မောင်

BURMESE CLASSIC

တရားဥပဒေနှင့် ဆန့်ကျင်သည့်
တင်စုံတစ်ရာသော ငြိမ်မှုရေး
လွန်သူများသည် ပထမ အချုပ်
ထဲကို ရောက်မည်။ ဒုတိယ
ထောင်ကို ရောက်မည်။ ၈.တိယ
ရဲဘက်စခန်းကို ရောက်မည်။

အမျိုးသားဖြစ်စေ၊ အမျိုးသမီး
ဖြစ်စေ၊ ပြစ်မှုကျူးလွန်၍ အပြစ်
ရှိကြောင်း အဆုံး အဖြတ်ခံရ
လျှင် အချုပ်၊ ထောင်နှင့်
ရဲဘက် စခန်း သို့ လေ့မသွေ
ထောက်ရမည်ပါလေ။

အမြင်သက်သာသယောင်ရှိသော်လည်း လက်တွေ့အလုပ်ခွင်မှာ မသက်သာ။

ကျောက်ထုသမားများ ကျောက်ထုရသည့် အဆောက်အအုံများမှာ အကာမရှိ၊ အမိုးသာရှိသော တဲတန်းလျှားများဖြစ်၍ နံနက်မှ ညနေခင်းသို့တိုင် ကျောက်ထုကြရသည်။

နားနေ၊ ခိုနေ၍ မရ။

သတ်မှတ်ပေးထားသော ကျောက်ပုံအရေအတွက်ရအောင် ထုရသည်။ သတ်မှတ်ချက်မပြည့်မီလျှင် အဆင့်ဆင့်သော အရေးယူမှုကို ခံရမည်။ ဂံချိန်စံညွှန်း မမီသူများမှာ ခံစားခွင့်ပေးထားသော ခံစားခွင့်များ လျော့ပေါ့ခြင်း ခံရမည်ဖြစ်သောကြောင့် အလုပ်ခွင်တွင် ရေသာခိုလို မရ။

လုပ်လျှင်စံရမည်၊ မလုပ်လျှင်ခံရမည်။ ပိုလုပ်လျှင် ပို၍ အခွင့်အရေး ခံစားရမည်။

ရေသာခို အချောင်လိုက်သူများအတွက် ရဲဘက်စခန်းတွင် ခနရာ မရှိ။

ရဲဘက်အကျဉ်းသူများ ကျောက်ထုဆင်းရသည့် အလုပ်ခွင် အဆောက်အအုံမှာ အမိုးသာရှိ၍ လေးဘက်လေးတန်တွင် အကာအရံမရှိ။ ထိုက်လာသည်လေမှာ လေပူကြီး။

ချွေးထွက်လျှင် ချွေးစေးတွေ ထွက်တတ်သည်မို့ အနေရ အထိုင်ရ အလွန်ခက်သည်။ စေးထန်းထန်းရေကို တစ်နေ့ တစ်ခါသောက်မှ အနိုင်နိုင် ချိုးရသည်။ ရေမချိုးရ မနေနိုင်သည့် နွေသက်ရောက်လျှင် ရေက စိုစွန်းသည်။

အခန်း (၁)

အခက်အခက်တွေ ဝေဆာနေသည့် သစ်ပင်ကြီးများနှင့် အရိပ်အာဝါသ ကောင်းကောင်းမရှိသည့် နေရာတွင် ကျောက်ထုသမားများ ကျောက်ထုနေရသည်။

အမျိုးသားထက် အမျိုးသမီး ပို၍များသော အဆိုပါ ကျောက်ထုစခန်းမှာ အထက်မောပြည်၏ ရာသီဥတု ပူပြင်းသော နေရာတွင်ရှိသည်။ အမျိုးသား အကျဉ်းသားများက ဒိုင်းနမိုက်များ၊ ဝကျောက်ခွက်ရိယာများဖြင့် ခွဲပိုလိုက်သည့် ကျောက်တုံးများကို လိုက်နာသည့် အရွယ်အစား အမျိုးမျိုးရရှိရန် အမျိုးသမီးများက ကျွမ်းကျင်စွာ ခွဲခြားပေးခြင်းဖြစ်သည်။

ညဘက်အိပ်ရာသည့် အိပ်ဆောင်ကြီးတွေက အလုပ်ပိတ် အိမ်ဆောင်ကြီးတွေ၊ ပြတင်းပေါက်တို့ ဘာတို့မရှိ၊ ထိပ်ဘက်အဝင်အထွက်အပေါက် တစ်ပေါက်သာရှိသည်။

ဝါးထရုံကြားမှ တိုးဝင်လာသည့်လေမှာ အေးမြခြင်းမရှိ၊ ဝါးတစ်မိုး ဝါးထရုံကာ အဆောက်အအုံကြီးမှာ မှောင်ပိတ်နေသည်။ ပူအိုက်သည်မှာ မခံသာအောင် ရှိတိ၏။

လူတစ်ထွေးကြီးထဲမှ ထွက်လာသည့် အနံ့ အငှက်ဆိုးများကြောင့် ရောက်စက အနေခက်၊ အထိုင်ခက် ရှိရသည်။ နေသားကျသွားတော့မှ နေတင်ထိုင်ထက် ရှိသွားသည်။

အိပ်ရာသည့် ဝါးကြမ်းခင်းမှာ မညီမညာသည့်အပြင်၊ ခြင်ထောင်တင်လုံးကို ဝေးဝေးယောက်အိပ်ရာသောကြောင့် ချောင်ချောင်ချိချိမရှိ။ အအိပ်ကြမ်းညှင့် တွဲကျလျှင် ပိုဆိုးသည်။ တစ်ချို့က ကိုယ်နဲ့ ဆိုးသည်။ လက်ပတ်စောင့်နံ့ညှင့် တစ်ခြင်ထောင်ထဲအိပ်ရာလျှင် ပို၍ မလှယ်။

BURMESE CLASSIC

ဆောင်းရာသီတစ်ရပ် နေလို့နည်းနည်းကောင်းသည်။ နွေရာသီမှာ နေလို့ မကောင်း။ ပိုဆိုးသည်မှာ မိုးရာသီ။ ဘယ်လောက်ပဲ သန့်အောင် နေပေမယ့် နေလို့မရ၊ ကိုယ် တစ်ယောက်တည်းမှ မဟုတ်ဘဲကိုး၊ မတစ်ရာ သမီးတွေထဲမှာ အနေအထိုင် ပက်စက်သူက အများစု။

ပြောလွန်းတော့လည်း စကားများရတာပဲ အဖတ်တင်သည်။ အနေအထိုင် ပုံစံပြောင်း၊ သည်ကြားထဲက ပြေးကြသေးသည်။ ကိုယ့်အိမ်မဟုတ်ဘူး၊ သည်လောက်သန့်ချင်လျှင် မရောက်အောင် နေရောပေါ့လို့။

ရဲဘက်စခန်းတွင် ထောင်ထဲမှာထက် အနေအထိုင် လူတိလပ်မှုရှိသော်လည်း နေရေးထိုင်ရေးမှာမူ ထောင်ထဲလောက် မကောင်းပေ။ အုတ်ခိုးမြင်မြင်ကြီးတွေ ကာရံထားဘဲ သံဆူးကြိုးများ ကာရံထားသဖြင့် ပတ်ဝန်းကျင်မြင်ကွင်း လူတိလပ်မှုရှိသည်။ အုတ်ခိုးမြင်မြင်ကြီးများ ကာရံထားသည့် ထောင်တွင်း ပတ်ဝန်းကျင်မြင်ကွင်း လူတိလပ်မှု မရှိစေကာမူ အနေအထိုင် သန့်ပြန့်၍ ချောင်ချောင်ချိချိရှိသည်။

ထောင်နှုန်းရဲဘက်စခန်းကို ဘယ်သို့ဘယ်ညးဟူ၍ နှိုင်းယှဉ်သော်လည်း တကယ်တမ်းဆိုရပါမူ ထောင်ရောရဲဘက်စခန်းပါ ဘယ်နေရာမှ မကောင်းပါ။ ဘယ်နေရာမှ မဆုတ်အိပ်ပါဟု ဆိုရမည်သာ။

ထောင်ကျအကျဉ်းသားဖြစ်သာရင် လလေးယမားက လွဲ၍ လကြီးယမားနှင့် နှစ်ယမားများကို ထောင်ထဲတွင် မထားတော့ဘဲ ရဲဘက်စခန်းသို့ အပြန်ဆုံးပို့လေ့ရှိ၏။ နေချင်သည့်နေရာတွင် မနေရဘဲ ထားရာပိုရာတွင် နေရသူဆို၏ဘာမှာ မှောင်းရိပ်မထင်ရာ၊ အကောင်းဘက်သို့ မျက်မှောက်မပြုရော။

အိတ်စေ ယိုမရောက်အပ်သောနေရာသို့ ရောက်လာသူများထဲတွင် အားကောင်းမောင်းသန် ယောက်ျားများသာမဟုတ်၊ အားနည်း မိန်းမသားများလည်း ရောက်ကြသည်။ ယခင်က မိန်းမသားသင်္ဘောသို့ အရောက်အပေါက် နည်းသည့်အတိုင်း မိန်းမထောင်မှာ ကြပ်ကြပ်တည်းတည်းမရှိ၊ ထို့ကြောင့်ပင် ယောက်ျားများထောင်တက်တွင် နှစ်ထပ်အဆောင်ကြီးတွေ သေးငါးခံခြောက်လုံး၊ စောက်သားရသော်လည်း မိန်းမထောင်တက်တွင်

တောင်ကြီးလျှင် နှစ်ထပ်အဆောင်တစ်ဆောင်၊ အောင်သေးလျှင် တစ်ထပ်အဆောင်တစ်ဆောင်လောက်သာ ဆောက်ထားရသည်။

သို့တိုင်မိန်းမထောင်တွင် မလှည့်သာမပဲ သာရှိအောင်လူများ သည်ဟူ၍မရှိပေ။ ချောင်ချောင်ချိုချိုရှိလွန်းလို့ ချောက်ကပ်ကပ် နှင့် အလွန်ပျင်းစရာကောင်းသည့်ဟု ပြောစမှတ် ပြုကြသည်။ ယခုထိုပြောစမှတ်ကောင်းမှာ ပျက်ပြယ်သွားလေပြီ။ မိန်းမထောင် မှာ အချုပ်သူမ၊ အကျဉ်းသူမတွေ ဝင်လာမခဲ တသဲသဲရှိသော ကြောင့် ကျောတစ်ခင်းစာ နေရာကိုရဖို့သော်မှ ခက်ခဲလှအောင် ပြုသိပ်ကြပ်တည်းနေသည်။

ထို့ကြောင့်လည်း ရဲဘက်စခန်းများတွင် အမျိုးသမီး ကျောက်ထုစခန်းများရှိလာသည်ပါ။

မိန်းမထောင်သို့ ရောက်လာသူ အကျဉ်းသူမ နှစ်မျိုးနှစ်စား ရှိသည်။ တစ်မျိုးမှာ ထောင်ထဲသို့ ရောက်မည်မှန်းသိလျက် ဥပဒေနှင့်ဆန့်ကျင်ဘက် အလုပ်များကိုလုပ်၍ ထောင်ထဲသို့ ဝင်စို့ ထွက်စို့ လုပ်နေသူများဖြစ်၍၊ တစ်မျိုးမှာ အကြောင်း အခန့်မသင့်၍ ဒါမှမဟုတ် တစ်ကြိမ်တစ်ခါ အမှားအလွင်းလုပ် မိလို့ မမျှော်လင့်ဘဲ ထောင်ထဲသို့ရောက်လာသူများ ဖြစ်ကြ၏။

ပြည်တန်ဆာ လုပ်ငန်းလုပ်ကိုင်နေသူများ မှောင်ခိုစီးပွားရေး လုပ်ငန်းနှင့် ဆက်နွယ်ပတ်သက်နေသူများ၊ အရက်ပုန်း အရောင်း အဝယ်လုပ်နေသူ၊ မိန်းမသားဖြစ်လျက် ထောင်းကစား ကျူး သူများ၊ လိမ်လည်မှုအမျိုးမျိုး ကျူးလွန်သူများနှင့် မိန်းမသူခိုး များမှာ ထောင်ကိုဝင်စို့ ထွက်စို့ လုပ်နေကြသူများပင် ဖြစ်၏။

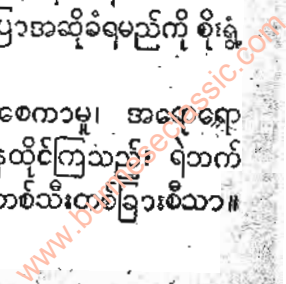
ရန်ခိုက်ဒေါသဖြစ်ရာမှ လက်ရောက်ကျူးလွန်မှု လွန်ကဲ သွား၍ အကြောင်းအခန့်မသင့်လို့ ရောက်ရသူ၊ သွားရင်း လာရင်း ခလုတ်တိုက်မိလို့ မှောက်လျက်လဲဆိုင်လို့၊ မှင်းပြစ်မှု သက်ရောက်လိမ့်မည်မထင်လို့ လုပ်မိရာမှ မမျှော်လင့်ဘဲ အုတ်ရိုး နှင့်မိတ်ဖွဲ့လိုက်ရသူ၊ သူတစ်ပါးကျူးလွန်ထားသည့် မှုပြစ်ထဲသို့ ဘုမသိ၊ ဘမသိ လက်ဝင်လျှိုမိသူများ မျက်စိလည်လမ်းမှား၍ ထောင်ထဲသို့ရောက်ကြရသူများ ဖြစ်၏။

ထိုနှစ်မျိုးမှာ ထောင်ထဲရောက်ပုံချင်း မတူသလို၊ ဗီဇစရိုက် အမူအကျင့် အပြောအဆို အနေအထိုင်လည်း မညီတူကြပေ။

ပထမအမျိုးအစားမှာ ဖြစ်သလိုနေပြီး၊ အပြောအဆို အနေအထိုင်ကြမ်းတမ်းသည်။ အရှက်အကြောက်ကင်းမဲ့သည်။ မကြားဝံ့ မနာသာ အပြောအဆိုများနှင့် ယှဉ်ပါး၍ ဘရုတ် သူကွနေထိုင်ကြသည်။ သူတို့အစုမှာ ထောင်ထဲတွင်လည်း ထိုနည်းလည်းကောင်း၊ ရဲဘက်စခန်းတွင်လည်း ထိုအတူ သာပင်။

ဒုတိယအမျိုးအစားမှာထောင်ထဲသို့ ရောက်နေသည့်တိုင် ကိုယ့်သိက္ခာကိုကိုယ်ထိန်းသိမ်း၍ အနေအထိုင် ကျစ်လစ်သည်။ အပြောအဆို ယဉ်ပါးသည်။ အပြုအမူ ထိန်းထိန်းသိမ်းသိမ်း ရှိသည်။ ဝန်ထမ်းပိုင်းဆိုင်ရာ၏ အပြောအဆိုခံရမည်ကို စိုးရွံ့ သည်။

ထိုနှစ်စုမှာကြမ်းတမ်းပြောတည်း နေကြစေကာမူ၊ အရေးရှေ့ အနှော့နှော့မရှိ၊ အစုအကွဲအပြားဖြင့် နေထိုင်ကြသည်။ ရဲဘက် စခန်းရောက်တော့လည်း ထိုနှစ်စုမှာ တစ်သီးတစ်ခြားစီသာ။

ပထမအစုမှာလူများစု၊ ဒုတိယအစုမှာလူနည်းစု။

ဒေါ်ခင်အေးမြင့်မှာ ဒုတိယအစုထဲတွင် ပါဝင်သည့် အကျဉ်းသူ။

သူ့ အကြောင်း၊ သူ့ ဖြစ်ရပ်ကလည်း ဆန်းကြယ်သည်။ သူ့ ဘဝ ခရီးတစ်လျှောက်တွင် ဥပဒေနှင့်ဆန့်ကျင်သောမည်သည့် အလုပ်ကိုမျှမလုပ်ခဲ့။ တစ်စုံတစ်ရာသော ဖြစ်မှုကိုမကျူးလွန်ခဲ့။ ဒုစရိုက်လျှင်ငန်းနှင့်မဆက်နွယ်၊ မပတ်သက်ခဲ့။ ဒါပေမယ့် အချုပ်ခန်းရောက်ခဲ့ရသည်။ တရားရုံးတွင် အမှုဆိုင်ခဲ့ရသည်။ ပြစ်ဒဏ်အကျဉ်းသူအဖြစ် ထောင်ထဲသို့ရောက်ခဲ့ရသည်။ ထိုမှ ရဲစခန်းဘက်သို့။

* * *

ဒေါ်ခင်အေးမြင့်ကို တရားရုံးက အပြစ်ပေးလိုက်သည်မှာ အပြစ်မရှိဘဲ အပြစ်ပေးလိုက်ခြင်းမဟုတ်။ ပြစ်မှုကိုတကယ်ကျူးလွန်ခဲ့၍သာ တရားဥပဒေနှင့်အညီ အပြစ်ပေးလိုက်ခြင်း ဖြစ်၏။

ထိုပြစ်မှုကို ကျူးလွန်ခဲ့ကြောင်း ဆူကိုယ်တိုင်ကလည်း ပြော၍ ဆိုချက်ပေးခဲ့သည်။

တကယ်တမ်းဆိုရပါမူ ထိုပြစ်မှုကို သူမကျူးလွန်ခဲ့။ ထို့ကြောင့်ဆန်းကြယ်သည်ဟု ဆိုရခြင်းပါ။

ဒေါ်ခင်အေးမြင့်၏ဖခင်မှာ အငြိမ်းစားယစ်မျိုးဝန်ထောက် မိခင်ဖြစ်သူမှာ ယေတည်ကတည်းက ကွယ်လွန်သွားသည်။ ဖခင်ဖြစ်သူက တဦးတည်းသောသမီးကလေးကို ထွေးထွေးပိုက်ပိုက် ချစ်မြတ်နိုးလွန်းသောကြောင့် ကွယ်လွန်သွားသည်အထိ နောက်အိမ်ထောင်မပြုခဲ့။

ယစ်မျိုးဝန်ထောက်ကြီး ဦးဘမြင့်မှာ သူ့ဌေးစာရင်းမဝင် သော်လည်း တင့်တောင်းတင့်တယ်၊ ထည်ထည်ဝါဝါ၊ ဟန်ရပန်ရ နေနိုင်ခဲ့မက။ သင့်တင့်သော ရွှေငွေရတနာများကိုလည်း စုံမီဆောင်းမိရှိခဲ့သည်။ လူ့သတ်တန်းစားအထက်ဆင့် ချမ်းသာစာရင်းဝင်ဟုဆိုရမည့် အနေအထားရှိ နှစ်။

ဒေါ်ခင်အေးမြင့်မှာ အဒေါ်တစ်ယောက်၏ အုပ်ထိမ်းမှု အောက်တွင်စိတ်ချမ်းသာကိုယ်ချမ်းသာ မကြောင့်မကျမစောင့်မတ နေနိုင်ခဲ့ရ၏။ အဒေါ်အဖျိုကြီးက တထိန်းအသိမ်းကောင်းသလို၊ ဒေါ်ခင်အေးမြင့်ကလည်း အစနာအထိုင်ကျစ်လစ်၍ လူ့ခြံရွှင်မလေးအဖြစ် အများ၏ အသိအမှတ်ပြုခြင်းကို ခံခဲ့ရသည်။

အိမ်ထောင်ပြုသည့်အခါ မိမိသဘောကျမဟုတ်ဘဲ ဖခင်ကြီးနှင့်မိခင်သဖွယ် သဘောမမှန်သည့် အဒေါ်ဖြစ်သူ၏ အဖီအဖ ဖြင့်အိမ်ထောင်ပြုခဲ့ရသည်။

၁၀ ● ကျော်မြသန်း

ခင်ပွန်းသည်မှာအများက သူ့ဌေးဟု အသိအမှတ်ပြုခံရသူ၊ ရှိုးသားမူဂုဏ် အပြည့်ရှိ၍ ဒေါ်ခင်အေးမြင့်ကိုလည်း တုန်နေအောင်ချစ်သည်။ ရွှေပေါ်မြတင်ထားခဲ့ပါသည်။ ဒါပေမယ့် သက်ဆိုးမရှည်။ ငယ်ငယ်ရွယ်ရွယ်နှင့် ဒေါ်ခင်အေးမြင့်ကို မျက်ကွယ်ပြုသွားသည်။

ထိုနောက် ဒေါ်ခင်အေးမြင့်၏ ဘဝအပြောင်းအလဲမှာ -

အခန်း (၂)

အမှုစစ်ရဲအရာရှိ၏ စားပွဲရှေ့ကုလားထိုင်တွင် ထိုင်နေသည့် အမျိုးသမီးကြီး၏ ဟန်ပန်မှာ ကြောက်ရွံ့ထိတ်လန့်မှု အရိပ်မထင်ဘဲ တည်တည်ငြိမ်ငြိမ်ရှိ၍ လက်နှစ်ဘက်ကို ပေါင်ပေါ်တင်ပြီး မျက်လွှာချထားသည်။ ဥပဓိရုပ်သန်ပြန်၍ ငယ်စဉ်က ချောမောလှပသော ရုပ်ရည်ပိုင်ရှင်ဖြစ်ကြောင်း ပေါ်လွင်သည့် အလှအရိပ်အဆင်များမှာ လျော့ပါးရုံမျှသာ ရှိ၍ ကွယ်ပျောက်သောအနေအထားသို့ မရောက်သေးပေ။ ခန့်ငြားရိပ်ထပ်ပျနေဆဲသာ။

ရဲအရာရှိမေးမြန်းသည့် မေးခွန်းများကို အစီအစဉ်မရှိ၊ ထွက်သိပြောကြားနေသော ဒေါ်ခင်အေးမြင့်၏ အသံမှာတုန် ရင်ခြင်းမရှိ၊ ပကတိသံမှန်အတိုင်း ထူးနူးရတု့ပြန် ပြောကြား နေသည်။ အမှုစစ်အရာရှိကြီး ရင်ကျက်နေသည့် ရဲအရာရှိမှာ ဒေါ်ခင်အေးမြင့်က ဆိုအမှုကို သူ့ကိုယ်တိုင်ကျူးလွန်ခဲ့ပါသည် ဟုဝန်ခံပြောဆိုနေသည်ကို လက်ခံရန် စနိုးလေးနေသည်။ ရဲအရာ ရှိက ဒေါ်ခင်အေးမြင့်အပေါ် တရားခံပေးမြင်သာအောင် ဒွံဟ သံသယစိတ် ဖြစ်ပေါ်နေသည်။ တရားခံတစ်ချို့ သည် ပြစ်မှုကို ကျူးလွန်ပြီးသည့်အခါ ထိုပြစ်မှုကိုမကျူးလွန်ပါဟု အကြောက် အကန်ငြင်း၍ ဘူးကွယ်ကြသည်။

တချို့ မှာမူ ဝေ့လည်ကြောင်ပတ်ဖြင့်ဖြောင့်ကွယ်ကြသည်။ တချို့ ကမတော့ ကာကွယ်ပိုင်ခွင့်ကို မယူဘဲဆိုက်ရိုက်ဖြောင့် ဆိုဝန်ခံကြသည်။

၉၅./ ရာခိုင်နှုန်းသော တရားခံများမှာ ပြစ်မှုကိုလွယ်လွယ် ကုန်တည့်တည့်မတ်မတ် ဝန်ခံရိုးထူးစံမရှိ။ ဝန်ခံအောင်လုပ် သောနည်းများကို သုံးရသောကြောင့် မကြာခဏပြဿနာပေါ် ရသည်။

အမှုစစ်ရဲအရာရှိများမှာ တရားခံအလွယ်တကူ ဖြောင့်ဆိုဝန် ခံချက်ပေးလျှင်ဝမ်းသာစမြဲရှိကြ၏။ ဒိတ်စိုက်ငွေဖြင့် သက်ပက် ရည်ထိုက်ပြီး ဆေးလိပ်တို့ဘာတို့ပင် ဝယ်ပေးကြသည်။

ဒေါ်ခင်အေးမြင့်ကျတော့တစ်မျိုး။ ရဲအရာရှိကိုယ်တိုင်က ပြောဆိုဝန်ခံချက် ပေးနေသည်ကို လိုလိုလားလားလက်ခံချင်။ ရဲအရာရှိတိုင်းအနေဖြင့် မလုပ်အပ်

ရာသည်ကိုပင် လုပ်မိသည်။ ပြစ်မှုကျူးလွန်ပါသည် ဟုသော ထွက်ဆိုချက်ကို ပြောင်းလဲထွက်ဆိုရန် စကားလမ်းကြောင်း ပေးခဲ့သည်။ ဒေါ်ခင်အေးမြင့်ကစကားလမ်းကြောင်း ပေးသည့် နောက်ကဲ့မလိုက်၊ သူ့ထွက်ဆိုချက်ကိုမပြင်။

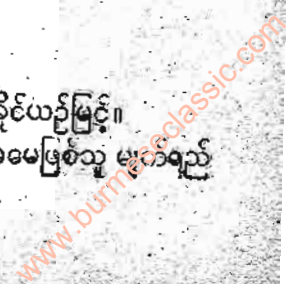
‘အမှုကရဲအာမခံပေးပိုင်ခွင့်မရှိဘူးအစ်မကြီး’
‘အာမခံတွေဘာတွေလည်း မလုပ်ချင်ပါဘူး။ အမှုမြန်မြန် ပြီးဖို့သာကူညီပါလို့ ငွေကြွာရပ်ခံပါရစေ’

အဲဒါ-ကျွန်တော်တို့မတတ်နိုင်ပါဘူး။ တရားရုံးကပဲတတ် နိုင်ပါတယ်။ ခုအစ်မကြီးကို ဗိုလ်တထောင်ရဲစခန်းကို ဝို့ရပါ လိမ့်မယ်။ ကျွန်တော်တို့စခန်းမှာ မိန်းမအချုပ်သမားထားလို့ မရပါဘူး။ နက်ဖြန်မနက်ရုံးပို့ပါမယ်။ အဲဒီမှာဖြောင့်ချက် ပေးလို့ရပါတယ်။ မပေးချင်လည်းရပါတယ်။ အစ်မကြီးရဲ့ အန္တရာယ်အတိုင်းပါ။ အခုကျွန်တော်ဘာကူညီရမလဲပြောပါ။ တတ် နိုင်သမျှလုပ်ပေးပါမယ်။

‘ဟုတ်ကဲ့၊ ကျေးဇူးတင်ပါတယ်။ ဒုက္ခပေးပါရစေနဲ့။ အာအကူအညီမှ မလိုအေးပါဘူး။ ပို့စရာရှိတဲ့ နေရာကိုသာ ပို့ပေးပါ’

‘လက်မက်ချည်ထိုးဘာထိုးသောက်ပြီးမှ အေးအေးဆေးဆေး အဖွားတာပေါ့အစ်မကြီး’

ထိုစဉ်ဆမ်းဖြစ်သူထောက်လာသည်။ တစ်ဦးစည်းသောအမီး နာမည်က ခိုင်ယဉ်မြင့်။ သမီးမျက်ရည် ဝေ့လည်လာတော့ အပေဖြစ်သူ မျက်ရည် ကျရစ်သည်။

‘ဒါကျွန်မသမီးပါ’
‘အော်-ထိုင်ပါ’

‘ဟုတ်ကဲ့၊ ကျေးဇူးတင်ပါတယ်၊ အမှုအခြေအနေ ဘယ်လို များရှိတယ်ဆိုတာ သိခွင့်ရှိရင် သိပါရစေ’

‘ခုထိတော့ဘယ်လိုဆိုတာ အဖြေမပေါ်သေးပါဘူး၊ နက်ဖြန် မခိုင်ယှဉ်မြင်ကို စစ်ဆေးပါမယ်၊ သေဆုံးသူရဲ့ နောက်ဆုံး ထွက်ဆိုချက်နဲ့ ဒေါ်ခင်အေးမြင့် ထွက်ဆိုချက် ကဲ့လဲ့နေပေမယ့် ဒေါ်ခင်အေးမြင့်က ဖြောင့်ဆိုဝန်ခံထားတဲ့အတွက် ဒေါ်ခင် အေးမြင့်ကို ပထမတိုင်ချက်အရ အရေးယူရပါတယ်’

‘ခုမေမေ့ကို ဘယ်ပို့မှာလဲဟင်’
‘ငိုလ်တထောင်ရဲခန်းအချုပ်ကို ပို့ရပါမယ်’

ခိုင်ယှဉ်မြင်က တစ်စုံတစ်ရာပြောဖို့ ဟန်ပြင်လိုက်ရာ ဒေါ်ခင် အေးမြင့်က လှမ်းတားလိုက်ပြီး စကားလမ်းကြောင်း ပြောင်း လိုက်သည်။

ရဲအရာရှိဖြစ်သူက ရိပ်ခိုလိုက်ပေမယ့် ဘာမှမပြော။

သည်အမှုနှင့်ပတ်သက်လို့ အထက်အရာရှိကို တင်ပြစရာ ရှိသည်။ အမှုကမရိုးစင်း။ မြေသွားလမ်းလို အကောက် အကွေ့လမ်းကြောင်းရာ ထင်နေသည်ပါ။

သမီး၏စွမ်းဆောင်ချက်ကြောင့်လားမသိ၊ သီးသန့်နေရာ ထိုင်ခင်း စီစဉ်ပေးကြသည်။ အလင်းရောင်မဝင်သာသည့် နေရာတွင် ထွန်းထားသည့် မီးအားမှာ အားနည်းလွန်းလှသည်။ အစ်ယောက်နှင့်တစ်ယောက် မြင်နေရပေမယ့် ရှင်းရှင်းလင်းလင်း မရှိ။

ဒေါ်ခင်အေးမြင့်မှာ သီးသန့်နေရာပေးခံရသူ ဖြစ်သော ကြောင့် ရောက်နှင့်သူများ၏အကြည့်မှာတလေးတစားရှိသည်။

ဥပဓိရုပ်သန့်ပြန့်ပြီး အသက်ကြီးသောကြောင့် သူတို့လိုအ မှုမျိုးမတုတ်ကြောင်း ရိပ်မိဟန်ရှိသမို့ အမေးအမြန်းမရှိဘဲ တိတ် တခိုး အကဲခတ်နေကြသည်။

အချုပ်ခန်းတို့ ထူးစံအတိုင်း အနံ့အသက်ဆိုးများနှင့် ဆုံစည်းလိုက်ရသူ ဒေါ်ခင်အေးမြင့်မှာ သူ့နှာခေါင်းကို လက်ကိုင်ပုဝါလေးနှင့် အုပ်ထားလိုက်သည်။

ရောက်စမို့သာပါ။ ကြာရှည်တယ်အုပ်နိုင်မှာပ။

သမီးဖြစ်သူက ဆွယ်တာအင်္ကျီ၊ အိပ်ရာခင်း၊ စောင်နှင့် ခေါင်းအုံးတို့ ယူလာပေးသည်။ အချုပ်ခန်းထဲတွင် အခင်းနှင့် ခေါင်းအုံးနှင့် အိပ်ရမည့်သူမှာ သူတစ်ယောက်တည်း။ အခြား သူများမှာ ထိုထိုသောပစ္စည်းတွေ ဘာမှမရှိ။

အိမ်မှာလို အကျအနမတုတ်စေကာမူ၊ တခြားသူများနှင့် မတူ။ တမူတူးခြားစွာ အခင်းနှင့်ခြုံစောင်နှင့် အိပ်ရပါသော် လည်း အိပ်လို့ မပျော်။ အခင်းနှင့်ခြုံစောင်ရှိပေမယ့်ခြင်ထောင် ထောင်ခွင့် မရသမို့ တဝီဝီဆူညံ နေသောခြင်ကို ခါနေရသည်က အလုပ်တစ်ခု။ နှာခေါင်း မယှဉ်ပါးသေးသည့်အနံ့ အသက် ဆိုးဖျားက တစ်ဒုက္ခမို့ အိပ်မရ။

ညနေကသမီးပို့ သွားသည့် ခေါက်ဆွဲကျော်ကို မစားနိုင်။ လက်ဖက်ရည်တစ်ခွက်နှင့် ကိစ္စပြုလိုက်ရသည်။ မစားနိုင်သည့် ခေါက်ဆွဲကျော်ထုတ်ကို အနားတွင်ရှိနေသည့် ကလေးမနှစ်ယောက်ကိုပေးလိုက်ရာ၊ ညကျတော့ သူတို့နှစ်ယောက်က ဒေါ်ခင်အေးမြင့်ကို ခြေဆုပ်လက်နှယ်နှိပ်ပေးကြသည်။

ကောင်းပြောချင်ပေမယ့် အိပ်မနေသည့်အတူတူ အချိန်ကုန်အောင် စကားပြောရင်း သူတို့အကြောင်း မေးမြန်းကြည့်ရသည်။

တစ်ယောက်က မခင်ဌေး၊ အသက်နှစ်ဆယ်ကျော်အရွယ်၊ ရုပ်ရေက ရွက်ကြမ်းရေကြွယ်သာသာ၊ စကားပြောပုံ မျိုးသားသည်။

‘ကျွန်မအချုပ်ထဲရောက်တာ သုံးခေါက်ရှိပြီ ဒေါ်ဒေါ်။ ထောင်ထဲရောက်တာတော့ အခုတစ်ခေါက်ပါဆို နှစ်ခေါက်ပေါ့။ ကျွန်မတို့ ညီအစ်မသုံးယောက် ရှိပါတယ်။ အစ်မရော အဒေါ်ပါ အိုရင် မိန်းမသားငါးယောက်ရှိပါတယ်။ ငါးယောက်စလုံး ထောင်ထဲရောက်ဖူးသူတွေချည်းပဲ’

မခင်ဌေးက အထူးအဆန်းမဟုတ်သလို မျိုးမျိုးကလေးပြောနေသော်လည်း နားထောင်နေရသူ ဒေါ်ခင်အေးမြင့်မှာ ရင်သပ်ရှုမော တအံ့တဩဆိုသလိုဖြစ်ရုံမက ကြားရတာတွေ ဟုတ်မှဟုတ်ကဲ့လားလို့ လည်း သံသယစိတ် ဖြစ်ပေါ်နေရသည်။

မိန်းမသားငါးယောက်ရှိသော အိမ်မှမိန်းမသားငါးယောက်စလုံး ထောင်ထဲရောက်ဖူးသည့်ဆိုတော့ အယ်လီအကြောင်း များပါလိမ့်လို့ မမေးဘဲမနေနိုင်။

‘ကျွန်မဆိုက ပထမလရပ်ကွက်မှာနေပြီး အရက်ပုန်း ရောင်းပါတယ်။ ကျွန်မတို့မှာ အဖေနဲ့ဦးလေးတို့ ခွဲပေမယ့် အဖမ်းအဆီးတို့ရှိလာရင် ကျွန်မတို့မိန်းမသားတွေကပဲ တရားခံအဖြစ် အဖမ်းခံကြရပါတယ်။ ကျွန်မတို့ ညီအစ်မတွေနဲ့ အမေရော အဒေါ်ပါ တစ်လှည့်စီ အဖမ်းခံကြတာပါ။’

ထပ်ဆင့်၍အံ့ဩရသည်။ တစ်ခါမျှမကြားဖူးသည့်အကြောင်းကို ကြားလိုက်ရသည်မို့ စိတ်ဝင်စားမှုလည်း လွန်ကဲသွားရသည်ပေါ့။

+ + +

‘ယောက်ျားရင်မာကြီးတွေဖြစ်တဲ့ အဖေနဲ့ဦးလေးတို့ကတော့ အဖမ်းမခံကြဘူးလား၊ သူတို့က ဘာလုပ်နေကြလို့လဲ’

‘အဖေနဲ့ဦးလေးတို့က အဖမ်းခံလို့ မဖြစ်လို့ပါ။ အဖေနဲ့ဦးလေးတို့မရှိရင် အရက်ပုန်းသွားယူမယ်လို့ မရှိဘူး။ ဆိုင်မှာ အဖေ့ဆီ ဦးလေးတို့မရှိရင် သေခက်စားဆူတွေက ဇော်ကားချင် ရမ်းကားချင်ကြတယ်။ ပြီး... တရားရုံး ရောက်တော့ ယောက်ျားတွေထက် မိန်းမတရားခံကို ညှာတာတယ်။ အပြစ်

ခက်ချရင်တောင် သက်သက်ညွှာညွှာ ချတယ်။ ဒါကြောင့် အဖမ်းခံစရာရှိရင် ကျွန်မတို့ပဲ အဖမ်းခံလိုက်တာပါ။

‘မိသို့သာ အဖမ်းခံလိုက်၊ ထောင်ထဲရောက်လိုက်ဆိုရင် တူမတို့ထဲဝက ရင်လေးစရာကြီးပါလား။’

‘ကျွန်မတို့ကတော့ ရိုးနေပါပြီ ဒေါ်ဒေါ်၊ ဧီလို့ပဲ လုပ်ကိုင်စားနေရတာပါပဲ။’

‘တခြားအလုပ်ကော’

‘တခြားအလုပ်တော့ ကျွန်မတို့လဲမလုပ်တတ်ဘူးဒေါ်ဒေါ်၊ ဧီအလုပ်က စားဖို့ရော ဝတ်ဖို့ပါ ပြေလည်တယ်လေ။’

‘တူမတို့ အိမ်ထောင်ပြုဖို့ တာတို့ကျတော့ ယောက်ျားကောင်း ရပါမလားလို့။’

‘ဗရတော့လဲ အရေးမှ မဟုတ်ဘဲ ဒေါ်ဒေါ်၊ သူ့ဟာသူတော့ ပြစ်သွားမှာပေါ့။’

မခင်ဌေး ပြောဆိုလိုက်ပုံက လွယ်လွယ်ပေါ့ပေါ့လေး။ ကြားလိုက်ရသူက ရင်ဘလေးလေး ရှိရပါတီ။

နောက်တစ်ယောက်က နွယ်နွယ်အေး။

ရုပ်ကလေးက ခပ်ချောချော၊ ပြောပုံဆိုပုံက သွက်သွက်လက်လက်၊ ခေတ်ပညာကလည်း အသင့်အတင့်တတ်သည်။ မိဘမီးရှိုးကလည်းမခေ။ ဒါပေမယ့် သူက အရွယ်မရောက်မီ မိဘ အုပ်ထိန်းမှုအောက်က ရုန်းထွက်ခဲ့သည်။ ခုတော့ လမ်းပေါ်မှာ။

ကလေးကချေ အပေါ်စားတော့ မဖြစ်သေး၊ သူတို့လို သူငယ်ချင်းလေးယောက် စုနေကြသည်။ အပြင်ထွက်ပြီဆို

ဝတ်တာက အပျိုစား၊ မထီလျှင် အရာရှိသားသမီးလား၊ ဆူဌေးသားသမီးလားလို့ ထင်မှတ်မှားစရာ။ ခြေကျင်ဟိုခေါ် ဆည်ခေါ်တာမျိုး မလိုက်၊ ကားနှင့်ခေါ်မှ၊ ထိပ်တန်း အစားအသောက်ဆိုင်မှာ ကျွေးမှ။ ကြေးကျတော့ ထုကျော်၊ နယ်က ငွေမြန်းဖို့လာသည့် နေသားတွေနှင့် အတူများသည်။

ခု အဖမ်းခံရတာက အသည်ကိစ္စနှင့်မဟုတ်။ နယ်က ငွေမြန်းသမားတစ်ယောက်ထံတွင် ဖမ်းမိသည့် အေးကိစ္စ။

+ + +

‘ကျွန်မက’ ရုံးကျရင် လွတ်မှာပါ အန်တီ’
အေးကလွယ်၊ လွတ်ပါစေလို့ အန်ထီလဲ ဆုတောင်းပါတယ်။ တူမလေး အိမ်ကိုပြန်ပြီး မိဘတွေနဲ့တူတူနေပါလားကလွယ်၊ အမှားကိုပြင်ဖို့ အချိန်အများကြီး ရပါသေးတယ်’
‘ဟုတ်က’ အန်တီ’

ဟုတ်ကဲ့လို့ လွယ်လွယ်ပြောနေမယ့် အိမ်ကို ပြန်မလွယ်ပေပေါ့။ အတူနေ အတူတွဲဖော် သူငယ်ချင်းတွေဆို ပြန်ရောက်ပြီး လုပ်မြဲအလုပ်မှာ ပျော်မှု နေဖို့ သေချာသည်။

ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် ကြုံထွက်တုန်း လူကြီးစကား ပြောရတာပေါ့။

မခင်ဌေးထံမှ ထောင်ဗဟုသုတတွေ ကြားနာမှတ်သားလိုက်ရသည်မှာ အကျိုးရှိပါသည်။ ကိုယ်ရောက်ရုံမည့်နေရာ၊ ကိုယ်နေရမည့် နေရာအကြောင်း သိကောင်းစရာများ၊ ရှောင်ရန် ဆောင်ရန်ကိစ္စများ၊ တွေ့မည့်ပြဿနာနှင့် ရှောင်ရမည့်နည်းလမ်းများကို ကြိုတင် သိထားရသည်မှာ ကိုယ့်အတွက် အမြတ်ထွက်သည်ဟု ဆိုရမည်ပါ။

မိုးလင်းခါနီးကျတော့ ခြင်နှင့် အနံ့အထက်ဆိုးများက ဒေါ်ခင်အေးမြင့်ကို ဒုက္ခမပေးနိုင်တော့ပါ။ အလွန်အမင်း အိပ်ချင်လာသောကြောင့် ခဏအတွင်း အိပ်ပျော်သွားပါသည်။ အိပ်ရာထနီးတော့ မိုးစစ်စင်မလင်းသေး။ ရဲစခန်းမှ သံချောင်းခေါက်သံငါးချက် ကြားလိုက်ရသည်။

ဒေါ်ခင်အေးမြင့်က ပိုက်ဆံထုတ်ပေးသည်။ မခင်ဌေးတို့က အကြံအပန်လုပ်ပေးသည်။ မိုးမလင်းသေးပေမယ့် လက်ဖက်ရည်နှင့်နံ့ပြားထောပတ်သုတ် စားလိုက်ရ၏။

သည်လိုဆိုတော့လည်းမဆိုး။ ဘယ်နေရာမှာမဆို ကြံတတ်ပန်တတ်ရင် အလုပ်ဖြစ်ကြောင်း အတွေ့အကြုံသစ်ကို ရရှိလိုက်၏။

မိုးလင်းတော့ မခင်ဌေးတို့ နွယ်နွယ်အေးတို့မှာ မိတ်ကပ်အပွေးသား၊ နွတ်ခမ်းနီဆိုးပြီးသား၊ ဘာမျှမဖြစ်သလို ပြုံးပြုံးရွှင်ရွှင် ရယ်ရယ် မောမောဖြင့် လောကဓ ကို အပြုံးဆောင်၍ ရွှင်ဆိုင်လိုက်သည်ဟု ဆိုရမည်။

သူတို့အားလုံး တရားရုံးများသို့ သွားရမည်။ တရားရုံးချင်း မတူသော်လည်း အားရမည့်ခရီးမှာ အတူတူ။ တရားရုံးရောက်လို့ အာမခံရရင်၊ အာမခံရသူက ကိုယ့်အိမ်ကိုယ် ပြန်ရမည်။ အာမခံမရသူက အာမခံမရမချင်း အမှုမပြီးမချင်း ကိုယ်နေရမည့် ထောင်သို့ သွားရမည်။

တရားရုံးရောက်တော့ သမီးဖြစ်သူ ရောက်နှင့် နေသည်။ လက်ဖက်ရည်နှင့်မုန့်များ စားသောက်ပြီး သမီးဖြစ်သူနှင့် အေးအေး ဆေးဆေး စကားပြောရသည်။

+ + +

မိခင်၏အမှုအတွက် နာမည်ကြီး ရှေ့နေငှားထားကြောင်း၊ မကြာခင် ရှေ့နေကြီး ရောက်လာမည်ဖြစ်ကြောင်း၊ အာမခံအခြေအနေ စာယ်သို့ရှိသည်ကို အမှုတရားခွင်ရောက်မှ အခြေအနေအရ လုပ်ဆောင်ရမည် ဖြစ်ကြောင်း၊ သမီးဖြစ်သူ ခိုင်ယဉ်မြင့်ပြောပြသည်များကို နားထောင်နေသည့် ဒေါ်ခင်အေး ဖြစ်၍ မည်သို့မှ ထူးခြားပုံမဖြစ်ဘဲ တည်တည် ဖြစ်ငြိမ်ပင် ရှိနေသည်။

သူတို့သားအမိ နှစ်ယောက်ကြားတွင် အမှုနှင့် ပတ်သက်၍ နှစ်ယောက်တည်းသာသိသော နှစ်ကိုယ်ကြားပြောစရာစကားရှိ သည်။ ခိုင်ယာဉ်မြင့်စေ ထိုအကြောင်းပြောဖို့ စကားစလိုက်ရာ ဧဝါခင်အေးမြင့်က ဘယ်လိုမှ အပြောမခံဘဲ ခေါင်းကို သွက် သွက်ခါ၍ ငြင်းပယ်လိုက်သည်။

‘သမီးဧီအကြောင်းကို ခုအချိန်ကစပြီး နောက်ထပ် ဘာမှ မပြောနဲ့။ သမီးကို စစ်ရင်လည်း ဘာမှမသိဘူးလို့ ဘူးကွယ်လိုက်။ ဒီကိစ္စဖြစ်ရတာ မေမေ့ကြောင့်၊ ခံစရာရှိတာ မေမေ ခံမယ်၊ သမီးက လူ့လောကကြီးမှာ လူ့လုပ်ဖို့ အချိန် အများကြီး ရှိ သေးတယ်။ မေမေ အသက်က တစ်ဝက်ကျော် ကျိုးလာပြီ။ တကယ်တော့ ဒီအမှုမှာ ရှေ့နေတွေ ဘာတွေကို ငွေကုန်ကြေး ကျခံပြီး ငှားဖို့မလိုဘူး။ မေမေ ဆားလုံး ဖြောင့်ချက်ပေးပြီး သား၊ အမူမြန်မြန် ပြီးဖို့ပဲ အရေးကြီးတယ်။ သမီးလည်း ရန်ကုန် မှာ ကြာကြာ ဆက်မနေနဲ့။ မိတ္ထီလာကို အမြန်ဆုံး ပြန်။ မိတ္ထီလာနားအကြောင်းကို ခေါင်းထဲက ဖျောက်မင်လိုက်၊ မေမေ ကိစ္စ မေမေ ရှင်းမယ်’

‘သမီးကတော့’

‘တော်ပြီသမီး၊ သမီးပြောတာ မေမေနားလည်တယ်။ ကိုယ် လို့မှ မဖြေနိုင်ဘူး။ သမီးပြောတာကိုလည်း သူတို့ လက်ခံမှာ မဟုတ်ဘူး။ ဘေးရီးပေါ်က လက်ဗွေရာဟာ မေမေလက်ဗွေရာ’

ခိုင်ယာဉ်မြင့်၏ ပါးပေါ်သို့ စီးကျလာသည့်မျက်ရည်များကို ဧဝါခင်အေးမြင့်က သူ၏လက်ကိုင်ပခင်ဖြင့် တယုတယ ဆုတ် ပေးလိုက်သည်။ ဧဝါခင်အေးမြင့်၏ ပါးပြင်ပေါ်မှာလည်း မျက်ရည်စီးကြောင်းနှင့်၊

‘ဒီအမှုအတွက် ဧဘယ်လောက်ကုန်ကုန် သမီးလိုက်မယ်’
‘သမီး ဧီလိုပြောလိုက်တော့ မေမေသိပ်ဝမ်းသာတယ်၊ ဧါ ပေးမယ် သမီးအကုန်ခံစရာမလိုဘူး။ ဆိုင်ရယ်၊ အိမ်ရယ်၊ ဘယ် ဆီပေးလိုက်တဲ့ ပစ္စည်းတွေရယ် ထုခွဲခွဲလှဲလှဲလောက်တယ်’

ထိုစဉ် အမှုလိုက်ရှေ့နေကြီးရောက်လာသဖြင့် ပြောလက်ပ စကားများမြတ်သွားသည်။

ရှေ့နေတို့၏ ထုံးစံအတိုင်း နှစ်ဖမ်းလွှာပေါ်တွင် အပြုံး ဆောင်လျက်။

အဘားဖြူသမီး ရှေ့နေအပေါ်ဝတ်ရုံနှင့် လိုက်ဖက်သည်။ ကတ်ချောင်းချောင်းရှေ့နေအဆင့်မပေါ်လွှင်။ ခန့်ခန့်ညားညား ရှိသည်။ စကားပြော မြတ်သည့်ပုယန်ပေါ်သည်။

သူ့နေရာမှာ ရှေ့နေပေါက်စ တစ်ယောက်နှင့်၊ ပိုင်တွဲ၊
ဒိုင်ယာယ်စာအုပ်နှင့်။ ခေါင်းပေါင်းဘူးကိုင်သူ တစ်ယောက်
လည်းပါသည်။ အသက်အရွယ်မှာ ငါးဆယ်ခန့် ဝန်းကျင်
လောက်ရှိမည်။

သမားဆိုဆိုမှ၊ ရှေ့နေဆိုပါ့မှဟု ဆိုစကားရှိသည်။ ယျိုရွယ်
လွန်းလျှင်မကောင်း၊ အတွေ့အကြုံ နည်းသည်၊ ဝါးဆယ်ဝန်း
ကျင်မှာ အတွေ့အကြုံရင်ကျက်၍ သူ့ကံလက် ဖျတ်လတ်ဆဲမို့
သင့်တော်သည်ဟု ဆိုနိုင်ရ၏။

● ကားပြောကြည့်ရုံနှင့် အမှုလိုက်သက်ရင်ကျက်၍ မိမိအမှု
သည်အတွက် အားကိုးလောက်သော အရည်အချင်း ပြည့်စုံ
ကြောင်း သိရှိနိုင်ရာသည်။

ဒေါ်ခင်အေးမြင့်သဘောအရဆိုရင်တော့ ဒီအမှုမှာ ကျွန်
တော်တောင် လိုက်ဖို့ မလိုအပ်တူးလို့ထင်ပါတယ်။ အမှုလိုက်စ
ရှေ့နေတစ်ယောက်လောက်ဆိုရင်တောင် လုံလောက်ပါတယ်။
လူနာကဆရာဝန်ကို ရောဂါဘယ်လို ဖြစ်ကြောင်းပဲ ပြောဖို့လို
ပါတယ်။ ဘယ်လိုကုပါလို့ ပြောဖို့မလိုတဲ့ သဘောလိုပဲ အမှု
ဘယ်လိုဖြစ်ကြောင်းပဲ ပြောဖို့လိုပါတယ်။ အယ်လိုလိုက်ပါ၊
ဘယ်လိုလုပ်ပါလို့ ပြောဖို့မလိုပါဘူး။

‘ဟော- ဦးဟိန်းတင် အထင်လွဲနေပြီထင်တယ်၊ မေမေက
သည်သဘောမျိုး ပြောတာ မဟုတ်ပါဘူး၊ ဒီကိစ္စ နောက်မှ
ကျွန်မပြောပြပါမယ်’

တွေ့ဆုံခြင်းအစမှာ ဤသို့ မပြေလည်မှုလေးနှင့် စခဲ့သော်
လည်း ဦးဟိန်းတင်ပင် လိုက်ပါအောင်ရွက်ရန် သဘောတူခဲ့
သည်။

တရားခွင်သို့ ရောက်သည့်အခါ ရမာန်ကြီးတစ်ပတ်ရက်ချိန်း
ပေးလိုက်၏။

အင်းစိန်ထောင်သို့အဝင်။

+ + +

မိန်းမ အချုပ်သမား များ အတွက် သီးခြား ကား ဖန်၊
ယောက်ျားအချုပ်သမားတွေကို အခေါ်-အပို့ လုပ်သည့် အချုပ်
ကားကြီးနှင့်အတူ လိုက်ရသည်။ အတူဆိုပေမယ့် ရောရောနှော
နှောတော့မဟုတ်၊ အကန့်ခြားထားသည်။ ထိုမျိုးသမီး အချုပ်
သမားများလိုက်ပါရသည့်နေရာမှာ အချုပ်ကားကြီး၏ နောက်
ပိုင်းတွင်။

ကျယ်ကျယ်ပြန့်ပြန့်မရှိ၊ ကျဉ်းကျဉ်း ဖြစ်ကြောင်း ထက်သီး
ထက်သန်လိုက်ရသည်။ ပုံချင်ရာကိုပို့ မြန်မြန်ရောက်ပါစေလို့ပဲ
ဆန္ဒပြုနေရသည်။

ထောင်သူ့ဝကြီးမှာ-

ယေးကျားအချုပ်သမားတွေကို တင်းတင်းမာမာ ဆက်ဆံ
တာတို့ အခန့်မခံလို လက်ပြန် ခြေပြန် ထောင်အကြောင်း
ပြလိုက်တာတို့ ဆဲဆိုအော်ငေါက်တာတို့နှင့် မဆဲစီးရပါ။

အားနွဲ့သည့်မိန်းမသားတွေမို့ လားမသိ၊ ဆက်ဆံသူတွေက
အကိုင်အတွယ် မကြမ်းကြုတ်။ အပြောအဆို မသိမ်မွေ့ သော်
လည်း နားမခံသာအောင် မရှိပါ။ သူးကြီးတွင်လိုအပ်သော
စစ်ဆေးမှု ရှာဖွေမှုများ ပြုလုပ်ပြီးနောက် နေရမည့်အချုပ်
ဆောင်သို့ လိုက်သည်။

အထိုင်အထ၊ အသွားအလာ အားလုံးမှာ ပုံစံအတိုင်း။

အချုပ်ဆောင်ဝင်းထဲကို ဝင်လိုက်သည်နှင့် သူတို့ နေရမည့်
အဆောင်ကို တွေ့လိုက်ရသည်။

နှစ်ထပ်အဆောက်အအုံတစ်ခုနှင့် တစ်ထပ်အဆောက်အအုံ
တစ်ခု။

အုတ်နှင့်အောက်ထားသည့် နှစ်ထပ်တိုက်အဆောင်နှင့် သွပ်မိုး
ဖျက်ကာ တစ်ထပ် အဆောင်ကြားတွင် သရက်ပင်ကြီးများရှိ
သည်။

နှစ်ထပ်ဆောင်မှာ အချုပ် သမား များ ကို ထားသည့်
အဆောင်။

တစ်ထပ်ဆောင်မှာ သီးသန့်အဆောင်။

ဒေါ်ခင်အေးမြင့်ထိုက် နှစ်ထပ် အဆောင်ဘက်သို့ သွားရ
သည်။ သူတို့အထဲမှာ တစ်ထပ် အဆောင်ဘက်သို့ သွားရသူ
မပါ။

သီးသန့်ဆောင်အကြောင်း နောက်မှသိရသည်။ သီးသန့်
အဆောင်တွင် နေရသူများမှာ ထောင်ထဲထောက်သူချင်းအတူတူ
ကံထူးသူများဟု သိရမည်။

အချုပ်သမားပေါင်းကို သောကော ဝေကော ထားသည်။
နှစ်ထပ်အဆောင်နှင့်မတူ။ သီးသန့်အဆောင်မှာ နေထိုင်ခွင့် ရသူ
အချုပ်သမားနည်းသည်။ နေထိုင်သူတွေက အဆင့်အတန်းရှိသည့်
အလျောက် သန့်သန့်ပြန်ပြန်၊ သပ်သပ်ရပ်ရပ်ရှိသည်။

နှစ်ထပ် အချုပ်ဆောင်တက်မှာ နေထိုင်သူတွေက အုတ်
ရောစေ့ ကျောက်ရောစေ့၊ ပြီးကပစ်၊ ဖြစ်အလို နေထိုင်သူ
တွေများသောကြောင့် သန့်ရှင်းအပ်ယပ်မှုမရှိ၊ ညှစ်ပတ်သည်
အနံ့အသက်မူကောင်း၊ ဒါတောင် နေ့တိုင်း သန့်ရှင်းရေးလုပ်
ပေလို့၊ မလုပ်များမလုပ်ရင်တော့ဇား။

အနေအထိုင် မှက်စက်ပုံမှာ မြှော့ဖွယ်ရာမရှိ။ အမျိုးသား
တွေချည်းနေရသော နေရာမို့ လွတ်လွတ်လပ်လပ် နေကြသည်
ဟု ဆိုကောင်းဆိုလိမ့်မည်။

မိန်းမတို့ကွဲပြား၍ ခန္ဓာပေးလို့မရဆိုသည့် ပမာစကားကို ထောင်ထဲမှာ သုံးလို့မဖြစ်။ ကျစ်ကျစ်လစ်လစ်၊ သိပ်သိပ် သည်းသည်း နေထိုင်သူများမှာ လက်ချိုးရေထွက်လို့ ရသည့်အနည်းဖြင့် ပြစ်၍ အများစုမှာ ပရမ်းပတာ နေထိုင်ကြသည်။ ညဘက်ဆိုပိုဆိုးသေး။ ပြည့်တန်ဆာအမှု ရောက်လာသူများ စုဝေး နေထိုင်ရာ နေရာတွင် အနေအထိုင် ပက်စက်ပုံကို ပြန်ရေးဖို့ မကောင်း၊ ယောက်ျားတို့ အကြောင်း ပြောဆို ကြသည်မှာ နားမခံသာအောင် တစ်စာစစ်ခွင့်ရှိပါသည်။

+ + +

ဒါကိုတော့ ထောင်စည်းကမ်းအရ တောင်ခတ် ချုပ်ချယ်လို့မရ။

အသစ် ရောက်လာသည့် ဒေါ်ခင်အေးမြင့်တို့လို မိန်းမကောင်းကိုင်သည့် အမျိုးသမီး ထောင်မှူးက တစ်ယောက်ချင်း စစ်သေး၍ အဆောင်တွင် ထိုက်နာနေထိုင်ရမည့် စည်းကမ်းများကို ပြောပြပြီး နေရာချထားရန် တန်းစီ လက်ထပ်အပ်လိုက်၏။

ဒေါ်ခင်အေးမြင့် ကိုတော့ အပေါ်ထပ် ဒေါ်တင့်တင့်နှင့် ထားရန် မှာကြားလိုက်သည်။

ဒေါ်ခင်အေးမြင့်ကို နေရာ ချထားပေးသည့် နေရာမှာ သူနှင့်အဆက်အသွယ် မတိမ်းမယိမ်း၊ လူရေသန့်သန့် အမျိုးသမီးများ နေထိုင်ရာ နေရာတွင် ဖြစ်ရာ၊ သူပါမူ ငါးယောက်နှိသည်။

အဆောင်ကိုင်သည့် အမျိုးသမီးထောင်မှူးကို ကျေးဇူးတင်ရမည်။ သိကျွမ်းခြင်းမရှိစေကာမူ ဒေါ်ခင်အေးမြင့် ရုပ်ရည်ကို အကဲဖြတ်၍ မှုခင်းဖြစ်ရပ်ပေါ် အခြေတည်ပြီး နေရာချထား စေခဲ့သည်ပါ။

တော်သေးသည်ဟု ဆိုရမည်။ ဗုဒ္ဓသက္ကရာဇ်နေထိုင်သူ အစုထဲ ရောက်လေလို့။

တွေ့တွေ့ချင်း ခင်မင်သူ ဒေါ်တင့်တင့်တို့က နှစ်သိမ့် အားပေးစကားပြော၍ အကူအညီပေးရှာသည်။ သူက စိန်ပွဲစား၊ အလှူသုံးစားမှုနှင့် အချုပ်ခံနေရသူ။

သူ့အကြောင်းနှင့်သူ့ ကိုယ့်အကြောင်းနှင့်ကိုယ်မို့ စာစဉ်းပေါ်တစ်ဦး အပြစ်မပြော။

အချုပ်ထက်တော့ အများကြီးသာသည်။ နေထိုင်ထိုင်သာ သူညီသားပဲ သာရှိရုံမက၊ အလင်းရောင်ရော အနံ့အသက်ပါ ထောင်းသည်ဟု ဆိုရမည်။

ထောင်ကျဆောင်စာ အချုပ်ဆောင်နှင့် မျက်နှာချင်းဆိုင် နိုင်ထဲမှာ။ မိုင်းနှစ်ဝိုင်းကြားတွင် လမ်းရှိသည်။

ထောင်ဆိုသည်မှာ မနေအပ်သော နေရာ။ သို့ကေ အမေအပ်သော နေရာသို့ ရောက်လာပြီမို့၊ အလိုက်သင့် အလျား

သင့် ဓနတတ် ထိုင်တစ်အောင် ကြီးစား၍ နေထိုင်ရတော့ မည်ပါ။

+ + +

အမှစစ်ရ်အရာရှိ ရှေ့ မှောက်၍ ရောက်ရှိနေသူမှာ မခိုင်ယင်မြင့်။

ရဲအရာရှိက လုပ်ရိုးလုပ်စဉ်အတိုင်း အမည်၊ မွေးသက္ကရာဇ်၊ မိဘအမည်၊ စသည်များကို ရေးမှတ်ပြီး နောက် စစ်ဆေးမှုကို စတင်လိုက်သည်။

‘မခိုင်ယင်မြင့် ဓနတာက မိတ္တူ လာမှာနော်’

‘ဟုတ်ပါတယ် အန်ကယ်’

‘တူမ ရန်ကုန်ရောက်နေတာ ဘယ်လောက်ကြာပြီလဲ’

‘တစ်ပါတ်လောက် ရှိပါပြီ’

‘တစ်ပတ်လောက် ဆိုတော့ ... ရက်နှေ့က ရောက်တာပေါ့’

‘ဟုတ်ပါတယ်’

‘ရန်ကုန် ရောက်ပြီး တုမကြီးရဲ့ အမေအိမ်ကို ဘယ်နှစ်ခေါက်လောက် မျှော်သလဲ’

‘ရောက်ပြီး နောက်တစ်နေ့မှတစ်ခါတစ်ရံ ရောက်ပါတယ်’

‘ရောက်ပြီး နောက်တစ်နေ့မှတစ်ခါတစ်ရံ ရောက်ပါတယ်’

‘အဲဒီ တစ်ခါတစ်ရံရောက်ပြီး နောက်ထပ် ‘မရောက်ပူးလား’

‘မရောက်ပါဘူး’

‘အဲဒီ မှုခင်းဖြစ်တဲ့ နေ့ကရော’

အဖြေ အနည်းငယ် တဲ့ ဆိုင်းသွားပြီးမှ-

‘မရောက်ပါဘူး’

‘ဒါဖြင့် အမှုဖြစ်တာကို ဘယ်လိုလုပ်သိသလဲ’

ချက်ချင်း မဖြေ၊ အတန်ငယ် စဉ်းစားပြီးမှ-

‘အမေက သူ့ မိတ်ဆွေ တစ်ယောက်ကိုလွှတ်ပြီး ပြောခိုင်း

သိတာပါ’

‘အဲဒီ လာမြောတဲ့လူရဲ့အမည်ကိုရော မေးထားမိသလား’

‘မမေးလိုက်ပါဘူး’

မိတ်ကပ်လိမ်းထားသည့် မျက်နှာပြင်ပေါ်တွင် ချွေးပေါက်

အလေးများ တင်လာသည်။

‘သေဆုံးသူ ထွန်းထွန်း ခေါ် မောင်သိန်းခေ့က’

‘ကျွန်မမိခင်ရဲ့ နောက်အိမ်ထောင်ပါ’

‘မိခင် နောက်အိမ်ထောင်ပြုတာနဲ့ ပတ်သက်ပြီး ဘယ်လို

သဘောထားရှိခဲ့သလဲ’

‘ကျွန်မ သမီးတစ်ယောက်အနေနဲ့ သဘောမတူခဲ့ပါဘူး။

ဒါကြောင့် အမေနဲ့ကျွန်မ အဆက်အဆံ ပြတ်သွားပါတယ်။

ကျွန်မ ပြီးဆက်သွယ်မှုရှိတာ မကြာခင်ပေါ့ဘူး’

‘အဝင်အထွက် ပြန်ရှိတာ ဘယ်လောက်ကြာပြီလဲ’

‘ခြောက်လလောက်ပဲ ရှိခဲ့ပေမယ့်၊ အမေ ဆေးရုံတက်ရတာ

ကြောင့် ပြန်ပြီး ဆက်မိတာပါ’

‘မောင်သိန်းဆွေနဲ့ကော အဝေါ်အပြောအဆက်အဆံ ဘယ်
လိုချား ရှိသလဲ’

‘ပေးထားခေါ်ပြောပါပဲ၊ တရင်းတနှီးမရှိပါဘူး၊ မတတ်သာ
မှ ဆက်ဆံပါတယ်’

‘မောင်သိန်းဆွေ မသေခင် ထွက်ဆိုချက် ပေးသွားတဲ့ ထွက်
ချက်ထဲမှာ ‘ခိုင်ယဉ်ပြိုင်ကသူ့ကို’ ဆိုတဲ့ စကားတစ်လုံးပါတယ်၊
အာလုပ်တယ် ညာလုပ်တယ်လို့ နောက်ဆက်တွဲ ပြောမသွား
ဘူး၊ ဒါနဲ့ပတ်သက်ပြီး တူမကြီးက ဘယ်လို ပြောချင်သလဲ’

‘ဒါတော့ ကျွန်မလဲ မပြောတတ်ပါဘူး၊ အဲဒီနေ့ကရော၊
အဲဒီအရင်ကရော မိတွေ့ပါဘူး၊ အဆက်အဆံလဲ မရှိပါဘူး’

‘ခု မှုခင်းဖြစ်တာနဲ့ ပတ်သက်ပြီးတော့တော့’
‘ကျွန်မ မပြောတတ်ပါဘူး’

‘သူ ရှုပ်ရှုပ်ပွေပွေ နေတတ်တာကိုရော သိလား’
‘ကျွန်မ မသိပါဘူး၊ အမေကလဲ သူ့အိမ်ထောင်ရေး
အကြောင်း မပြောဖူးပါဘူး’

‘အဲဒီနေ့က အမေ့အိမ်ကို တူလောတာ ပတ်ဝန်းကျင်က
မြင်တယ်လို့ ထွက်ဆိုချက်ရှိတယ်၊ ဒါနဲ့ ပတ်သက်ပြီး တူမကြီး
ဘယ်လို ထွက်ဆိုချက် ပေးမလဲ’

‘ကျွန်မ အဲဒီနေ့က မရောက်တာ အမှန်ပါပဲ၊ အန်တယ်တို့
က မယုံကြည်ရင်တော့ အန်တယ်တို့ လုပ်ငန်းခွင်အတိုင်းလုပ်ပါ၊
ကျွန်မလဲ မပြောတတ်ပါဘူး’

‘တူမကြီး ဘယ်တော့ မိတ္ထီလာပြန်မလဲ’
‘ကျွန်မ မပြန်သေးပါဘူး၊ အမေ့ကိုစွဲအတွက် နေဦးမှာပါ’

‘အခုအတွင်းတော့ ဘယ်မှ မသွားပါနဲ့ဦး၊ မိတ္ထီလာ ပြန်
ဖယ်ဆိုရင် ဆန်ကယ်တို့ကို ကြိုတင် အကြောင်းကြားပါ’
‘ဟုတ်လဲ့၊ အကြောင်းကြားပါမယ်’

+ + +

အမှုတစ်ခုဖြစ်ပြီဆိုရင် စစ်ဆေးမှုမှာတိုတိုထုတ်တုတ်နှင့်မပြီ။
အရှည်အလံ့ရှိသလို၊ စိတ်ညစ်စရာလည်း အလွန်ကောင်းသည်။

ယခုအမှုမှာ လက်ရှိတရားခံအဖြစ် စွပ်စွဲခံနေရသူ၊ မသက်သာ
ဘဲအပြစ် ခံနေရသူများက ဖန်တီး၍ဖြစ်ရသော အမှုမဟုတ်။
သေဆုံးသူက ဖန်တီး၍ဖြစ်ရသော အမှု၊ တကယ်က သူသည်
သာ တရားခံအစစ်၊ ဒါပေမယ့် နောက်ဆက်တွဲဖြစ်လာသည်က
တစ်မျိုး။

ဖန်တီးသူ တကယ် တရားခံက သေဆုံးသွားသည်။
ကျန်ရစ်သူက တရားခံအဖြစ် ပြေငြင်းနေရသည်။
အစ်ခါတစ်ရံကျတော့ ဥပဒေသဘောသည် ဘယ်သို့တော
အိမ်မှာလဲ ဆောင်ပါလိမ့်ဟု ထွေးတော့စရာ၊ စဉ်းစားစရာ ပြန်
ရသည်။

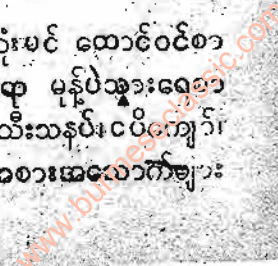
တရားရုံး၏ စစ်ဆေးမှုမှာသည်း တိုတိုနှင့်မပြီး။ တရားခံ
ဖြစ်သူက ဖြောင့်ဆိုချက်ပေး၍ ဝန်ခံသည့်တိုင်၊ ထိုက်ဆင့်ရာ
ဆပြစ်ဒဏ်ကို ပေးလို့ မရပေ။

နှစ်ဘက်သက်သေများကို စစ်ဆေးရမည်။ ရှေ့နေရှေ့ရပ်
များက မေးခွန်းတွေ မေးရမည်။ ဥပဒေ အချက်အလက်နှင့်
စီရင်ထုံးများကို အခြေခံ၍ လျှောက်လဲချက်ပေးရမည်။
တရားစီရင်ရေးအဖွဲ့က စဉ်းစားပြီးမှ အဆုံးအဖြတ်ပေးရမည်။
ရှည်ဝေးလိုက်ပါဘိ။

အခန်း (၃)

ဒေါ်ခင်အေးမြင့်တို့ လူကြီးပိုင်းအုပ်စုကို အလုပ်နေရာ
ချရာတွင် သက်သက်ညှာညှာ ချပေးသည်။ နေပူထဲတွင် တုပ်
ရသည့် အပြင်အလုပ်များကို မလုပ်စေဘဲ၊ အရိပ်ထဲတွင် မပင်
မပန်းလုပ်ရသည့် အဆောင် သန့်ရှင်းရေးအလုပ်ကိုသာ လုပ်စေ
ခဲ့သည်။

သူနှင့်အတူနေရသည့်အုပ်စုမှာ အားလုံးမင် ထောင်ဝင်စာ
ထားနိုင်ကြသူများ ဖြစ်၍ စားသောက်စရာ မုန့်ပဲသွားရေစာ
များနှင့်အမင်းနှင့်တွဲစပ်စားရသော သရက်သီးသနပ်၊ ငပိကျော်၊
ငါးနီခြောက်ကျော် စသည့် ရက်စွည် အစားအသောက်များ
ဖြည့်ပြည့်စုံစုံထားပြီး စားနိုင်ကြသည်။

၃၆ ● ဧည့်သည်များ

လူတစ်ယောက်သာ ထောင်ဝင်စာမလာသေးသမို့၊ သူများ ပေးစာတမ်းစာကို စားနေရသည်။ ပါးစပ်မရ၊ တစ်ခါနှစ်ခါ တစ်ရက်သော် ကောင်း၏။ ရက်ရှည်မကောင်း၊ အားနာလို ငြင်းပေမယ့် ပေးသူကျေးဇူးက အတင်းပေး အတင်းကျေးဇူးတော့ ငြင်းလို့ မရ၊ အစီအစဉ် စားရပေမယ့် မြို့မကျ ဖြစ်ရသည်။

ရှုံးထွက်နေမြန်မြန်ဆောက်ပါစေလို့ပဲ ဆန္ဒစောနေရသည်။ ဧည့်သည် သမီးထောင်ဝင်စာလာပါစေလို့လည်း ဆုတောင်းနေရသည်။

အထူးနေရသည့် အုပ်စု လေးယောက်မှာ အပြင်ဘက်တွင် ကြောထောက်နောက်ခံ တောင့်သူများဖြစ်၏။ သူတို့ကိုယ်တိုင်ကလည်း အလုပ်အကိုင်ကြီးသမားတွေ။ အပြင်မှာတုန်းက စီးပွားရှာကောင်းသလို၊ စီးပွားဖြစ်ထွန်းခဲ့သူတွေ။

ဒေါ်တင့်တင့်က စိန်ပွဲစား၊ အထည်ကြီးများကို ကိုင်ခဲ့သူ၊ အခုထေ့ ငယ်ထောက်လာသည့်အမှုက အလှူသုံးစွဲမှု။ ဟုတ်မဟုတ်တော့မသိ၊ သူတို့အပြောအတိုင်းဆိုရပါမူ၊ သူက အလှူသုံးစားလုပ်ခြင်းမဟုတ်၊ ယုံကြည်လို့ ပစ္စည်းပေးလိုက်သူ ပဲ စားက လိမ်လည်၍ ထွက်ပြေးသွားခဲ့ရာ လိမ်လည် တိမ်းရှောင် သွားသူကို မမိဆောကြောင့် ဒေါ်တင့်တင့်ကို အလှူသုံးစားမှ ဖြင့်စွဲဆို၍၊ ထောင်ထဲထောက်ခဲ့ရသူ။ ဒေါ်တင့်တင့်မှာ မုဆိုးမ၊ တင့်တောင့်တင့်တယ် သားသမီးတွေရှိသည်။

ရှုပ်စေချောပေမယ့် အသားဖြူသမီး ကြည့်ကောင်းသည်။ ဥပမိရုပ်ဆန် ပြန်သည်။ စိတ်ရင်းစေတနာကောင်းသည်။

နောက်အမှုတွဲနှစ်ယောက်က လေးဆယ်ဝန်းကျင်ပဲ ရှိသေးသည်။ ဒေါ်စိစိဝင်းနှင့်ဒေါ်ရွှေငင်၊ သူတို့က မိုးကုတ်ကျောက် အစုစုအဝယ်ကြောင့် ထောင်ထဲထောက်ခဲ့ရသည်။

ယောက်ျားထောင်ထက်မှာ သူတို့အမှုတွဲတွေ ရှိသေးသည်။ ဒေါ်စိစိဝင်းက အသားလတ်၊ ဒေါ်ရွှေငင်က အသားညှိုး၊ ဒေါ်ရွှေငင်က အစိုးရရွာနတ်ရမ္မ ပြန်တမ်းဝင်အရာရှိ။ သဘောကောင်းပေမယ့် အနေအထိုင်တည်လွန်းသည်။

ဒေါ်စိစိဝင်းက ကြက်ဈေး၊ လှော်ချော့ ဖျော်တတ်သည်။ ကြံကြံဖန်ဖန် ရယ်စရာမောစရာလည်း အလွန် ပြောတတ်ပါသည်။

ဒေါ်စိစိဝင်းနှင့်ဒေါ်ရွှေငင်က ငယ်သူငယ်ချင်း၊ ဒေါ်ရွှေငင်က ဒေါ်စိစိဝင်းကြောင့်အမှုတွဲခံသည့် တနွယ်ဝင် တစ်ပါးရသူ။

နောက်တစ်ယောက်က ဒေါ်မြရွှေ။ သူကအပြင်မှာ နတ်ကဘော်၊ ပါချီပါချက်နတ်ကဘော်မဟုတ်။ နာမည်ကြီး နှိပ်ထန်းစာရင်းဝင် နတ်ကဘော်ကြီးပါ။ အသားမိမိ၊ ရုပ်ရေက အညှည့်ပျော်ပျော်၊ စကားပြောလည်ပတ်သလို လူကတော်လည်း အလွန်တော်သည်။

ဒေါ်မြရွှေ၏ အမှုဖြစ်ကြောင်းက သူ့အိမ်မှာ လေးကောင် ဂျင်ကစားဝိုင်းလက်ခံမှု၊ လောင်းကြေးငွေ ရှစ်သောင်းကျော်နှင့်အတူဖမ်းမိခဲ့သည့်အမှု၊ တိုင်းကဆင်းဖမ်းသည့် စိမ့်ချက်ဝင် အမှု၊ အာမခံမရ။ ပထမအကြိမ် ထောင်ထဲထောက်သည်မဟုတ်၊ သုံးကြိမ်မြောက်ထောင်ထဲထောက်သူပါ။ သုံးကြိမ်စသုံးလောင်း

ကစားစွဖြင့် ထောင်ထဲရောက်ခဲ့သူ။ သူကထောင်ထဲမှာ စားသာ
သည်။

အလုပ်ဖြစ်သည်။ တစ်နေ့တစ်နေ့ သူ့ ရှေ့မှောက်သို့ ယိုယို
ကျိုးကျိုးရောက်လာသူသုံးလေးဦး အနည်းဆုံးရှိသည်။

ရောက်လာသူများမှာ လက်ချည်း လာလို့ မရ။ စားစရာ
တစ်မျိုးမျိုးပါလာသည်။ ထောင်ထဲမှာရသည့် နတ်မောခမှာ
မုန့်မဲသွားရေစာမျှသာ။ ဝါဒါမကြီးဒေါ်စောခင် အလှည့်တွင်
မူ ပန်းတို့ဘဲပြုတ်တို့ပါတတ်သည်။

သူကလည်း တစ်လကိုအနည်းဆုံးလေး ငါးခါတော့ မေး
ရမှ ကျေနပ်သူ။ ဝါဒါမကြီး ဒေါ်စောခင်အိမ်မှာ လူတွေ
များသည်။ လူများသလောက် ပြဿနာပေါင်းစုံ ရှိသည်။
ပြဿနာဖြစ်တိုင်း ဒေါ်မြရွှေဆီရောက်လာစမြဲ။

ရယ်ဝရာတော့အလောင်းအား။ ဒေါ်မြရွှေအိမ်က ၂၅ ပေး
ပေ၅၀ ကို မြေပြည့်ဆောက်ထားသည့်အိမ်။ အိမ်ရှေ့ ဧည့်ခန်း
တစ်ဝက်ထောင့်ကို နတ်ရုပ်ကြီးတွေက နေရာယူထားသည်။ သူ့
အိမ်မှာရှိသည့်နတ်ရုပ်တွေမှာ သေးသေးကွေးကွေးမဟုတ်။ ရောမ
နတ်ရုပ်ကြီးတွေ။ နတ်ရုပ်ကြီးတော့ ပို၍ အထင်ကြီး ခံရသည့်
ထင်ပ။ သူက နတ်ရုပ်သေးသေးကွေးကွေးမထား။ နတ်ရုပ်
ကြီးတွေက အကျိုးပေးသင့်သလောက်ပေးသည်။

ဝင်ငွေမဆိုးပါ။ ဒါပေမယ့် သူ အိမ်က လောင်းကစားဝိုင်း
အပမ်းခံရသည်မှာ သုံးကြိမ်ရှိပြီ။ ရဲတွေရောက်လာပြီး ဖမ်းထိခိုက်
မည်ဟု နတ်တွေက တစ်ကြိမ်မှတိုင်တင်၍မဟော။ အရပ်အကြီး
ကြီးတွေထုပြီး အရက်၊ ဘီလပ်ရည်၊ ကြက်ပေါင်ကြော်၊ သစ်

သီးမျိုးစုံ ပန်းမျိုးစုံဖြင့် ဖုအကိုးကွယ်သူကို အကာအကွယ်
ပေး။ ဘာဖြစ်မည်ကို ကြိုတင်မဟောနိုင်။ သတိမပေးနိုင်။

ဒါကြောင့်လည်း နတ်တော်ကြီး ဒေါ်မြရွှေ ထောင်ထဲ
ရောက်သည်မှာ သုံးခိရွာ သုံးခါရှိလေပြီ။

သို့တစေ ဒေါ်မြရွှေကတော့ ထောင်ထဲကနေ သူတို့ကိုပင့်ပြီး
ဟောကောင်းတုန်း။ ပြောကောင်းတုန်းဇေ။

ဘယ်သို့ရှိပါစေ၊ ဒေါ်မြရွှေလည်း စိတ်ငင်းကောင်းသည်။
သဘောကောင်းသည်။ နတ်ဟောရသမျှ တစ်ယောက်ထဲမစား။

သိမ်းမထား။ သူတို့လေးယောက်ကို အကုန်လုံးကျွေးသည်။
သူတို့လေးယောက်ထဲက ဒေါ်ရွှေငင်နှင့် ဒေါ်ခင်အေးမြင့်တို့

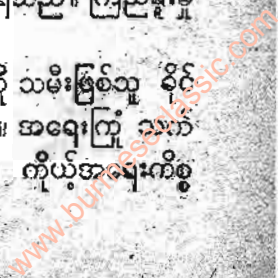
နှစ်ယောက်ပဲ နတ်မေးခြင်းနှင့် ကင်းရှင်း၍ ဒေါ်စိစိဝင်းနှင့်
ဒေါ်တင်တင်တို့က ခဏခဏ မေးကြသည်။

သူတို့နှစ်ယောက် နတ်မေးရသည်မှာ အရင်းမရှုံးမပါ။
နတ်မေးခကြွေးအဖြစ် ပသရသည့် မုန့်ပဲသွားရည်စာများကို

သူတို့ပဲ စားရသေးကြောင့်။
အောင်ထဲရောက်ပြီး ဆယ်ရက်မြောက်နေ့တွင် သမီးဖြစ်သူ

အောင်ဝင်စာရောက်လာသည်။ သမီး သည်လောက် လည်လည်
ဝယ်ဝယ်ရှိလိမ့်မည်လို့ မထင်။ အခု အားကိုးနိုင်သော သမီး
အဖြစ် တွေ့မြင်ရသောကြောင့် ဝမ်းသာအားရသည်။ ကြည်နူးမှု
ခံစားရသည်။

တကယ်တော့ ဒေါ်ခင်အေးမြင့်ထင်သလို သမီးဖြစ်သူ ခိုင်
အာပြင်မှာ လည်လည်ဝယ်ဝယ်ရှိသည်မဟုတ်။ အရေးကြုံ သား
ဆိုတောင်းရမည်ဆိုသော ပမာစကားရှိသလို ကိုယ့်အရေးကိုစွဲ

ကြုံလာတော့ ဟိုမေး သည်စမ်းနှင့် ထောင်ဝင်စာ ဘယ်လိုတွေ့ရမည်။ ထောင်ဝင်စာမှာ ဘာတွေ ယူခဲ့ဖူးမေးခွင့်ရှိသည်။ အထဲရောက်နေသူ သက်သာခွင့်အတွက် ဘယ်သူတွေနှင့်တွေ့ပြီး ဘာလုပ်ရမည်ကို သိအောင် စုံစမ်း၍ ထောင်ဝင်စာ လာတွေ့ခြင်းပါ။

စားစရာ သောက်စရာတွေ တစ်ပွဲ တစ်ပိုက် ပါလာသည်။ များလှချည်လား သမီးရယ်ဟု မြွှောယူရုံလောက်အောင်လည်း များသည်။ စုံလည်း စုံသည်။

ထောင်ထဲရောက်နေသူက အပြင်မှာ ဘယ်လို အဆင့် အတန်းနှင့် နေထိုင်နိုင်ခဲ့သည်။ ကျောထောက်နောက်ခံ ဘယ်လိုရှိသည်ကို အပြောနှင့် ညီညီ အကဲဖြတ်ရာတွင် ထောင်ဝင်စာ၌ ပါလာသောပစ္စည်းနှင့် ထောင်ဝင်စာ တစ်လ ဘယ်နှစ်ခေါက် လာနိုင်သည်အပေါ် အခြေခံ၍ အဆုံးအဖြတ် ပြုကြသည်ပါ။

ထောင်ဝင်စာမလာမီ ဟိတ်လုံး ဟန်ဆုံး ကြားလုံးထုတ်ထားသူများ ထောင်ဝင်စာလာရင် လေလုံးထွားလုံးတွေ ပေါ်တော့တာပါပဲ။

ဒေါ်ခင်အေးမြင့်က အပြောနှင့်မဟုတ်၊ အလုပ်နှင့် ပြုလိုက်နိုင်ပါလေပြီ။ ခု သူများကို မမှီခိုရတော့၊ ကိုယ်က အတုံ့အလှည့်ဖြန်၍ ကျွေးမွေးနိုင်သည့် အနေအထားသို့ ရောက်ပြီ။ ထောင်ဝင်စာမလာမီအထိ ဒေါ်ခင်အေးမြင့်အပေါ် အထင်တကြီးမရှိသူ၊ ဝါခါမကြီးများပင် ဆက်ဆံပုံပြောင်းလဲလာသည်။ အထင်ကြီးရိပ်ပြလာသည်။

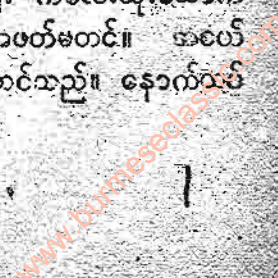
မိန်းမထောင်တွင် နေရထိုင်ရသည်မှာ အဆင်ပြေစ ပြုလာပြီဟု ဆိုရမည်။ ထောင်ထဲမှာ အားလပ်ချိန်တွေများသလောက် အတွေးစဉ်များမှာလည်း ရှည်လျားတွေ့ပြားလှ၏။

အတိတ်ကို ပြန်ဖော်မိသည်။ ပစ္စုပ္ပန်နှင့် အနာဂတ်အကြောင်းကိုလည်း အတွေးစဉ်ကြွယ်ရ၏။ ဘဝသံသရာလည်ပတ်ပုံမှာ...

ဒေါ်ခင်အေးမြင့်၏ ချက်မြုပ်မွေးရပ်မြေမှာ ရန်ကုန် ။ ကြီးပြင်းရာဒေသမှာ မန္တလေး။ အိမ်ထောင်ကျတော့ မိတ္ထီလာမှာ။ ထိုမှ မွေးရပ်မြေရန်ကုန်သို့ တစ်ကြိမ်ပြန်ရောက်ပြီးနောက် မေ့ချင်စရာ မထင်မှတ်ဘဲ ဒုတိယအိမ်ထောင်ဆက်နှင့် တွေ့ဆုံကြောင်းပါခဲ့သည်။

ပထမအိမ်ထောင်နှင့်အကြောင်းမပါပြီး ကလေးသုံးယောက် မွေးခဲ့သော်လည်း အကြီးနှစ်ယောက် ဧပတ်မတင်။ အငယ်တေး နောက်ဆုံးကလေးကျမှ ဧပတ်တင်သည်။ နောက်သိပ်ကလေးမရတော့။

သမီးခိုင်ယုတ်မြင့်ကိုမွေးပြီး သမီးလေးနှစ်အရွယ်တွင် ငယ်မအိမ်ထောင်ဆက်မှာ သူတို့သားအမိကို ရုတ်တရက် မျက်ကွယ်ပြုသွားသည်။

အဲသည်အထိ ဒေါ်ခင်အေးမြင့်၏ဘဝမှာ ရွှေပေါ်မြစင်ဘဝဟု ဆိုနိုင်ရာသော အနေအထားဖြင့် အေးအေးသက်သက်၊ ချမ်းချမ်းမြေ့မြေ့ နေခဲ့ရ၏။ အိမ်ထောင်ကျပြီး ချစ်ခင်ပွန်းသည် ဦးသန်းတင် ကွယ်လွန်အနိစ္စရောက်သည်အထိ ခြေမွေးမီးမလောင် လက်မွေးမီးမလောင် နေခဲ့ရသည်။

ဦးသန်းတင်တို့က မျိုးရိုးစဉ်လိုက် ချမ်းသာသည်။ မိတ္တူလာနှယ်ထစ်ကျောမှာ အများက သူငွေ့ဟု ခေါ်ဝေါ် အသိအမှတ်ပြုကြသည်။

အားနှစ်စီးထားသည်။ အကြမ်းစီး၊ အချောစီး။

ဒေါ်ခင်အေးမြင့် အိမ်ထောင်ကျတော့ မိဘ လက်ထက်ကစည်းက နေခဲ့သည့် တိုက်ခံပျဉ်ထောင်အိမ်ကြီးကိုဖျက်ပြီး ခေတ်မီပုံစံဖြင့် နှစ်ထပ်တိုက်ကြီး ဆောက်ခဲ့သည်။ ယခင်အိမ်ကြီးထက် တစ်ဆင့်မျှ ကျယ်သည်။

ဒေါ်ခင်အေးမြင့်မှာ ရွှေစိန်အတောင့်။

အလှူအတန်းနှင့် မင်းပွဲစိုးပွဲသွားရင် ဝတ်ဆင်ဖို့ စိန်ထည်ကလပ်သပ်၊ အိမ်မှာနေရင်းဝတ်ဖို့ စိန်ထည်ကလပ်သပ် ဝတ်ဆင်နေထိုင်ခဲ့ရသည်။ မီးပိုချောင်ဝင်ပွဲမပြောနှင့် ဈေးကိုသော်မှ ကိုယ်တိုင်မသွားရ။ ခင်ပွန်းသည်ကို ကိုယ်တိုင်ပြုစုရသည်ကလွဲ၍ ဘာအလုပ်မှ မရှိ။ ခင်ပွန်းဖြစ်သူက မနက် လက်ဖက်ရည်၊ နေ့လည် စက်ဖက်ရည်ပွဲ၊ ညအချိန်ပွဲနှင့် မနက် ည ထမင်းပွဲ

တွင် ဒေါ်ခင်အေးမြင့်ကိုယ်တိုင် ပြုစုကျွေးမွေးမှုကြိုက်သည်။ အယ်သွားသွား ဇနီးချောကိုပွဲထုတ်သလို၊ လိုက်မှလည်း ကြိုက်သည်။ အိမ်မှာ အခိုင်းအစေ လေးယောက်ရှိသည်။

ကဲ...ဘာလိုသေးလဲ။

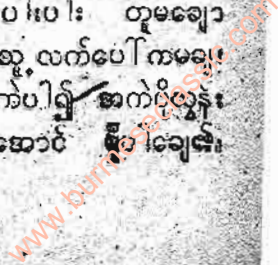
လိုတာမရှိပါဟု ပြောရမည်မျိုး နေခဲ့ရကြောင်းကို၊ ခုနေပြောလိုတော့ ကြားရသူတွေက နှာခေါင်း ရှုံ့ပြီး မဲကြရွဲကြလိမ့်မည်ပါ။

ထောင်ထဲမှာ သူ့အကြောင်း ပြန်ပြောရာတွင် ဒေါ်ခင်အေးမြင့်က ခါတွေကို ထည့်မပြောတော့။ ပြောဖို့ အကြောင်းမထူးသည့်အပြင်၊ သူတပါး ကဲ့ရဲ့တင်းဆိပ်ကားပြောခြင်းကိုပင် ခံရလိမ့်မည်။ တကယ်တမ်းပြောကြည့်ရင် ယုံနိုင်စရာမရှိ၊ အကြားပိုသည်။ လေထွားသည်ဟု အတင်းပြောကြမည်မှာ ဆေချာသည်။

အိမ်ထောင်မကျခင်ကလည်း ရွှေပေါ်မြစင် နေခဲ့ရသည်။

ဦးဘမြင့်နှင့် ဒေါ်မိမိလေးတို့မှာ ငွေကြေးချောင်လည်၍ အခြေအခံပေါ့ပျော့သော်လည်း အများတကာလို စားစားမီးရတနာ မပေါ့ကြယ်။ ထွေးပိုက်ယုယစရာ ရွားရွားပါးပါး၊ စမီးလေးတစ်ယောက်သာ မွေးခဲ့သည်။

ဒေါ်ကျော့က ဒေါ်မိမိလေးရဲ့ ညီမဝမ်းကွဲ။ အတူနေအိမ်ထောင်မရှိသည့်အပျိုကြီး။ ရွားရွားပါးပါး တူမချောစေးတို့ တုန်နေအောင် ချစ်သည်။ ဆူလက်ပေါ်ကမချေးအပျိုကြီးများ ကလေးချစ်ပြီဆိုရင် အကပါ၍ အကပိုလွန်းသည်ဟု အများတကာ ပြောရအောက်အောင် ချစ်ချေ၏။

ဦးဘမြင့်တို့လင်မယားသည်ပင် ကိုယ်ကလေးချီရပိုးရချိန်နည်း
သည်။ ရိုးကုမ္ပဏီကဝယ်သည့် ဘောနှစ်လုံးတပ် ပုခက်မှာ အလွန်
ငြိမ့်သက်သည်။

တစ်ခါလှုပ်ပေးလိုက်လျှင် တော်တော်နှင့် အချိန်မသေး၊
အဲဒီပုခက်မျိုးကိုသော်မှ အဒေါ်လုပ်သူက လှူပြီးပြီးစေမှ မျက်
နှာမလွဲနိုင်၊ ကလေးမနိုးမချမ်း ချိန်လုံးဖြည့် အနားမှာထိုင်
ပြီး ထုပ်ပေးနေရမှ ကျေနပ်သည်။

ဒေါ်ကျော့မှာက အခြားအလုပ်မရှိ။ အိမ်ဖော်ကောင်ပ
လေးနှစ်ယောက်ကို ဖယ်ဆက်သလို ခိုင်းဖို့အတွက်ကြည့်ပြီး၊
ခိုညှိုးသလို တရစဉ်တရစပ် ပါးစပ်ကိုအနားမပေးဘဲ ဆူနေ
ရမှ စားစင်အိပ်ပျော်သည်။

ခင်အေးမြင့် ငယ်နာဇော်က အိမ်။

အိမ်မွေးလာကတည်းက အိမ်ဖော်ကောင်မလေးတွေ အလုပ်
စေ့ အပြောအဆိုပါ အတော်ညှိုး ဆက်သာသွားကြသည်။
ကလေးကို အချိန်ပြည့်ရစိုက်နေရသူ ဒေါ်ကျော့မှာ အိမ်ဖော်
မကလေးများဘက်သို့ မလှည့်နိုင်၊ အိမ်အတွက် အချိန်ပြည့်
အဆိုတော်လုပ်နေရသမို့ သူတို့ကိုမပြောအား မဆိုအားဖို့နေ
သည်။

အိမ်ကိုမွေးတော့ ဦးဘမြင့်က ယစ်မျိုးအုပ်။

ယစ်မျိုးအုပ်အလုပ်မှာ ဘေးပေါက်ဝင်ငွေ အလွန်ကောင်း
သည်။ သူတို့လစဉ်ရသည့်လခကို ထုတ်ဖို့စနစ်ပင် ဂရုမစိုက်ကြ။
ဘေးပေါက်ဝင်ငွေက လခထက် နှစ်ဆသုံးဆမကရသည်။
လက်ဖျားငွေသီးသည့်အလုပ်၊ အရက်နှင့်ဘိန်းရောင်းကောင်း

လေ၊ သူတို့အတွက် ဝင်ငွေစုံလေရှိခဲ့ရာ ဦးဘမြင့်အိမ် ပိန်သည်
တူ၍ ဘယ်သောအခါမျှမရှိ၊ အမြဲတန်း ဖောင်းအိနေသည်။

သူတစ်ဝန်ကျသည့်နယ်မြေကလည်း အရက်နှင့်ဘိန်းနယ်မြေ၊
ထသာနှင့် လမ်းမတော်၊ ငွေရွာရ အလွန်လွယ်သည့် နေရာ၊
ထူးထူးလောကမှာ ငွေတွင်းဟု ပြောစမှတ်ကြံကြသလို သူငွေးဖြစ်
ချွေးဖြစ် နေရာဟုလည်း ဆိုကြသည်။

ထိုနယ်မြေရောက်ရင် သူငွေးဖြစ်လွယ်သည်။ အလုပ်ပြုတ်
လည်း လွယ်သောကြောင့် သူငွေးဖြစ်ချွေးဖြစ်နေရာဟု ဆိုကြ
သည်ပါ။

သို့တစေ ဦးဘမြင့်က ချွေးမဖြစ် သူငွေးဘဲဖြစ်ခဲ့သည်။
ဇနီးချမ်းသာသော စကားရှိသည်။ ဦးဘမြင့်က လည်လည်
ယေယေ ပါးပါးနပ်နပ်ရှိသူ ဇနီးပင်။

အထက်ကိုလည်းပေါင်းတစ်သူ၊ အောက်ကိုလည်း ချွေး
နှစ်ဆောင် ပေးတစ်သူ၊ တစ်ဘုံထဲအများမဟုတ်၊ ငို အသမား
ဟုတ်၊ ကြည့်စေဆေးစေသမား၊ ထိုလူမျိုးနှင့် အန္တရာယ်မှာ
အသွမ်းဝေးကွာလှ၏။

ဒေါ်မိမိလေးကလည်း ထိမ်းထိမ်းထုပ်ထုပ်လုပ်လုပ်သည့်နေရာတွင် တော်သည်။ အထက်လူကြီးတွေအိမ်ကို အဝင်အထွက်မပြတ်သလို အဖေးအကမ်း လက်ယဉ်းမို့ ကတော်ကြီးတွေကဆို ဒေါ်မိမိလေးကို အလွန်အရေးပေးကြသည်။

ဒေါ်မိမိလေးက ရတာကို ဖော်တတ်သူမဟုတ်။ တစ်ချို့က ရတာကို ရွှေထည်စိန်ထည်ဆုပ်ပြီး ပပကြားကြားနေကြသည်။ ရတာကို ပေါ်ပေါ်လင်းလင်းထုတ်ပြတတ်သည်။ ဒေါ်မိမိလေးက ရတာကို သိုသိုသိပ်သိပ်ထားသည်။ မြင်ကွင်းမှ ပေါ်ထင်အောင်မပြ။

ဒါကြောင့်လည်း ဦးဘမြင့်လက်ဖျား ငွေသီးအောင်ရပေမယ့် အန္တရာယ်မဖြစ်။ လူကြီးတွေ မျက်စိစပါးမွေး အစူးမခံရ။ အိမ် မွေးတုန်းက အိမ်မှာဆို လိုလေသေးမရှိ။ အားလုံးပြည့်ပြည့်စုံစုံရှိခဲ့သည်။ မွေးကတည်းက အခြေလှ၍ အနေတင့်သည်ဟု ဆိုရမည်။

ဦးဘမြင့်က ယစ်မျိုးဘက်တွင်လုပ်ပေမယ့် အရက်ကို အလွန်အကျွံ မသောက်၊ နေ့စဉ်လည်းမသောက်၊ မသောက်မဖြစ်သည့် ပွဲမျိုးနှင့်ကြုံမှ အနည်းအကျဉ်း သောက်တတ်သည်။ သူက အရက်ကို မက်မက်မင်မင် မခွို၊ သူမက်မက်မင်မင်ခွိုသည်မှာ ပိုကာဝိုင်းနှင့်မြင်းပွဲ။

သူက အတွက်အချက် ဝါသနာထုံ မွေ့သူ၊ ဇရက်မင်းစည်းစိမ်ရင်ဖို့ ဝါသနာမပါ။ ပိုကာကစားခြင်းနှင့် မြင်းပွဲလောင်းကစားခြင်း နှစ်မျိုးလုံးမှာ အတွက်အချက်နှင့် သက်ဆိုင်သည်။

သူက အတွက်အချက် ဝါသနာထုံ မွေ့သူ၊ ဇရက်မင်းစည်းစိမ်ရင်ဖို့ ဝါသနာမပါ။ ပိုကာကစားခြင်းနှင့် မြင်းပွဲလောင်းကစားခြင်း နှစ်မျိုးလုံးမှာ အတွက်အချက်နှင့် သက်ဆိုင်သည်။

ဘယ်မှမပြောင်းရဘဲ နယ်မြေကောင်းမှာ ငါးနှစ်ကျော်ကျော် လုပ်ကိုင်ပြီး အထက်ဗမာပြည်သို့ ပြောင်းခဲ့သည်။ ယစ်မျိုးမှုဖြစ်တော့ မြစ်ကြီးနားမှာ။ အဲဒီမှာလည်း အခြေအနေကောင်းခဲ့သည်။

ဦးဘမြင့်မှာ အလုပ်အကိုင်အဆင်ပြေပြီး ကျန်းမာရေးပါကောင်းခဲ့သော်လည်း ဒေါ်မိမိလေးမှာ မြစ်ကြီးနားရောက်ကတည်းက လေဖြတ်ရောဂါဝေဒနာကို ခံစားနေရသည်။ အိမ်ထဲဆနေ ဘယ်မှမထွက်နိုင်တော့။

ထိုမှ မန္တလေးသို့ ပြောင်းခဲ့ရသည်။ မန္တလေးရောက်ပြီး မကြာခင် ယစ်မျိုးဝန်ထောက်အဆင့်သို့ ရောက်တိုးခဲ့၏။ မြစ်ကြီးနား ရောက်ကတည်းက မြင်းပွဲနှင့် အလှမ်း ဝေးခဲ့သူ ဦးဘမြင့်အတွက် ရေကန်အသင့်ကြာအသင့်ဆိုသလို သူဝါသနာထုံ မွေ့ရာ အလုပ်နှစ်ခုစလုံး လုပ်နိုင်ခဲ့ပေမယ့် သောကဗြိတုယ်စရာ ကျွေးကင်းနောက်ဆုံးအဖြစ်နှင့် ဆုံတွေ့လိုက်ရ၏။ ဒေါ်မိမိလေးမှာ သူ့ထို့မိသားစုကို မျက်ကွယ်ကြိုသွားသည်။

အဲဒီတုန်းက ငင်အေးမြင့်မှာ ဆယ်ငါးနှစ်သမီး။

သူ့ဘဝသက်တမ်းတွင် ပထမဆုံးအကြိမ် အကြီးအကျယ် စိတ်ထိခိုက်မှု ခံစားလိုက်ရသည်။ ဖခင်ဖြစ်သူကို ရျစ်ပေမယ့် မိခင်လောက် မတွယ်တာ။ ဖခင်နှင့်က လက်ပွန်းတတီးမှုနေရ၊ သဘာဝသဘောအရ ကြည့်ရှင်လည်း မိန်းကလေးများသည် အဖဖက် အမိကို ပို၍ တွယ်တာကြ၏။ သံယောဇဉ် သူ့ယည်ပိုချင်းပင်မတူ။ အမိဘက်ကို ပို၍ အလေးထားသည်။

၄၀ ● ကျော်မြသန်း

ပြီး မိခင်ဖြစ်သူက သုံးနှစ်ကျော်ကျော် အိပ်ရာထဲလဲနေခဲ့သည်။ လူချင်းတူတူ သူချင်းမျှမျှမနေရချေ။

သနားချစ်နှင့် ပေါင်းစပ်ချစ်ခင်တယ်တာခဲ့ရသည့် မိခင်ကြီးကွယ်လွန်စဉ်က စိတ်ဆင်းရဲခြင်းဆိုသည်မှာ သည်ဆိုပါကလားဟု ကိုယ်တွေ့အသိ သိလိုက်သည်။

ဆယ်ငါးနှစ်သမီးအထိ စိတ်ဆင်းရဲခြင်းကို မခံစားခဲ့ရာ ခင်အေးမြင့်ဘဝမှာ အစစအရာရာ ပြီးပြည့်စုံခဲ့သည်။ မိခင်ကြီးလေပြတ်စက၊ စိတ်ထိခိုက်မှု ရှိသော်လည်း တစ်ခဏတာမျှသာ အေးကုပြီးရင် ပျောက်သွားလိမ့်မည်ဟု ထင်ခဲ့သည်။

အထိတ်ဖြစ်ရပ်များ မွေးမြီနိသွားပြီး၊ ပစ္စုပွန်ဖြစ်ရပ်ဆိုသူ ရောက်သွားသည်။

နက်ဖြန် ရုံးထွက်ရမည့်နေ့။

ရုံးထွက်ရမှာ ရင်လေးစန့်လေးနေသည်။

ဒေါ်ခင်အေးမြင့်က ရုံးပြင်ကနွားအတွေ့အကြုံမရှိ၊ ယခင်က ရဲစခန်းတို့၊ ဓားရိုးတို့ကို တစ်ကြိမ်တစ်ခါ မစရာကံပူးခဲ့။ ရုံးမှာ ပြောမှားဆိုမှား ဖြစ်ခဲ့သော် အမှုလမ်းကြောင်းပြောင်းပြီး သမီးအက်သို့ များစွာလှည့်သွားမည်ကို အလွန်အမင်းဖိုးရိမ်မှု လွန်ကဲနေသည်။ ဒါကတစ်ကြောင်း နောက်တစ်ကြောင်းမှာ ရှေ့နေကြီးက ရဲစခန်းတွင် ထွက်ဆိုချက်ကို ပြောင်းလဲ၍ ပြောခဲ့ချက်တို့ ပြန်ထွက်ရန် ပြောခဲ့သည်ကိုလည်း ဒေါ်ခင်အေးမြင့်က သဘောမတူ။ အမှားအယွင်းဖြစ်ပြီး အမှုအနေအထား ပြောင်းလဲသွားမည်ကို ကြောက်စည်။

ဒေါ်ခင်အေးမြင့် ဆန္ဒက လွတ်မြောက်ရေး အတွက်ကို အာသိသမထား။ အပြစ်ကျရင်ကျပါစေ၊ အမှုမြန်မြန်ပြီးဖို့ဘဲ ဆန္ဒစောနေသည်။

+ + +

ဒါကလည်း သမီးအတွက်ပါ။

ဒေါ်ခင်အေးမြင့်က သမီးကို သိပ်ချစ်သည်။ မိတ္ထီလာကို ချွတ် ရန်ကုန်သို့ပြောင်းဖို့ ပြဿနာပေါ်စဉ်က၊ သမီးကို သူနှင့်အတူ မခေါ်ဘဲ ကြီးဒေါ်ဖြစ်သူနှင့် ထားရစ်ခဲ့သည်။ အစီအစဉ်က သမီးက ငါးနှစ်သမီး။ မိခင်၏ ရင်ခွင်ထဲမှာ ပလူးလဲ နေရမည့်အရွယ်။ မိခင်နှင့် ရင်အုပ်မကွာ ရှိရမည့်အရွယ်။ ခေအပေါ် နှံ့ဆိုးဆိုးလို့ အကောင်းဆုံးအရွယ်၊ မိဘကလည်း အချစ်ပုံအောရသည်အရွယ်မှာ ခဲ့ခဲ့ရသည်။

ရင်ပွင့်လှမတတ်သော ဝမ်းနည်းကြေကွဲမှုကို ပိုက်ထွေးထွက် ရန်ကုန်သို့ ရွှေ့ပြောင်းတည်လိုက်ရသည်မှာ သမီးရှေ့ရေးအတွက်၊ သမီးကောင်းစားရေးအတွက်တို့ဆိုရမည်ဖြစ်ရာ၊ ဘဝသိသရာတွင် ဒုတိယအကြိမ်မြောက် အကြီးမားဆုံးသော မိတ်ဆိုင်မှုကို ခံစားလိုက်ရ၏။

ရုံးထွက်နေက သမီးမလာ။ သမီးရန်ကုန်မှပစ်ခတ်၊ မိတ္ထီလာ
ကို ခဏပြန်နေသည်။ ကြီးဒေါ်-ဒေါ်အေးတင့် နေမကောင်း
သည့် ထတင်းထောက်လာလို့ ပြန်သွားရကြောင်း၊ သမီးတစ်နှစ်ခွဲ
အညံ့အိမ်က သမီးသူငယ်ချင်း မထွေးထွေးနှင့် သူ့ အဒေါ်
အတူထောက်လာပြီး အကျိုးအကြောင်း ပြောပြသည်။

ထောင် အပြန်ယူသွားစီ စားစရာများကိုလည်း သမီးက
ဝယ်ချမ်းပေးသွားသည်။

မထွေးထွေးတို့ တူအရိုးကို ကျေးဇူးတင် စကားအထပ်
ထပ်ပြော၍ ဝမ်းနည်း အားနာတောင်းပန် စကားဆိုရသည်။
သူတို့ကကြာကြာမနေ၊ ပစ္စည်းပေးပြီး ပြန်သွားကြသည်။

ရှေ့နေကြီးထောက်လာသည်။

ကိုယ်စားလည် လွှဲစာတင်ပြီးပြီဖြစ်ကြောင်း၊ သည်တစ်ပတ်
လည်း ရက်ချိန်းပေးလိမ့်မည် ဖြစ်ကြောင်း၊ အာမခံအတွက်
အစီအစဉ် လုပ်နေကြောင်း နှစ်သိမ့်စကားပြော၍ ပြန်ထွက်
သွားသည်။

ဒေါ်လေးကျော့ကိုပြန်ဖို့ ပြောမေ့မယ်မပြန်။

အမှုတစ်ရပ်ဖြစ်လာပြီဆိုရင် ခင်မင်ရာနီးစပ်ရာအသိုင်းအဝိုင်း
တွေပါအေးအေး မနေရ။

နေ့လည် နှစ်နာရီကျော်မှ ခေါ်သည်။ ရှေ့နေကြီးလည်း
အသင့်ရှိသည်။ နှစ်ဆယ့်လေးရက်ခွာ၍ရက်ချိန်းပေးလိုက်သည်။
တစ်နာရီနီးပါး စိတ်ညစ်နေ ခရီးဆက်ရမည်။ အချုပ်ကား
ထဲမှာကြပ်ကြပ်တည်းတည်းနှင့်ကသိကအောင့်လိုက်ရမည့် ခရီး
ကသိကအောင့် လိုက်သည့် ကြားထဲ ကမာရွတ် ရဲစခန်း

အလွန်နားမှာ ကားက ပျက်နေပြန်သည်။ တစ်နာရီ ကျော်
ကြာမှပြင်လို့ ပြီးသွားသည်။ စိတ်ထောက်ပင်ပန်းခြင်း
ဒုက္ခကိုထဲထဲဝင်ဝင် ခံစားလိုက်ရ၏။ ထောင်ကို ထောက်တော့
ခြောက်နာရီထိုးလုနေပြီ။

ထောင်တွင်စောင့်နေရသူတွေကလည်း မကြည်လင်။ တင်း
မာခက်ထန်သော မျက်နှာထားများနှင့်။ ထိုကား တစ်စီးထဲ
အတွက် အိမ်ပြန်ရမည့် ဝန်ထမ်းများမှာ အိမ်မပြန်ဘဲ စောင့်
နေရသမို့ ကျွဲမြီးတိုနေကြသည်။

အိပ်ဆောင်ပြန်ခရောက်တော့ ဒေါ်တင့်တင့်က သူ့အတွက်
ထမင်းဆွဲထားသည်။ မစားဖြစ်ပါ။ မခင်ရီဆိုအော့ ကောင်
ခလေးကိုခေါ်ပြီး ပေးလိုက်ရသည်။ ငပိကျော်နှင့် သရက်သီ
ဆန်မပါတည့်ပေးလိုက်သည်။ ဝမ်းသာအားရယူသွားရှာသည်။
သူ့ဘို ညလည်စာစားကြလိမ့်မည်။

သူတို့ငါးယောက်အုပ်စု နှင့်အတူနေရမည်။ ချောက်နှင့်နု
သောလူသစ် တစ်ယောက်ကိုလည်း တွေ့လိုက်ရသည်။ အသက်
လေးဆယ်ကျော် လောက်ဘဲရှိလိမ့်မည်။ ကိုယ်လုံး ကိုယ်ပေါက်
တောင့်တောင့်၊ ရုပ်ဖြောင့်ဖြောင့်နှင့် စကားပြောသူက လက်
ညှက်ချာသည်။

ဒေါ်တင့်တင့်ကဘဲ မိတ်ဆက်ပေးသည်။ သူ့ နာမည်က
အားထားသွယ်။ အမှုက ပါမစ်ထဲတွင် ရေးထားသည့် ပစ္စည်း
အရေအတွက် ဝဏန်းနောက်မှာ သိည့်တွေထပ်တိုး၍ ပစ္စည်း
သိမ်းထုတ်မှုအပြင် ပါမစ်အတုနှင့်ပါပစ္စည်းများ ထုတ်ယူသော

၅၄ ● ဇော်မြသန်း

အမှု။ အမှုတို့ ငါးယောက်မှာ သူ တစ်ယောက်သာအမျိုးသမီး၊
ကျန်လေးယောက်က အမျိုးသားတွေ။

ယခင်က ထောင်ထဲကို ရောက်ဖူးဟန်ရှိသည်။ ထားထား
ဆွယ်နှင့်အတူ အသုံးအဆောင် ပစ္စည်းများနှင့် စားစရာများ
အပြည့်အစုံပါလာသည်ကို ကြည့်၍ အကဲဖြတ်ရသည်ပါ။ မေး
လို့ မကောင်း၊ သူကလည်းဘာမှမပြော၊ ရှိပါစေ။

ညအိပ်တော့ အတွေးစဉ်တွေက အတိတ်ဆီသို့ မြန်ရောက်
သွားနေသည်။

အခန်း (၄)

ခင်အေးမြင့်၏ ပညာရေးမှာ ထွန်းထွန်း ပေါက်ပေါက်
မရှိ၊ ပင်ကိုယ်ဉာဏ်ရည် ဉာဏ်တူးနှိမ်သည့်အပြင် ဖခင်ကြီး
အလုပ် ပြောင်းရွှေ့ရာသို့ အတူလိုက်ပါ နေရသောကြောင့်
အတန်းတက်နှောင့်နှေးခဲ့ရသည်။

မိဘဆိုးဝမ်း လွတ်လွတ်လပ်လပ်နေပါစေဟု ဖခင်ကြီးက
အခွင့်အရေး ပေးအားသလို ဒေါ်လေးကျော့ကလည်း အလွန်
အမင်း အလိုလိုက်ထားသည်။

ခင်အေးမြင့်က တာမူမဖြစ်ဘဲ ကျောင်းမသွားချင်ဘူးပြောလျှင် ဒေါ်ကျော့က ဘယ်ဖြစ်မလဲလို့ ဘယ်တော့မှ မပြော။ အလွယ်တကူ ခေါင်းညှိဘဲခွဲခွဲမက၊ ဒေါ်ကျော့ ကိုယ်တိုင်က ကျောင်းမသွားဘဲနေတာကို သဘောကျသည်။ အရွယ်က စိတ်ကစားတတ်သည့်အရွယ်မို့ တူမချောလေးအတွက် စိုးရိမ်စိတ်လွန်ကဲနေသည်။

အပျိုကြီးထို့ ထုံးစံအတိုင်းပေဒင်တို့ နတ်တို့လည်း ဝါသနာပါ၍ မန္တလေးမှတော့ ပေဒင်ဆရာတို့ပေါ်ပေါက်လာပြီး ပေဒင်ဆရာတို့ပေါ်သလို မေးသူတွေကလည်း များမူများ။

အရာရှိအရာခံတွေ အိမ်ကို အဆက်အသွယ်ရှိသည့် ပေဒင်ဟောဆရာတွေ အိမ်တိုင်ယာရောက် အဟောရောက်လေ့ရှိရာ ဒေါ်ကျော့ကလည်း မမေးဝေးပါဘူးလို့ ငြင်းပယ်ရိုး မရှိ၊ မေးလိုက်ရမှ ရင်ချောင်သည်။

‘ဟောဒီ တူမလေးသာ ကတော်မဖြစ်ဘူးဆိုရင်လေ ဒေါ်ဒေါ်တို့ရောက်တဲ့နေရာကနေ ကျွန်တော် လက်ကိုလှာဖြတ်လှည့်စမ်းပါ။ ကျွန်တော်ရဲ့ရံဝံ့ အာမခံပြီး ဟောပါမယ်။ ကတော်မှသာမန်ကတော် မဟုတ်ပါဘူး။ ထိတ်ထိတ်ကြဲ သူများထက် ခေါင်းတစ်လုံး ပိုမြင့်တဲ့ကတော်ဖြစ်မှာ၊ မြေကြီးလက်ခတ် မလွဲပါဘူး။ အဲဒါအထိန်းအသိမ်းတော့ လိုတာပေါ့ ဒေါ်ဒေါ်ရယ်’

ပေဒင်ဆရာက အဲဒီလိုများ ဟောလိုက်ရင် ဒေါ်ကျော့တို့က တပြုံးပြုံးနဲ့ မော်လို့ မဆုံးပါ။

ဟောသူကလည်း သေချာပေါက် ဟောပေမပေါ့။

အဖေက ယစ်မျိုး ဝန်ထောက်ကြီး။ သမီးက အလှထိမ်ခေါင်တင်။ အဲဒီတော့ ကတော်ဖြစ်ဖို့ ရာခိုင်နှုန်း ကိုးဆယ်သေချာတာကိုး။

ခင်အေးမြင့်၏အလှကို ရက်ရက်ယိုယို လှသည်ဟု ချီရချေသော် ပိုလွန်းသည်ဟု ဆိုရာကျမည်မို့ ညက်ညက်ပြေပြေ လှသည်ဟု ဆိုပါရစေ။ ပြစ်မျိုးမဲ့မထင် အလှဟု မဆိုလိုပါ။ သို့တစေ ခင်အေးမြင့်ကို တွေ့သူတိုင်းက သူမအလှကို ချီးမွမ်းကြသည်သာ။

ဦးဘမြင့်ပင်စင်မယူခင်၊ အစပ်အဟပ်လာသူ လေးငါးဦးမက ရှိသော်လည်း ဦးဘမြင့်က သူ့သမီးကို ငယ်ပါသေးသည်လို့ဘဲ ထင်နေသည်။ တစ်ဦးတည်းသော သမီးလေးအား သူများကို မပေးချင်တာလည်း ပါသည်။ သမီးစိတ်ဆင်းရဲမှာ မို့ နောက်အိမ်ထောင်ပင်မပြုဘဲ နေခဲ့သည်ကို သမီးကလည်း သိသည်။ ဒေါ်ကျော့က အချိုးများသလေး၊ ချေးခါးသလေး သမား။

အစပ်အဟပ်လာသူများကို အလိမ္မာစကားပက်၍ ခေါင်းခါ လိုက်ကြသည်သာ။

မိတ္ထီလာရောက်တော့မှ...
မိတ္ထီလာမှာ ဦးဘမြင့်အမွေရကားသည့်ခြံနှင့် အိမ်ရှိသည်။ ခြံနှင့်အိမ်ကို အစောင့်လှင်မယားထား၍ စောင့်ရှောက်ပြုပြင်နေခဲ့ရာ၊ ပင်စင်ယူသည့်အခါ နေထိုင်ရန် အဆင်သင့်အနေအထား ရှိနေသည်။

ပင်စင်ယူရင် နေထိုင်ဖို့ အိမ်ခြေယာခြေ အဆင်သင့် ရှိသလို၊ စုမိဆောင်းမိ ရွှေငွေပစ္စည်းများလည်း အထိုက်အလျောက် ရှိနေသည်။ ရှိသည့် လူဦးရေက အိမ်ဖော်နှစ်ယောက်ပါ ပေါင်းလိုက်မှ ငါးယောက်။ ဟိုတုန်းက ကုန်ဈေးနှုန်းအရ လူငါးယောက် စားသောက်ဖို့ ပင်စင်လစာနှင့် လုံလောက်သည်။ ပြီးမိတ္ထီလာတွင် အခြေချပြီးရင် သင့်တော်ရာလုပ်ငန်း လုပ်ဖို့လည်း အစီအစဉ်ရှိသည်။

ဒီလိုနှင့် ပင်စင်ယူဖို့ အချိန်စေ့ရောက်လာသည်။ မိတ္ထီလာ မှာက ဦးဘမြင့်၏ ငယ်ပေါင်း မိတ်ဆွေတွေ ရှိသည်။ ရပ်ဆွေရပ်မျိုးတွေ ရှိသည်။ မိတ္ထီလာနှင့် လုံးစ အဆက်ပြတ်ခဲ့သည် မဟုတ်။ ခြံကိစ္စ၊ အိမ်ပြင်ဖို့ကိစ္စအတွက် အလှည့်သင့်သလိုရောက်ခဲ့သည်။ ဒါကြောင့်မို့လည်း မန္တလေးက ပြောင်းလာပြီးနောက် ညော်အဝင်အထွက် မပြတ်ခဲ့။ ငယ်ပေါင်း ဆိုတာက ကြီးပေါင်းတွေလိုမဟုတ်။ ကြီးပေါင်းတွေက ဟန်ပေါင်းပေါင်းကြသည်။ ငယ်ပေါင်းတွေက ရင်လှိုက်သည်လှိုက် ပေါင်းကြသည်။

မနက်တိုင်း သားအဖ နှစ်ယောက် မိတ္ထီလာကန်ဘောင်လမ်းလျှောက် ထွက်ကြရာ၊ ခင်အေးမြင့်လေး၏ အလှကြယ်ပုံထတင်းကောင်းမှာ မိတ္ထီလာတွင် ခဏချင်း ပြန်နွံသွားသည်။ ယခင်က ဦးဘမြင့် မိတ္ထီလာရောက်ပေမယ့် သမီးပါခဲ့သည်။ မပါပြန်တော့လည်း ရက်ပိုင်းလောက်သာ နေသည်မို့ အပြင်မထွက်ဖြစ်။ ပြီး ငယ်ငယ်တုန်းကအလှမှာ ပေါ်ပေါ်လွင်လွင်

မရှိ။ ကြီးလာတော့ အလှဟု ပြောရာ ကိုယ်ကာယစွမ်းတွေ စုံလာပြီမို့ အလှရိပ်မှာ ထင်းထင်းပပရှိသည်။

မန္တလေးတုန်းက အိမ်တွင်း ပုန်းခဲ့သလောက် မိတ္ထီလာရောက်တော့ အိမ်ဝင်ထွက်များလာသည်။ တမာနံ တသင်းသင်းနှင့် မိတ္ထီလာ ကန်ဘောင်ရိုးမှာ လမ်းလျှောက် ရသည်ကို ခင်အေးမြင့်က သိပ်ဆဲဘောကျသည်။ နောက်တော့ မနက်သာ မဟုတ်၊ ညနေဘက်ပါ လမ်းလျှောက်ထွက်ခဲ့ရာ ညနေဘက်ကျတော့ ဒေါ်လေးကျော့နှင့်အတူ။

နဖူးစာရွာလည် ဆိုသော စကားရှိသည်။

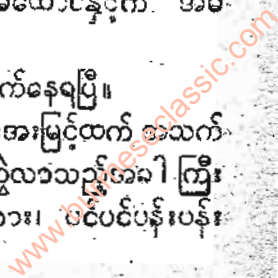
မန္တလေးမှာမဆိုလည်း ခဲ့သည်ဖူးစာရွက်မိတ္ထီလာမှာ ဆိုလည်း ခဲ့ရသည်။ ဖူးစာရွက်နှင့် မျက်လုံးချင်း ဆုံခဲ့ရသည် မဟုတ်ပါ။ ဦးဘမြင့်နှင့် ဒေါ်လေးကျော့တို့ ဝေဘောကျ အစီအစဉ်လုပ်သည် ထို ခင်အေးမြင့်က ခေါင်းညိတ်ခဲ့ရသည်ပါ။

သူ့အိမ်ထောင်ရေးကံက ဘယ်လိုလာ၍ ဘယ်လို ပန်လာသည်မသိ။ ပထမအိမ်ထောင်တုန်းက အသက်ကြီးနှင့် ဆုံရသည်။ ဒုတိယ အိမ်ထောင်ကျတော့ အသက်ငယ်သူနှင့်၊

ပထမအိမ်ထောင်နှင့် အိမ်ထောင်ဖက်က အလွန်ကောင်းသည်ဟု ဆိုနိုင်ရာသော်လည်း ဒုတိယအိမ်ထောင်နှင့်က အိမ်ထောင်ဖက် ကံဆိုးခဲ့သည်။

ရပ်ကြည့်။ သူ့ကြောင့် ထောင်ထဲရောက်နေရပြီ။

ပထမအိမ်ထောင် ဦးသန်းတင်မှာ ခင်အေးမြင့်ထက် အသက် ခုနှစ်နှစ်ကြီးသည်။ ဒါပေမယ့်... တွဲသွားတဲ့လာသည်အခါ ကြီးရိပ်မပေါ်လွင်။ ဦးသန်းတင်က သူဌေးသား၊ ပင်ပင်ပန်းပန်း

မလုပ်ခဲ့၊ မနေခဲ့ရ။ ပြီး သူက အားကစားသမားမို့ နန္ဒတင်တင် ရှိနေသည်။ အသား ဖြူဖြူ၊ သေးသေးသွယ်သွယ်၊ အရပ် ပြတ်ပြတ်မို့ ပို၍ နုသည်ဟု ထင်ရသည်။

ဦးသန်းတင်ကလည်း လမ်းလျှောက်သမား။ မနက်တိုင်း လမ်းလျှောက်ထွက်ရာမှ ဦးဘမြင့်တို့သားအဖနှင့် ဆုံခဲ့ရသည်။ ဆုံလို့မှ မကြာခင် လူပျိုကြီး မျက်လုံးများမှာ ခင်အေးမြင့် အပေါ်သို့ စူးထောက်မှု ရှိလာသည်။ ပထမတော့ မသိမသာ။ နောက်တော့ သိသိသာသာ။

လမ်းလျှောက်သမားချင်း ဘယ်သူဘယ်ဝါဟု မသိစေကာမူ လမ်းလျှောက်ရင်း ဆုံမိတိုင်း အပြုံးပလွယ်၍ နှုတ်ဆက်ကြစမြဲ ရှိရာမှ နောက်တော့ စကားတွေ့တာတွေ ရပ်ပြောသည့်အဆင့် သို့ ရောက်လာ ခဲ့သည်။ ဘယ်သူဘယ်ဝါဟု သိကြသည့်အခါ ပို၍ ရင်းနှီးလာသည်။

ဦးသန်းတင်မိဘများနှင့် ဦးဘမြင့်တို့ မရင်းနှီးပေမယ့် သိကြ သည်။ ဦးသန်းတင်မိဘတွေက ကုန်သည်မျိုးရှိ၊ ချမ်းသာသူ တွေ၊ နာမည်တစ်လုံးနှင့် နေထိုင်ခဲ့သူတွေ။

ဦးသန်းတင်ကို ဦးဘမြင့်ကမဲ အိမ်လည်ခေါ်ခဲ့သည်။ ရေငတ် တုန်း ရေတွင်းထဲ ကျခဲ့ရသူ ဦးသန်းတင်မှာ ဖိုးကျိုင်းတုတ်ဖြစ် ပြီး အဝင်အထွက် ရှိလာခဲ့သည်။ နောက်တော့ အဝင်အထွက် များလာသလို ခင်မင်ကျမ်းဝင်မှုမှာလည်း တိုးမြှင့်လာသည်။ ဝင်လို့ ထွက်လို့ ကောင်းသည့်အကြောင်းကလည်း ရှိလာနေ သည်။

ဦးသန်းတင်က အထောင်းအဝယ်သမား၊ တစ်ပြိုင်နက်တည်း လုပ်ငန်းသုံးလေးမျိုး လုပ်နေသူ။ ဦးဘမြင့်ကလည်း လုပ်ငန်း လုပ်ချင်နေသူ။ ဦးဘမြင့်တို့အိမ်ရောက်ရင် အကြောင်းမရှိ အကြောင်းရှာပြီး အချိန်ဆွဲနေချင်သူ။ ဦးသန်းတင်အတွက် တိုင်းယက်သည့်ပက္ကလာ မိုးရွာသည်နှင့် အဆင်သင့်ဆိုသလို ဖြစ် ချပြန်သည်။ ခုတော့ ဦးသန်းတင်အတွက် စားအိမ်ဆောက် အိမ်၊ နားနေအိမ်သဖွယ်သို့ ရှိလာပါစေ၏။

ဦးသန်းတင်က လူပျိုကြီးဆိုပေမယ့် ထုံထုံထိုင်းထိုင်း၊ မျိုးရိုးအာ မဟုတ်။ ကုန်သည်ပီပီ ပါးပါးနပ်နပ် ရှိသည်။ ခင် အေးမြင့်နှင့် ပတ်သက်လို့ အာရုံကျသူမှာ ဒေါ်ကျော့(ဝါ) ဒေါ်လေးကျော့။ သည်တော့ ဒေါ်လေးကျော့ကို ဖျှံလို့ လိပ်ပြီး ခေါင်းပေါ်တင်ထားလိုက်ရာ ခင်အေးမြင့်နှင့် ဦး သန်းတင်တို့ ရင်းနှီးမှုပိုလွန်ရန် ဒေါ်လေးကျော့က နည်းလမ်း အသွယ်သွယ် ပရိယာယ်အဖုံဖုံဖြင့် ဖန်တီးပေးခဲ့သည်။

ဦးသန်းတင်မှာ လင့်ရိဗာကားရှိသည်။ ကားဖြင့်သွားရမည့် အကြောင်းရှိလာရင် ဦးသန်းတင်က အဆင့်သင့်။ ပြီး...လပြည့် ဇွန်လနေ့တိုင်း ကျောက်ဆည် ဝေဘူတောင်သို့ သွားရာတွင် လည်းကောင်း၊ မန္တလေးသို့ အလည်အပတ်သွားရာတွင်လည်း ကောင်း၊ လင့်ရိဘာကားပေါ်မှာ ဒေါ်လေးတို့တူအရိုး ပါစမြဲ ရှိကြ၏။

ဦးဘမြင့်ကလည်း ရိပ်မိပါသည်။ ကန်ကွက်ထောင့်ရှိပါ။ ဦးသန်းတင်က အစိုးရဝန်ထမ်းပေးတတ်။ ကုန်သည်။ ဟိုပြောင်း သည်ရွှေ့ လုပ်စရာအကြောင်းမရှိ။ သမီးဖြစ်သူနှင့် ခွဲခွာစရာ

လေ့၊ သူခေါင်းချမည့်နေရာတွင် ထာသက်ပန် အတူနေရမည်။
 သျှောင်နောက် ဆံထူးပါသည်တိုင် တစ်မြို့တည်းပါမည်မို့
 အကြောင်း မဟုတ်။ ပြီး သမီးရှင်အတွက် ဦးသန်းတင်မှာ
 ကျေနပ်စရာ အရည်အချင်း အပြည့်အစုံရှိသည် မဟုတ်ပါလား။
 ငွေကြေးပြည့်စုံသည်။ လုပ်ငန်းကိုင်ငံနန်းကျွမ်းကျင်သည်။
 အနေအထိုင်တည်ကြည်သည်။ တာသာရေးကိုင်ရှင်ချိုင်းသည်။
 အသေခံကစားလောင်းကစားမရှိ။ မိသားစု အသိုင်းအဝိုင်း
 နည်းသည်။ ဦးသန်းတင်မှာမိဘမရှိ၊ ညီအစ်ကိုမောင်နှမ အင်
 အားနည်းသည်။ အမိသဖွယ် သဘောမူရသည့် အတူနေ အစ်မ
 ကြီးတစ်ယောက်ပဲရှိသည်။

+ + +

ကဲ...ဒါမျိုးမှ သဘောမကျရင်။

ဦးသန်းတင်၏အစ်မကြီး ဒေါ်အေးတင်က သဘောမထူ
 ချင်သော်လည်း မောင်ဖြစ်သူက ကဲကဲဆတ်ဆတ်ပါနေသည်မို့
 သဘောတူလိုက်ရသည်။ ဒါပေမယ့် ဒေါ်ကျော့နှင့် ခင်အေး
 မြင့်တို့တူအရီး မသိရသော ကတိအသွယ်သွယ်ကို မောင်ဖြစ်သူ
 ထံက ရအောင် တောင်းခဲ့သည်။

ဦးသန်းတင်တို့ မောင်နှမနှစ်ယောက်မှာ ထူးထူးကဲကဲ
 ချစ်ချစ်ခင်ခင်ရှိကြသည်။ အစ်မကြီးစကားကို ဦးသန်းတင်က
 နားထောင်သည်။ အမေသဖွယ်သော အစ်မကြီးလို သဘော
 မူသည်။ ခုကိစ္စတွင် ဦးသန်းတင်က အစ်မကြီးကို အတိုက်
 အခံမလုပ်ဘဲ လိုက်လျော့မှုရအောင် တောင်းပန်အသနားခံခဲ့
 သည်။ တစ်သက်လုံး သူ့စကားကို မပယ်လှန်ခဲ့သော မောင်
 ဖြစ်သူကို လိုက်လျော့လိုက်သည်။

ဒေါ်အေးတင်က ဦးသန်းတင်ကို သူတို့ဘက်သို့အပါမခံ၊
 အိမ်ထောင်ပြုသည့်တိုင် သူ၏ချုပ်ကိုင်မှုအောက်မှာဘဲ ထားဖို့
 အစီအစဉ် ရေးဆွဲခဲ့သည်။ အမှုမူခဲ့သည့်ကိစ္စတို့အားတို့ မပေါ်
 စေရန် ကတိစကားများတောင်း၍ ကြိုတင်ချုပ်ကိုင်ထားလိုက်
 ခြင်းပါ။

ဒေါ်အေးတင်ဘက်ကလိုက်လျော့သလို ဦးသန်းတင်ဘက်
 ကလည်း ခေါင်းညိတ်ခဲ့ရသည်။ သို့တစေ အိမ်ထောင်ကျပြီးမှ
 သူတို့မောင်နှမနှစ်ယောက် မကြာခဏ အချင်းများရသည်။
 ပြဿနာပေါ်ရသည်။

ခင်အေးမြင့်က ဒေါ်ကျော့သဘော၊ ဒေါ်လေးကျော့
 သူ့အပေါ် လွှမ်းမိုးခဲ့သည်မှာ မွေးကတည်းက ယခုအိုင်
 အောင်ပင်။

ခင်အေးမြင့်တစ်ယောက် ခေါင်းညိတ်ခေါင်းခါအလုပ်ကို
 သူ့ဟာသူ မလုပ်ဘတ်၊ ဒေါ်လေးကျော့ သဘောအတိုင်း
 ညိတ်ရ၊ ခါရသည်ပါ။

ခုလည်း ခင်အေးမြင့်က စောဒကတက်ကြည့်သေးသည်။

‘အိမ်ရယ်၊ ဒီလိုလူမျိုးကိုမှ ငြင်းမယ်ဆိုရင် အချိန်တွေ နှေးငါးပြီး တော်ကြာ ကလေးပဲကြီးလှော်စားသလို ဖြစ်နေ အုံးမယ်’

‘ဒေါ်လေးကျော့ကတော့ ပြောတော့မယ်၊ ကျွန်မတို့ကိစ္စနဲ့ ပဲကြီးလှော်စားတာ ဘာဆိုင်လို့လဲ’

‘ဆိုင်ပါသကော မိရွှေအိမ်ရယ်၊ ကလေးတွေကို ပဲကြီးလှော် စာပဲဆုပ်ပေးလိုက်ရင် ကြမ်းပြင်ပေါ်ကို ကြည့်လိုက်တယ်လေ၊ ပထမခေါင်လုံးတွေကိုချည်း ရွေးစားတယ်။ စုန်းပြူးအကြော တွေကိုမစားဘူး၊ ခေါင်လုံးတွေကုန်တော့မှ စုန်းပြူးတွေကို ကောက်ပြီး စားကြတာ၊ အပျိုကြီးတွေလည်း ခေါင်လုံးတွေ စားဖို့သာ အခွင့်အရေးရတုန်း အရိုးများသလေး ချေးခါး သလေးလုပ်ကြလို့ နောက်ဆုံး ခေါင်လုံးနဲ့လဲပြီး စုန်းပြူးနဲ့ဘဲ နှစ်ပါးသွားရတာ။ အဲဒီလိုဖြစ်မှာစိုးလို့’

‘ဒေါ်လေးကတော့ ကြံကြံဖန်ဖန်’

‘ကဲ... ကြံကြံဖန်ဖန်လုပ်မနေနဲ့၊ မောင်သန်းတင်က အိမ် ထက် အသက်ခုနစ်နှစ်ကြီးတာကလဲ့လို့ အပြစ်ပြစ်ရာ ဘာမှ ရှိဘူး။ ဧရည်အချင်း အားလုံးပြည့်စုံတယ်။ ပြီးတော့ အစ်ကိုကြီးနဲ့ကလည်း ရင်းနှီးပြီးသား၊ မင်္ဂလာဆောင်ပြီးရင် ဒီအိမ်ဟောင်းကိုဖျက်ပြီး တိုက်ဆောက်မှာ’

ခေါင်းညိတ်လိုက်ရပါပြီ။

ဒေါ်ကျော့အဖို့ မုန်းချက်နှင့် နှမ်းထွက်မကိုက် ဖြစ်သွား ရသည်။

စေ့စပ်ကြောင်းလမ်းပဲ့ပြီးသည့်နောက် မင်္ဂလာရက် သက် နှစ်လိုက်ရာ စေ့စပ်ပဲ့နှင့် လက်ထပ်ပဲ့မှာ ကြားလေးလ ကွာ သည်။

ဦးသန်းတင်က နှစ်ထပ်တိုက်သစ်ကြီးကို ဆောက်လိုက်သည်။ ဧည့်ပစ္စည်း ပြည့်စုံပေါများသော အချိန်ကာလတွင် စက် အား လူအား အပြည့်ဖြင့် ဆောက်လိုက်သည့် တိုက်ကြီးမှာ မင်္ဂလာပွဲ မဆင်နွှဲမီ ပြီးစီးသွားခဲ့သည်။

မုန်းချက်နှင့် နှမ်းထွက်မကိုက် စေကာမူ၊ သမီးအတွက် တစ်လေးအတွက် ဦးဘမြင့်ဇော် ဒေါ်ကျော့ပါ ကျေနပ်စရာ ပြည့်ဝသည်ဆိုရမည်ပါ။

သူတို့မင်္ဂလာဆောင်မှာ ခမ်းနားကြီးကျယ်သလောက် သိက် မြိုက် စည်ကားသည်။ မြို့ပေါ်မှာ ပြောမုတ် ပြုရသော မင်္ဂလာဆောင်။

အသစ်ဆောက်ပြီးစ တိုက်ကြီးရှေ့ခြံထဲမှာ ဆောက်ထား သည့် မင်္ဂလာမဏ္ဍပ်ကြီးမှာ ဟိန်းထနေသည်။ တိုက်အသစ်ကြီး နှင့် မင်္ဂလာမဏ္ဍပ်ကြီးမှာ တင့်တယ်လွန်း၊ ပဏာရလွန်းပါဘိဟု ဆိုရမည်သို့ ရှိပါစေ၏။

ရန်ကုန်က ရေခဲမုန့်သမားကိုခေါ်၍ စပယ်ရှယ် ရေခဲမုန့် ထုပ်စေပြီး မင်္ဂလာညှော်ခံပွဲ၌ ကျွေးမွေးသည်။ မုန့်အားလုံးကို အားမီးမုန့်ထိုက်တွင် စပယ်ရှယ်အော်ဒါပေးမှာယူခဲ့၏။ မုန့်မျိုး သေလောက် ကျွေးမွေးတာလည်း အလှူပယ်။

ထိုစဉ်အရွယ်က နာမည်ကြီး စန္ဒယား အေဝမ်း ခင်အေး
တီးဝိုင်းနှင့် နာမည်ကျော် အဆိုတော်များဖြင့် မင်္ဂလာဦးညွှန်
မင်္ဂလာနေ့ နှစ်ရက် ဆက်ဖျော်ပြေခဲ့သည်။

မင်္ဂလာညွှန်ပွဲ ပြီးသည့်ညတွင် မန္တလေးမှ ရွှေမန်း
အငြိမ်းဖြင့် ထပ်ဆင့်ညွှန်ခံခဲ့ရသည်မင်္ဂလာဆောင်မျိုးမှ
စမှတ် မတူခင်ရင် ဘယ်မင်္ဂလာဆောင်မျိုး ပြောစမှတ်တွင်
ဟု ဆိုစရာသို့ ရှိပါ့ချေ၏။

ရလိုက်သည့် လက်ဖွဲ့စည်းတွေမှာ မြင်မကောင်း
မကောင်းရှိ၏။ အဖိုးတန်ပစ္စည်းတွေက သုံးပုံနှစ်ပုံပါသည်။

+ + +

မန္တလေး၊ သာစည်၊ သဲတော၊ ဝမ်းတွင်း၊ ဟံစား၊ ပျဉ်းမနား
ရမည်းသင်း၊ ပျော်ဘွယ်စသော မြို့များက ဦးသန်းတင်
လုပ်ငန်းဆက်သွယ်မှုရှိသူ ကုန်သည်အတော်များများ လာ
သည်။

သတ္တိသမီး၏ အလှကို ချီးမွမ်းတင်စားသံများ သော
ညွှန်သွားသည်။

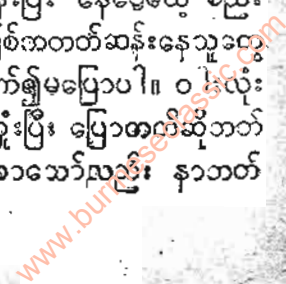
လူ့ဘဝတွင် သိတာရေစင်လို အေးမြသည်မျိုးနှင့် ဆုံတွေ့
ရသလို၊ ငရဲမီးလို ပူလောင်သည်မျိုးနှင့်လည်း ဆုံတွေ့ရတတ်၏။

မင်္ဂလာပွဲဆင်နွှဲစဉ်အချိန်အခါက ခင်အေးမြင့်၏ ဘဝမှာ
သိတာရေစင်လို အေးမြသည်ဘဝ။

ယခုအမှုဖြစ်ပြီး ထောင်ထဲရောက်နေသည့်အချိန်မှာ ငရဲမီး
လို ပူလောင်သည့်ဘဝ။

+ + +

ထောင်ထဲမှာ ကိုယ်ချည်းသပ်သပ် နေရသည်မဟုတ်၊
မတစ်ရာသမီးတွေနှင့် အတူတူနေရသည်။ ကိုယ်က စည်းကမ်း
မဖောက်ပေမယ့် ကိုယ့်သိက္ခာကိုယ်ထိန်းပြီး နေဗေမယ့် စည်း
ကမ်းဖောက်သူ၊ သိက္ခာမထိန်းဘဲ ဖြစ်ကတတ်ဆန်းနေသူတွေ
ရှိသမို့၊ ပြောပြီဆိုလျှင် ပြောသူက ကွက်ရှုံ့မပြောပါ။ ဝမ်းလုံး
ရှည်နှင့်ရမ်းသလို အားလုံးကို သိမ်းကြုံးပြီး ပြောတတ်ဆိုဘတ်
ရာ မနာတတ်သူတွေအဖို့ မအောင်းသာသော်လည်း နာဘတ်
သူတွေအဖို့ စိတ်ဆင်းရဲရ၏။

၆၈ ● ကျွန်မြသန်း

သူတို့ကြောင့် စည်းစိမ်းဝက်အုတေ့ တင်းကြပ်လာသော အခါ နေရထိုင်ရ ကော်လှ၏။ ဝိတ်လည်း အလွန်ညစ်ထွေး ရ၏။

ထောင်ထဲမှာဆိုတာက ဘာသိဉာဏ်မရှိ။ အေးအေးငြိမ်း ငြိမ်း ငြိမ်ငြိမ်သက်သက်ရှိနေရာမှ ရုတ်တရက် လေပြင်းထန် ပြီး မုန်တိုင်းတိုက်ခတ်တတ်သည်မျိုး ဖြစ်စမြဲရှိ၏။

တစ်ခါတစ်ရံ အကျဉ်းသားဘက်က စည်းကမ်းမပေးဘဲ ပြဿနာမရှိပေမယ့် ဝါဒါတွေက သူတို့ပြဿနာကို အကျဉ်း သားတွေဘက် များဦးလှည့်ပြီး ပြဿနာမဟုတ်တာကို ပြဿနာ လုပ်တတ်သည်မျိုးလည်းရှိသည်။ သဘောကောင်းပါသည်ဆို သူတွေက အပြောကြမ်းပြီဆိုရင် ပို၍နားမခံသာ ရှိရသည်။

သူတို့ချောက်ဖောက်အုပ်စုထဲမှ နောက်ဆောင်ရွက်သည့် ထားထားသွယ်ထ စည်းကမ်းပေးကမ်းမှုတစ်ခု ပြုလုပ်ခဲ့သည်။ မသွားရဟု သတ်မှတ်ထားသည့် သီးသန့်ဆောင်တစ်ခုကို လှစ် တန်ကူးသွားခဲ့ရာ မိန်းမဆောင်ထောင်မှူး ဝင်အလှာနှင့် ထိပ် ထိုက်ဆုံခဲ့သည်။

ထားထားသွယ်ကိုစွဲအတွက် ဝါဒါ ဒေါ်စိန်မြ အဆူခံ လိုက်ရသည်။ ဝါဒါ ဒေါ်စိန်မြမှာ အနေအထိုင် အေးအေး သူ၊ အပြောအဆိုငြိမ်သာသူ၊ ပြဿနာမလုပ်လက်သမဖြစ် အသိအမှတ်ပြုခံရသူဖြစ်၏။ သူ စကားကြမ်းကြမ်းတမ်းတမ်း ပြောသည်ကို တစ်ခါမှ မကြုံရသေး။

အဲဒီနေ့ကတော့ ဒေါ်စိန်မြပြောနေတာမှ ဟုတ်ပါလေစဟု ပြောရလောက်အောင် အမူအယာ အပြောအဆိုပါ ကြမ်းတမ်း ခဲ့သည်။

စည်းကမ်းပေးကမ်းမှုက သွယ်ထကို ပြောရင် အကြောင်းမဟုတ်။ အခုဟာက သူတို့ချောက်ဖောက်စလုံးကို ပုံစံအနေအထား၊ တန်းစီခိုင်း၍ အသားလွတ်ကြီး ဆူပူကြမ်း မောင်းခဲရုံမက၊ နာသာခံခက် အသုံးအနှုန်းများဖြင့် နှစ်ပြား မတန်အောင် ပြောခဲ့သည်။ ပြန်ပြောရင် ပြဿနာ ပိုတက် ကုန်မည်ပို့ အသားတွေက တဆတ်ဆတ်တုန်နေသည့်ကြားက လျှာကို မနည်းကြီး ဘရိတ်အုပ်နေရသည်။

+ + +

နာကျင်စရာ စကားလုံးများကြောင့် ရင်ထဲမှာ နာကြည်း သွားရသည်။ ဒေါ်စိန်မြမျက်နှာကို မကြည့်ချင်လောက်အောင် မုန်းတီးသွားရသည်။

ထောင်ဆိုသည်မှာ ကိုယ်က ဘယ်လောက်ထောင်းထောင် နေနေ၊ အပြောမလွတ်၊ အဆိုမလွတ် ခံရတတ်သော နေရာ ပါတိကားဟု အသိအမှတ် ပြုလိုက်ရ၏။ ပြီးတော့ အပြစ်

ကြီးကြီးလုပ်သူအပေါ် အပြစ်ဟုမမြင်ဘဲ အပြစ်ကြီးကြီးမြင်
ဆတ်သည့်နေရာဟု နားလည်လိုက်ရ၏။

ဒါကြောင့်လည်း တစ်ချို့ထဲ ထောင်ထဲမှာ ကျွဲပါးစောင်း
တီးလုပ်ကြသည်။ ပြောသူက ပြောချင်သလောက်ပြော၊ လုပ်
ချင်သလိုလုပ်ပြီး နေချင်သလိုနေကြသည်။ သူတို့မြောတာကို
သာ အလေးတယူ ဂရုစိုက်နေရရင် ထောင်ထဲမှာ နေစရာ
ဘယ်ရှိပါမလဲဟု ဆိုကြသည်ပါ။

ဝါဒါဒေါ်စိန်မြက သူတို့လူစုကို တင်းမာလွန်းသော မျက်
နှာထားပြီး နာသာခံခက် ပြောမည့်သာပြောသည်။ သူတို့လူစု
အစားအသောက်နှင့် ဘယ်တော့မှမကင်း၊ မျက်နှာချိုသွေး
သည့်နေရာတွင် နှစ်ယောက်မရှိ၊ မုန့်ပဲသွားရေစာကစပြီး
ငပိကျော်၊ ငခြောက်ကြော်၊ သရက်သီးသနပ်အထိ အမြဲတန်း
လို တောင်းစားနေသူပါ။ နေ့ကျူတီကျကျ၊ ညကျူတီကျကျ
အတောင်းအရမ်း ပါးစပ်ရဲသည်။

ရဲတာလည်းမပြောနှင့်၊ ထမင်းကို စာယ်တော့မှ အိမ်ကစား
မလာ။ ထောင်ထဲရောက်မှ ထောင်ကျွေးသည့် လုံးတီး
ထမင်းကိုတောင်းပြီး သူတို့ဆီက ဟင်းကျွေးဟင်းရံနှင့် မြိန်
ရေရှက်ရေ စားတတ်သူ ဖြစ်၏။

အိမ်မှာ တစ်ယောက်စာလျော့ နည်းသလား။
ထောင်ထဲ ရောက်လာသူတွေက မတတ်သာလို့ လုံးတီး
ထမင်းကို စားနေရသည်။ လည်ချောင်းမနပ်သူမရှိ။ သူတို့
ကတော့ လုံးတီးကို ခံတွင်းထွေနေသည်။

မနေ့က သူတို့ကိုပြောလိုက်သည်မှာ နှစ်ပြားမတန်အောင်၊
ဖော့ နောက်ထစ်နေကျတော့ မျက်နှာချိုသွေးပြီး တောင်း
ရမ်းနေပြီ။ ဘယ်လောက် ခက်လိုက်သလဲလို့။

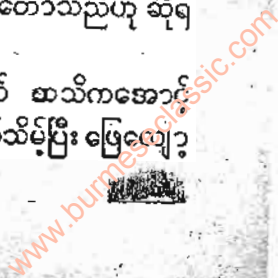
ပြောလိုက်ချင်သည်မှာ လျှောက်ထားလို့ ပြောလို့ မဖြစ်
ထမို့ ကြိတ်မိတ်နေလိုက်ရသည်။ သူတို့က ကိုယ်နှင့် ကိန်းလို့
ရသည်။ ကိုယ်က သူတို့နှင့်ကင်းလို့ မရ။ သူတို့လက်ခုပ်ထဲက
ရေ၊ သွန်လို့သွန် မောက်လို့မောက် လုပ်နိုင်သည်။

သူတို့တစ်ချက်တန်းလိုက်ရင် ဘီးတပ်စရာမလို၊ အချိန်ပြင်း
ပြင်းနှင့် အကျမြန်တတ်၏။

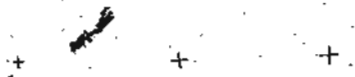
ထောင်ထဲမှာ မသိန်းလှတို့လို လူချိုးပဲကောင်းသည်။ မ
သိန်းလှဆိုတာက သူတို့အနီးထဲက မိန်းမချင်းရိုက်မှုဖြင့်
ထောင်ထဲရောက်နေသူ၊ ရိုက်ဘာမှ လက်နှင့် တုတ်နှင့် မဟုတ်။
သံတုတ်နှင့်။ ရိုက်တာက သူများအိမ်ပေါ်မူး။ ပိုတိုက်ကျူး
ဖျန်မှုနှင့် အပြင်းအထန် ဖော်ထုရစေမှု။ သူက နားအလွန်
လေးသည်။ အော်ပြေးလို့ တောင်မကြား။ သူ့ကို ဘယ်လို
ပြောပြော၊ ဘယ်လိုဆိုဆို နာရကောင်းမုန်းမသိ။ သူကလည်း
လုပ်ချင်ရာလုပ်သည်။ နောက်တော့ ပြောသူက လက်လျော့
ရသည်။

ထောင်သည် နားလေးသူများနှင့် သင့်တော်သည်ဟု ဆိုရ
မလို့။

ဒေါ်မြစိန်ကြောင့် နှင်ရက်သုံးရက် စိတ် ဆသိကအောင်
ဖြစ်ရသည်။ နောက်တော့ ကိုယ့်ကိုယ်ကိုနှစ်သိမ်းပြီး ဖြေလျော့
ချလိုက်ရသည်။

သည်နေရာကို သူတို့ကခေါ်လို့ ထောက်လာတာမှ မဟုတ်
ဘဲ။ ကိုယ်က ထောက်အောင်လုပ်လို့ ထောက်လာရတာ။ စိတ်
မချမ်းသာဖြစ်လည်း ကိုယ်ပဲ ထိခိုက်မည်။ ရှိပါစေတော့။
နေတတ်သလို၊ နေသာသလို နေပါတော့မည်ဟု။

ရန်ကုန်ကို ဟန်းနီးမွန်းခရီး ထွက်ခဲ့သည်။ ကားဝယ်ဖို့
အစီအစဉ်လည်း ရှိသောကြောင့် တစ်ခြားသို့ မသွားတော့ဘဲ
ရန်ကုန်ကို လာခဲ့ကြသည်။ ဒါကလည်း ဦးသန်းတင်ရဲ့ အစီ
အစဉ်။

ခင်အေးမြင့်က ဘာလိုချင်ပါသည်။ ဘာဝယ်ပေးပါလို့
မပြော။ သူက သူ့ အစီအစဉ်နှင့် သူ့လုပ်ခြင်းဖြစ်သည်။ အဲသည်
အချိန်က အော်တိုကားအိ(စ်)အေဂျတစ်မှာ ကားအသစ်ဝယ်
လို့ ရသည်။ ကြိုက်သည့်ကားအမျိုးအစား မရှိရင် လိုချင်
သော ကားအမျိုးအစားကို မှာခိုင်းလို့ ရသည်။

ဦးသန်းတင်က မင်္ဂလာဦးမှာ ပစ္စည်းအားလုံး အသစ်အ
တာမျိုးလုပ်နေသည်။ တိုက်အသစ်၊ အိမ်ထောင်ပရိဘောဂ
အသစ်၊ ပန်းကန်ခွက်စောက်အသစ်၊ ဟော အခု ကားအသစ်

အစ်မကြီးဖြစ်သူ ဒေါ်အေးတင့်ကပင် မကြည်မသာ ဖြစ်လာ
သည်။

ရန်ကုန်မှာ နှစ်ပတ် နေထိုင်ခဲ့ရာတွင် အသိအိမ်တွေမှာ
မတည်းခို။ စတုရင်းဟိုဘယ်မှာ နေထိုင်ခဲ့သည်။ အပြန်မှာ
အိပ်ပယ်ကားအသစ်ကြီးနှင့်။

ဦးသန်းတင်က သူ့ ကို မြင့်လေးဟုခေါ်ပြီး သူက အစ်ကို
ကြီးလို့ ခေါ်သည်။

ခင်အေးမြင့်က ဒေါ်ကျော့ကို အတူလာနေဖို့ ခေါ်ချင်
ပေမယ့် မခေါ်နိုင်။ ဖခင်ကြီးတာဝန်က ရှိသည်။ ကိုသန်းတင်
က ဦးဘမြင့်ထော့ ဒေါ်လေးကျော့ကိုပါ အတူခေါ်စားဖို့
ပြောသည်။ သူ့ကိုယ်တိုင်လည်း သုံးလေးကြိမ်မက ခေါ်သည်။
ဦးဘမြင့်က သူ့ အိမ်မှာပဲ နေပါရစေလို့ ဆိုသည်။ ဦးသန်းတင်
က ခင်အေးမြင့်ကို တစ်နေ့တစ်ခေါက် သွားစေခဲ့သည်။ ဖခင်
ကြီးနှင့် ဒေါ်လေးကျော့တို့ကို တစ်လနှစ်ခါ တောင်ပုလု
ဆရာတော်ကျောင်းသို့ ပို့ပေးသည်။

ဖခင်ကြီးအတွက် ဟောလမ်း၊ ဘီစကစ်နှင့် အခြားမုန့်များ
သစ်သီးများ အမြဲတန်း ပို့ ပေးခဲ့သည်။ ဝေဠုကြေး ကနီတော့
သည်ကိုမူ ဖခင်ကြီးက လက်မခံ။ စားသောက်စရာများ ပေး
ပို့ သည်ကိုပင် မပို့ဖို့တားသည်။ ဦးသန်းတင်၏ လုပ်ငန်းထဲ
တွင် အစုရှယ်ယာထည့်ထားသည့် ဇွေပေါ်မှ အကျိုးအမြတ်နှင့်
သူ့ ပင်စင်လစာမှာ သူတို့သုံးယောက်အတွက် လုံလောက်သည်။
သုံးယောက်ဆိုတာက အတူနေ အိမ်ပော်တစ်ယောက် ရှိသေး
သောကြောင့် သုံးယောက်ဟု ဆိုရခြင်းပါ။

ခင်အေးမြင့်က အခွင့်အရေးမယူ၊ အထက်စီးက မုနော့
ဒေါ်အေးတင်ကိုလည်း နေရာထားပြီး ရှိရှိသေသေ ဆက်ဆံခဲ့
သည်မို့ ပြဿနာမပေါ်။ အိမ်ထောင်ကျစမှ အိမ်ထောင်
ရေးသူခကို အပြည့်အဝ ခံစားရ၏။

ကိုသန်းတင်ကလည်း ဇနီးချောလေးကို အလွန်အမင်း
အလိုလိုက်ထားသည်။ အိမ်ထောင်သက် နှစ်နှစ်ကလေး။ သား
သမီးရတနာအရိပ်အရောင်မမြဲသေး။

+ + +

မန္တလေးသို့တက်၍ ဆရာဝန်ကြီးများနှင့် ပြသစစ်ဆေးပြီး
ညွှန်ကြားသည့်အတိုင်း ဆေးဝါးများ စားသောက်နေရသည်။
ထိုအကြောင်းကြောင့် ဆေးဝါးများ စားသောက်ရသည်မှ
လွဲလို့ ခင်အေးမြင့်ကျန်းမာရေးမှာ ကောင်းမွန်သော အနေ
အထားတွင်ရှိနေသလို၊ အိမ်ထောင်ရေး အခြေအနေမှာလည်း
ချမ်းမြေ့သာယာမှုအပြည့်၊ ဘာလိုနေပါသည်ဟု ပြောဖွယ်
စု မရှိရအောင် ပြီးပြည့်စုံနေသည့် မဟုတ်ပါလား။

သမီးနှင့် တူမဖြစ်သူကိုကြည့်ပြီး ဖခင်ကြီးနှင့် ဒေါ်လေး
တို့ကလည်း ဝမ်းပန်းတသာ ရှိနေကြသည်။ ခင်အေးမြင့်

ထလည်း သိတတ်သည်။ တစ်နေ့တစ်ခေါက် မှန်မှန်ရောက်သလို
ထာတိုင်းလည်း လက်ချည်းမလာ၊ ဖခင်ကြီးနှင့် ဒေါ်လေးတို့
အတွက် စားစရာသောက်စရာ တစ်မျိုးမျိုး ပါစပြုရှိချေ၏။

ထိုသို့ ပျော်ပျော်ရွှင်ရွှင် ချမ်းချမ်းမြေ့မြေ့ ရှိနေရာမှ...
လောကကြီးတွင် အကောင်းနှင့်အဆိုး၊ အောင်မြင်ခြင်းနှင့်
ဆုံးရှုံးခြင်း၊ ဝမ်းသာခြင်းနှင့် ဝမ်းနည်းခြင်း၊ ကြည်နူးခြင်း
နှင့်ကြေကွဲခြင်း စသည်တို့မှာ သဘာဝ သဘော အလျောက်
ဒွန်တွဲလျက်ရှိရာ လူတို့၏ ဘဝခရီး တစ်လျှောက်တွင် ဒွန်တွဲ
နေသည့် ထိုသဘာဝသဘောကို လူတိုင်းဆုံတွေ့ ကြုံတွေ့ရမည်
မှာ ဓမ္မတာပါ။

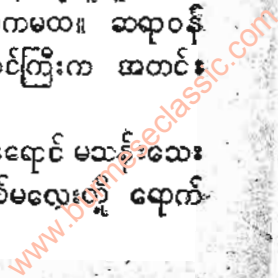
ခင်လေးမြင့် အိမ်သို့ရောက်သွားသည့် ညနေစောင်း။ ဖခင်
ကြီးကို ခါတိုင်းလိုလန်းလန်းဆန်းဆန်းမတွေ့ရ။

မနေ့ ညကထဲကဖျားသည်။ အစားမစားချင်၊ ဆရာဝန်
ခေါ်ဖို့ပြောသည်။

‘အာဂန္တုအဖျားပါ သမီးရာ၊ နည်းနည်းအအေးပတ်သွား
တာပါ။ အိမ်မှာလည်း ဆေးတွေရှိသားဘဲဟာ၊ ဆရာဝန်ခေါ်
ဖို့မလိုပါဘူး’

နောက်တစ်နေ့လည်း အဖျားမကျ။ မနေ့ကမူထူထူထောင်
ထောင်ရှိသေးသည်။ ဒီနေ့တော့ အိပ်ရာထဲကမထ။ ဆရာဝန်
ခေါ်ရသည်။ အိမ်မှာအိပ်ချင်ပေမယ့် ဖခင်ကြီးက အတင်း
ပြန်ခိုင်းသဖြင့်ပြန်ခဲ့ရသည်။

နောက်တစ်နေ့ မနက်အစောကြီးအလင်းရောင် မသန်းသေး
သည့်အချိန်၊ ဒေါ်လေးကျော့နှင့် အိမ်ဖော်မလေးတို့ ရောက်

လာပြီး သန်းခေါင်ကျော်ကစ၍ ဝမ်းဖောက် လာကြောင်း ပြော၍လာခေါ်သည်။ ဦးသန်းတင် ကိုယ်တိုင်လိုက်ပို့ခဲ့သည်။
ပင်ကြီး၏ မျက်နှာမှာ ထူပစ်လိုက်သလို ကျသွားသည်။ အခြေအနေ မကောင်း၊ ဦးသန်းတင်ကိုယ်တိုင် ဆရာဝန်ကို သွားနိုးပြီး ခေါ်လာခဲ့သည်။

+ + +

ဆေးရုံတင်ရမည်။

ဆေးရုံတင်ဖို့ ပြင်ဆင်နေဆဲ၊ အတားအဆီး မရှိအောင်ဝမ်း တော့သွားပြီး ဆေးရုံသို့ပင် မရောက်လိုက်တော့။
ဆုံးရှုံးခြင်း၊ ကြေကွဲခြင်း၊ ဝမ်းနည်းခြင်းနှင့် ဆုံတွေ့လိုက် ရ၏။
ပင်ကြီးရှိနေစဉ် နေ့စဉ်တွေ့နေရစမြဲက ထူးခြားမှု မရှိဘဲ သော်လည်းယခုမရှိတော့ပြီ ဆိုသောအခါခံစားမှု ဝေဒနာမှာ ထူးထူးခြားခြား ရှိလာသည်။ ခါးကိုင်းဆီ ငါးနာရီ ထိုးခါနီး ပင်ကြီးသိသွားဖို့ နာရီတကြည့်တကြည့်ရှိရစမြဲ။ ခုတော့ အိမ်သွားရမည်ကို အလွန်ဝန်လေးသည်။ ဒေါ်လေးကျော့

တစ်ယောက်တည်း ပြစ်ထားသလိုဖြစ်မှာ စိုးသောကြောင့်သာ သွားနေရသည်။ စိတ်က လုံးဝပေါ။

ဒေါ်လေးကျော့ကို အတူနေဖို့ ခေါ်ပေမယ့် မရ။

‘ညီးထိုအိမ်မှာက ညီးထို လင်မယား နှစ်ယောက်ထဲမဟုတ်ဘူးလေ၊ ဒေါ်အေးတင်ကရှိသေးတယ်မဟုတ်လား။ ညီးလည်း ဒေါ်အေးတင်အကြောင်း သိသားတဲ့ဟာ။ ငါကဘယ်နေရာ ဝင်ပြီး ဘယ်လိုနေရမလဲ၊ ငါ့ဟာ ငါ့လုပ်ကိုင်စားပြီး မိမိမှာဘဲ နေပါရတော့စ မရယ်’

အတင်းအကြင်မခေါ်သာ။

ဒေါ်အေးတင်ကလည်းစိစာအကြောင်သား။ နေရာတကာ မှာအုပ်စီးချယ်လွယ်ချင်သည်။ သူ့လက်သူ့ခြေလုပ်ရမှုကျေနပ်သည်။ ခင်အေးမြင့် တောင် အနေတတ်လို့၊ နို့ မဟုတ်ရင် လွယ်။

အိမ်ထောင်စုတိုင်းမှာ ပြဿနာ လုံးဝ မရှိသော အိမ်ထောင်စုရယ်လို့ မရှိ။ ပြဿနာအနည်း အများတော့ ရှိကြာမြဲသာ။ ပြဿနာကို ပေါက်ကွဲမှု အဆင့်မရောက်အောင်ထိန်းသိမ်းနိုင်လို့သာအတူတကွ နေထိုင်လို့ ရကြသည်ပါ။

လူနည်းရင်နည်းသည့် အလျောက်၊ လူများရင်များသည့် အလျောက်ပြဿနာ အနည်းအများရှိကြသည်။ ခင်အေးမြင့်ထို အိမ်မှာလည်း ပြဿနာကင်းပသည့်မဟုတ်။ မပြောပူလောက် ရှိသောပြဿနာ ကင်းသယောင်ရှိနေသည်။

သူ့ထိုမင်္ဂလာဆောင် ကိစ္စပြီးရင် မောင်နှမ နှစ်ယောက်ပိုင်သော ရှိသည့်လက်ဝတ်လက်ရင်း ပစ္စည်းများကို ခွဲကြသည်။

စီးပွားရေး လုပ်ငန်းများမှ ဝင်ငွေကိုလည်း လစဉ်ရှင်းတမ်း ထုတ်၍ခွဲမည်ဟု ဦးသန်းစင်က ပြောထားသော်လည်း အထက်ထံ အကောင်အထည်မပေါ်။ မရှင်းမရှင်း လုံးလည်လိုက်နေဆဲ။

ပြောဖို့ဆိုဖို့ အချိန်စောသေးသည်မို့ မျှိုသိပ်ထား နေရပေမယ်။ ရင်ထဲမှာ အပူအထစ်ကလေး ဖြစ်နေသည်။ ဒါတွေကို ဒေါ်လေးကျော့ သိသည်။ ဒါပေမယ့် ဒေါ်လေးကျော့က သူတို့ကိစ္စမှာ ကြားမဝင်။ မသိလိုက်မသိ ဘာသာဘဲနေခဲ့သည်။

သည်လိုနေကြရင်းမှ ဘုရားလည်းဖူး။ လိပ်ဥလည်း တူးဆိသလို မတွေ့တာကြာပြီဖြစ်သည့် ညီမ ဝမ်းကွဲ တစ်ယောက်နှင့် လည်းတွေ့ရအောင် ဒေါ်ကျော့ ရန်ကုန်ကို ဆင်းလာသည်။ ဦးဘမြင့် ကွယ်လွန်ပြီးကတည်းက အိမ်ဖော် မထားဘော့ဘဲ ဒေါ်ကျော့တစ်ယောက်တည်း ခြံထဲမှာနေခဲ့သည်။

ညီမဝမ်းကွဲဖြစ်သူနေတာက ဗဟန်းမှာ။ သူတို့ကသိမ်ကြီး ဈေးမှာဆိုင်ထွက်သည့် အရောင်းအဝယ် သမားတွေ။ အတန်အသင့် ချောင်ချောင်လည်လည်ရှိကြသည်။ ရန်ကုန်က အပြန်မှာ ဒေါ်ကျော့ မိတ္ထီလာကနေရန်ကုန်ကို ပြောင်းဖို့အကြောင်း လည်းပါလာသည်။ ညီမဝမ်းကွဲဖြစ်သူ ဒေါ်လှတင်ကမိတ္ထီလာမှာ တစ်ယောက်ထဲနေမည့် အစား ရန်ကုန် ပြောင်းပြီး သူတို့နှင့်အတူနေ၍ လုပ်ကိုင်စားဖို့ ခေါ်ခဲ့ရာ သူကလည်း စိတ်ပါဝင်စားပြီး ပြောင်းလာမည်ဟုကတိ ပေးခဲ့သည်။

ဒေါ်ကျော့က တစ်ကိုယ်ရေတကာရသမားဖြစ်နေပြီ။ တူမကို စောင့်ရှောက်ပြီး အတူနေဖို့ အကြောင်းမရှိသည့်အတူတူ ကိုယ်ဆွေမျိုးများနှင့်အတူ ပေါင်းနေပြီး လုပ်ကိုင်စားသောက်နေထိုင်ဖို့ ဆုံးဖြတ်လိုက်သည်။

ခင်အေးမြင့်ကတော့ ဒေါ်လေးကျော့ကို မပြောင်းစေချင်ပါ။ ဒါပေမယ့် သူနှင့် အတူနေဖို့ခေါ်မရမယ့်အတူတူ ခြံထဲမှာ တစ်ယောက်ထဲတော့ မခန့်စေချင်။

'ဒေါ်လေးကျော့ ပြောင်းဖို့ ဆုံးဖြတ်ပြီးပြီ ဆိုတော့လည်း ကျွန်မ မတားတာပေးလေ။ သည်ခြံနဲ့ သည်အိမ်ဟာ ဒေါ်လေးကျော့လည်း ပိုင်ဆိုင်ခွင့် ရှိတာမို့ ရောင်းချပြီး ရတဲ့ငွေ တစ်ဝက်ကို ဒေါ်လေးကျော့ယူပါ။ ဒေါ်လေးလည်း ရင်းဖို့ နှီးဖို့ရတာပေါ့'

အမယ်လေး၊ မလုပ်လိုက်ပါနဲ့ အိမ်ရယ်၊ မိဘ အမွေအနှစ်ကို ထိန်းသိမ်းစောင့်ရှောက်ရမယ့် ဝတ္တရားဟာ သားသမီးမှာ ရှိပါတယ်။ ဒေါ်လေးမှာ စုဆောင်းထားတဲ့ ကိုယ်ပိုင် ငွေနဲ့ အစ်ကိုကြီး ပေးသွားတဲ့ပစ္စည်းတချို့ ရှိပါတယ်။ ဒေါ်လေး အတွက် ပေပပါနဲ့'

ဘာဘဲဖြစ်ဖြစ် ခင်အေးမြင့်က ဒေါ်လေးကျော့ကို ငွေကြေးပေးလိုက်ချင်သည်။ ပေးစရာသူပိုင်ငွေမရှိ။ အပျိုတန်းက ဝတ်သည့် ရွှေထည်လက်ဝတ်လက်စားတစ်ချို့ ရှိသည့် ဒေါ်တသူ့ဗိုလ်ပစ္စည်း၊ သူ့ သဘောနှင့်သူ လုပ်ပိုင်ခွင့်ရှိပေမယ့် လင်သား မိသိအောင် လုပ်လို့ မကောင်း။ ဦးသန်းတင်ကို အကျိုး

၀၀ ● ကျော်မြဆန်း

အကြောင်း ပြောပြရသည်။ ဦးသန်းထင်က ငွေသုံးထောင် ထုတ်ပေးသည်။

ဒါကိုလည်း ဒေါ်လေးကျော့က ခေါင်းခါသည်။ နောက် ဆုံး တင်းတင်းမာမာ ပြောစော့မှ မယူချင့်ယူချင့် လက်ခံသွား သည်။

မွေးကတည်းက အိမ်ထောင်ကျသည်အထိ မိခင်သဖွယ် ပြုစုစောင့်ရှောက်ထိန်းသိမ်းခဲ့သူ ဒေါ်လေးအား သူ့မေတ္တာ နှင့် စေတနာကို ပြသလိုက်ရသည့်အတွက် ကျေနပ်မိရသည်။

ချစ်ခင်ပေါင်းသင်း ဆက်ဆံခြင်းကား ကျွဲကွင်းနောက်ဆုံး ဗါတကား။

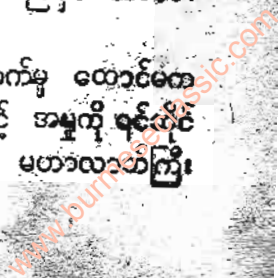

အခန်း (၅)

သူ့ထိုအုပ်စုခြောက်ယောက်ရှိသည့်အနက်၊ ဒေါ်စိစိဝင်းနှင့် ဒေါ်ရွှေငင်ထို့နှစ်ယောက် အာမခံရသွားသည်။

ထောင်ထဲရောက်သူတိုင်း ပထမပျော်ကိုးသည်မှာ အာမခံ၊ ဒုတိယပျော်ကိုးသည်မှာ လွတ်မြောက်ရေး။

မူဖြစ်တရားခံ တစ်ယောက်အတွက် နောက်မှ ထောင်ခေတ် ထို့ ကြီးထဲကျကျ၊ အမှုအတွင်း အာမခံဖြင့် အမှုကို ရင်ဆိုင် ထိုကြသည်။ အာမခံဖြင့် အမှုဆိုင်ရသည်မှာ မဟာလာဘကြီး အပေါ်းဟု ဆိုရမည်ဖြစ်သောကြောင့်။

အမှုပေါ့လို အာမခံရသည်။ အမှုလေးလို့ အာမခံမရ ဟူ၍လည်း အစွဲအလမ်းရှိကြသည်။ တကယ်တော့ အမှုပေါ့ခြင်း၊ လေးခြင်းဆိုသည်မှာ အာမခံရခြင်း၊ မရခြင်းနှင့် မှသက်ဆိုင်ပါ။ တရားသေအစွဲအလမ်းပြု၍ မရပါ။ အာမခံပေးရသော ပုဒ်မ၊ အာမခံခပေးရသော ပုဒ်မဟူ၍ သူ့ဟာသူ ရှိပြီးသား။ အာမခံ မပေးရသော ပုဒ်မဖြင့်စေကာမူ၊ အမှုစစ်ဆေး၍ အတော် အတန် ပြီးဆုံးသည့်အခါ အမှုခွင် အနေအထားကို ကြည့်၍ အာမခံ ပေးသည်မျိုးလည်း ရှိသည်။ အမှုသည်က အမှုလိုက် ကောင်း၍ လည်းကောင်း၊ ရှေ့နေကအတော်စွမ်းလွန်း၍လည်း ကောင်း၊ မထင်မှတ်ဘဲ အာမခံရသွားသည်မျိုးလည်း ရှိသည်။

ဒေါ်ရွှေဇင်တို့ရုံးတွက်သွားစဉ်က အာမခံရမည်၊ မရမည်မသိ။ ဘာမှပြောမသွား၊ ညနေပြန်မလာတော့မှ အာမခံ ရသွားပြီ ဖြစ်ကြောင်းသိလိုက်ကြရသည်။ သူတို့ပစ္စည်းများကို လာမယူ။ ထောင်ထဲမှာဝတ်သည့် ဝတ်စုံနှစ်စုံနှင့် မျက်နှာသုတ်ပုဝါ၊ သွား တိုက်ဆေးစသည် အသုံးအဆောင်ပစ္စည်းများနှင့် စားစရာအချို့ ကျန်ခဲ့သည်။

အာမခံရသူနှင့် လွတ်မြောက်သွားသူ အများစုမှာ ထောင် ထဲတွင် ကျန်ခဲ့သည့်ပစ္စည်းများကို လာယူလေ့ မရှိကြ။ ထိုပစ္စည်း များအိမ်သို့ ယူသွားရမည်ကိုမသတိကြ။ တစ်ချို့ကလည်း အတူ နေသူအတွဲဝတ်ကြပါစေ၊ စားကြပါစေဟု ထားပစ်ခဲ့ကြသည် ပါ။ သူတို့ပစ္စည်းတွေကို ဒေါ်တင့်စာင့်က သိမ်းဆည်းထား သည်။

အတူနေသည့်သူတို့လေးယောက်မှာ ဝမ်းသာဝမ်းနည်း ဖြစ် ကြရသည်။ သူတို့အာမခံရသွားသည့်အတွက် ဝမ်းသာရသည်။ ကိုယ့်အတွက် ဝမ်းနည်းရသည်။ ခင်မင်နေကြတော့လည်း သံယောဇဉ်အဖြစ်သား။

ထောင်ထဲမှာ ရာသီဥတုသာယာနေသည်။ လေပြင်းမတိုက်၊ မုန်တိုင်း မထန်သည်မှာ ကြာပြီ။ ရာသီဥတု သာယာရင် နေလို့ ထိုင်လို့ ကောင်းသည်။

+ + +

တနင်္ဂနွေနေ့။
နေ့ရတိုင်ရသည်မှာ အခြားနေ့များနှင့်မတူ။ ပို၍ လွတ်လပ်မှု ရှိသည်။ လက်ဖက်သုပ်ဝိုင်းလေးများ အစီအစဉ်နှင့်။ လက်ဖက် သုပ်မတတ်နိုင် သူက ပဲလှော်သုပ်နှင့်။ ပဲလှော်သုပ်မှ မတတ် နိုင် က လက်ဖက်ရည်အကြမ်းဝိုင်း သက်ဆက်နှင့်။

ကိုယ့်အစုလေးများနှင့်ကိုယ်၊ ဝိုင်းပွဲကြ စကားပြောကြနှင့် မျှင်းရိပြီးငွေခြင်းကို ပြောပျောက်နေကြရသည်။

ဒေါ်ခင်အေးမြင့် အနိပ်ခံနေသည်။ ထောင်ထဲမှာ အနိပ် သည်ပေးပါသည်။ တစ်တတ်၊ မတတ်တတ်၊ ဆေးလိပ်ရလို့ မုန့်ပဲ

သွားရည်စာရလို့ နှိပ်ကြသည်။ ခု ဒေါ်ခင်အေးမြင့်ကို နှိပ်ပေးနေသည့် မန္တကြည်မှာ ထောင်အနှိပ်သည်များထဲတွင် အတော်ကလေးလက်ပေါက်၍ အနှိပ်တတ်သည်ဟု သူတို့အခန်းထဲမှာ နာမည်ရသူ အနှိပ်သည်ဖြစ်၏။

တကယ်တော့ ဒေါ်ခင်အေးမြင့်ထံ ဝိမ်လုပ်ပြီး အနှိပ်ခံနေခြင်းမဟုတ်သလို၊ ညောင်ညောင်တောင်တင်း၍ အညောင်းမူပြောစေတော့လို့ အနှိပ်ခံနေသည်လည်း မဟုတ်ပါ။ မန္တကြည်က နှိပ်ပေးပါရစေဟုပြောပြီး အတင်း နှိပ်ပေးနေသောကြောင့် အနှိပ်ခံနေရခြင်းဖြစ်ပါသည်။

ထောင်ထဲရောက်ကတည်းက ထမင်းကို ဟုတ္တိပတ္တိ စားလို့ မရ။ ပုံစံထမင်း တစ်ပုံစံ၏ တစ်ဝက်လောက်ပင် စားလို့ မကုန်။ ဒေါ်ခင်အေးမြင့် စားမကုန်သည့် ထမင်းကို ခွိုင်ခံယူစားသူမှာ မန္တကြည်။ ဒေါ်ခင်အေးမြင့်က ထမင်းချည်းပေးသည်မဟုတ်။ ငါးပိကြော်၊ ငါးခြောက်ကြော်နှင့် သရက်သီးသနပ်ကို အလျဉ်းဆင့်သလို အပိုဆောင်းပေးသည်။

ဒေါ်ခင်အေးမြင့်မှာက ညဘက်ဆာလျှင် စားစရာ မုန့်ပဲသွားရည်စာ အပြည့်အစုံရှိသည်။ မန္တကြည်တို့မှာက စားစရာ မုန့်ပဲသွားရည်စာနတ္ထိ။

အိမ်ထဲ ထောင်ဝင်စာတောင် မှန်မှန်မှလာနိုင်၊ အရွယ်လေးက စားလို့ကောင်းသည့်အရွယ်။ မန္တကြည်အသက်မှာ နှစ်ဆယ်ရှစ်နှစ်၊ သန်တုန်းမြန်တုန်း၊ ကျန်းကျန်းမာမာ၊ စားဝင် အိပ်ပျော်သည့် အရွယ်။

ထောင်ထဲမှာ ညနေစာ ထမင်းကျွေးတာက သုံးနာရီလောက်၊ ညအိပ်ခါနီးကျအာပြီ။ စားလို့ကောင်းသည့် အရွယ်ဆိုတော့ ညနေစာ ပုံစံထမင်းကို ချန်လို့ မရ၊ ထမင်းမကုန်ဘူးတော့ဆိုက ထမင်းကိုစောင်းပြီး ညလည်စာချန်ထားရသည်။ သူ့ကို ထမင်းကျန်ခိုင်ခံပေးသူမှာ ဒေါ်ခင်အေးမြင့်။

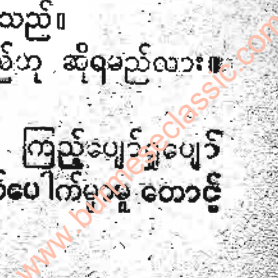
ဒါကြောင့် မန္တကြည်က ကျေးဇူးတုံ့ပြန်သောအားဖြင့် ဒေါ်ခင်အေးမြင့်က ဘာမှမပြောဘဲ အတင်း နှိပ်ပေးနေခြင်းဖြစ်ပါသည်။

+ + +

သခမန်အားဖြင့် မန္တကြည် ခိုးမှုဖြင့် ထောင်ထဲရောက်လာသည်ဟု သိထားသည်။ မှုခင်းဖြစ်ကြောင်းအစောစိပ်ကိုမသိ၊ ခုတစ်ပတ်မှ စကားစပ်မိ၏ မေးကြည့်ရသည်။

ဆန်းသည်ဟု ဆိုရမည်လား၊ ထူးသည်ဟု ဆိုရမည်လား။ ဘယ်လို ဆိုရမည်မှန်း မသိ။

မန္တကြည်က အစားညီညီ၊ ရုပ်ရည်က ကြည့်ပျော်ပျော် မှုရည်ရှိသည်။ ဒါပေမယ့် ကိုယ်လုံးကိုယ်ပေါက်မှာမူ တောင့်

တောင်မြောင်မြောင်ရှိ၍ ယောက်ျားတို့ စွဲမက်စရာ အဆင်အပေါက်မျိုး ထင်းထင်းပျူပျူရှိသည်။

မန္တကြည်က တစ်ခုလပ်မလေး၊ နေတာက အုတ်ကျင်းမှာ၊ အလုပ်က ဈေးတောင်းခေါင်းရွက်သမား။ ပင်တိုင်ရောင်းတာက မုန့်စိမ်းပေါင်း၊ ယောက်ျားက ဓားစပယ်ယာ။ သူ့ထံသုံးလေးနှစ်ပဲ တည်တည်တန့်တန့် ပေါင်းလိုက်သည်။ နောက်တော့ အိမ်ပြန်တစ်ချက်မပြန်တစ်ချက်။ အိမ်ပြန်အိပ်သည့်ည တစ်ဆယ်မျိုး၊ ဆယ့်ငါးကျပ်မျိုး ပေးသည်။ မလာတဲ့အခါမရ

ပုဆိုးတန်းတင် အကြွင်းလင်ယောက်ျားပေမယ့် သူ့ဘဝလင်သားလို ပေါင်းရအည်မဟုတ်ဘဲ ပြည့်တန်ဆာလို အနားအထားဖြင့် ပေါင်းရသည်။ လာအိပ်သည့်အခါ ပိုက်ဆံရသည် မလာသည့်အခါ ပိုက်ဆံမရ။ မထူးတော့သည့်အတူတူ ကိုယ့်ဟာကိုယ်ပဲ ဈေးရောင်းစားနေလိုက်သည်။ သူ့ကိုထက် သူ့ကိုလုံးကိုယ်ပေါက်ကို စိတ်ဝင်စားသူ ယောက်ျားတွေ ချဉ်းကပ်လာပေမယ့် သူကခါထုတ်လိုက်သည်။ တစ်ခါသေဖူး ပျဉ်ဖိုး နာလည်နေပြီကိုး။

မန္တကြည်ရောင်းသည့် မုန့်စိမ်းပေါင်းက ကိုယ့်ဟာကိုယ်ပေါင်းရသည့် မုန့်စိမ်းပေါင်းမဟုတ်၊ ကရိယထမများဘဲ မုန့်စိမ်းပေါင်းဖိုက မုန့်စိမ်းပေါင်းကို အဆင်သင့်ယူပြီးရောင်းရသည်မို့ မုန့်စိမ်းရ၊ ဘာလုပ်ရ အလုပ်မရှုပ်။

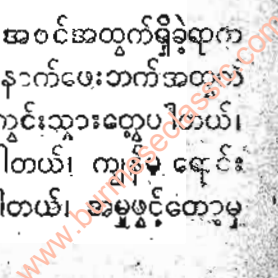
အုတ်ကျင်း၊ သမိုင်းဘက်မှာ မုန့်စိမ်းပေါင်းဖိုတွေ ရှိသဖြင့် မုန့်ပေါင်းဖိုတွေက တစ်နေ့တစ်နေ့ ရာနှင့်ချီပေါင်းကြွသည်။

နှမ်းထောင်း အုန်းသီး အားလုံးပေးသည်။ မန္တကြည်တို့က လင်ဗန်းစိုက်ပြီး အဆင်သင့်ရောင်းရုံသာ။

ကိုယ့်ဟာကိုယ်ပေါင်းပြီး ရောင်းတာလောက် မကျန်ပေမယ့် တွက်သားကိုက်ပါသည်။ မုန့်ပေါင်းဖိုက မုန့်စိမ်းပေါင်းယူပြီး မီးရထားစီး၍ ကြည့်မြင်တိုင်၊ စမ်းချောင်းဘက်မှာလည်ရောင်းသည်။ အိမ်က ထမင်း စားပြီ၊ သောက်ပြီမှထွက်၊ ညနေသုံးနာရီကျော်ကျော်ဆို အိမ်ပြန်ရောက်နေပြီ။

အဲဒီလို မုန့်စိမ်းပေါင်းနေရင်း တစ်နေ့တော့ ဝင်းခြံနဲ့အိမ်တစ်အိမ်က မုန့်စိမ်းပေါင်းခေါ်ဝယ်ပါတယ်။ ဝယ်စားတာက ကလေးမဟုတ်ပါဘူး၊ လူကြီးပါ။ အသက် ငါးဆယ်ကျော် အရွယ်လောက်ရှိပါတယ်။ အဲဒီရပ်ကွက်က ဝင်းခြံနဲ့အိမ်တွေပါ။ အဲဒီလူကြီးက ခဏခဏ ခေါ်ဝယ်စားပါတယ်။ ခေါ်ဝယ်စားတိုင်း ကျွန်မကို စူးစူးဝါးဝါးကြည့်ပြီး မထိတထိစကားတွေ ပြောပါတယ်။ ဈေးသည်ဆိုတော့ သည်းခံရတာပေါ့၊ တစ်ခါတစ်လေ အိမ်မှာ လူတွေတွေ့ပါတယ်၊ တစ်ခါတစ်လေလဲ မတွေ့ပါဘူး။ ဒီလိုနဲ့ သူက ဆယ်တန်ပေးပြီး ပြန်မအမ်းနဲ့လို့ပြောပြီး ကျွန်မကို ကျူးသွင်းတာပါပဲ။ တစ်နေ့တော့ ပါတိတ်ဝမ်းဆက် ဝယ်ပေးပြီ.....

နောက်တော့ အပေးအယူမျှပြီး အဝင်အထွက်ရှိခဲ့ရာက 'တစ်နေ့ သူ့အလိုကျလိုက်လျှော့ပြီး နောက်ပေးဘက်အထွတ်မှာ ရေချိုးခန်းထဲမှာ ရွှေလက်စွပ်တင်ကွင်းသွားတွေ့ပါတယ်။ ကျွန်မလဲ ဘော်ဒီအိတ်ထဲထည့်ပြီး ယူခဲ့ပါတယ်။ ကျွန်မ ရောင်းစားတုန်းက ရိုးရိုးရွှေလက်စွပ်ချေးပဲရပါတယ်။ အမှုဖွင့်တော့မှ

အိမ်ထဲက စုပ်ယာ စိန်လက်စုပ်ဖြစ်ကြောင်း၊ တစ်သောင်းကျော် တန်ဖိုးရှိကြောင်း သိရတော့တာပါပဲ။

ကျွန်မက ရဲစခန်းမှာ သူ့နဲ့ကျွန်မရဲ့အဖြစ်အပျက်ကို ပြောပြပေးမယ် မယုံကြည်ပါဘူး။ ကျွန်မကိုသာ မဟုတ်တာလုပ်တယ်လို့ စွပ်စွဲကြပါတယ်။ ကျွန်မအိမ်ကလဲ ဘယ်သူမှ မလိုက်နိုင်လို့ အာမခံ မရသေးပါဘူး။

လည်ဆည်၍ လုပ်ကြံပြောသည်တော့ မဖြစ်နိုင်ရာ၊ မန္တကြည့်ပြောပုံစာ ပွင့်လင်းအညှိ၊ မိန်းမချင်းမို့ ထင်ပါရဲ့၊ မကြားဝဲ၊ မနာသာ အသေးစိတ်စုံများကိုပါ ဖွင့်ပြောသွားခဲ့သည်။ ဒေါ်ခင်အေးမြင့်က နားရွက်စရာမို့ တားယူခဲ့ရသည်။ သူက လက်စုပ်ယူခဲ့ကြောင်းကိုလည်း ပွင့်ပွင့်လင်းလင်းပဲ ဝန်ခံသည်။

ကျွန်မက သူ့ ဆီကရတာ လုံလုံလောက်လောက်မှ မဟုတ်ဘဲဟာ၊ စိုစိုပိုပို ချမယ်အကွက်တွေတော့လဲ မရှိသေးနိုင်တော့ဘူးလေ၊ ရှိနေတာပိုင်းမှာ သူကလဲ တွက်ချက်ပေးတာကိုး။

ခု အမှုဖြစ်တော့ ခြိမ်းခြောက်သေးတယ်လေ၊ ရဲစခန်းမှာ ပြောသလို တရားရုံးမှာပြောရင် အသေပျက်မှုနဲ့ တရားထင်စွဲဦးမယ်တဲ့၊ တစ်မူက နှစ်မူဖြစ်မယ်လို့ တပြန်နှေ့ ရုံးထွက်တုန်းက ပြောတယ်။ ဘယ်လောက်များ မတရားလိုက်သလဲလို့။

အသက်တစ်ရာ မခန့်ရသော်လည်း အမှုတစ်ရာ တွေ့ရမည်ဆိုသော ပမာဏကားမှာ ထောင်ထဲတွင် ပို၍ မှန်လိမ့်မည်ဟု ဆိုရမည်ပါ။

ဒေါ်စိစိဝင်းတစ်ယောက် မရှိသည်နှင့် သူတို့အုပ်စုမှာ ချောက်ကပ်ကပ် ဖြစ်သွားသည်။ ဒေါ်စိစိဝင်းက ကြုံကြပ်နပ်ပန် ဂုဏ်စရာ အလွန်ပြောတတ်သူ။

အိပ်ဆောင်တံခါးကြီး ပိတ်လိုက်ပြီးသည့်နောက် သူတို့မှာ အတော့ကိုယ်စီနှင့်။

+ + +

သည်တစ်သက် ကလေးမရနိုင်တော့ပါဘူးလို့ အပိုင်ဆုံး ဖြတ်ချမည့် အနေအထားရှိပြီးခါမှ၊ မမျှော်လင့်ဘဲ အရိပ်အရောင်ပြလာသည်။ စမ်းသပ်ခန်းမှ ထွက်လာသည့် ခင်အေးမြင့်၏အပြုနှင့် အပြင်မှာစောင့်နေသည့် ဦးသန်းတင်တို့၏အပြုမှာ မြူးမြူးရွှင်ရွှင်ရှိတိ၏။

ဆရာဝန်ယ သေချာပြီဆိုသည့် မီးစိမ်းကိုပြုလိုက်ရာ ဦးသန်းတင်မှာ ထိုင်နေရာမှ ထခုန်လုမီးတတ် ဝမ်းသာသွားသည်။ ဝမ်းသာသည်ကို ဟန်မဆောင်နိုင်။ ဝမ်းသာတာချင်းအတူတူ ခင်အေးမြင့်က လှရွေးရသည်။ ဆရာဝန်အခန်းကနေ ကားရုပ်ထားသည့်နေရာသို့ လျှောက်သွားသည်။ ဦးသန်းတင်၏ လမ်းလျှောက်ဟန်မှာ မြောက်ကြမြောက်ကြ ဖြစ်နေသည်။ ထု ဘယ်

လောက် ဝမ်းသာနေသည်ကို ကားပေါ်မှာရော၊ အိမ်ပြန်
ရောက်ပြီးသည့်နောက်ရော ပြောမဆုံးပေါင် တောသုံးထောင်
ဖြစ်နေသည်။

ခင်အေးမြင့်အပေါ် ဂရုစိုက်လိုက်ပုံမှာ တခြားလူတွေ
အမြင်ကပ်စရာသို့ ရှိပါချေ၏။ သူ့အင်္ဂါကြီး ဒေါ်အေးတင်
ကပင် စကားနုထိုလှည့်အထိ သဲလွန်း ကဲလွန်း ဖြစ်နေ
သည်။

ကလေးက ဘယ်နေ့မှန်းမသိ၊ ကလေးအတွက် ဝယ်လိုက်
ချမ်းလို့ကံသည်မှာ လိုလေသေးမရှိအောင် ပြည့်စုံနေပြီ။

သူများတွေက အမြင်ကပ်စရာဖြစ်ပေမယ့်၊ ခင်အေးမြင့်
အဖို့တော့ ကြည့်သာစရာဖြစ်နေသည်။ ကိုယ်ဝန်ရှိလာသည့်
မိန်းမသားတိုင်း အားအကိုးဆုံးမှာ မိဘမောင်ဘွားကိုမဟုတ်
မိဘမောင်ဘွားတို့ထက် ပို၍အားကိုးသည်မှာ ကိုယ်လင်သားကို
ခု- ကိုယ်လင်အားက ခြေမကိုင်မီ လက်မကိုင်မီ ဖြစ်လောက်
အောင် လွန်လွန်ကဲကဲ ဂရုစိုက်နေသည်ကို ဘယ်မိန်းမသားအ
မကြည်သာဘဲ ဝမ်းမသာဘဲ ရှိပါအံ့နည်း။ ပြီး၊ ခင်အေးမြင့်
မှာက မိဘမောင်ဘွားမရှိ၊ အားကိုးစရာ လင်သားပဲ ရှိသည်
မဟုတ်ပါလား။

ကိုယ်ဝန်ဆောင်ဘဝတွင် ဝမ်းသာစရာ၊ ကြည်နူးချမ်းမြေ့
စရာတွေချည်း ဖြစ်နေရသမို့၊ ကိုယ်ဝန်ဆောင်မိခင် ကျန်းမာ
သလို၊ သန္ဓေသား အနေအထားမှာလည်း ကောင်းနေသည်
ဆရာဝန်နှင့်သွားပြတိုင်း သတင်းကောင်းကိုသာ ကြားရစေ
ရပါလေ၏။

ခက်ခဲလိမ့်မည်ထင်အော်လည်း မခက်ခဲပါ။ လွယ်လွယ်
ကူကူပင် မွေးခဲ့သည်။ ခင်အေးမြင့်ဆန္ဒပြည့်ဝသော်လည်း
ဦးသန်းတင်ဆန္ဒမပြည့်ဝ။

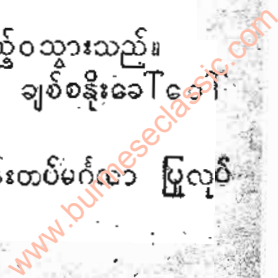
+ + +

သမီးကလေး။

ဦးသန်းတင် လိုချင်သည်မှာ သားကလေး။

မိခင်နှစ်ဦးက သမီးမိန်းကလေး လိုချင်သည်။ ဖခင်ဖြစ်သူ
က သားယောက်ျားလေး လိုချင်ကြသည်။ သို့တစေ မွေးလာ
ပြီဆိုတော့လည်း သားဘဲဖြစ်ဖြစ်၊ သမီးဘဲဖြစ်ဖြစ် ချစ်ကြသည်
သာ။

သူတို့မိသားစုမှာ ပျော်ရွှင်မှုပို၍ ပြည့်ဝသွားသည်။
ဝဝကင်ကင်၊ အိအိပဲ့ပဲ့ကလေးကို ချစ်စနိုးခေါ်ခေါ်
သည့်အမည်မှာ အိမ။
ခမ်းခမ်းနားနား၊ နာမည်ပေးကင်ပွန်းတပ်မင်္ဂလာ ပြုလုပ်
ပြီး ပေးသည့်နာမည်မှာ ခိုင်ယဉ်မြင့်။

မျှော်လင့်ခြင်းတို့ဖြစ်ဖို့ ခက်ခဲသလို၊ မမျှော်လင့်ခြင်းတို့ ဖြစ်ဖို့ လွယ်ကူ၏ ဟူသော သိုးဆေးင်းစကားမုံလို့ ဦးသန်းတင် အဖြစ်မှာ မမျှော်လင့်ခြင်းမှ အလွယ်တကူ ဖြစ်ခဲ့သည်။

ဦးသန်းတင်မှာ အိမ်ထောင်ကျပြီး၊ အိမ်မွေးပြီးသည်အထိ တင်းနစ်တစားမပျက်၊ လမ်းလျှောက်ပျက်ခဲ့ရာ သူ၏ကျန်းမာ ရေးမှာ ဒေါင်ဒေါင်မည်သို့ ရှိနေသည်။

လိုလေသေးမခိုပြည်နေသူ၊ ကျန်းမာရေးအနေအထား ကောင်းနေသူ၊ စိတ်ချမ်းမြေ့ ကိုယ်ချမ်းသာ ရှိနေသူတစ်ယောက် ဆည်အဖြစ်မျိုးရောက်သွားရသည်ကို ကြားရသူတိုင်းက မယုံ ကြည်ကြ။ ဖြစ်မှဖြစ်ရလေဟု စုတ်တသတ်သတ်နှင့် စိတ်မ ကောင်း ဖြစ်ကြရသည်။

ဦးသန်းတင် သေဆုံးသည့်သတင်းမှာ ကြားရသူတိုင်း အတုက မယုံကြည်စရာသို့ ရှိပါချေ၏။

နီးနီးကပ်ကပ်နေရသူ ဇနီးအတွက် ဘယ်သို့ရှိမှာလဲ။

ညနေဘက် သားအိမ်သားအဖသုံးယောက် မိတ္ထီလာကန် ဘောင်မှာ လမ်းလျှောက်လို့ မြန်ရည်ရှက်ရည် လက်ထိုင်တမ်း စားလို့ ။ အိပ်ရာဝင်ခါနီး ကြည်ကြည်သာသာစကားတွေ ပြောလို့ ။ ထူးစံအတိုင်း သမီးနှင့်နီးကို အနမ်းတွေပေးလို့ ။ ဘာဖြစ်သည်၊ ညာဖြစ်သည်လို့ ပြောသံမကြားရ။ အမြင် အားဖြင့်လည်း မတွေ့ရ။ သမီးမအိပ်ခင် သမီးကို ပုံခြောလို့ နေခဲ့သူ။ ဦးသန်းတင်မှာ မထင်မှတ်ရာသောနေရာတွင် ဘယ် အချိန်ကမှန်းမသိ လဲကျသေဆုံးနေသည်ကို မိုးလင်းမှ တွေ့ရ သည်။

အိမ်ထာထဲမှာ ပါးစပ်ထဲက ဆွေးတွေထွက်လျက်သား သေဆုံးနေသည်။

ရုတ်တရက် ဦးနှောက်သွေးကြောမကြီး ပြတ်သွားခြင်း။ ဆေးရုံမှာ ခွဲစိတ်ကြည့်ပြီးမှ အလောင်းကို မြေချခွင့်ရသည်။ ဒေါ်အေးတင်နှင့် ခင်အေးမြင့်တို့ အပါအဝင် အိမ်တွင် နေသူအားလုံး အစစ်ဆေးခံကြရသည်။

မခင်အေးမြင့် ခံစားမှု ဘယ်သို့ရှိမည်ကို ဖော်ပြခြင်းငှာ အစမ်းသာ။ ချစ်သောဇနီးနှင့် ချစ်သမီးကို မျက်ကွဲမပြုသွား ပုံမှာ မျက်လှည့်ပြုလိုက်ဘိသို့ ခိုပါချေ၏။

ဝမ်းသာစရာစည်ကားခြင်းနှင့် ဝမ်းနည်းစရာစည်ကားခြင်း။ အလှူအတန်းနှင့် မင်္ဂလာညွှတ်ပွဲ စည်ကားခြင်းမှာ ဝမ်း သာစရာဖြစ်သော်လည်း အသုဘစည်ကားခြင်းမှာမူ ဝမ်းသာ စရာမဟုတ်။ ကားယက်ရှင်များ ပို၍ ဝမ်းနည်းရသည်ပါ။

အသုဘ မြေကျပြီးတော့မှ ရွှေ့ရေးကို စဉ်းစားရသည်။

ဦးသန်းတင်က ဘာမှစိစဉ်မသွား။ သူ့ကိုယ်သူလည်း ဖြစ်လိမ့် နည်လို့ မထင်စရာမို့ သူတို့သားအိမ်အတွက် ဘာမှမစီစဉ် သေးဘဲ ကောက်ခါင်ခါ ဖြစ်သွားရသည်။ ခုတော့ သူတို့ သားအိမ် နှစ်ယောက်မှာ သာကိုပိုင်၍ သာကိုဆိုင်ရမှန်း မသိ သာအဖြစ်မျိုးနှင့် ရင်ဆိုင်တိုးနေရပြီ။

ဦးသန်းတင်တို့မောင်နှမအမွေခွဲခဝမှုကိစ္စမှာ မပြီးပြတ်သေး စိ တိုးလှီးတန်းလန်းရှိနေဆဲ။ လက်ရှိခန့်ထိုင်သည့် တိုက်ကိစ္စ နှင့် စီးပွားရေးလုပ်ငန်းများမှာလည်း ဘာမှ ခွဲခြားခြားမရှိ သေး။ လုံးထွေးလုံးထွေးဘဲ ရှိနေသေးသည်။

မီးခံသေတ္တာသော့ကို ဦးသန်းတင်က တစ်ချောင်း၊ ဒေါ်အေးတင်က တစ်ချောင်း ကိုင်ထားရာ၊ ဦးသန်းတင်ကိုင်သည့် သော့ကို ဒေါ်အေးတင် ဘယ်အချိန်က သိမ်းထားလိုက်သည် မသိ၊ ရွာလို့ မတွေ့။ ဒေါ်အေးတင်ကို မေးတော့ ဟိုလိုလို သည်လိုလို၊ မရေမရာ အစဉ်ကိုသာ ပေးခဲ့သည်။

+ + +

ပြဿနာ စပါလေပြီ။

မီးခံသေတ္တာထဲက သူ့ပစ္စည်းတွေ ယူပါရစေဆိုတော့ ဖွင့်ပေးသည်။ ဒါပေမယ့် သူပိုင် စိန်ပစ္စည်းတစ်ချို့ အထဲမှာ မရှိတော့။ သိလိုက်ပါပြီ။ မမေးချင်။ နောက်ဆုံး ဘယ်လို အဖြေမျိုးများ ပေးမလဲလို့ မေးကြည့်တော့ မဖြစ်နိုင်ရာသော အဖြေကို မျက်နှာပြောင်ထားပြီး ဖြေသည်။

‘ဦးယောက်ျားများ ယူပြီး တစ်နေရာရာမှာ သိမ်းထားသလား၊ ရွာကြည့်အုံးပေါ့’ တဲ့။

ကဲ၊ ဘယ်နှိုပေါ့။

လုံခြုံမှုအရှိဆုံး မီးခံသေတ္တာထဲက ပစ္စည်းကို ဦးသန်းတင်က ဘယ်လို အကြောင်းကြောင့် ထုတ်ယူပြီး တစ်ခြားမှာ

ထားမှာ ပါလိမ့်။ ထားရင်လည်း ဇနီးဖြစ်သူကို မပြောဘဲ နေရာ၊ အိမ်ထောင်ကျကတည်းက တစ်ခါမှ တစ်ခြားနေရာမှာ ခွဲခြားမထားခဲ့၊ မီးခံသေတ္တာထဲမှာသာထားခဲ့သည်။ ခင်အေးမြင့် ပစ္စည်းများကို ဦးသန်းတင်က ကိုင်တွယ်ခြင်း၊ သိမ်းဆည်းခြင်းမရှိ၊ အလှူအတန်းသွားစရာရှိရင် သော့တောင်းပြီး သူ့ဟာသူ ထုတ်ဝတ်သည်၊ ပြီး...သူ့ ဟာသူ ပြန်ထားသည်။

+ + +

ရတော့....

မီးခံသေတ္တာထဲက ပစ္စည်းတွေ ပျောက်သွားစီသည်လို ရဲစခန်းဆိုင်ရမည်မှာလည်း ကျော်မခကောင်းကြားမကောင်းကြီးစွာ ဦးသန်းတင်အလောင်းမြေကျတာ တစ်ပတ်ပင်မပြည့်သေး၊ လင်သားရှုဂုဏ်သိက္ခာ ထိခိုက်စရာ ဖြစ်ရတော့မည်။

ကော်တာက ခင်အေးမြင့်မှာ တိုင်ပင်စရာရယ်လို့ မရှိ၊ သည့် ကိစ္စမျိုးက ရုံးပြင်ကနူးရောက်မှ အဆုံးသတ်မည့်ကိစ္စမျိုး။

ဒါမျိုးကလည်း နောက်ဆုံးအဆင့်မှ လုပ်ရမည်။

နေ့စဉ်ဝတ်ဆင်သည့် စိန်ထည်ရွှေထည်များမှာမူ ကိုယ်ပိုင် ပစ္စည်းအဖြစ်ရှိနေသည်။ အလှူအတန်းနှင့် အပြင်သွားရေး လာ ရေး၊ သာရေးကိစ္စများတွင် ဝတ်ဆင်သည့်ပစ္စည်းများအတွက် ရှင်းရလင်းရမည့်ကိန်း ဆိုက်နေပြီ။

ထားတံ့ဦး။

အမွေကိစ္စပြောရဦးမည်။ ဒေါ်အေးတင်သဘောထား ဘယ် လိုရှိသည်ကို သိရဖို့လိုအပ်သည်။ ဒါမှ ရှေ့ ဘာဆက်လုပ်ရမည် ကို ဆုံးဖြတ်လို ရမည်။ ပြင်ဆင်လို ရမည်။

သို့တစေ သည်ကိစ္စကို ချက်ချင်းလက်ငင်းကြီး မေးလို့ မကောင်း။ အပြင်ကို သတင်းရောက်ပြီး အရပ်ထဲမှာ ကျော် မကောင်း ကြားမကောင်း ဖြစ်သွားမည်။ အတင်းအဖျင်း ပြောစရာ ဖြစ်လာမည်။ သို့ဖြစ်လာရင် သူ့ အလွန်ဖြစ်လိမ့်မည်။ အရပ်ထဲမှာ ပြောကြဆိုကြမည်ဆိုလျှင် သူ့ အလွန်ပြောမှာ ဝေ ချာသည်။ အချိန်ကို စောင့်ရလိမ့်မည်။ ဒါမှမဟုတ် ခြောစို့ အကြောင်းပေါ်လာမှ ပြောဖို့လိုအောင်းမည်။

နောက်ဆုံး သမီးနှင့်လှည့်ပြီး ကိုင်တန်ကိုင်ရလိမ့်မည်။ သမီး ထ ဒေါ်အေးတင် အသည်းစွဲ၊ အမေ့ လက်ပေါ်မှာထက် ကြီးဒေါ်လက်ပေါ်မှာ ကြီးခဲ့ရပြီး၊ ကြီးဒေါ်က တရားလွန် အလိုလိုက်သောကြောင့် ကြီးဒေါ်ကို ပိုကပ်သည်။ နဲ့ထော ဆိုးရာရှိရင် အမေ့ဆီမှာ နဲ့ဆိုးမဆိုး၊ ကြီးဒေါ်ဆီမှာပဲ နဲ့ဆိုး ဆိုးသည်။ အိပ်တော့လည်း ကြီးဒေါ်နှင့်အတူ၊ ခင်အေးမြင့်ကို မေမေမြင့်လို့ ခေါ် ပြီးဒေါ်အေးတင်ကို မေမေကြီးလို့ ခေါ် ထည်။

အလွန်ကပ်စေးနဲ့ပြီး အသုံးအစွဲ ကျစ်လစ်သူ ဒေါ်အေးတင် မှာ ကိုယ့်ကိုယ်ကို မသစ္စာမယ့် သူမအတွက်ဆို ဘယ်လောက် ကုန်ရကုန်ရ အကုန်အကျခံသည်။ သူမ ပူဆာရင် ခေါင်းခါရိုး မရှိ၊ ဘယ်လောက်ပဲဖြစ်ဖြစ် ဝယ်ခြမ်းပေးသည်။ ခု သူ့ မောင် မရှိတော့ ပိုလို့ တောင် အသည်းစွဲလိမ့်မည်။

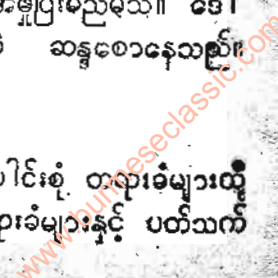
မလုပ်ကောင်းပေမယ့် အခြေအနေအရ သူမနှင့် ကိုင်တန် ကိုင်ရလိမ့်မည်ပင်။

ပြန်ပြောင်းတွေးတောစရာ အတိတ်အကြောင်းမှ ပစ္စုပ္ပန် အကြောင်းသို့ ရောက်သွားရပြန်သည်။

+ + +

ထောင်ထဲသို့ ရောက်နေသည်မှာ တစ်လကျော်မျှ ရှိခဲ့လေ ပြီ။ ဘယ်နှစ်ကြိမ် ရုံးထွက်ပြီးမှ အစုပြီးမည်မသိ။ ဒေါ် ခင်အေးမြင့်က အမှုမြန်မြန်ပြီးရေးကိုပဲ ဆန္ဒစောနေသည်။ ခဏခဏ ရုံးမထွက်ချင်။

တရားရုံးမှာက လူစုံသည်။ အမှုပေါင်းစုံ တရားခံများထို့ ရုံးထွက်ရသည့် တရားရုံးများတွင် တရားခံများနှင့် ပတ်သက်

ရာ ပတ်သက်ကြောင်း လာကြသွားတော့ကလည်း လူစုံ။ မြန်မာလူမျိုးပီပီ စပ်စုကြသည်။ ထင်မြင်ချက်၊ ဝေဖန်ချက်တွေ အမျိုးမျိုးအထွေထွေ ပြောဆိုကြသည်။ ကိုယ်နှင့်မသိဘဲ မဆိုင်ဘဲလည်း စူးစူးရဲရဲပိုင်းအံ့ကြည့်ကြသည်။

တာပဲပြောပြော ထောင်ထဲမှာ နေရတာက အေးအေးချမ်းချမ်းရှိသည်။ မထွက်နိုင်ပေမယ့် မနေရ။

တရားရုံးရောက်တော့ သမီးကိုခရာ၊ ရှေ့နေကြီးကိုပါ တွေ့ရသည်။ သမီးအတွက် စိတ်ကောင်း၊ သမီးအရွယ်က သည်နေရာမျိုးကို မလာသင့်သည့်အရွယ်၊ သည်နေရာမျိုးနှင့် မပတ်သက်သင့်၊ သမီးက သူငယ်ငယ်ကလေးပဲ ချောမောလှပသူ။ ဒေါ်ခင်အေးမြင့်တို့ခေတ်က ဆင်ယင်ထုံးစံခြယ်သမှုနှင့် သည်ဘက်ခေတ် ဆင်ယင်ထုံးစံခြယ်သမှုချင်းမတူ။ သည်ဘက်ခေတ် ဆင်ယင်ထုံးစံပုံက မလှအူကို လှစေသည်၊ လှသူကို ပို၍ လှစေသည်။

သူ့ကြောင့် သမီးဖြစ်သူမှာ မလာသင့်သည့်နေရာ၊ မရောက်သင့်သည့်နေရာကို ရောက်နေရလေပြီ။

ရှေ့နေကြီးနှင့် တစ်တွဲတွဲလုပ်နေရသည်ကို သဘောမတွေ့။ ရင်ထဲမှာ မခံသာ၊ တစ်ခုခု ဖြစ်သွားမည်ကို စိုးရိမ်လာသည်။ တစ်ချက်အမှားကြောင့် တစ်သက်သွားရော့ဟု ပြောစရာသို့ ရှိပါလေ၏။

တရားခွင့်မှာ.....

ကျွန်တော်သည် အလုံမြို့နယ်၊ ပြည်သူ့ရဲတပ်ဖွဲ့စခန်းမှ ဒု-လုံခြုံရေးမှူး ဖြစ်ပါသည်။ အချင်းဖြစ်နေ့ (.....) က

ကျွန်တော် တာဝန်မှူးဝတ္တံများ ဆောင်ရွက်နေစဉ် အလုံမြို့နယ်၊လမ်း၊ အိမ်နံပါတ်.....တွင် နေထိုင်သူ

ဒေါ်ခင်အေးမြင့်ကိုယ်တိုင် ရုံးခန်းသို့ရောက်ရှိလာပြီး သူ့ယောက်ျားနှင့် စကားများရန်ဖြစ်ပြီး သတ်ပုတ်ကြိုရာမှ

ယောက်ျားဖြစ်သူကို ဓားနှင့်ထိုးခဲ့ကြောင်း ပြောဆိုဝန်ခံသဘင်္ဂပေးပါသည်။ ကျွန်တော်သည် ဒေါ်ခင်အေးမြင့်ကို

ခေါ်၍ ရဲစခန်းမှကားဖြင့် အချင်းဖြစ်နေထည့် အားရောက်ခဲ့ပါသည်။ ကျွန်တော်နဲ့အတူ စခန်းမှ ဒု-တပ်ကြပ် အေးသောင်း

ဇည်း ပါပါသည်။ ကျွန်တော်ခရောက်သွားသည့်အချိန်တွင် အချင်းဖြစ်အိမ်တွင် မည်သူ့ကိုမှ မတွေ့ရပါ။

သေဆုံးသူမှာ ဖယ်ဘက်ရင်အုံတွင် ဓားတန်းလန်းနှင့် လဲကျနေသည်ကို တွေ့ရပါသည်။ သွေးများလည်း အိုင်ထွန်းနေပါသည်။ လဲကျနေ

သည့်နေရာမှာ အိမ်ရှေ့ညှော်ခန်းတွင် ဖြစ်ပါသည်။ ကျွန်တော်က ဒု-တပ်ကြပ် အေးသောင်းကို ရပ်ကွက်လူကြီးများအား

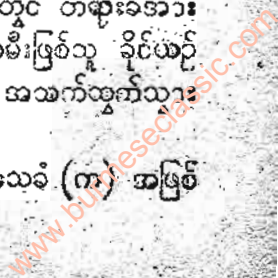
ခေါ်ခိုင်းလိုက်ပါသည်။ ကျွန်တော် ဓားခတ်ရာမြင့် လဲနေသူ၏ စစ်ဆေးကြည့်ရာ အသက်မပေးလေးကြောင်း တွေ့ရပါ

သည်။ ရပ်ကွက်လူကြီးများ ရောက်လာသောအခါ ဆေးရုံပို့ဖို့ ဖယ်လိဖန်းဆက်၍ ရပ်ကွက်လူကြီးများရှေ့တွင် တရားခံအား

အနားကပ်၍ မေးမြန်းရာ 'သူ့ကိုမမနဲ့ သမီးဖြစ်သူ ခိုင်ယဉ်မြင့်' ဆိုသော စကားကိုသာ ပြောနိုင်ပြီး အသက်ထွက်သွား

ပါသည်။ ထို့နောက် ဆေးရုံပို့ပါသည်။ (သက်သေခံစားကို ရုံးတော်က သက်သေခံ (က) အဖြစ်

သက်ခံသည်)

ထိုနောက် တရားခံ ဒေါ်ခင်အေးမြင့်ထံမှ စစ်ချက်ကို ရယူခဲ့ပါသည်။

ရဲစခန်းတွင် စစ်ဆေးခဲ့သည့် စစ်ဆေးချက်မှတ်တမ်းကို သီးခြား တင်ပြပါသည်။

နောက်တစ်နေ့တွင် တရားခံက ၎င်း၏ဆန္ဒအရ မြို့နယ်တရားစီရင်ရေးအဖွဲ့ရှေ့ မှောက်တွင် ပြောဆိုချက်ပေးခဲ့ပါသည်။

ဒု-လုံခြုံရေးမှူး ဦးကြည်လွင်က အထက်ပါအတိုင်း ထွက်ဆိုထားခဲ့သည်။

+ + +

ဆင်းသို့ထွက်ဆိုနေစဉ် ဒေါ်ခင်အေးမြင့်က ခေါင်းကိုင်းလျက် တည်တည်ငြိမ်ငြိမ် နားထောင်နေပါသည်။

ထိုနေ့တစ်နေ့ အမှုလိုက်အရာရှိနှင့် တာဝန်မှူး ဦးကြည်လွင်ထံ အား စစ်ဆေးခဲ့ရာ၊ ရှေ့နေကြီး ဦးခင်မောင်ထွန်းက ပြောဆိုချက်ပေးသည့် ကိစ္စတွင်၊ ဒေါ်ခင်အေးမြင့်ဆန္ဒအလျောက် ပြောဆိုချက်ပေးတာလား၊ ပြားယောင်းသွေးဆောင်မှုကြောင့် နားဝေတိမ်တောင်ဖြစ်ပြီး ပြောဆိုချက်ပေးရတာလားဆိုသည်ကို မေးခွန်းထုတ်၍ မေးမြန်းခဲ့သည်။

ဦးခင်မောင်ထွန်းကလည်း 'ညှင်းပန်းနှိပ်စက်၍ ဆိုသော စကားကိုမသုံး၊ 'ပြားယောင်းသွေးဆောင်၍ နားဝေတိမ်တောင်ဖြစ်ပြီး' ဆိုသောစကားကို သုံးစွဲခဲ့သည်။

ညှင်းပန်းနှိပ်စက်သောကြောင့်ဆိုလျှင် မည်သို့ ညှင်းပန်းနှိပ်စက်ကြောင်းနှင့် ဒဏ်ရာဒဏ်ချက်များကို ပြသရပေမည်။

အချိုးသမီးဘုရားခံဆိုတော့ ပြောဆိုချက်ပေးလျှင် အမှုသက်သာမည်၊ ဆိုမဟုတ် လွတ်အောင် ဆောင်ရွက်ပေးမည်ဟု ပြားယောင်းသွေးဆောင်ပြီး ပြောဆိုချက်ပေးခိုင်းသည့်သဘောပေါ်လွင်အောင် မေးမြန်းခဲ့ခြင်း ဖြစ်၏။

တကယ်တော့ အမှုပိုင်လျှောက်လဲချက်မှာ ထိုအကြောင်းကို အားရမည်မဟုတ်ဘဲ လိုအပ်လျှင် အသုံးပြုနိုင်ရန် လမ်းခင်းမေးခွန်းကို မေးမြန်းထားခြင်း ဖြစ်၏။

အမှုစစ်ဆေးပြီးနောက် ထောင်သို့မပြန်မီ သမီးနှင့်စကားပြောဖို့ တစ်နာရီလောက် အချိန်ရသည်။

ဒေါ်အေးတင်၏ ကျန်းမာရေးအခြေအနေ၊ အမေ့ထက်ခံပိုင်ခွင့်ကိစ္စ၊ စီးပွားရေးလုပ်ငန်း အနေအထား၊ စသည်များကို ဆီလိုက်ရသည်။

'မေမေဒေါ်အေးတင်ကို ဘယ်လိုမှ သဘောမထားပါဘူး သမီးရယ်၊ ခု ဖြစ်ရတာလည်း ဘဝကအကြောင်း မကောင်းလို့ ဖြစ်ရတာပါ။ ဒေါ်အေးတင်ကို သမီးဂရုစိုက်ပါနော်၊ ဘူဟာ သမီးရွဲအမေဆိုလည်း ဟုတ်ထယ်၊ ကျေးဇူးရှင်ဆိုလည်း ဟုတ်ထယ်၊ ကဲ... သမီးကို မေမေ အထူးမှာချင်တာဝန်ခု ရှိတယ်'

www.burmeseclassic.com

‘ဘာများလဲမေမေ’

‘နောက်တစ်ဖက် ရုံးချိန်းကစပြီး သမီး ရုံးချိန်းအပတ်တိုင်း မလာနဲ့တော့။ ဒီနေရာမှာ သမီးတို့လာဖို့ သင့်တော်တဲ့နေရာ မဟုတ်ဘူး။ ပြီးတော့ မိတ္တူလာနဲ့ ရန်ကုန်ခရီးကို လွန်းပျံ့ သွားလာနေရတာလည်း မသင့်တော်ဘူး။ အမှုက ဘယ်လောက် ကြာအုံးမှန်း မသိတာ။ ရှေ့နေလည်း ငှားပြီးသားဘဲဟာ၊ တကူးတက ဘာလုပ်ဖို့စာနေတော့မှာလည်း၊ မေမေ စားဖို့ ယောက်ဖို့ကိစ္စတွေကို စောင့်ဝင်စာလာဖို့မလိုဘူး။ မေမေ ဖာသာ မေမေစီစဉ်လို ဖြစ်တယ်’

‘တစ်လမှ တစ်ခေါက်လာရတာ အပန်းမကြီးပါဘူး မေမေ ရယ်၊ မေမေကြီးကလည်း ကြည်ကြည်သာသာ လွတ်ပါတယ်’

‘မလာပဲ နဲ့သမီးရယ်၊ သုံးလတစ်ခေါက်လောက်တော့ လာ ချင်လာပေါ့၊ အကြောင်းထူးရင် ရှေ့နေကြီးကတစ်ဆင့် ဖုန်း ဆက်အကြောင်း ကြားနိုင်စားဘဲဟာ’

+ + +

သမီးက မလာဘူး၊ လာမယ် ကစီမပေးဘဲ အခြေအနေ အရပေါ့ မေမေရယ်ဟုပြောပြီး ပြန်သွားသည်။

သမီးတို့ပြန်သွားပြီး တစ်နာရီလောက်ကြာမှ အချုပ်ကား ရောက်လာသည်။ ခါတိုင်းထက် နောက်ကျသည်။ ဒီနေ့ ထောင်အပြန်အချုပ်ကားပေါ်မှာ - စိတ်ညစ်စရာ တွေခံရသည်။

+ + +

ပြည့်တန်ဆာအမှုနှင့် အပမ်းခံရသည့် လူအင်ကောင်မလေး နှစ်ယောက်ပါလာရာ - ရှေ့နေက အချုပ်သားတွေနှင့် ပါးစပ် တော်သလင်းဇာတ်ထုပ်ခင်းကြရာ၊ သူတို့ပြောသမျှနားကလော စရာတွေမို့ ကိုယ့်မျက်နှာကိုဘယ်လိုထားရမှန်းမသိ ဖြစ်ရသည်။ တော်ပါသေးသည်။ နားမခံသာသူ၊ ရဲမက သူတို့နှစ်ယောက် ကို ပါးစပ်ပိတ်ထားဖို့ အမိန့်ပေးလိုက်ပေလို့။ နဲ့ မဟုတ်ရင် တစ်လမ်းလုံး စိတ်ဆင်းရဲမှုဒုက္ခကို ခံရတော့မည်ပါ။ ဒါတောင် ထစ်ချီတစ်ချီ ထလိုက်ကြသေးသည်။

ထောင်ထဲမှာလည်း သူတို့အုပ်စုကြောင့်ဘဲ စိတ်ညစ်ရသည်။ သူတို့က မညှိုးလုံးတွေပါ။ ပါးစပ်စည်းမခံစာင်သလို အနေ အထိုင်ကလည်း ပက်စက်သည်။ ညဘက်ဆိုပိုဆိုးသေး။ မိန်းမ တွေချည်းနေဆည့်နေရာမှာ သူတို့က အရှက်ဆို ရှိနဲ့တာလို့။

တုဖက်ပြောပြန်တော့ စကားများရသည်။ ကိုယ်က သူတို့လို ပါးစပ်လည်းမကြမ်းရဲ့။ ကိုယ်အမူအယာအပြုလည်း မှရသမို့ မတော့ဆိုင်မိအောင် ရှောင်ရသည်။

ထောင်ထဲမှာသူတို့ကိုကို သီးသန့်ထားရင်ဆောင်းလေစွ။
မဖြစ်နိုင်မှန်းသိလျက် ဆန္ဒပြုမိရသည်ပါ။
ဝိတ်မချမ်းမြေ့ စင်္ကြံရလျှင် ကိုယ်ပါနှမ်းရစမြ။
အိပ်ဆောင် ပြန်ရောက်သည်နှင့် ခြေပစ် လက်ပစ် ဖြစ်
ရသည်။
နောက်ထပ် ထောင်ထဲမှာ နေရမည့် ကာလအတွက် ရင်
လေးရ ပါဘိ။

အခန်း (၆)

အေးအေး သက်သက်၊ အရိပ်အောက်မှာ ခိုနေရရင်က
အရိပ်၏ တန်ဖိုး ကြီးမားပုံကို ဂရုမပြုမိ။ အရိပ်ပြယ်တော့မှ
အရိပ်၏တန်ဖိုးကြီးမားပုံကို ထဲထဲဝင်ဝင် သိလာရသည်။

စားဝတ်နေရေးအတွက် မပူမပင် မကြောင့်မကျ ရသော်
လည်း နေရထိုင်ရသည်မှာ အထီးကျန်နိုင်လွန်းလှ၏။ နဂို
ကဏည်းက စကားပြောဖော်အဖြစ် ခင်ပွန်းသည်ကို အားပြု
နေရသူဖြစ်ရာ၊ ခင်ပွန်းသည်မရှိပြီ ဆိုသောအခါ စကားပြော
ဖော်လည်းမရှိတော့ပေ။ သမီးလေးမှာ စကားပြောဖော်ရသည့်
အရွယ်မဟုတ်။ သမီးကြီးက အဖေပြစ်သူနှင့် အနေများသည်။

ပြီး...ဟိုအိမ်ကူးသည်အိမ်ကူးနေလေ့ မရှိ။ အိမ်လည်စကားပြောသည်အကျင့် ရရှိသည်မို့ မိုးဆင်းကမိုးချုပ် တကုပ်ကုပ် ထိုင်နေရသည်မှာ ပျင်းရိပြီးငွေ ဖွယ် ကောင်းလှသည်။

နဂိုကတည်းက အကြောင်းရှိမှ အပြောအဆိုရှိသော ဒေါ်အေးတင့်နှင့်ကလည်း ဦးဆန်းတင်မရှိသည့်နောက် အပြောအဆို အဆက်အဆံ ပို၍နည်းခဲ့သည်။ မီးခံသေတ္တာထဲက စပွန်းကိစ္စကြောင့်လည်း တစ်ယောက်နှင့်တစ်ယောက် ဆက်ဆံမှုကြားတွင် မပြောပြခဲ့ဘဲ သို့ ရှိနေသည်။

မီးခံသေတ္တာထဲက စပွန်းကိစ္စမှာလည်း ဖော်သေးသည်ဟု ဆိုရမည်။ အကုန်လုံး မယူလိုက်ပေ၍ တစ်ချို့ တစ်ဝက်ယူပြီး တစ်ချို့ တစ်ဝက်ချန်ထားသည်က ဘယ်သို့သောသဘောဆောင်သည်ကို ခုထိ အဖြေဖော်၍ မရ။ စိတ်ကူးလိုက်သေးသည်။ နောက်တော့ ဘာဆင်ခြင်မလဲ ကြည့်ရအောင်၊ သည်အတိုင်း မီးခံသေတ္တာထဲမှာပဲ ထားလိုက်သည်။ သော့တစ်ချောင်း ကိစ္စကိုလည်း မမေးတော့။

ခြောက်လအထိ ဒေါ်အေးတင့်ပေးသမျှကို လက်ဝေခံသုံးစွဲပြီး နေခဲ့သည်။ ဒါကလည်း ကိုယ့်မှာ သုံးစွဲစရာမရှိလို့ မဟုတ်။ ဒေါ်အေးတင့်သဘော ဘယ်သို့ရှိသည်ကို သိလိုသောကြောင့်ပါ။

သို့ နေထိုင်ကြရင်းမှ ပြောစရာရှိသောစကား ပြောဖို့ဆိုဖို့ အခွင့်အရေးပေါ်လာသည်။ ထိုအခွင့်အရေးကို ဖန်တီးပေးသူမှာ ဒေါ်အေးတင့်၊ ဒေါ်အေးတင့်က ကားရောင်းဖို့ကိစ္စ စကားကြောင်း စလာသည်။

အိမ်မှာကားနှစ်စီးရှိသည်။ သူတို့အိမ်ထောင်မကျခင်က ရှိခဲ့သည့် လင်မိဘကားနှင့် အိမ်ထောင်ကျပြီးမှဝယ်သည့် အိုပယ်ကားသစ်ကြီး။

အိုပယ်ကားသစ်ကြီးကိုပြန်ရောင်းဖို့၊ ကားကြီးကို အလကားထားမယ့်အစား ပြန်ရောင်းရအောင်စာ။

ကားရောင်းပြီး ရသည့်ငွေထဲက တစ်ဝက်ကို ဦးသန်းတင်အတွက် အလှူလုပ်မည်ဟု ပြောသည်။ ကျန်ရောင်းရငွေ တစ်ဝက်ကိစ္စကိုတော့ တာမှ မပြော။ တကယ်ဆို ပြောရောဂိုတာကို ပြတ်ပြတ်သားသား ပြောဖို့ကောင်းသည်။ ခုဟာက စတင်ကျေကြီး၊ သည်တော့ ပြောရပြီ။

‘လူမယ်လူလဲ တစ်ဝက်မလုပ်ဘဲ အကုန်လူလိုက်တာပေါ့ကြီးကြီးကင်ရယ်၊ မကောင်းဘူးလား’

‘တစ်ချို့ တစ်ဝက်တော့ ပြန်ယူရဦးမယ်လေ၊ ညီးတို့ ဒီတားဝယ်တုန်းက၊ ငွေတွေကို ငါက ဖိုက်ထားရတာ’

သည်ကားကိုဝယ်တာ ဦးသန်းတင်ငွေနှင့် မဟုတ်ကြောင်း ပြောလာပြီ။ ဒါဖြင့် တိုက်ဆေးကံထားတာကောလို့ ချေးရင်လည်း သည်လိုပဲ ပြောမှာသေချာသန့်။ ကိုယ့်ဘက်က ပိုင်ဆိုင်ခွင့်အစောက်အထားပြုဖို့မရှိ။ မိုင်ပိုင်နိုင်နိုင်ပြောဖို့ သက်သေ သက္ကာယမရှိ။ အတော်ကို ခက်သည်ပြုသနာ။ သည်ပြုသနာကို တကယ်ရှင်းနိုင်မည့်သူမှာ ဦးသန်းတင်သာ ဖြစ်၏။ ဒေါ်အေးတင့် ပြောသမျှကို ဟုတ်ကဲ့လို့ ခေါင်းညိတ်ရမည့် အခြေအနေပါ။ သို့မို့ ကြောင့် သွေးတိုးစမ်းပဲကားဆိုလိုက်ရသည်။

‘ကြီးကြီးတင့်ကို ကျွန်မ ပွင့်ပွင့်လင်းလင်းမေးပါရစေ’
‘မေးစရာရှိတာမေးပေါ့၊ ခုရှုပ်မှ နောင်ရှင်းဆိုတဲ့ စကား
ရှိသားပဲဟာ’

‘အစ်ကိုကြီးမရှိတဲ့နောက်၊ ကျွန်မတို့သားအမိရဲ့ ပိုင်ဆိုင်ခွင့်
နဲ့ ပတ်သက်ပြီး ဘယ်လိုရှိတယ်ဆိုတာ ကျွန်မ ပွင့်ပွင့်လင်းလင်း
သိပါရစေ၊ ကြီးကြီးတင့်ကို ကျွန်မ မကျေနပ်လို့ ပြောတာ
မဟုတ်ပါဘူး၊ ရှင်းအောင်လို့ပါ’

‘အေး...ညည်းမေးမှတော့ ငါက ပြောရတော့မှာပေါ့၊ တို့
မိဘတွေ ထားပစ်ခဲ့တဲ့ အမွေအနှစ်ကို၊ ငါကပဲ အစ်မကြီး
အမိအရာဆိုသလို ထိန်းသိမ်းခဲ့ရတယ်လေ။ ဘာတစ်ခုမှ ခဲ့လား
ခြမ်းလား မလုပ်ရသေးဘူး၊ တကယ်တော့ လုပ်ဖို့လဲ မလို
ဘူးလေ၊ ငါသေရင်သူရမယ်၊ သူသေရင်ငါရမယ်၊ တိုက်ဆောက်
တယ်၊ ကားဝယ်တယ်။ ညည်းဖို့ လက်ဝတ်ရတနာပစ္စည်းတွေ
ဝယ်ပေးတယ်၊ ဒါတွေရှိလို့ သီးခြားခွဲပြီး ငယ်ခဲ့တာ မဟုတ်
ဘူး၊ ညည်းတို့အတွက် လစဉ်အသုံးစရိတ်ကိုလဲ ငါကပဲ ထုတ်
ပေးတာ။ တို့ပိုင်ဆိုင်သမျှ ပစ္စည်းတွေအားလုံးဟာ တို့ဘဝ
တွေ ထားခဲ့တာ၊ တိုးပွားအောင်လဲ တို့နှစ်ယောက်ကပဲ လုပ်ခဲ့
တာ။ ညည်းတို့သားအမိ ပိုင်ဆိုင်ခွင့်ကတော့ ငါနဲ့အတူနေပြီး
လုပ်ကိုင်စားသောက်ရင်း ငါမရှိတဲ့နောက် ညည်းတို့ရမှာပေါ့။
ခုလဲ ညည်းတို့သားအမိအတွက် ငါတာဝန်ယူထားပြီပဲဟာ၊
ဘာလိုသေးသလဲ’

သည်လိုမြောလာတော့လည်း ပြန်ပြောဖို့က အတော်ခက်
သည်။ အစ်ကိုကြီးသာ ရှင်းရှင်းလင်းလင်းလုပ်ခဲ့ရင် သည်ကိစ္စ

ပြဿနာပေါ်စရာလို့။ အစ်ကိုကြီးကလည်း သူ့ကိုယ်သူ သည်လို
ဖြစ်လိမ့်မယ်လို့ မထင်လို့ ဘာမှ မလုပ်သေးတာ။ လုပ်ဖို့
အစီအစဉ်ရှိကြောင်း လင်ယောား နှစ်ကိုယ်ကြား ပြောခဲ့ဖူး
သည်။ နှစ်ကိုယ်ကြား ပြောသည့်စကားက သည်အချိန်မှာ
တရားမဝင်။ ဒါကို ဆုပ်ကိုင်ပြီး ပြောလိုတော့ ကိုယ့်ဘက်က
ရှုံးဖို့ချည်း။

သူပြုသမျှ နုရမည့် အခြေအနေ။ သူပြောသမျှ ဖြစ်ရမည့်
အခြေအနေ။ ဒေါ်အေးတင့်နှင့် သက်ဆုံးတိုင် နေနိုင်ရင် သူ
ရှိသည့်နောက် သူထားခဲ့သလောက်ရမည်။ မနေနိုင်ရင် မရ
ဘူးဆိုသည့် သဘော။

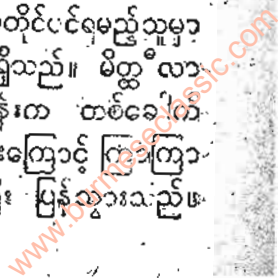
ဒေါ်အေးတင့် နောက်ထပ်မြောသည့်အထဲမှာ ဘဝင်ကျ
စရာတစ်ခုတော့ပါသည်။

သမီးကို စာချုပ်စာတမ်းနှင့် အမွေစားအမွေခံအဖြစ် မွေး
စည်ဆိုသည့် ပြောစကား။

ဒေါ်အေးတင့်ကဘောထားမှာ အဆိုးနှင့်အကောင်း ဒွန်တူ
နေသည်ဟု ဆိုရမည်။ တရားမျှတမှု မရှိဘူးရယ်လို့လည်း
အပြတ်မပြောသာ။ တရားမျှတမှုရှိပါသည်ဟုလည်း မဆိုသာ။

ဒါက ခင်အေးမြင့်ဘက်က အမြင်။

ပွင့်ပွင့်လင်းလင်း၊ ရင်းရင်းနှီးနှီး ဖွင့်ဟတိုင်ပင်ရမည့်သူမှာ
ရန်ကုန်ရောက်နေသည့် ဒေါ်လေးကျော့ဘဲရှိသည်။ မိတ္ထီလာ
ကထွက်သွားပြီးကတည်းက အသုအကိစ္စတုန်းက တစ်ခေါက်
ရောက်လာသည်။ အရောင်းအဝယ်လုပ်ငန်းကြောင့် ကြွကြွ
စနေနိုင်။ ကိစ္စပြီးသည်နှင့် အလောတကြီး ပြန်သွားသည်။

အဲဒီတုန်းက ပြဿနာလည်း မတက်သေး။ ခု ဒေါ်လေးကျော့က ကို ဖြစ်သမျှအကြောင်းပြောပြီး တိုင်ပင်ချင်သည်။ ရန်ကုန်ကို လိုက်ပို့မလွယ်။ ပယုယ်ပေမယ့် သွားတော့ သွားရမည်။ ကိုယ် ရေးကြံရင် သက်လိုကောင်းရသည် မဟုတ်ပါလား။

ရန်ကုန် ခဏသွားလိုကြောင်း ဒေါ်မေးတင့်ထံမှာ ခွင့်တောင်းရသည်။ ဒေါ်မေးတင့်က မသွားမဖြစ်လို့ သွားချင် ထပ်ဆိုသွား။ သမီးလေးကိုတော့ ခေါ်မသွားနဲ့။ တစ်ယောက် ထဲလည်း မသွားနဲ့။ လူကြုံရှာပေးမည်။

သည်လိုဆိုတော့လည်း ဒေါ်မေးတင့်မဆိုးဟု ဆိုရမည်။ သမီးလေးကိုတော့ မခေါ်ရဆိုကတည်းက သမီးအပေါ်မှာ ထားရှိသည့် သူ၏အချစ် အတိမ်အနက်ကို သိနိုင်စရာမရှိ။

တစ်ဘက်နှင့်တစ်ကိုယ် ပထမဆုံးအကြိမ် တစ်ယောက်တည်း ခရီးထွက်ဖူးခြင်း။ ခရီးသွားစံပတ်ပါပေမယ့် အခုမှသိရသူတွေ။ ရင်းရင်းနှီးနှီးမရှိပေမယ့် ခင်ပွန်းသည်အရှိန်အဝါကြောင့် ဂရုစိုက်ကြသည်။ အရေးပေးကြသည်။ ဒေါ်လေးကျော့အိမ်ကို အိမ်တိုင်ယာရောက် လိုက်ပို့ပေးကြသည်။

ဒေါ်လေးကျော့က ဆိုင်ထွက်မညီဆဲဆဲ။ ဝမ်းသာအားရ ဆီးကြိုသလို၊ တအံ့တကြလည်း ဖြစ်သွားသည်။ အရေးကိစ္စ ကြုံလာပြီကို မပြောဘဲနှင့် ခန်းမှန်းသိ သိနေသည်။

ကဲ- ညနေကျမှ အေးအေး စကားပြောကြရအောင်၊ ခရီးပန်းလာတယ်၊ ဆိုင်ကိုမလိုက်နဲ့ဘော့၊ အိမ်မှာပဲအနားနေ၊ အိမ်တွင်ရှိနေမည့်လူများကို ပြောဆိုမှာထားပြီးမှ ဆိုင် ထွက်သွားသည်။ အိမ်တွင်ရှိနေသူတွေက တစ်မိမိတစ်စုံစာတွေ

မဟုတ်၊ ဆွေမျိုးတွေ။ ညနေကျမှ တူအရီးနှစ်ယောက်အေး အေးဆေးဆေး စကားပြောဖြစ်ကြသည်။

ဒေါ်လေးကျော့က ဖြစ်ပြီးသားကို ပြည်ပုံးကားချလိုက်၊ ဖိုယ့်ဘက်က မပိုင်ဘဲ တရားတဘောင်လည်း မလုပ်နဲ့၊ အစ ကတည်းက မသေမချာမရေမရာ ဖြစ်ခဲ့တာကိုး၊ ခုမှ အစပြန် ကောက်ရင် တစ်ယောက်နှင့် တစ်ယောက် အမှန်းပွားစရာတွေ ပဲဖြစ်လာမည်။ ကလေးကို အမွေစား အမွေခံအဖြစ် စာချုပ် စာတမ်းနှင့် မွေးဖွဲ့ကိစ္စကိုသာ ပိုင်အောင်လုပ်ပြီးရင်၊ ခင်အေးမြင့် က သူနှင်လာနေပြီ။ ရန်ကုန်မှာဘဲ ရောင်းဝယ် လုပ်ကိုင်စား၊ သမီးလေး ကို ဒေါ်အေးတင့်ဆီမှာ ထားခဲ့။

+ + +

ဒေါ်လေးကျော့က သူ့သဘောထားကို သည်လိုပြော ခဲ့သည်။

ခင်အေးမြင့်က သမီးလေးနှင့် ခွဲခွာနေရမည်ကို ခေါင်း ချစ်စိန်နိုင်ရှာ။ အမွေရယ်လို့ မရရင် နေပါစေတော့။ ရနိုင် သလောက်တောင်း၊ ပေးသမျှယူ၍ မိတ္ထီလာအိမ်ကိုပါ ရောင်း

ပြီး ရန်ကုန်ကို အပြီးအပိုင်ရှေ့ခဲ့မည်။ ရန်ကုန်မှာ အိမ်တစ်အိမ်
ဝယ်ပြီး၊ ဒေါ်လေးကျောနှင့်အတူနေ၍ လုပ်ကိုင်စားသောက်
မည်။

ဒါက ခင်အေးမြင့် သဘောထား။

ဒေါ်ကျော့က လောလောဆယ်ကလေးကိုခေါ်ဖို့ သဘော
မတူသလို၊ မိတ္ထီလာက နှင့်မြေကို ရောင်းဖို့လည်း သဘော
မတူ။ လောလောဆယ်ရန်ကုန်ကို တစ်ယောက်ထဲလာ၊ ခိုတာ
ကို ထုခွဲပြီး အလုပ်လုပ်။ အခြေတကျ ရှိပြီဆိုတော့မှ သမီး
ကိစ္စကို ထပ်စဉ်းစားဖို့တိုက်တွန်းသည်။ ဆွေမျိုးတွေကလည်း
ဝိုင်းပြီး နားချသည်။ လောလောဆယ် သူတို့အိမ်မှာတဲနေပြီး၊
အရောင်းအဝယ်လောကထဲကို ဝင်ဆန့်ကြည့်။ နောက်မှ နေစရာ
ထိုင်စရာကို စဉ်းစားဖို့ အားပေးစကားပြောကြသည်။

အပြန်ခရီးမှာ ဒေါ်လေးကျော့ ကိုယ်တိုင် ရထားပေါ်
အထောက်လိုက်ပို့ပေးပြီး ခရီးသွားဖော်များကိုလည်း အပ်နှံ
ပေးသည်။ တွေးစရာအတွေ့ တစ်ပုံတစ်မင်နှင့် အပြန်ခရီးမှာ
တိကျရေရာသော ဆုံးဖြတ်ချက်မပါ၊ ဘဝအသစ် တစ်ခုကို
မွေးဖွားရမည်။ လျှောက်ရမည့် လမ်းကြောင်းမှာ ပန်းခင်း
သောလမ်းဖြစ်မလား၊ ဆူးပြည့်လွှမ်းသောလမ်းဖြစ်မလားဆိုသည်
ကိုတတ်ချမတ်ချ မပြောနိုင်။ ရှမ်းကန်လှုပ်ရှားရမည်မှာ သေချာ
သည်။

သို့တစစ ခင်အေးမြင့်က ဘဝသစ်တစ်ခုကို မွေးဖွားပြီး
လှုပ်ရှားရုန်းကန်ရမည်ကို မကြောက်၊ ရင်ဆိုင်ရဲသော သတ္တိ
လည်းရှိသည်။ ဒါပေမယ့် သမီးကို ခွဲခွာဖို့သတ္တိတော့မရှိ။

ခင်ပွန်းဖြစ်သူနှင့် တွေ့ကွင်းခွဲပြီးနေဝက်၊ အသက်ရှင်
လျက် သမီးနှင့်ခွဲခွာရမည်ဆို သောအခါ၊ နောက်ထပ် မွေးယူ
ရမည့် အားမာန်သတ္တိကိုထား၊ ရှိရင်းစွဲ အားမာန်နှင့်သတ္တိများ
ပြုအင်း ကွဲကွဲကုန်သည်။

ဒါဖြင့်လည်း ဘဝကိုအဆုံးအရှုံး ဝဲသြကထဲမှာအမြဲပဲခံ၍
ရေစံမြောလိုက်ရုံသာပေါ့။

သည်လိုလည်း အဖြစ်မခံနိုင်။

နောက်ဆုံးသမီးနှင့်မခွဲနိုင်သမို့၊ ပေးစာကမ်းစာကို စားပြီး
နေဖို့ ဆုံးဖြတ်လိုက်သည်။ သို့သော် ထိုဆုံးဖြတ်ချက်မှာ
တစ်လပင်မခံ။

ဒေါ်အေးတင့်အပြောလေ သည့် 'အေးအေး ထိုင်စားနေရ
တာ၊ အေးအေးနေပါတော့လား' ဆိုသော အပြောကို အပြော
ခံရပန်များလာသောအခါ နာသာခံခက်ဖြစ်လာသည်မှ၊ အခွဲ
တိုက်ချင်လာသည်။ ထော်လော်ကန်လန် အကော်အကပ် လုပ်
ချင်လာသည်။ သူဖြူလျှင် ကိုယ်ကအမဲ၊ သူမဲလျှင် ကိုင်က
အဖြူဆိုသည်မျိုးအထိ အစေးမကပ်ရာသော အနေအထားမျိုး
ထောက်လာသည်။

သမီးလေးက အကုန်အစင် မဟုတ်သည့်တိုင် တစ်ခတ်တစ်
ပိုင်း သိတတ်သည့်အရွယ်။

ခင်အေးမြင့်နှင့် ဒေါ်အေးတင့်တို့ ပြဿနာဖြစ်တိုင်း၊ မျက်နှာ
ယယ်လေးနှင့် ငိုမို့ငိုမို့ ဖြစ်ရသူမှာ သမီးကလေး ခိုင်ယင်ပြင်။

ကြာလေဆိုးလေ ဖြစ်လာမည့် အခြေအနေ ကြားထဲတွင်
ကန်လန်ကန်လန်ပါနေရမည့် သမီးလေးကို ငဲ့ညှာရမည်။ ဘဝ

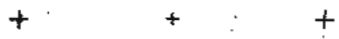
သစ်ကို မွေးပြီး အစ်နေရာသို့ မပြောင်းဆဲ ပြဿနာပြေလည်
မည့်အနေအထားမြင်။ တစ်ယောက်နှင့် တစ်ယောက် မျက်နှာ
ချမ်းဆိုလို မရ။ စကားသော်မှ ပြောမရသည့်အဆင့်မျိုးရောက်
လျှင် မကောင်း။

ပထမတော့၊ သမီးလေးကို ဒေါ်အေးတင့် ရင်ခွင်ထဲ
ဆွဲထုတ်ပြီး ဒေါ်အေးတင့် အသည်းကိုခွဲဖို့၊ သူ့နှလုံးသားကို
ကြိမ်မီးအိုးသလို ခံစားစေဖို့၊ လုပ်နိုင်သည့် နည်းလမ်းကို
စဉ်းစား လိုက်သေးသည်။

ဒါပေမယ့်၊ မကောင်းသည့်အတွေးတို့ကို အကောင်အထည်
မပတ်၊ စွန့်လွှတ်လိုက်၏။

တကယ်တမ်း နစ်နာမှားက သမီးလေးဘဝ။

သူ့အနစ်နာခံရင် သမီးကလေး ကောင်းစားမည်၊ သူ့အနစ်
နာမခံရင် သမီးကလေး နစ်မွန်းမည်။

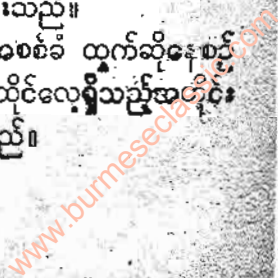

ထောင်ထဲမှာ တွေးရ တော့ရ စဉ်းစားရသည်။ တရားရုံးမှာ
နားထောင်ရသည်၊ ပြောရဆိုရသည်။

ပထမ ဒုတိယ ကြပ်အေးသောင်းကို လိုပြုသက်သေအဖြစ်
စစ်ဆေးသည်။ ထွက်ဆိုချက် မထူးခြားသမို့ ဦးခင်မောင်ထွန်း
အလည်း မေးခွန်း မမေးတော့ပါ။

ဒုတိယ ရပ်ကွက်ကောင်စီလူကြီး ဦးမောင်ထူးကို လိုပြု
သက်သေအဖြစ် စစ်ဆေးခဲ့ရာ ဦးမောင်ထူးက ဒေါ်ခင်အေး
မြင့်နေထိုင်သည့် လမ်းနှင့် ရပ်ကွက်အပိုင် ကောင်စီဝင် လူကြီး
ဖြစ်ကြောင်း၊ ဒေါ်ခင်အေးမြင့်ကို ကောင်းစွာသိရှိ၍ တည်
တည်တံ့တံ့ နေထိုင်သူ တစ်ဦးဖြစ်ကြောင်း၊ ဒေါ်ခင်အေးမြင့်၏
ခင်ပွန်းဖြစ်သူ ထွန်းထွန်း (ခေါ်) သိန်းတွေ့ကိုလည်း ကောင်း
ကောင်းသိကြောင်း၊ ထွန်းထွန်းမှာ အရက်သေစာကို အမြဲ
သောက်၍ သွေးဆိုးသည့် အလေ့စရှိက်ရှိကြောင်း၊ သူ့ထို့လင်
မယားကြားတွင် မကြာခဏ ပြဿနာဖြစ်သောကြောင့် အချင်း
ဖြစ်နေက သူ၏အိမ်တွင် ဈေးရောင်းနေစဉ် ရဲစခန်းမှ ဒုတိယကြပ်
ကိုအေးသောင်းလာခေါ်ပုံ၊ ဒေါ်ခင်အေးမြင့်တို့နေထိုင်ရာအိမ်
ကို လိုက်သွားရာ ဒေါ်ခင်အေးမြင့်၏ ခင်ပွန်းဖြစ်သူ ထွန်းထွန်း
(ခေါ်) သိန်းတွေ့အား ဓားစာခံလန်းနှင့် သွေးအိုင်ထဲ ရွာကျ
နေသည်ကို တွေ့ရပုံ၊ ဒုလုံခြုံရေးမှူး ဦးကြည်လွင် ပြောပြ၍
အဖြစ်အပျက်ကို သိရပုံ၊ စာရွက်စာတမ်းများတွင် လက်မှတ်
ထိုးပေးခဲ့ရပုံများနှင့် ဒေါ်ခင်အေးမြင့်တို့အိမ်ကို ယာယီမိတ်ခွဲ
စောင့်ရှောက်ထားရပုံများကို ထွက်ဆိုသွားသည်။

ရပ်ကွက်ကောင်စီဝင် ဦးမောင်ထူး အစစ်ခံ ထွက်ဆိုနေစဉ်
ဒေါ်ခင်အေးမြင့်မှာ တရားရုံးတွင် သူ့နေထိုင်လေ့ရှိသည့်အတိုင်း
ဘယ်ကိစ္စ မကြည့်ဘဲ ခေါင်းကို ငုံ့ထားသည်။

ရှေ့နေကြီး ဦးခင်မောင်ထွန်း၏ မျက်နှာပေါ်မှာ အပြုံး
နိပ် ဝေ့သိလျက်။

ရပ်ကွက်ကောင်စီဝင်လူကြီး ထွက်ဆိုချက်တွင် သူ၏အမူသည်
အထွက် အလေးသာသည့် ထွက်ဆိုချက်များ ပါသောကြောင့်။

ရပ်ကွက်ကောင်စီဝင်လူကြီးမှာ တရားခံမြဲသက်သေ မဟုတ်၊
တရားလိုမြဲသက်သေ၊ တရားခံပြုသက်သေက ထိုသို့ ထွက်ဆို
ခဲ့လျှင် တရားခံဖြစ်သူအတွက် အရေးမပါနိုင်သော်လည်း တရား
လိုပြုသက်သေက သူ့သဘောအလျောက် အချိန်အခွင့်အတိုင်း
ထွက်ဆိုသွားသောကြောင့် တရားခံဖြစ်သူအတွက် အလွန်
အရေးပါသည်။

ဒေါ်ခင်အေးမြင့်ကမူ ဒါတွေကို စိတ်မဝင်စားပါ။ သူ
စိတ်ဝင်စားသည်မှာ အမှုပြန်ပြန်ပြီးရေးသာ ဖြစ်ပါသည်။

+ + +

မေးခွန်းအရပ်။
ဦးမောင်ထွန်းလို တရားလိုပြုသက်သေမျိုးကို ထိထိမိမိအပိုင်
မေးခွန်းများ ချည်ပြီး တွဲပြီး မေးထားရမည်။ ဒါမမျှော်လင့်
ဘဲ ပေါ်လာသည့် အခွင့်အရေးပါ။

ဦးခင်မောင်ထွန်း။ ။ 'ဦးမောင်ထွန်း ရပ်ကွက်ကောင်စီဝင် လူ
ကြီးဖြစ်လာတာ ဘယ်နှစ်နှစ်သောက် ချီပါပြီလဲ'

ဦးမောင်ထွန်း။ ။ 'နှစ်နှစ်ကျော်ကျော်ချီပါပြီ'

ထွန်း။ ။ 'ဒေါ်ခင်အေးမြင့်တို့ ဒီရပ်ကွက်ထဲ ပြောင်းလာ
တာ၊ ဦးမောင်ထွန်း ကောင်စီဝင် မဖြစ်ခင်ကတည်း
ကပေါ့နော်'

ထွန်း။ ။ 'ဟုတ်ပါတယ်၊ ကျွန်တော် ကောင်စီဝင်မဖြစ်ခင်
ရှစ်နှစ်လောက်က ပြောင်းလာတာပါ'

ထွန်း။ ။ 'ဒါဖြင့် အဲဒီကတည်းက သိကြတာပေါ့'

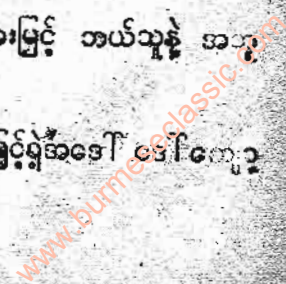
ထွန်း။ ။ 'ဟုတ်ပါတယ်'

ထွန်း။ ။ 'ဒီတော့ ဒေါ်ခင်အေးမြင့်က ထွန်းထွန်း(ဦးခင်)
မောင်သိန်းဆွေနဲ့ အိမ်ထောင်ကျနေပြီလား'

ထွန်း။ ။ 'မကျသေးပါဘူး'

ထွန်း။ ။ 'အဲဒီတုန်းက ဒေါ်ခင်အေးမြင့် ဘယ်သူနဲ့ အသွ
နေပါသလဲ'

ထွန်း။ ။ 'အဲဒီတုန်းကဒေါ်ခင်အေးမြင့်ရဲ့အဖေ ဒေါ်ကျော့
နဲ့အတူ နေကြပါတယ်'

၁၁၈ ● ကျော်မြသန်း

ထွန်း။ ။ 'အိမ်ထောင်မကျခင်တုန်းကဗျေ၊ ဒေါ်ခင်အေးမြင့်
တို့ တူဝရီးဟာ အရပ်ထဲမှာ အနေအထိုင် ဘယ်လို
ရှိပါသလဲ'

ထူး။ ။ 'အေးအေးဆွေဆေး၊ တည်တည်တန့်တန့် နေထိုင်
ကြပါတယ်'

ထွန်း။ ။ 'ရှုပ်ရှုပ်ထွေးထွေး အနေအထိုင်မျိုး ချို့ဖူးပါသလား'

ထူး။ ။ 'မရှိဖူးပါ'

ထွန်း။ ။ 'ဥပဒေမလွတ်ကင်းတဲ့ပြဿနာမျိုးကို ဖြစ်ဖူးတယ်
လို့ ကြားမိပါသလား'

ထူး။ ။ 'မကြားမိပါဘူး'

ထွန်း။ ။ 'ထွန်းထွန်းနဲ့အိမ်ထောင်ကျတာဘယ်နှစ်နှစ်လောက်
ရှိပါပြီလဲ၊ ခန့်မှန်းကြေပေါ့'

ထူး။ ။ 'ငါးနှစ်လောက်ရှိလိမ့်မယ် ထင်ပါတယ်'

ထွန်း။ ။ 'ထွန်းထွန်းစာ ဒေါ်ခင်အေးမြင့်ထက် တော်တော်
ငယ်တာပေါ့နော်'

ရဲဘက်စခန်းမှအဖြန် ● ၁၁၉

ထူး။ ။ 'အသက် ဘယ်လောက် ကွာတယ်လို့တော့ ဆေး
သေချာချာ မသိပါဘူး၊ ငယ်တော့ တော်တော်
လေးငယ်ပုံရပါတယ်'

ထွန်း။ ။ 'ထွန်းထွန်းနဲ့ အိမ်ထောင်ကျပြီးတော့ကော၊ ဒေါ်
ခင်အေးမြင့်အဒေါ်လဲ အတူတူနေတာမလား'

ထူး။ ။ 'ဒေါ်ခင်အေးမြင့်အဒေါ်က တူတူမနေဘဲ၊ တစ်
ခြားကို ပြောင်းရွှေ့သွားပါတယ်'

ထွန်း။ ။ 'ဒါနဲ့ပတ်သက်ပြီး အရပ်သတင်း ဘယ်စဉ်များ
ပြောသံဆိုသံ ကြားဖူးပါသလဲ'

ထူး။ ။ 'သဘောမတူဘူးလို့ ပြောသံ ကြားဖူးပါတယ်'

ထွန်း။ ။ 'ထွန်းထွန်းက တော်တော်ကလေး အသျှောက်
အစား လွန်ကြူးသလား'

ထူး။ ။ 'ဗရမ်းပတာသောက်တတ်တဲ့ လူငယ်တစ်ယောက်
ပါ'

ဦးခင်မောင်ထွန်းမျက်နှာမှာ ပိုရသည့်မျက်နှာလို့ အပြုံး
ရိပ် တစ်ဝေဝေ ယှက်သန်းနေသည်။ ကိုယ်က သင်ပေးထား
သည့် သက်သေသော်မှ သည်လောက် အထိုင်အဖောက်ညီချင်မှ
ညီမည်မထင်။ ခုဟာက တရားလိုပြသက်သေ။ သူ့ထွက်ဆို

အစစ်ချွန်မှာ အမှုအတွက် အရေးပါသည်။ ဒေါ်ခင်အေး မြင့်အတွက်လည်း အလေးသာသည်။

ထွန်း။ ။ 'အရပ်ထဲမှာဆရာ ရမ်းရမ်းကားကား ဖြစ်ဖူးပါ သလား'

ထူး။ ။ 'ဖြစ်ဖူးပါတယ်'

ထွန်း။ ။ 'တစ်ကြိမ်တစ်ခါလောက်ပဲလား'

ထူး။ ။ 'မကပါဘူး'

ဦးခင်မောင်ထွန်းကပြုံးပြီး ခေါင်းညိတ်လိုက်ပါသည်။ ဘယ်နှစ်ကြိမ်လောက်လဲလို့ အရေးအတွက်ကို ထပ်မံမေးတော့ ပါ။ လိုချင်သောအဖြေကို ရထားပြီးသောကြောင့်။

ထွန်း။ ။ 'ထွန်းထွန်းက အရပ်ထဲမှာလဲ အကြိမ်ကြိမ်ရမ်းထား ဖူးတာကြောင့်၊ ဦးမောင်ထူးရဲ့ ထွက်ဆိုချက်ထဲမှာ သွေးဆိုးတဲ့ အလှေခရိုက်ရှိဘယ်လို့ ထွက်ဆိုသွား တာပေါ့နော်'

ထူး။ ။ 'ဟုတ်ပါတယ်ခင်ဗျား၊ ဟုတ်ပါတယ်'

ဦးမောင်ထူး၏ ဖြေပုံမှာ အားရသည်။ မေးရသူအတွက် အားတက်စရာသို့...

ထွန်း။ ။ 'သူတို့လင်မယားကြားမှာ၊ မကြာခဏပြဿနာပေါ် လို့ သုံးလေးကြိမ်မက ရှင်းပေးရဘူးပါတယ်လို့ ထွက်ဆိုသွားတာမှာ ဘယ်လိုပြဿနာမျိုးဖြစ်လို့ ရှင်းပေးရတာပါလဲ'

ထူး။ ။ 'ဒေါ်ခင်အေးမြင့်ကို ထွန်းထွန်းက ကိုယ်ထိလက် ရောက် ကျူးလွန်လို့ပါ'

ထွန်း။ ။ 'မူးလာပြီး ရိုက်လို့ နှက်လို့ ဆိုပါတော့'

ထူး။ ။ 'ဟုတ်ပါတယ်'

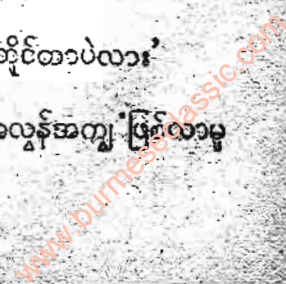
ထွန်း။ ။ 'ခက်ရာတွေ ဘာတွေရအောင်မျိုးထိအောင် ရိုက် တာလား'

ထူး။ ။ 'ဟုတ်ပါတယ်'

သည်အချက်ဟာ ဒေါ်ခင်အေးမြင့်အမှုကို ရခံကာကွယ်ဖို့ အရေးကြီးသည်မို့၊ ပို၍ပို၍ ပေါ်လွင်အောင် မေးခွန်းကို ဆိုအနားတွင် ရစ်သိ၍ ထပ်ခါတစ်လဲလဲ မေးမြန်းခဲ့သည်။

ထွန်း။ ။ 'ရိုက်တဲ့အခါတိုင်းရော၊ လာထိုင်တာပဲလား'

ထူး။ ။ 'ရိုက်တိုင်းမထိုင်ပါဘူး၊ သိပ်အလွန်အကျွံ ဖြစ်လာမှ လာထိုင်တာပါ'

၁၂၂ ● ကျော်ပြန်:

ထွန်း။ ။ 'ဒါဖြင့် ခဏခဏရိုက်တယ်လို့ ဆိုလိုတာပေါ့'

ထူး ။ ။ 'ဟုတ်ပါကယ်'

ထွန်း။ ။ 'ဦးမောင်ထူးက ဘယ်လိုများ သိနေမိသလဲ'

ထူး ။ ။ 'ကျွန်တော့် ဇနီးက၊ ဒေါ်ခင်အေးဖြင့်တို့အိမ်ကို အဝင်အထွက် ချီနေလို့ပါ'

ကဲ...ဘာလိုသေးသလဲ၊ အမှုအတွက် နည်းနည်းပါးပါး မဟုတ်၊ အများကြီး အထောက်အကူရသွားပြီ။ ဒေါ်ခင်အေး ဖြင့် ထွက်ဆိုရမည့် ထွက်ချက်အတွက် အထောက်အကူပေးမည့် ကွင်းဆက်၊ ထွက်ဆိုချက်ဟု ဆိုနိုင်ရာသောကြောင့်။

ဒါအပြင် အင်မတန် အရေးပါသည့် သက်သေတစ်ယောက် ကိုလည်း ရရှိကံသည်ဟု ဆိုရပါမည်။

ဦးမောင်ထူး၏ဇနီးကို တရားခံပြသက်သေထဲမှာ ထည့်ရမည်။

တတိယသက်သေမှာ ဒေါ်ခင်အေးဖြင့်တို့လမ်းထဲက သုံးအိမ် ကျော်တွင် နေထိုင်သူ၊ ပန်းထိမ်ဖိုပိုင်ရှင် ကိုမောင်ဝင်းဆိုသူ ဖြစ်၏။

သူ့ကို ဘာကြောင့် တရားလိုပြသက်သေအဖြစ် ထည့်သွင်း ထားသည်ကို ဦးခင်မောင်ထွန်းမှာ စဉ်းစားမရှုအောင် ရှိရ

ရဲဘက်ခေန်းမှအကြိမ် ● ၁၂၃

သည်။ သူ၏ ထွက်ဆိုချက်မှာ အမှုနှင့်ပတ်သက်၍ ဘယ်လိုမှ အရေးမပါသောကြောင့်ပါ။

+ + +

သူ့ထ...

ထွန်းထွန်းတို့လင်မယားနှင့် တစ်ရင်းတစ်နီးရှိ၍ အိမ်သို့ အမြဲတမ်း အဝင်အထွက်ရှိကြောင်း၊ အချင်းဖြစ်နေ့မနက်က ဆိုစေထွက်ရသောကြောင့် ထွန်းထွန်း သူ့ဆီရောက်လာပြီး ထက်ဖက်ရည်အတူ သွားသောက်ကြကြောင်း၊ ထက်ဖက်ရည် သောက်ရင်း ထွန်းထွန်းက သူ့အဘွားကြီးနှင့် အဆင်မပြေ ကြောင်း၊ အဘွားကြီးနှင့် ဈေးကောက်ကြီး ဦးခင်သိန်းတို့ မရှင်းမရှင်း ဖြစ်နေသည်ဟု ထင်ကြောင်း၊ တစ်နေ့နေ့ သူ့ကို အန္တရာယ်ပြုလိမ့်မည်ထင်ကြောင်းများ ပြောပြသည်ဟု ထွက်ဆို သွားသည်။

အစိုးရရှေ့နေကြီးက အချင်းဖြစ်မှင်းကိစ္စတွင် ထွန်းထွန်း ထက်ဖက်ရည်ဆိုင်တွင် ပြောသွားသည့်အကြောင်းကို မှုခင်း ဖြစ် အခြေခံအကြောင်းဟုပေါ်လွင်စေရာသော ဇေးခွန်းများ ပေးသွားခဲ့သည်။

ဦးခင်မောင်ဆွန်းကမူ၊ ဈေးစကားနှင့် လက်ဖက်ရည်ဆို စကားသည် တောင်စဉ်ရေမရပြောကြသည့် စကားမျိုးဖြစ်ကြောင်း ပေါ်လွင်စေသော မေးခွန်းအနည်းငယ် မေးခဲ့သည်။ ထိုနောက် အမူဖော်အခြေကိုရပ်နား၍ နောက်တစ်ပတ် ရက်ချိန်းပေးလိုက်သည်။

အမှုခွင့်အနေအထားကောင်းသော်လည်း၊ အမှုလိုက်ရသော ရှေ့နေကြီး ဦးခင်မောင်ထွန်းမှာ အားမလိုအားမရကြီး ဖြစ်နေသည်။ ကာလကံရှင်တရားခံ ဒေါ်ခင်အေးမြင့်က တက်တက်ကြွကြွမရှိ၊ သူက အေးတိဘေးစက်။ ခိုင်ယဉ်မြင့်ကြောင့်သာ မဟုတ်ရင် သည်အမှုကို သူ့ကိုယ်တိုင် ဆက်မလိုက်ဘဲ တပည့်ဖြစ်သူနှင့် လွှဲပေးလိုက်မည် ဖြစ်သည်။

လျှို့ဝှက်သော နှစ်ဦးပဲ ကျန်တော့သည်။ ဆရာစနစ်နှင့် ထွန်းထွန်း၏အစ်ကို သိန်းဦးတို့ ဖြစ်၏။ သူတို့ နှစ်ယောက်တို့ စစ်ပြီးရင် တရားခံ ဒေါ်ခင်အေးမြင့်နှင့် တရားခံပြု သက်သေများကို စစ်ဆေးမည်။ တရားခံပြုသက်သေမှာ သုံးယောက်တည်း။ တစ်နေ့တည်း ပြီးနိုင်သည်။ နောက်ရုံးချိန်း သုံးချိန်း ဆိုလျှင်လျှောက်လဲချက်အဆင့် ဆောက်မည်။

အဖီနေ့က သမီးဖြစ်သူ မဟာ။ ဒေါ်ခင်အေးမြင့်က သမီးဖြစ်သူမှလာတာကို သဘောကောင်းသည်။ ရှေ့နေကြီးပုံပုံကို သူကသိပ်မကြိုက်။ မြာပေမည့် ပုံပုံမျိုး။ သည်အသက်အရွယ်ရောက်မှတော့ အိမ်ထောင်ရှင် ဖြစ်လိမ့်မည်။ နီးနီးစပ်စပ် နေထိုင်သွားလာကြရင်း နီးစပ်မှုအား

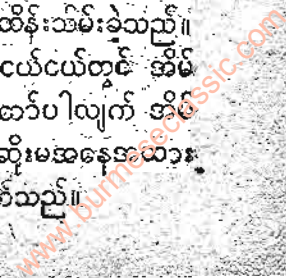
စိတ်သွားတတ်သည် သူ့ကိုယ်တူသာကေကြောင့် ဆမိဖြစ်သူ တွက် စိုးရိမ်စိတ်လွန်ကနေသည်။ ထွန်းထွန်းနှင့် သူ့အကြောင်း။

+ + +

ထွန်းထွန်းနှင့်သူ အိမ်ထောင်သည်ဘဝ ရောက်ခဲ့ရသည်မှာ ချစ်တိုမေတ္တာစွဲက အကြောင်းရင်းမဟုတ်။ အကြောင်းရင်းက နီးစပ်မှုနှင့် ထွန်းထွန်း၏ လက်ဖြန့်ခြေမြှန် နိုင်မှုကြောင့် ဖြစ်၏။

ယောက်ျားနှင့် မိန်းမတို့၏ နီးစပ်မှုမှ ပေါင်းစည်းမှုပြုရာ နှစ် ဂုဏ်ဖြစ်တို့၊ အသက်အရွယ်တို့၊ အဆင့်အတန်းတို့၊ စီးပွားရေး အနေအထားတို့ကို ထည့်သွင်း စဉ်းစားခြင်း ပြုရုံ ထူးစံခြင်းပေ။

၁၂-နှစ်တိတိမုဆို၊ ဓသိက္ခာကို ပီပီပြင်ပြင်ထိန်းသိမ်းခဲ့သည်။ ဘာကျားသေဆုံးပြီးနောက် မုဆိုးမအရွယ် ငယ်ငယ်တင် အိမ်ထောင်ပြုလိုက် ပြန်ပီလျက်၊ ပြုလျှင်အင့်တော်ပါလျက် အိမ်ထောင်မပြုခဲ့ဘဲ ထူးခြေရသောသိက္ခာရှင် မုဆိုးမအနေအထား ရောက်ခါမှ မုဆိုးမအဝကို စွန့်လွှတ်လိုက်သည်။

ထို့အတွက် ပေးဆပ်ရသည့် တန်ဖိုးမှာ မသေးပါ။
 ပတ်ဝန်းကျင်မှ အမုနာပပြောကြသည့်စကားတွေ၊ ပြစ်တင်
 ရှုံ့ချသည့် စကားတွေ နားလျှံခဲ့သည်။ သိက္ခာရှင် လူခန္ဓာရှင်
 ဘဝတ သူများထံတွေးခွက်တွင် ပက်လက်ပြောခဲ့ရသည်။
 သမီးနှင့် အဆက်ပြတ်သွားသည်။
 ဒေါ်လေးကျောနှင့် ကွဲကွာသွားသည်။
 ခုနောက်ဆုံး လူသတ်မှုတရားခံအဖြစ်သို့ ရောက်ခဲ့ရသည်။
 ဘယ်သို့သောအမှုကိစ္စနှင့်ဖြစ်စေ တရားခံဖြစ်ရသော ဘဝမှာ
 မျက်နှာကြီးရသောဘဝမဟုတ်၊ အလွန်မျက်နှာငယ်ရသော ဘဝ
 မဟု ဆိုရမည်ပါတည်း။

အခန်း (၂)

ရန်ကုန်ကနေလာပြီး ကတည်းက ဒေါ်အေးတင့်နှင့် အဝေး
 ကပ်၊ တစ်ဖောက်နှင့် တစ်ဖောက် အနေအထိုင်၊ အခြံ
 အဆို အဆန်မပြေ၊ တစ်အိမ်ထဲနေပါလျက် အဆင်မပြေဖြစ်
 ဟာတော့ နေရထိုင်ရဒုက္ခရောက်လာသည်။ သည်းခံနိုင်ခြင်းမ
 အဆုံးတွင် ပေါက်ကွဲမှုရှိခဲ့သည်။ ပေါက်ကွဲမှုအဆင့်သို့ ရောက်
 ဖျင် ပြန်လည်ပေါင်းစည်းရေးလမ်းစပျောက်သွားမည်။ သမီး
 အတွက်လည်း အခွင့်အလမ်းအားလုံး ဆုံးရှုံးသွားမည်။

သို့ဖြင့် သူ့အစီအစဉ်ကို ပွင့်ပွင့်လင်းလင်းပဲ ပြောလိုက်ရသည်။

အခြေအတင်ပြောကြဆိုကြသည်မှာ ရက်ပိုင်းမဟုတ်၊ လပိုင်းသို့တိုင် ရောက်လာသည်။ ပြဿနာမှာ မပြီးမပြတ်။

ထိုကိစ္စနှင့်ပတ်သက်၍ ထမီးရှေ့တွင် အယ်တော့မှ မပြောကြ။ ဒါကိုတော့ နှစ်ယောက်စလုံးက နားလည်မှုရှိကြသည်။

နောက်ဆုံးတော့ ဒေါ်အေးတင့်၏ လိုက်လျောချက်ကို လက်ခံနိုင်ဖွယ်ရာ မဟုတ်သော်လည်း ထမီးရှေ့ ရေးကို ငဲ့ပြီး ခင်အေးမြင့်က လက်ခံဖို့ သဘောတူလိုက်ရသည်။

တကယ်တော့ သူ့ကိုပေးသည့် ငွေကြေးပမာဏမှာ ရသင့်ရထိုက်သည့် ငွေကြေးပမာဏ၏ ဆယ်ပုံတစ်ပုံပင်ရှိ။

လက်ဝတ်လက်စားနှင့် ငွေကြေးနှစ်မျိုး ပေါင်းသော်မှ လေးသောင်း သာသာလေးလေးပဲ ရှိလိမ့်မည်။ ငါးသောင်းပင် မပြည့်။

တကယ် ပြောကြားရင်းဆိုလျှင် လက်ဝတ်လက်စားတွေက နဂိုကတည်းက သူပိုင်ပစ္စည်းတွေ။ ဒု-ထပ်ဆောင်းပေးသည့် ငွေကြေးပမာဏမှာ တစ်သောင်း ငါးထောင်လောက်ပဲ ရှိမည်။

သူတို့ ချမ်းသာသည့် ပစ္စည်းမပြောင်းနိုင်သော ပစ္စည်း၊ ဧ-တွင်းပစ္စည်းနှင့် လုပ်ငန်းတွင် လျည့်ပတ်နေသည့် ငွေကြေးပမာဏမှာ ငါးဆန်းနှင့် ဆယ်ဆန်းကြားမှာ ရှိလိမ့်မည်။

ဒေါ်အေးတင့် လိုက်လျောသည့် ပမာဏကို လက်မခံလျှင် တရားဆိုင်ရမည်။ အမှုအတွက် လျှောက်ထားသည့် တံဆိပ်ခေါင်းဖိုးသည်မင် ကြောက်ခမန်းလိလိရှိတိ၏။ နောက်ထပ် ကုန်ကျ

စရိတ်များမှာလည်း မရေတွက်ရာဆို ရှိပါချေ၏။ ငွေကုန်မည်။ ထူပန်းမည်။ သူလည်းမရ၊ ကိုယ်လည်းမစားရ၊ အမွေမှ မှု့တွင် ကုန်းကောက်စရာမရှိ ဖြစ်တတ်၏။

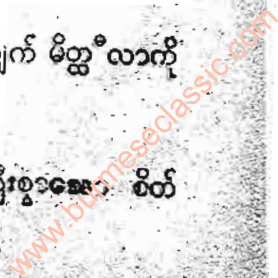
ဒါကြောင့်လည်း လက်ခံလိုက်ရသည်။

ခင်အေးမြင့် ရန်ကုန်မသွားခင် သမီးကို စာချုပ်စာတမ်းဖြင့် အမွေစားအမွေခံကိစ္စကို ပြီးပြတ်အောင် လုပ်ပေးမည်။ ရန်ကုန် သွားပြီးနောက် နာရေးသေ ရေး ကိစ္စမှ တစ်ပါး ခင်အေးမြင့်က သမီးတို့ လာမတွေ့ရ။

ခင်အေးမြင့်က သူ့ သဘောနှင့်သူ ဆင်းခဲ့ကြောင်း၊ ရပိုင်ခွင့်ရှိသည်များကို ရရှိပြီးဖြစ်ကြောင်း လက်မှတ် ထိုးပေးရမည်။ ထလေးကို ဖြာယောင်းသွေးဆောင်၍ ခေါ်ယူခဲ့လျှင် အမွေစား အမွေခံကိစ္စကို ပယ်ဖျက်ပြီးဟု သဘောတူကြောင်း သဘောသက်ရောက်သည့် စာချုပ်တွင် လက်မှတ်ရေးထိုးပေးရမည်။

ရင်ပွင့်လှတေတ် ကြေကဲ့မှုကို ပိုက်ထွေးလျက် မိတ္ထီလာကို ကျောခိုင်းခဲ့ရသည်။

ဖခင်နှင့်လင်သားသေဆုံးခြင်းထက် ပိုမိုကြီးစွာအေး စိတ်ဆင်းရဲမှုလို ထဲထဲဝင်ဝင် ခံစားလိုက်ရ၏။

၁၃၀ ● ကျော်မြသန်း

သမီးက သည်အခြေအနေတွေကို ဘာမျှ မသိ။ အရွယ်
ရောက်လာတော့ မိခင်အပေါ် အထင်လွဲခဲ့သည်။
ပို၍ ရင်နာရသော အဖြစ်။

ခင်အေးမြင့်၏ဘဝအလှည့်အပြောင်းမှာ မထင်မှတ်ရာအဖြစ်
အပျက်များနှင့်ချည်း ဆုံတွေ့နေရသည်။

မြန်မာလူမျိုးတို့၏ ဓလေ့ထုံးစံအရ ဆုပေးလေ့ ရှိသည့်
'သည်လင်သည်မယား' သည်သားသမီးများနှင့်ဥမကဲ့သိုက်မပျက်
စိတ်ချမ်းသာ ကိုယ်ချမ်းသာဖြင့် အိုအောင်မင်းအောင် ပေါင်းရ
ပါစေသား' ဆိုသည်မျိုးနှင့် မဆုံဆည်းရ။

ခုတော့... ဥသည်းကဲ့ခဲပြီ၊ အသိုက်လည်းပျက်ရပြီ။
ရန်ကုန်ပြောင်းမည့်ကိစ္စနှင့်ပတ်သက်၍ သမီးကို အသိပေး
ရာတွင် ဒေါ်အေးတင့်နှင့် ဖြစ်ရသည့် ဖြစ်ရပ်ခကြောင်းတွေကို
သာမျှမပြော။ ရန်ကုန်မှာခေတ္တခဏ သွားနေရမည့်အကြောင်းပဲ
ပြောခဲ့သည်။

သမီးက ဒေးတတ်မြန်းတတ်သည့် အရွယ် မဟုတ်။ သူက
သွားလေးကိုပို၍ တွယ်တာသည်။ အမေနှင့်အတူ နေရသည်

ရွှဲဘက်ခင်းမှအပြန် ● ၁၃၁

ဖြစ်စေ၊ ခွဲနေရသည်ဖြစ်စေ သူ့အတွက် အကြောင်း မထူး၊
ဆဲစားမှု အထူးအထွေ မရှိ။

တကယ်တော့... သူ့အပေါ် သံယောဇဉ် မတွယ်ပိုးသည်
မှာ ခပ်ကောင်းကောင်းဟု ဆိုရမည်။ နို့မဟုတ်ရင် ခွဲခွာရေး
ကိုစွဲ မလွယ်ကူသလို ပို၍ ရင်နာရမည်ပါ။

ဒေါ်လေးကျော့နှင့် စီစဉ်ခဲ့သည့်အတိုင်း ဒေါ်ကျော့ကို
စာရေးခေါ်ရသည်။ ရွှေထည်စိန်ထည်ပစ္စည်းများနှင့် ငွေများ
ပါသောကြောင့် တစ်ယောက်တည်း ရန်ကုန်ဆင်းဖို့ မဖြစ်။
ဆယ်ရက်လောက်ကြာမှ ဒေါ်ကျော့ ရောက်လာသည်။ ဒေါ်
ကျော့က ဒေါ်အေးတင့်တို့တိုက်မှာ မတည်းဘဲ ခြံထဲကအိမ်မှာပဲ
တည်းခိုခဲ့သည်။

ထောင်ထဲရောက်နေမှပဲ ပြန်စဉ်းစားရသည်။ ထိုသို့ လုပ်ခဲ့
ခြင်းမှာ မှားသလား၊ မှန်သလားဟု။

မှားသည်ဟူသော အဆုံးအဖြတ်ကို လက်ခံမိသော အချိန်
သည် ပြန်လည်၍ ပြင်ဆင်မှုအောင် အချိန်နှောင်းခဲ့ပါလေ
ပြီ။ လွဲမှားသော မာနသည် ကောင်းကျိုးမထင်၊ ဆိုးကျိုး
ကိုသာ ထင်စေခဲ့သည်။ ခုပဲကြည့်... မရောက်အပ်ရာသော၊ မနေ
အပ်ရာသောနေရာသို့ ရောက်နေခဲ့ရပြီ မဟုတ်ပါလား။

ရန်ကုန်ကို ဆင်းခဲ့စဉ်က ကိုယ်လုပ်ခဲ့တာမှန်သည်ဟု စွဲစွဲမြဲမြဲ
ယုံကြည်ခဲ့သည်ပါ။

နှောင့်တဟူသည့် နှောင့်မှတ၍ မရစကောင်းပေ။
ရန်ကုန်ရောက်ပြီးနောက် ဒေါ်လေးကျော့နှင့်အတူ နေခဲ့
သည်။ ခြောက်လလောက်အထိ ဘာမျှ မလုပ်နိုင်။ သမီးက

လွမ်းတခြင်းအပါအဝင် သောကအထွေထွေနှင့် လုံးထွေးနေရ သည်။ မျက်ရည်မကျရသောနေ့ယူ၍ ရှိ၊ ဖောက်စက သတိ ရလေတိုင်း မျက်ရည်ကျရသည်။

မိတ္ထီလာကို ပြန်သွားဖို့ ဆုံးဖြတ်ချက်ချခဲ့သည်မှာ အကြိမ် ကြိမ်၊ ဘယ်လိုဘဝမျိုးနှင့် နေရပါစေတော့၊ သမီးနှင့် အတူ နေရရင် တော်ပါပြီဟု ဆန္ဒပြုမိသည်မှာလည်း အကြိမ်ကြိမ် အခါခါ။

တစ်လွဲမှာသော ကြားဝင်အခံရင် မိတ္ထီလာကို ပြန်ဖြစ်ဖို့ သေချာသည်။ တစ်လွဲမှာနကြောင့် နောက်ဆုတ်သင့်ပါလျက် နောက်မဆုတ်ခဲ၊ ရှေ့သို့သာ စိုက်လိုက်မတ်တတ် တိုးခဲ့သည်။

+ + +

အလုပ်မလုပ်ဘဲ ထိုင်စားနေလို့ မဖြစ်၊ အလုပ်လုပ်ရမည်။ ဝင်အေးခြင်းမှာ သို့သိပ်ထားသည့် ရည်ရွယ်ချက်ရှိ သည်။ အလုပ် ကို ကြိုးစားလုပ်ပြီး စီးပွားရေးလုပ်ငန်းထစ်ခုကို ခိုင်ခံ့ အောင် လုပ်မည်။ နေရေးထိုင်ရေး အခြေတစ်ကျရှိလျှင် အစစအရာရာ အဆင်ပြေလျှင် သမီးကို ခေါ်မည်။

မိခင်တစ်ယောက်၏ရင်ထဲမှာ ထာဝရကိန်းအောင်းစမြဲ ရှိနေ မည့်အန္တတု ဆိုရမည်ပါ။

ဒေါ်လေးကျော့နှင့်အတူ လိုက်၍ ဆိုင်ထွက်သည်၊ ပထမ တော့ကိုယ်အရင်းအနှီး မပါ။ လေ့လာသည့်သဘောဆောင်၍ ဈေးရောင်းရဲသောသတ္တိကို မွေးယူခြင်း ဖြစ်၏။

+ + +

ကျောင်းနေစဉ်ကလဲ့လို့ နောက်ပိုင်းတွင် အပြင်ဘဝသို့ အထွက်အပြု နည်းသည်။ အိမ်ထောင်ကျပြီး နောက်လည်း တစ်ယောက်တည်း ထွက်သည့်အလေ့ မရှိ။ ခု မထွက်မဖြစ်လို့ ထွက်ရပြန်တော့ မိုးရိုးထွက်ရခြင်းမဟုတ်၊ ဈေးရောင်း ထွက် ရခြင်း။

အပြင်သို့ အထွက်အပြု၊ အသွားအလာများသူများသည်ပင် ဈေးရောင်းရမည်ဆိုလျှင် မျက်နှာမရဲကြ။ မျက်နှာမအားတတ် ကြ။ ဈေးရောင်းရဲသည့်သတ္တိကို မွေးယူရသည်။

ဆိုင်ထွက်စက၊ မျက်နှာ ဘယ်လိုထားရမုန်းမသိ။ ခေါင်း မပတ်ရဲ။ တစ်နေ့လုံး ခေါင်းကြီးငုံ့လျက်။ ကျောက်ရုပ်ပမာသို့

ထိုင်နေရသည်မှာ ပင်ပန်းလွန်းလှ၏။ နှစ်ပတ်သုံးပတ်လောက်မှာ ထိုပုံစံအတိုင်း။

ဒီကြားထဲ ဆိုင်နီးနားချင်းတွေက ခင်အေးမြင့် အလှကို ချီးမွမ်းခန်းဖွင့်ကြပြန်တော့ သူ့မှာအနေရအထိုင်ရပိုခက်သည်။ တဖြည်းဖြည်းမှ အသားကျလာသည်။ ခေါင်းဝှေ့ နေရသည့် အဆင့်ကို ကျော်လွန်လာသည်တိုင် နှုတ်မရဲသေး။ နှုတ်မရဲ လျှာမထွက်လို့ ကတော့ ဈေးသည်မဖြစ်နိုင်။ အရောင်းအဝယ် ဈေးသည်အလုပ်ဆိုတာက နှုတ်လျှာသွက်ဖို့ အဓိက။ ရုပ်လွှဲဖို့ထက် အပြောချိုဖို့ အရေးကြီးသည်။ ရုပ်ရောနှုတ်ပါပြည့်စုံရင် ရုပ်ကလည်းလှမယ်။ နှုတ်ကလည်း သွက်မယ်ဆိုရင်တော့ အတိုင်းထက် အလွန် အလုပ်ပို ဖြစ်သပေါ့။

ဒေါ်ကျော့အရောင်းအဝယ် လုပ်နေသည့်လုပ်ငန်းမှာ ကုန်စို့မဟုတ်၊ ကုန်ခြောက်။ သန့်သန့်ဖြန့်ဖြန့် ကိုင်တွယ်ရ၍ ကျော့ကျော့ မော့မော့နေထိုင်ရောင်းဝယ်ရသည့်ကုန်ပစ္စည်း။ ပုပ်ကုန်လျော့ကုန်မဟုတ်သမို့ အရောင်းအဝယ် ပါးသည့်တိုင် အမျိုးမရှိ။

သူတို့ရောင်းသည့် ပစ္စည်းထဲက ထားရင် လျော့သည်မှာ သကြားတစ်မျိုးသာ။ ဒါကလည်း အကြောင်းမဟုတ်။ သိပ်ခြောက်လာရင် ရေတောက်ပေးလိုက်ရုံသာ။

သကြား၊ နို့ဆီ၊ နို့မှုန့်၊ ဆပ်ပြာ၊ ငါးသေတ္တာ၊ သွားတိုက်ဆေးအပါအဝင် လူသုံးကုန်ပစ္စည်းမျိုးစုံ၊ ပြည်တွင်း ဖြစ်ရော၊ နိုင်ငံခြားဖြစ်ပါ။ ကုန်အမျိုးပေါင်း လေးဆယ်နီးပါးရှိသည်။ ငွေရင်းများများနှင့် လှောင်ကုန်ထားပြီးရောင်းနိုင်လျှင် အမြတ်

မြတ်မြက်ကျန်သည်။ သူတို့ရောင်းသည့် နေရာက သံဈေးမှာ၊ လက်လီလက်ကားရောင်းရသောနေရာမို့ အလုပ်ဖြစ်သည်။

ပထမပစ္စည်းအမယ်မယ်၏ ဝယ်ဈေးနှုန်း၊ ရောင်းဈေးနှုန်း၊ လက်လီဈေးနှုန်း၊ လက်ကားဈေးနှုန်းကို သိအောင် လေ့လာသည်။ အမြင်လွယ်ပေမယ့် တကယ်လုပ်ကြည့်တော့ မလွယ်။ ရောင်းဈေးနှုန်းသိရုံနှင့်ဖြစ်မလားဆိုတော့မဖြစ်သေး။ လာသွင်းသည့်ပစ္စည်းကို အတုအစစ် ခွဲခြားတတ်ရမည်။ နေ့စဉ်ပေါက်နေသည့် ကောက်ဈေးနှုန်းကိုလည်း သိရမည်။ အရောင်းသွက်စွမ်းလား၊ အရောင်းမသွက်ပေမယ့် ဆိုင်မှာ ပစ္စည်းစုံအောင် စားရသည့်ပစ္စည်းမျိုးလားဆိုသည်ကိုလည်း သိဖို့လိုသေးသည်။

+ + +

လက်လီဝယ်သူက အကြောင်းမဟုတ်၊ လက်ကားပေါက်ဈေးနှုန်းမှန်ပေးဖို့ အလွန်အရေးကြီးသည်။ ဖောက်သည်တစ်ယောက် ခက်သလောက်၊ ဖောက်သည် တစ်ယောက် ပျက်ဖို့ထူးသည်။ ဖောက်သည်နှင့်ဆက်ဆံရာတွင်အမြတ်ကြီးကြီးရဖို့ လောဘဇာမတိုက်ရ။ အမြတ်နည်းနည်းနှင့် ပစ္စည်းများများ ရောင်းဖို့ အဓိကထားတတ်ရမည်။

ဒါက လေ့လာရာ သဘောလောက်ပဲ ရှိသေးသည်။ လက်
 တွေ လုပ်ရင်းကိုင်ရင်း သေ့လာသင်ယူရမှာတွေ တစ်ပုံတပင်
 အမြင်လွယ်၊ အပြောလွယ်သလောက် အလုပ်မလွယ်။
 ဒေါ်လေးကျော့နှင့်အတူ ဆိုင်ထွက်ရင်း ကျင့်သားရလေ
 သည်။ ပြောရုံဆိုရုံရှိလာသည်။ ဈေးသည်တို့၏ အထာသဘော
 ကို ကြေကြေညက်ညက် မဟုတ်သည့်တိုင်၊ ထိမိခေါက်မိ
 လာသည်။

+ + +

ခြောက်လ ကျော်ခဲ့ပြီ။

ကိုယ်ဟာကိုယ် ဆိုင်တစ်ဆိုင် ခွဲသွက်နိုင်လောက်သည့် အနေ
 အထားသို့ မရောက်သေး။ နှစ်ယောက် တွဲလုပ်ရင်း လုပ်ငန်း
 တိုးချဲ့ဖို့ စီစဉ်လိုက်ရ၏။ ကံအားလျော်စွာပဟု ဆိုရမည်။ နန်း
 ခန်းတို့ဆိုင်ခန်းကိုယ်လို့ ရလိုက်သည်။ လုပ်ငန်းတိုးချဲ့နိုင်သည့်
 နှင့်အမျှ အရောင်းအဝယ်ဖြစ်ထွန်းခဲ့ရာ၊ ဇာခြေအနေ အတော်
 ကို ကောင်းခဲ့သည်။

ပြောစမှတ် ဖြစ်ရသည်မှာ ဒေါ်ကျော့တစ်ယောက်ထဲ ဆိုင်
 ထွက်နေစဉ်က ရာစားစား၊ ဝါးဝါး မျိုမျိုဘဲ ရှိသည်။

ခုခင်အေးမြင့်နှင့် တွဲလိုက်စတာ ဝင်ငွေစာရင်းမှာ ဖော်ပြည်
 နိုင်စရာသို့ရှိလာသည်။ အဲဒီတော့ ခင်အေးမြင့်မှာ အရောင်း
 အဝယ်လုပ်ငန်းနှင့် အပ်စပ်သည်။ ကံလိုက်သည်ဟု ဆိုထော့ပြစ်
 ရသည်။

ပြောစမှတ် ဖြစ်မယ်ဆိုလည်း ဖြစ်လောက်စရာ အကြောင်း
 ရှိသည်။ ဒေါ်ကျော့ထိုင်သည့် နာရီပိုင်းနှင့် ခင်အေးမြင့်ထိုင်
 သည့် နာရီပိုင်း အရောင်းအဝယ်ငွေချင်း မဟုတ်လို့၊ ရသည့်
 ရောင်းစားခြင်းလည်းမတူ။ ယှဉ်ချင်သလိုယှဉ်၊ ခင်အေးမြင့်က
 အမြဲတစ်လေးသာသည်။ ခင်အေးမြင့်ကို အရောင်း မျက်နှာ
 ပန်းပွင့်သူဟု သတ်မှတ်ရမည်ပင်။

ရုပ်ကလေးကလှလှ၊ မျက်နှာကချိုချို၊ အပြောက သွက်သွက်
 မို့ ရောင်းကုန်ကို ဆိုသည့်ဈေးနှုန်းနှင့်တည့်အောင် ရောင်းနိုင်
 စွမ်းရှိသူ ခင်အေးမြင့်မှာ၊ အမြဲတမ်း ဆိုင်ထိုင်ရသူ ဖြစ်လာ၍
 ဒေါ်ကျော့ကအဝယ်တော်၊ ပစ္စည်းရှာသူ ဖြစ်လာသည်။ ဒေါ်
 ကျော့ဆိုင်တွင်ရှိသည့်အခါလည်း သူကဘေးထိုင်၊ ပစ္စည်းထုပ်ပိုး
 ပေးသူနေရာမှာပဲနေသည်။

ဟိုတုန်းက သည်အကြောင်းတွေကို အမှုမဲ့ အမှတ်မဲ့ ခိုခဲ့
 သော်လည်း၊ ခု ထောင်ထဲရောက်လို့ အတေးစဉ် ကြွယ်မိအော့မှ
 မှတ်မှတ်ရရရှိလာသည်။

ထောင်ထဲမှာ စားပြီးအိပ်၊ အိပ်ပြီးစား။ အချုပ်စား
 ဘဝမှာ အလုပ်ဟူ၍ မယ်မယ်ရရမရှိ။ သည်တော့ အများဆုံး
 အတေးစဉ်ရသည်မှာ အတိုက်အကြောင်း။

လူတို့သည် အောင်မြင်နေသောအခါ အနာဂတ် ရည်မှန်းချက်များနှင့် လုံးထွေး ရစ်သွယ် နေရသောကြောင့် အတိတ်အကြောင်း၊ အတိတ်ဘဝကို မေ့တတ်၏။ ဆုံးရှုံးမှုနှင့် ရင်ဆိုင်လာရသောအခါ အနာဂတ် ရည်မှန်းချက်မှာ အလိုအလျောက် မွေးမြီန်သွားလေရာ၊ အတိတ်အကြောင်းများသည် စာရိပ်ရိပ် စိုးမိုးမင်းမူလာစမြဲရှိနေ၏။

ဒေါ်ခင်အေးမြင့်တ ဆုံးရှုံးမှုနှင့် ရင်ဆိုင်နေရသူ၊ ပစ္စုပ္ပန်အခြေအနေမှာ အကောင်းဘက်သို့ မျက်နှာမမူနိုင်။ အနာဂတ်ရောင်ခြည်မှာ ကွယ်ပျောက်နေသည်။ တရိပ်ရိပ် စိုးမိုးမင်းမူနေသည်မှာ အတိတ်အကြောင်း။

အတိတ်အကြောင်းကို ထားဘိအုံး။ ပစ္စုပ္ပန် အကြောင်း ဆက်ရအောင်။

+ + +

ဒေါ်စိစိဝင်းနှင့် ဒေါ်ရွှေဇင်တို့ အာမခံ ရသွားပြီးနောက် သူတို့အုပ်စုထဲသို့နောက်ထပ်လူသစ်ရောက်မလာ။ သူတို့ကိုအုတ်နံရံ တက်ကပ်ပြီး သီးသန့်နေထုလေး ပေးထားသည်။ သူတို့နှင့် ကြမ်းတစ်ပြေးဘည်းမှာ အခြားသောအချုပ်သမားတွေရှိမေမယ်

နေရသည်မှာ သူတို့လိုသီးသန့်မကျရုံမက၊ တစ်ယောက်တစ်နေရာ၊ အနေအထားရပ်မှာလည်း ကျဉ်းသည်။

သူတို့ထက် အနေအထိုင်ရော နေရာအကျယ်အဝန်းပါ ပို၍ သီးသီးသန့်သန့် ကျယ်ကျယ်ဝန်းဝန်း နေရသူမှာ တန်းစီးနှင့် အခန်းလူကြီးတို့ ဖြစ်ကြ၏။ သူတို့တစ်ယောက်စာ နေရာသည် အခြားသော အကျဉ်းသားလေးငါးယောက်နေရာ အိပ်ရသော နေရာတမျှရှိချေ၏။

ထောင်ထဲမှာ တန်းစီးသော်လည်းကောင်း၊ အခန်းလူကြီး သော်လည်းကောင်း ဖြစ်ခဲ့ရင် စားသောက်နေထိုင်ရေး အားလုံး အပြင်မှာထက် သာသည်ဟု ဆိုရသော်၊ ဟုတ်နိုင်ပါ့မလားဟု မေးကောင်း မေးကြပါလိမ့်မည်။

ဟုတ်ပါသည်။ တကယ်ကို ဟုတ်ပါသည်ဟု ဖြေရပါမည်။

ထောင်ထဲမှာ ဝါဒါတို့၊ ထောင်မှူးတို့၊ အာဏာတန်ခိုး စွားပုံက တစ်မျိုး၊ တန်းစီးတို့၊ အခန်းလူကြီးတို့ ပါဝါတန်ခိုး အာဏာရှိပုံကတစ်မျိုး၊ သူတို့က ထောင်အမှုထမ်းတွေထက် ပို၍ ပါဝါအာဏာရှိကြသည်။

ထောင်အမှုထမ်းတွေက အဝေးအုတ်ချုပ်သူ၊ သူတို့က အနီးထပ် အုပ်ချုပ်သူ။ နီးရာခား ကြောက်ရသည်ဟူသော ပမာ ကောားလိုသာပ။

ထောင်ဝင်စာတွင် ပါလာသမျှ ပစ္စည်းကို သူတို့အား အရင် ပြသကြရသည်။ ပေးရကမ်းစရာကို လက်မတွန့် ပေးရသည်။ သူတို့လိုသည့်ပစ္စည်းများကို မှာကြားပေးရသည်။ သူတို့

မျက်နှာတော်ညှိုးပြီး အလိုမကျမှာကို ရှောင်တိမ်းတတ်ရသည်။ ထောင်ဝန်ထမ်းခံတွဲကို မျက်နှာချိုမသွေးဘဲ နေလိုရသည်။ သူတို့ကို မျက်နှာချိုမသွေးဘဲ နေလိုမရ။

ကိုယ်က သူတို့ လက်ရပ်ထဲက ရေ၊ သူတို့က သွန်လိုသွန် မှောက်လိုမှောက်။ လုပ်ပိုင်ခွင့်အာဏာ အပြည့်အဝ ရှိသည်။ ပြဿနာဖြစ်လာပြီဆိုလျှင် သူတို့တက်က ဘယ်လောက်ပဲ လွန်လွန်၊ သူတို့ဘက်က အလွန်ရှေ့၊ ကိုယ်ဘက်က အလွန်၊ သူတို့ဘက်က အရှုံးမရှိ၊ ကိုယ်ဘက်က အရှုံး။ ထောင် အာဏာပိုင်တွေက သူတို့ပြောတာကိုပဲ အရေးထားသည်။ သူတို့က တု၊ ကိုယ်က ပေ။ သူတို့က အထုသမား၊ ကိုယ်က အသမား။

ယောက်ျားဆောင်ဘက်က တန်းစီးတို့၊ အခန်းလူကြီးတို့ဆို မှီဆောင်ဆိုးသေး။ ဟိုဘက်မှာ ဆိုဆဲသံ၊ ကြိမ်းသံ မောင်းသံ၊ အော်သံ ငေါက်သံ၊ ကျော့မော့မှာ ပြောတင်သံ စည်စည် ဝေ ရှိပါတို။

သူ့ကို မိန်းမဆောင်ဘက်မှာတော့ ယောက်ျားဆောင်ဘက် လောက်မဆိုး၊ မိန်းမချစ်မို့ ညှာတာလေသလားမသိ။ အော်သံ ငေါက်သံနှင့် အလွန်ဆိုး ဆဲသံဆိုသံလောက်ပဲ ကြားရသည်။ ဒါတောင် နာမည် သိုးတွင်ကျန်ရစ်သည့် မိန်းမတန်းစီတွေ၊ မိန်းမထောင်မှူးတွေ ရှိသာ။

ပြောစမှတ် ပြုရသည့် လက်သံပြောင်သူတွေလည်း ရှိကြ သည်။

လက်ရှိ တန်းစီး ဒေါ်လှမြင့်နှင့် မီးခန်းလူကြီး မခင်စိန်တို့ မှာ ပြောစမှတ်ပြုရလောက်အောင် မကြမ်းတမ်း၊ အလကား နေရင်း အာဏာပါဝါမပြ။ စည်းကမ်းတကျရှိအောင်တော့ အစ်ထင်ခွင့် ပြောဆို အုပ်ချုပ်တတ်သည်။ စည်းကမ်းဘောင် လွန်သူတွေကို ပြောပြီဆိုလျှင်တော့ ပယ်ပယ်နယ်နယ်၊ ပစ်ပစ် နှစ်နှစ် ပြောတတ်သည်။ ဝါးလုံးရှည်နှင့် သိမ်းမရမ်းတတ်။ ပြောရဆိုရမည့်သူကို နာမည်တတ်၍ ပြောတတ်ဆိုတတ်သည်။ သို့တစေ ကြားရသူများမှာ နားမချမ်းသာ။

ထောင်ထဲမှာ ပြဿနာမပေါ်အောင် နေနိုင်ကာမှ တန်ကာ တွေသည်။ အတင်းအဖျင်း ပြောလေ့ရှိသည့် မိန်းမသားတွေ ချည်းနေသည့်နေ့တွေမှာ ပြဿနာ ခဏခဏပေါ်တတ်ရာ၊ အနေမတတ်လျှင် ဧကဲကွင်းမလွတ် ဖြစ်တတ်သည်။

တစ်ခါတစ်ရံတော့လည်း အနေတတ်ပါလျက်နှင့် စက်ကင်း မလွတ် ဖြစ်တတ်သည်မျိုးလည်း ရှိသည်။

သူတို့လေးယောက်အုပ်စုတွင် သူတို့သုံးယောက်က အသက် အရွယ်ကြီးသူများဖြစ်သည့်အလျောက် အနေအထိုင် သိပ်သိပ် သည်းသည်းရှိသလို၊ အပြောအဆိုလည်း ဆင်ဆင်ခြင်ခြင် ရှိကြသည်။ တန်းစီးတို့၊ အခန်းလူကြီးတို့နှင့် ဆက်ဆံရာတွင် လည်း မှန်မှန် ဆက်ဆံကြသည်။ ထားထားသွယ်က သူတို့ သုံးယောက်လို မဟုတ်၊ သူက တစ်ဘာသာ။ အသက်လည်း အဖေဆိုး၊ အနေအထိုင်လည်း မတတ်၊ အပြောအဆိုကလည်း ပေါက်ဆတ်ဆတ်ဆို ပြဿနာ ခဏခဏ ပေါ်ရသည်။

ဒေါ်တင့်တင့်က ကြားဝင်ထိန်းပေး၍သာ၊ နို့မဟုတ်လျှင် မလွယ်။ ပြဿနာသမားတွေကို စုဝေးထားသည့် အခန်းထဲကို ရောက်နေတာ ကြာပြီ။ အဲသည်အခန်းထဲ ရောက်လို့ကတော့ မစားသား။ ကြမ်းကြမ်းတမ်းတမ်း အကိုင်အတွယ်ခံရမည်။ မှုံ့ကြီး ပြန်ဝင်ရမည်။ အပိုင်ပန်းဆုံး အလုပ်မှန်သမျှကို သူတို့ ကိုပဲ ချထား လုပ်ကိုင်စေမည်။ အဲသည် အခန်းထဲက ကြည့် ကြည့်သာသာ ဇွန်ဇောသံ၊ ရွှင်ရွှင်ပျပျ ပြောသံဆိုသံ ထွက် လာရိုး ထူးစံမရှိ၊ တိုက်ပိတ်ခံရသော ယောက်ျားထောင်သား များနှင့်မခြား ခံရသည်။ ခု ထားထားသွယ် အဲသည်အခန်း ထဲကို ပြောင်းရတော့မည်ပင်။

သည်တစ်ခါ ပြဿနာပေါ်တာက အချုပ်သားအချင်းချင်း နှင့် မဟုတ်၊ အခန်းလူကြီးနှင့်။

အများအမြင်ကတ်လောက်အောင်အခန်းလူကြီး မစိန်ခင်နှင့် ပလူးပလဲနေခဲ့ရာက စကားများကြကာ ဘယ်လိုကဘယ်လို စဖြစ်သည်တော့ မသိ၊ တရားလွန် ဆူဆူညံညံအသံထွက်လာ တော့မှ သိကြတာ။ ဖျန်ဖြေဖို့ ဒေါ်တင့်တင့် ရောက်သွားပေ မယ့် မမိလိုက်။ မစိန်ခင်လက်ဝါးက ထားထားသွယ်ပါးပေါ် ရောက်သွားသလို၊ ထားထားသွယ် သွားရာတွေက မစိန်ခင် လက်ဖျံမှာ အကွင်းလိုက်၊ သွေးခြင်းခြင်း နီလို့ပါ။

ထားထားသွယ်သတ္တိကိုတော့ ချီးကျူးစရာ။ ဒါပေမယ့် မိုက်ရှူးရဲဆန်သည်လို့ ပြောရလေမလား။ ဘယ်လိုပဲဖြစ်ဖြစ် ကိုယ်က ခံရမည့် နေရာမျိုးမှာ သတ္တိကို အလုံးသုံးစား မပြု သင့်ပါ။

အချင်းဖြစ်ကိစ္စကို အဆောင်ထောင်မှူးလေးက စစ်ဆေး သည့်အခါ ထားထားသွယ်နှင့် အနီးကပ်ဆုံး နေထိုင်သူ သုံး ဦးက သက်သေလိုက်ရသည်။ သက်သေလိုက်ရပြီဆိုတော့ လူကြီး မပီသနိုင်၊ ကိုယ့်လူသက်သာအောင် မမြင်တာ မကြားတာတွေကို မြင်ရ၊ ကြားရသလို ထွက်ဆိုချက်ပေးရသည်။

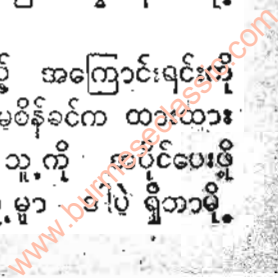
သည်တော့ မစိန်ခင်က သူတို့ကိုအညှိုးထားပြီး ခန့်စကား၊ ကလိစကား၊ ရိုစကားတွေကို မကြားတကြားတစ်မျိုး၊ တမင် ကြားအောင် တစ်မျိုးပြောခဲ့ဆိုခဲ့ရာ၊ နားခံသာတာလည်း ပါ သည်။ နားမခံသာသည်လည်း ပါသည်။

ကိုယ်က ပြဿနာမလုပ်ပေမယ့်၊ စက်ကွင်းမလွတ် ခံလိုက် ရခြင်း။

သူပြောတာတွေကို မခံနိုင်လို့ တုံ့ပြန်ခဲ့ရင်၊ ထားထားသွယ် ပြောင်းသွားရသည့် အခန်းကို သူတို့လည်း လိုက်ရလိမ့်မည်။ ဒါကြောင့်၊ ခွေးဟောင်တိုင်း ထမကြည့်နိုင်ဆိုသော ပုမာ စကားအတိုင်း နေလိုက်ရပါသည်။

ကိုယ်ကအနေတတ်ပါလျက်စက်ကွင်းမလွတ်ဖြစ်ရသည်မျိုး။ ထားထားသွယ်အတွက် စိတ်မကောင်း ဖြစ်ကြရသည်။ ပါးလည်း အရိုက်ခံရသေး၊ အခန်းလည်းပြောင်းသွားရသေးမို့ မိအေးနှစ်ခါနာဆိုသလို ဖြစ်ရသည်။

သူတို့နှစ်ယောက် ပြဿနာ ဖြစ်ရသည့် အကြောင်းရင်းကို နောက်မှ သိရသည်။ မိတ်ကပ်ဘူးကိစ္စ။ မစိန်ခင်က ထားထား သွယ်အိက မိတ်ကပ်ပူးခဏယူကြည့်ပြီ။ သူ့ကို အပိုင်ပေးဖို့ တောင်းသည်။ ထားထားသွယ်က သူ့မှာ ပါပဲ ရှိတာမို့

၁၄၄ ● ကျော်မြသန်း

နောက်တစ်ခေါက် ရုံးထွက်မှာ ပေးပါမည်ဆိုပြီး တောင်းပန်
သည်ကို မစိန်ခင်က လက်မခံဘဲ မိတ်ဆက်ဘူးကို အတင်းယူလိုက်
ရာ၊ ထားထားသွယ်က မစိန်ခင် နောက်သည်ထင်ပြီး ပြန်လှ
သွားရာကစ၍ သူတို့နှစ်ယောက် ရန်ပုံကို စတင်ခဲ့ကြသည်။
ကဲ.....ဘယ်သူ လွန်သလဲ။
ထောင်ဆိုသည်မှာ.....

3

အခန်း (၈)

ရုံးထွက်ရမည့်နေ့ ထောက်လာတိုင်း....
ထွန်းထွန်းအစ်ကို သိန်းဦးနှင့် မှုင်းဆရာဝန်ကို စစ်ဆေး
ညော်။ သူတို့နှစ်ယောက်ကို စစ်ဆေးပြီးရင် စွဲချက်တင်သင့်
စတင်သင့် လျှောက်လဲချက် ပေးရမည်။
စွဲချက်တင်ကြောင်း ဆုံးဖြတ်လျှင် ခေါ်ခင်အေးမြင့်တို့
အလှည့်၊ စွဲချက်မတင်ကြောင်း ဆုံးဖြတ်လျှင် အမူပြီးပြီ။
အမူကနေ ကွင်းလုံးကျွတ် လွတ်လိမ့်မည်လို့ မျှော်ဆင့်
ထား။ ကြိုတင်ကျွန်းတို့မကျနိုင်။ ထောင်ခက်တော့ ကျွန်ုပ်မည်။
ဘယ်သူ့ဘယ်မျှ ဖြစ်မည်ဆိုသည်ကိုတော့ မခန့်မှန်းနိုင်။

သူ့မှာ ဝတ်စုံသုံးစုံရှိသည်။ ထောင်ထဲမှာနေစဉ်ဝတ်သည့် ဝတ်စုံနှစ်စုံနှင့် ရုံးထွက်ဝတ်ဖိုထားသည့် ဝတ်စုံတစ်စုံ။ ထောင်ထဲ မှာနေစဉ် အလံအလှယ်နှင့် ဝတ်နေသည့် ဝတ်စုံနှစ်စုံမှာ တစ်ပတ်နှမ်း ဝတ်စုံများဖြစ်၍ အလျှော်အဖွပ် များလွန်းသောကြောင့် အရောင်အသွေးပြယ်စပြုနေပြီ။ ရုံးထွက်ဝတ်စုံပဲ အကောင်းရှိသည်။ ဒါကောင်းမှ သိပ်အကောင်းကြီးမဟုတ်။ သင့်တင့်ရုံမျှသာ။

ထောင်ထဲရောက်ကတည်းက မျက်နှာပေါ်ကို မိတ်ကပ် လုံးဝ မတင်။ သနပ်ခါးရည်ကျလေးတောင်မှ ရုံးထွက်နေ လောက်ပဲ လိမ်းသည်ဆို၍ လိမ်းခဲ့သည်။ ထောင်ထဲမှာနေစဉ် လုံးဝ မလိမ်း။

ရုံးထွက်ဝတ်နေကျဝတ်စုံမှာ ချော့ကလက်ဆောင် အင်္ကျီနှင့် အပြာရင့်အောက်ခံ ပါတိတ်လုံချည်။ တရားရုံးအချုပ်ခန်းမှာ ညစ်ညစ်ပတ်ပတ် မဟုတ်စေကာမူ၊ သန့်သန့်ရှင်းရှင်းရှိသည်ဟု လည်း မဆိုနိုင်။ နံရံတို့ ဘာတို့က ကျောမို့လို့ မကောင်း။ အင်္ကျီပေမှာကြောက်သဖြင့် ဘယ်တော့မှ ကျောမမို့၊ တစ်ခါ တလေ တစ်နေ့ကုန် တောင့်တောင့်ကြီး ထိုင်နေရသည်မှာ ပင်ပန်းလွန်းလှ၏။

ဒါကြောင့်လည်း ရုံးထွက်အပြန်နေ့တွင် ဇက်ကြောတွေ တက်ပြီး အိပ်မပျော်ဖြစ်ရသည်။

အချုပ်ကားပေါ်က ဆင်းဆင်းချင်း ဒေါ်လေးကျော့ကို လှမ်းတွေ့လိုက်ရသည်။ မျက်နှာညက် ဝေ့လည်လည်နှင့်။ စကား မပြောရ။ အပြုံးခံ၍ခေါင်းညိတ်နှုတ်ဆက်လိုက်ရသည်။ အချုပ်

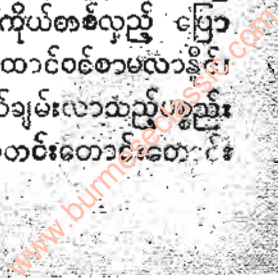
ခန်းထဲဝင်ပြီး ခဏကြာတော့မှ အစောင့်ရဲနှင့် နားလည်မှုယူပြီး စကားပြောရသည်။ ဒူးယားတစ်ဘူးက အလိပ်နှစ်ဆယ်။ နာရီ ဝက် စကားပြောရသမို့ တစ်လိပ်ကို တစ်မိနစ်ခွဲနှုန်း။ သူ့ နေရာနှင့်သူတော့ သည်လိပ် ရှိရလိမ့်မည်ပါ။

‘ဒေါ်လေး နေကောင်းတယ်နော်’
‘အေး...ကောင်းပါတယ်၊ ညည်းကော နေကောင်းရဲ့လား’
‘ကောင်းပါတယ်၊ ဒေါ်လေး’
‘ညည်းတောင် ဝလာသလားလို့’

ထောင်ထဲရောက်စကနှင့် မတူတော့ပါ။ ရောက်စကအတော် လေး ပိန်ချိုးကျသွားသည်။ ဟိုတုန်းက လုံးတီးနဲ့လည်း မထဲ သေး၊ အအိပ်အနေလည်း မမှန်သေး၊ သောကဗျာပါရကလည်း အလွန်အကျွံ ဖိစီး နှိပ်စက်နေသည်။

ခု လုံးတီးနှင့် တည့်လာပြီ၊ အအိပ်အနေမှန်လာပြီ၊ သောက ဗျာပါရလည်း ငြိမ်သွားပြီ။ လုံးတီးနှင့်တည့်သွားလျှင် အသား တီးဆေးစားစရာမလို။ သောကမြီမ်သွားလျှင် အိပ်ရေးဝ ဝ အိပ်လို့ ရသည်။

တူဝရီးနှစ်ယောက် မြှော့နေသည့် စကားများမှာ အစီအစဉ် မရှိ၊ ရောက်တတ်ရာရာကို သူတစ်လှည့် ကိုယ်စစ်လှည့် ပြော နေကြသည်။ ဒေါ်လေးကျော့က ထောင်ဝင်စာမလာနိုင်၊ ဒါကြောင့် ရုံးထွက်ကို လာရသည်။ ဝယ်ချမ်းလာသည့်ပစ္စည်း တွေ များလွန်းလို့ တချို့ စစ်ဝက်ကို အတင်းတောင်းတောင်း ပန်ဖန်ဖြင့် ပြန်ပေးရသည်။

ရုံးထွက်နှင့် ထောင်ဝင်စာ မတူ။
ထောင်ဝင်စာမှာ ပစ္စည်းများများ ပေးခွင့်ယူခွင့်ရှိသော်-
လည်း ရုံးထွက်မှာ ထောင်ဝင်စာလို ယူခွင့်မရ။

ဒေါ်လေး ပြန်ထွက်သွားသည်နှင့် ရှေ့နေကြီး ဦးခင်မောင်-
ထွန်း ရောက်လာသည်။ မိတ္တူလာထနေ သမီးပေးလိုက်လည့်
စာကို လာပေးခြင်းပါ။

ရှေ့နေကြီးတို့ကျတော့ အစောင့်ရဲနှင့် နားလည်မှုလုပ်စရာ
မလို။ လက်ဖက်ရည်တို့၊ ဒူးယားတို့မလို။ ရှေ့နေက သူ၏တရားခံ-
နှင့် အချိန်မရွေး တွေ့ဆုံပိုင်ခွင့် ရှိသည်။

ရှေ့နေကြီးက ကြာကြာမနေ၊ စာပေးနှုတ်ဆက်ပြီးပြန်ထွက်-
သွားရာ အမှုအတွက် မပူဖို့ နှစ်သိမ့်စကားလည်း ပြောသွား
သည်။

စာထဲမှာ ဒေါ်အေးတင့် ကျန်းမာရေးအခြေအနေမကောင်း-
လို့ မလာနိုင်သည့်အကြောင်း၊ ဦးခင်မောင်ထွန်းရေးလိုက်သည့်
စာထဲမှာ အမှုအခြေအနေ ကောင်းသည့်အကြောင်း ပါလာ၍
စမ်းသာရကြောင်း၊ မှာစရာရှိတာကို ဦးခင်မောင်ထွန်းနှင့်မှာ
ရင် ဖုန်းဆက်ပြောပေးလိမ့်မည်အကြောင်းနှင့် သာကြောင်း
မာကြောင်းများ ရေးထားသည်။

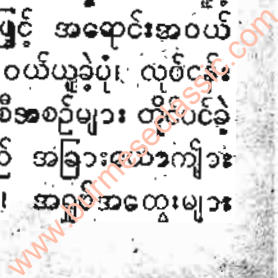
သည်အမှု ဖြစ်ရခြင်းအကြောင်းနှင့်၊ ထောင်ထဲရောက်ရခြင်း
အကြောင်း မကောင်းသော်လည်း သမီးဖြစ်သူနှင့် ဆက်ဆံရေး
ပြည့်ပြည့်ဝဝ ပြေလည်မှု ရှိလာသည်မှာ ကောင်းသောအနေ
အထားဟု ဆိုရမည်။

တရားရုံးက အမှုခေါ်ပြီး။

တရားခွင့်တွင် ထွန်းထွန်း၏အစ်ကို ကိုသိန်းဦးက တရားလိုပြု-
သက်သေအဖြစ် အစစ်ခံ ထွက်ဆိုသွားသည့် ထွက်ဆိုချက်မှာ
အမှုပိုမေးရေးကို ဦးတည်ချက်ထား၍ အမှန်အကန် ထွက်ဆို
ချက် မထားခဲ့ပေ။

တရားရုံးတွင် သက်သေများအဖြစ် လွတ်လပ်စွာ ထွက်ဆို
ပိုင်ခွင့်ရှိသည်။ နှစ်ဘက်သော သက်သေများ၏ ထွက်ဆိုချက်
မှန်-မမှန်၊ အမှုအတွက် လက်ခံသင့်-မခံသင့်ဆိုသည်ကို တရား
စီရင်ရေးအဖွဲ့ကသာ အဆုံးအဖြတ် ပြုလုပ်မည်ဖြစ်ရာ၊ အမှန်
အကန် ထွက်ဆိုချက် မဟုတ်ကြောင်း မေါ်လွင်အောင် ပြသ
ရမည်မှာ ရှေ့နေများ၏ ပညာစွမ်းပေါ်တွင် တည်ပေသည်။
ဦးသိန်းဦး၏ ထွက်ဆိုချက်မှာ...

အချင်းဖြစ် မှခင်း၏ တရားခံဖြစ်သူ ဒေါ်ခင်အေးမြင့်နှင့်
သူ၏ညီ ထွန်းထွန်း(ခေါ်)သိန်းအေ့တို့ အသက်ထက်ဝက်နီးပါး
ကွာခြားပုံ၊ ထွန်းထွန်း၏ စီးပွားရေးအခြေအနေ အလွန်ကောင်း
၍ ဝင်ငွေရွှင်နေသောအချိန်တွင် ယောက်ျားများနှင့် ပေါင်း
သင်းဆက်ဆံမှုကျမ်းသော မုဆိုးမ ဒေါ်ခင်အေးမြင့်၏ လူပျိုနုနု
ထုတ်ထုတ်၊ မိန်းမနှင့် အခွေကကြုံမရှိသော ထွန်းထွန်းကို မိန်းမ
မာယာကုန်ယက်ကို မြွန်ကြက်၍ ဖျားယောင်းဆွေးဆောင်ယူခဲ့
မုံ၊ ထွန်းထွန်းရှာဖွေခဲ့သော ငွေကြေးများဖြင့် အရောင်းအဝယ်
လုပ်ငန်းကို ချဲ့ထွင်ပြီး လက်ရှိနေအိမ်ကို ဝယ်ယူခဲ့ပုံ၊ လုစင်နီး
ချဲ့ထွင်မည့် အစီအစဉ်နှင့် အိမ်ဝယ်မည့် အစီအစဉ်များ တိုင်ပင်ခဲ့
ပုံ၊ ထိုသို့ ထွန်းထွန်းနှင့် ပေါင်းသင်းနေစဉ် အခြားသောကျား
များနှင့် မရှင်းမလင်းသော ဖြဿနာများ၊ အရှုပ်အထွေးများ

ရှိသောကြောင့် ထိုကိစ္စနှင့်မတ်သက်၍ မကြာခင် လင်
မယားစကားများကြပုံ၊ ထိုသို့ ပြဿနာဖြစ်တိုင်း သူ့အား လာ
ရောက်၍ တိုင်ပင်ရင်ဖွင့်ပုံ၊ လင်မယားကွာရှင်း၍ စီးပွားရေး
လုပ်ငန်း၊ အတင်းပစ္စည်းများနှင့် လက်ရှိခန့်အပ်မှုကို တန်ဖိုး
ဖြတ်၍ခွဲရန် ပြောဆိုခဲ့ပုံ၊ ညီဖြစ်သူ တွန်းတွန်းမှာ ထိုကိစ္စများ
ကြောင့် စိတ်ညစ်ပြီး တစ်ခါတစ်ရံ အပေါင်းအသင်းများနှင့်
အပျော်အပါးသောက်သည့် အပျော်သမားအဖြစ်မှ နေ့စဉ်
သောက်သည့် အရက်သမား ဖြစ်ခဲ့ပုံ၊ တွန်းတွန်းက ကွာရှင်း
ပြတ်စဲရေးအတွက် အတင်းအကျပ်ပြောသည့်အခါ တွန်းတွန်း၏
အသက်အန္တရာယ်ကို ရန်ရှာစွာ ဖျတ်ခဲ့ပုံ၊ နောက်ဆုံး လူသတ်မှု
ဖြစ်ပွားသည်အထိ ဖြစ်ရပ်များကို အကျယ်တဝင့် ထွက်ဆို
သွားခဲ့၏။

စိန်ဦးက ထိုသို့ ထွက်ဆိုအစစ်ခံနေစဉ် ဒေါ်ခင်အေးမြင့်
မှာ ထူးစံအတိုင်း ခေါင်းငုံ့ထားသော်လည်း ခါတိုင်းလို
မဟုတ်ဘဲ မျက်ရည်များ တတွေ့တေ့စီးကျပြီး အသားတွေ
တဆတ်ဆတ်တုန်နေသည်။ အရှက်လွန်သောကြောင့် လုံးဝ
ခေါင်းမဖော်ရဲတော့ပေ။

သိန်းဦး၏ ထွက်ဆို - အစစ်ခံချက်မှာ တကယ်ဖြစ်စဉ်
ဖြစ်ရပ်များနှင့် တခြားစီ ပြောင်းပြန်လှန်၍ ထွက်ဆိုသွားခြင်း
ဖြစ်သည်။

အည်တစ်ပတ် ရုံးထွက်နေ့ သမီးမလာလို့ တော်သေး
သည်။ သမီးလာလျှင် သမီးမျက်နှာ ဘယ်သို့ရှိနေမှပာလိမ့်။
သူ့ထောင်မှ ဘယ်လို မျက်နှာစားရမှန်းမသိ။ တရားခွင်မှ

အချုပ်ခန်းသို့အပြန်တွင် ခေါင်းငုံ့လျက်သာ၊ မြေလှမ်း အမှား
မှား အယွင်းယင်း ဧည့်ကန်ခဲ့ရသည်။
'ဘယ်သူမပြု မိမိမှု' ဆိုသော ဖမ္မာစကားမှာ မှန်လွန်းလှ၏။
ကိုယ်ပြုခဲ့သော အမှားကြောင့် ကိုယ်သာ တရားလွန်အရှက်ကို
ရခဲ့ပါလေပြီ။

+ + +

ကိုသိန်းဦး အစစ်ခံ ထွက်ဆိုနေစဉ် ဦးခင်မောင်တွန်းက
ဒေါ်ခင်အေးမြင့်ကို တိုးတိုးလေးမေးလိုက်၊ မှတ်စုထဲမှာ မှတ်
ထိုက်ဖြင့်မေးခွန်းအတွက် ပြင်ဆင်နေသည်။

တရားရုံးတွင် ထွက်ဆိုနေသည့် အစစ်ခံထွက်ဆိုချက်ကို ဟန်
ကားပိုင်ခွင့်မရှိ၊ မဟုတ်တာတွေ မမှန်မကန်တာတွေ ထွက်ဆို
နေပါသည်ဟု ပြောပိုင်ခွင့်မရှိ။ မမှန်မကန် ထွက်ဆိုသွား
ကြောင်း ပေါ်လွင်အောင် တရားစီရင်ရေးအဖွဲ့က လက်ခံနိုင်
အောင် သက်သေထွက်ဆိုချက်ကို မေးခွန်းဖြင့် လည်းကောင်း၊
လျှောက်လဲချက်ဖြင့် လည်းကောင်း၊ ချေဖျက် ပင်ရမည်ဖြစ်
လေသည်။

မေးခွန်း၊ အလှည့်တွင်...

ဦးခင်မောင်ထွန်း။ ။ 'ကိုသိန်းဦးက ကုန်သည် လုပ်တယ် ဆိုတာ ဘယ်ဇီ ကုန်ပစ္စည်းကို အရောင်း အဝယ်လုပ်ပါသလဲ'

ကိုသိန်းဦး။ ။ 'ကျွန်တော်က ကုန်တစ်မျိုးထဲ အရောင်း အဝယ်လုပ်တာ မဟုတ်ပါဘူး၊ ကုန်အမျိုးမျိုး အရောင်းအဝယ်လုပ်ပါတယ်'

ထွန်း။ ။ 'ဆိုင်တွေ ဘာတွေ ဖွင့်ပြီး ရောင်းဝယ်တာလား၊ သွားရင်းလာရင်း ဟိုဝင်သည်ထွက်ရောင်းတာလား'

ဦး။ ။ 'သွားရင်း လာရင်း၊ ကျွဲဗန်း အရောင်းအဝယ် လုပ် တာပါ'

ထွန်း။ ။ 'ဒါဖြင့်အတည်တကျ မရှိဘူးပေါ့'

ဦး။ ။ 'ဟုတ်ပါတယ်'

'ကုန်သည်ဟု ထွက်ဆိုပေမယ့်... တကယ် ကုန်သည် မဟုတ် ကြောင်း၊ မယ်မယ်ရရ အလုပ်အကိုင် အတည်တကျ မရှိကြောင်း ပေါ်လွင်အောင် မေးမြန်းလိုက်သည်။

ထွန်း။ ။ 'ကိုသိန်းဦးရဲ့ ထွက်ဆိုချက်ထဲမှာ ထွန်းထွန်း ရှာဖွေ ခဲ့တဲ့ ငွေကြေးနဲ့ အရင်းတည်ပြီး ဒေါ်ခင်အေးမြင့်တို့ အရောင်းအဝယ်လုပ်ကြတယ်လို့ ထွက်ဆိုသွားတယ် နော်'

ဦး။ ။ 'ဟုတ်ပါတယ်'

ထွန်း။ ။ 'ဒေါ်ခင်အေးမြင့်က ထွန်းထွန်းနဲ့ အိမ်ထောင်မပြု ခင်ကတည်းက၊ သံဈေးထဲမှာ နှစ်ခန်းတို့ ဆိုင်ကြီး ဖွင့်ပြီး အရောင်းအဝယ်လုပ်ခဲ့ပါတယ်လို့ ပြောရင် ကိုသိန်းဦး ငြင်းမလား'

နည်းနည်း ကြောင်သွားသည်။
ဦး။ ။ 'အဲဒါတော့ ကျွန်တော် မသိပါဘူး'

ထွန်း။ ။ 'ကျွန်တော်မေးတာကို မဟုတ်ဘူးလို့ ငြင်းမလား'

ဦး။ ။ 'အဲဒီတုန်းက အကြောင်းကို မသိလို့ မသိဘူးလို့ ပြောတာပါ'

ထွန်း။ ။ 'ကောင်းပါပြီ၊ ကျွန်တော်ဆက်မေးပါမယ်၊ ဒေါ်ခင် အေးမြင့်က ထွန်းထွန်းကိုဘဲ ပြားယောင်းသလား၊ ထွန်းထွန်းကပဲ ဒေါ်ခင်အေးမြင့်ကို အတင်းအကြပ် ကိုင်ပြီး ပေါင်းသင်းခဲ့လား ဆိုတာကို ကျွန်တော် သည်လည်းကောင်း၊ ခင်ဗျားသည် လည်းကောင်း မသိနိုင်ပါဘူးဆိုရင် ဘယ်လိုပြောမလဲ'

ဦး။ ။ 'ဒါကို ကျွန်တော်မပြောတတ်ပါဘူး'

ထွန်း။ ။ 'ကျွန်တော်မေးတာက သူတို့နှစ်ဦးချင်းဖြစ်တဲ့ ကိစ္စ ကို၊ ခင်ဗျားတို့ ကျွန်တော်တို့ ဘေးလူတွေက ဘယ် လိုလုပ်ပြီး အတိအကျ သိနိုင်ပါ့မလဲ၊ ထင်ကြေး သဘောပြောတာပဲ ဖြစ်မှာပေါ့၊ မဟုတ်ဘူးလား'

ဦး။ ။ 'ဟုတ်ပါတယ်' ။
ရှေ့နေကြီး နင်းကွက်ထဲသို့ ပါလာပြီ ဆိုသည့် သဘောပါ။

ထွန်း။ ။ 'ဒေါ်ခင်အေးမြင့်တို့ ဆိုင်ကြီးဟာ ထွန်းထွန်းနဲ့
ခင်ကရော ရပြီးမှ ရာ ဘာမှ ပိုမထူးပဲ ယခင်က
အတိုင်းပဲရှိပါတယ်ဆိုရင် ဘာပြောမလဲ'

လှည်း။ ။ 'ကျွန်တော်က ချွဲထွင်တာကို ပြောတာပါ'
ဦး။ ။ 'ချွဲတယ်ဆိုတာ မူလဆိုင်နဲ့ ဆိုင်ကနေ သုံးဆိုင်လေး
ဆိုင်ဖြစ်စေအောင် ချွဲတာလား၊ သုံးစျားလိုနေရာကနေ
ပိုလ်ချုပ်ရွှေလိုနေရာကို ပြောင်းပြီး ဆိုင်ချွဲ ဖွင့်တာ
လား၊ ဘယ်လိုချွဲတာမျိုးကို ဆိုလိုတာလဲ'

ဦး။ ။ 'ခါတိုင်းထက်၊ ဆိုင်မှူးပစ္စည်းတွေပိုဟင်ပြီ၊ ရောင်း
ဝယ်တာကို ပြောတာပါ'
ထွန်း။ ။ 'ဒါဖြင့် ချွဲတယ်ဟုတ်ဘူးပေါ့'
ဦး။ ။ 'ကျွန်တော် မပြောတတ်ပါဘူး'
ထွန်း။ ။ 'ထားပါ၊ အခု လက်ရှိ အလုံကအိမ်ဟာ မောင်
ထွန်းထွန်းနဲ့အိမ်ထောင်မပြုခင်ကတည်းက ဒေါ်ခင်
အေးမြင့် ဝယ်ထားတဲ့အိမ်လို့ ပြောရင် ကိုသိန်းဦး
ဘာပြောမလဲ'

ဦး။ ။ 'သူတို့အိမ်ထောင်ကျပြီးမှ ဝယ်တာပါ'
ထွန်း။ ။ 'ကိုသိန်းဦး အတိအကျ ပြောနိုင်တယ်ပေါ့'
ဦး။ ။ 'ဟုတ်ပါ့ကယ်'

ဦးခင်မောင်ထွန်း၏ မျက်နှာပေါ်မှာ ကျေနပ် အားရသည့်
ဇာရိပ်အထင် ထင်ရှစ်သွားသည်။

ဦးခင်မောင်ထွန်း။ ။ 'တရားစီရင်ရေး အဖွဲ့ကို ကျွန်တော်
ကြားဖြတ် လျှောက်ထားပါရစေ'

အဖွဲ့ဥက္ကဋ္ဌ။ ။ 'ပြေးပါ'
ဦးခင်မောင်ထွန်း။ ။ 'ဒေါ်ခင်အေးမြင့်ပိုင်တဲ့ ဆိုင်နဲ့ အိမ်ကို
ဝယ်တဲ့ စာချုပ်စာတမ်းများကို၊ နောက်တစ်ဖတ်
ရုံးချိန်းမှာ သက်သေခံအဖြစ် တင်ခွင့်ပြုဖို့ပါ'

အဖွဲ့ဥက္ကဋ္ဌ။ ။ 'တင်ပြနိုင်ပါတယ်'
ထွန်း။ ။ 'ဒေါ်ခင်အေးမြင့်ဟာ၊ အခြားသော ယောက်ျား
များနဲ့ မရှင်းမလင်း၊ အရှုပ်အရှင်၊ ရှိကြောင်းကို
ထွန်းထွန်းက ကိုသိန်းဦးကို ဘယ်လိုအထောက်
အထားတွေနဲ့ ပြောသွားတာလဲ'

ဦး။ ။ 'ဖောက်ပြားနေတာကို သူဆိုတယ်လို့ပဲ၊ ပြောပါ
တယ်'

ထွန်း။ ။ 'ဆင်ကြေးပြောတဲ့ သဘောပေါ့၊ ဒီလို ဆိုလိုပါ
သလား'

ဦး။ ။ 'သူကတော့ အတိအကျသိတယ်လို့၊ ပြောပါတယ်'
ထွန်း။ ။ 'ဘယ်သူတယ်ဝါနဲ့ ဘယ်လိုဆိုတာကော ပြောဗူး
သလား'

ဦး။ ။ 'ပြောပေမယ့် ကျွန်တော်လဲ အတိအကျ မှတ်မထား
ပါဘူး'

ထွန်း။ ။ 'ကောင်းပါပြီ၊ ထားပါ၊ ကွာရှင်းပြတ်စဲဖို့ကိစ္စကို
ရပ်ကွက်ကောင်စီမှာ တိုင်ကြား ပြေငြိမ်းတာတို့၊
တရားရုံးကို ဦးထိုက်လျှောက်ထားတာတို့ ရှိဗူး
သလား၊ မရှိဘူးလား၊ ကိုသိန်းဦး ဘယ်လိုများ
သိပါသလဲ'

ဦး ။ 'ကောင်စီတို့ ဘာတို့အဆင့် မရောက်သေးပါဘူး သူတို့လင်မယားချင်း ပြောကြတဲ့ အဆင့်ပါပဲ'

ထွန်း ။ 'ထွန်းထွန်း အရက်သောက်တာ ဒေါ်ခင်မောင်အားပြောဖို့ မယူခင်ကတည်းက သောက်နေတာပါဆိုရင် ဘယ်လိုပြောမလဲ'

ဦး ။ 'အရင်က မသောက်တတ်ပါဘူး ဦးခင်မောင်ထွန်းက တရားစီရင်ရေးအဖွဲ့ကို အချိအခေပြုပြီး ထိုင်ချလိုက်သည်။

အစိုးရရှေ့နေကြီးက ကိုသိန်းဦးထွက်ဆိုချက်ကို ပို၍ ခိုင်မာစေသော မေးခွန်းများ မေးမြန်းခဲ့သည်။ တစ်ချို့ လမ်းကြောင်းပြမေးခွန်းများ ဖွါပေမယ့် ဦးခင်မောင်ထွန်းက မကန့်ကွက်တော့ပေ။ သူ့ဘက်က အခြေအနေကောင်းသည်ဟု ယူဆထားသောကြောင့်ပါ။

ဆရာဝန်၏ ထွက်ဆိုချက်မှာ ထူးတမ်းစဉ်လာအတိုင်း ထွက်ဆိုသွားသောကြောင့် အထူးတလည် မေးခွန်းများ မမေးမြန်းတော့ပါ။

တရားလိုဘက်ကကိစ္စ ပြီးသွားပါပြီ။ နောက်တစ်ပတ်ရုံးချိန်းတွင် စွဲချက် တင်သင့်-မဆင်သင့် လျှောက်လဲချက်ပေးရမည်။ ရုံးချိန်းမှာ ခါတိုင်းလောက် ရက်မခွာ၊ နှစ်ပတ်ပဲ ခွာချိန်းလိုက်သည်။

အမှုကိစ္စအတွက် ဦးခင်မောင်ထွန်းနှင့် နာရီဝက်လောက် စကားပြောရသည်။ သမီးထံဖုန်းဆက်ဖို့ အကူအညီထောင်းလိုက်၏။ နောက်တစ်ပတ်ရုံးချိန်း မလာရန် မှာလိုက်ခြင်းပါ။

သိန်းဦး၏ ထွက်ဆိုချက်ကြောင့် ကြီးစွာသော စိတ်အနှောက်အရှက် ဖြစ်ရခြင်းနှင့်အတူ ခံပြင်းနာကျည်းစိတ်လည်း လွန်လွန်မင်းမင်း ဖြစ်ရသည်။ ရင်ထဲမှာ တစ်နုနုနှင့် ခံစားနေရသည်။

+ + +

စာကယ်တော့ သိန်းဦးကို အပြစ်မတင်စာ။ ညီဖြစ်သူအတွက် အင်ကိုတစ်ယောက်အနေဖြင့် ဆည်ထက်မကသော်လည်း ထွက်ဆိုချက်မျိုး ပေးသင့်ပါသည်ဟု ဆိုရပါမည်။

အဲသည်နေ့ ထောင်အပြန်ခရီးမှာ၊ အချုပ်ကားကြီးပေါ်တွင် စိတ်မကြည် ကိုယ်မလန်းဘဲ နှမ်းရိစွာ လိုက်ပါခဲ့ရသည်။ ခင်ခေါင်းလုံး မူးဝေနောက်ကျနေသည်။ အဆောင်သို့ ပြန်ရောက်သည့်အခါ ဒေါ်တင့်တင့်တို့ကိုသော်မှ စကားကောင်းစကားအပြန်မပြောနိုင်။ ကိုယ့်နေရာမှာ ခွေခွေကလေး လှဲလိုက်ရသည်။

ရုံးထွက် အပြန်သမားများမှာ အများအားဖြင့် ကြည့်ကြည့်သာသာ ရှင်ရှင်ပျံ့မရှိကြ။ ပြည်တန်ဆာအမှုနှင့်စေ့စေ့နေသူ မညှိုးလုံးတစ်ချို့သာ ပြန်လာလျှင် ဟိလာတို့ကမပျက်ခဲ့ကြပါ။

သူတို့က အပြင်မှာလည်း ပျော်ပျော်ပါးပါး၊ ထောင်ထဲရောက်တော့လည်း ပျော်ပျော်ပါးပါး၊ စားလိုက် သောက်လိုက် ရယ်ရယ်ခမာမော နေနိုင်ကြသည်။ သူတို့က ဘဝကို အလေးအနက် မထားကြပေ။

ထိုနေ့ညက ပြုမြဲဝတ် ပျက်သွားသည်။

ပုတီးစိပ်ခြင်းနှင့် တရားထိုင်ခြင်း။
နေ့စဉ် တစ်နေ့လေးကြိမ် ပုတီးစိပ်၍ တစ်နေ့လေးကြိမ် ဝတ်မပျက် တရားထိုင်ခဲ့သည်မှာ နှစ်လနီးပါးမျှ ရှိခဲ့ပြီ။
သားမန် ပြုလုပ်ခြင်းမျိုးမဟုတ်ဘဲ အလေးအနက်ထား၍ ပြုလုပ်ခဲ့သည်။

မနက်လေးနာရီတွင် တစ်ကြိမ်။

နေ့လည်တစ်နာရီတွင် တစ်ကြိမ်။

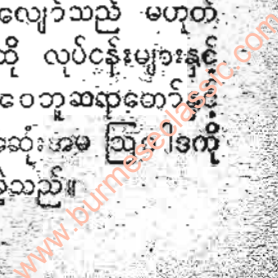
ညနေခြောက်နာရီတွင် တစ်ကြိမ်။

ညကိုးနာရီတွင် တစ်ကြိမ်။

အထက်ပါအတိုင်း ပုံမှန်ထိုင်ခဲ့ရာ တစ်ကြိမ်လျှင် တစ်နာရီခွဲခန့်မျှ ကြာ၏။

ထောင်ထဲတွင် ပုတီးစိပ်သမားထိုင်ရသည်မှာထက် ပို၍ စိတ်အညံ့ငြိမ်သည်။ ဆူဆူညံညံ အသံများ ကင်းဝေးသည်က အစကြောင်း၊ ဗဟိုရက်စွ အသွေထွေ နည်းပါးသည်က တစ်ကြောင်း၊ လောကဓမ္မတာ စားဝတ်နေမှုကိစ္စများ မရွုပ်ထွေးသည်က တစ်ကြောင်းကြောင့် ပို၍ ထိရောက်မှု ရှိသည်။

တကယ်ကတော့ ဒေါ်ခင်အေးမြင့်က ထောင်ထဲရောက်မှ ဆဲဝေဂရပြီး တရားဓမ္မလုပ်ငန်းများ မွေ့လျော်သည် မဟုတ်ပါ။ အိမ်ထောင်မကျခင် အတည်းက ထို လုပ်ငန်းများနှင့် ဆိုင်ပါးခဲ့၍ အိမ်ထောင်ကျပြီးနောက် ဝေဘူဆရာတော်နှင့် တောင်ပုလဲဆရာတော်ဘုရားကြီးများ၏ အဆုံးအမ ဩဒါဒကို ခံယူ၍ တရားထိုင်ခဲ့သည်။ ပုတီးဝတ်ဖြည့်ခဲ့သည်။

ထောင်ထဲရောက်ပြီးသည့်နောက် သတိရသော်လည်း မလုပ်
ဖြစ်ခဲ့။ တရားဓမ္မ လုပ်ငန်းများနှင့် ပြန်လည်မေ့ လျော်အောင်
တွန်းအားပေးခဲ့သူမှာ—

+ + +

အမြင့်ရှိ (ခေါ်) အရီ

အမြင့်မှာလည်း ပျော်ပျော်ပါးပါး၊ ထောင်ထဲရောက်လည်း
ပျော်ပျော်ပါးပါး၊ ဘဝကို အလေးအနက်မထားသူထဲမှာ
အရီတစ်ယောက်လည်း ပါသည်ဟု ဆိုရမည်။ သို့တစေ၊ သူက
ပျော်ပျော်ပါးပါးသမား အများစုနှင့်မတူ ။ အပြောအဆို
အနေအထိုင် အလုပ်အကိုင် တစ်မူထူးခြားသည်။

အသားဖြူဖြူ၊ မျက်လုံး မျက်ဖန် နှာတံနှုတ်ခမ်း၊ အကျ
အဆင်း အနေအထားမှာ ပြေညက်သည်။ ကိုယ်လုံးကိုယ်
ထည်က လွယ်လျလျ။ သွားလှလှဝှားဟန်မှာ ဆတ်ကော့
လတ်ကော့ လှုပ်ရှားဟန်မရှိ။ ငြိမ်ထက်သည်။ အထူးခြားဆုံးမှာ
ဆံပင်။

တခြားသော ပြည့်တန်ဆာလုပ်ငန်းနှင့် အသက်မွေးဝမ်း
ကျောင်းပြုသူအများစုမှာ အားလုံးနီးပါး ဆိုပါတော့။ သူက
ဆံပင် အရှည်ကြီးနှင့်။

အရီ၏ ဆံပင်မှာ ဒူးကောက်ကွေးလွန်အောင် ရှည်သလို၊
ဆံလုံးမှာလည်း အားပေးတရရှိလှ၏။ စကားပြော ငြင်သာသလို
လှုပ်ရှားဟန်မှာလည်း သိမ်မွေ့သည်။

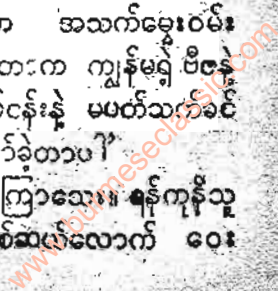
တစ်မူထူးခြားသမို့ ထောက်စကတည်းက သတိပြုမိသည်။
ဒါပေမယ့် အထောအနှောမလုပ်ခဲ့။ သည်ပုတ်ထဲက သည်ပုံဖြစ်လိမ့်
မည်လို့ ထင်လိုက်သည်။ ထပ်ဆင့်၍ အံ့ဩရပြန်သည်မှာ အချိန်
မှန် ပုတီးစိပ်၍ အချိန်မှန်တရားတိုင်သည်ကို တွေ့ရသောကြောင့်။

+ + +

စကားစပ်မှတော့မှ မေးမြန်းကြည့်ချသည့်။
အရီက သူ့ လုပ်ငန်းအကြောင်းကို မငြင်းကွယ်ပါ။ ပြတ်ပြတ်
ပင် ဝန်ခံသည်။

‘တခြားစီပါ အဒေါ်ရယ်၊ ဟိုဟာက အသက်မွေးဝမ်း
ကျောင်းအတွက်ပါ။ ပုတီးစိပ်တရားထိုင်တက ကျွန်မရှိ ဗီဇနဲ့
ဝါသနာအလေး အကျင့်ပါ။ ကျွန်မ ဒီလုပ်ငန်းနဲ့ မပတ်သက်ခင်
ကတည်းက တရားဓမ္မဘက်မှာ မေ့ လျော်ခဲ့တာပါ’

အရီ သည်လောကထဲရောက်သည်မှာ မကြာသေး။ ရန်ကုန်သူ
လည်း မဟုတ်။ ရန်ကုန်နှင့် မိုင်ခုနစ်ဆယ်လောက် ဝေး

သည့် မြို့ငယ်ကလေး တစ်ရွာမှာ အဒေါ်များနှင့် နေထိုင်ခဲ့ရသည်။ မိဘနှစ်ပါးလုံး မရှိတော့။

ကျွန်မ အဒေါ် နှစ်ယောက်စလုံးက အပျိုကြီးတွေပါ။ သူ့ဘိုက တရားမမှန် ဓမ္မလျော်ပြီး ဈေးထဲမှာ အထည်ဆိုင်ကလေး ဖွင့်ထားပါတယ်။ ကျွန်မတို့ မိဘတွေ သေဆုံးသွားတော့၊ ဆယ်နှစ်သား ကျွန်မအစ်ကိုနဲ့ ချစ်နှစ်သမီး ကျွန်မကို အဒေါ်တွေက မွေးစားပြီး ပြုစုစောင့်ရှောက်ခဲ့ ပါတယ်။ အဒေါ်တွေက အသင့်အတင့် ချောင်လည်တာမို့ ကျွန်မတို့ ကောင်းကောင်းပဲ နေခဲ့ရပါတယ်။ ကျွန်မအစ်ကိုရွစ်ထန်း၊ ကျွန်မခြောက်ထန်း၊ နောက်ဆုံး နှစ်မှာ ကျွန်မအစ်ကို စစ်ထဲဝင်သွားပြီး ကျွန်မလည်း အဒေါ်တွေကို ကူညီဖို့ ကျောင်းထွက် လိုက်ပါတယ်။ အဒေါ်တစ်ယောက်က အတော်လေး မကျန်းမမာဖြစ်လို့ ကျောင်းထွက်လိုက်ရတာပါ။ ကျွန်မငယ်ငယ် ကတည်းက အဒေါ်တွေနဲ့အတူ ဥပုသ် စောင့်ရပါတယ်။ တရားထိုင်ရပါတယ်။ ပုတီးစိပ်ရပါတယ်။ ကျွန်မ ဒီဘဝကို နောက်ရတာကို ကိုယ့်ဟာကိုယ် ယောက်မမြင်စီး ထွက်လိုက်လို့ပါ။ ကျွန်မတို့နဲ့ မျက်နှာချင်းဆိုင် ဆိုင်ကို လာလည်တဲ့ ရန်ကုန်သား ကိုမျိုးမြင့် ဆိုသူနဲ့

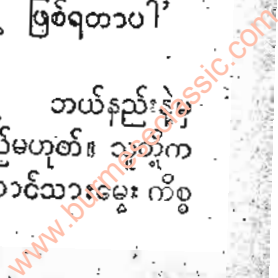
မျိုးမြင့်က ရုပ်ဖြောင့်ဖြောင့်၊ ဝတ်စားတာကလည်း သူဌေးသားတစ်ယောက်လို၊ ရွှေကြယ်သီး၊ ရွှေလက်စွပ်၊ ရွှေလက်ပတ်ကြိုးနဲ့ မြင်ရလျှင် သူ့ အသွင်က အထင်ကြီးစရာ၊ တောသူအရိုးခံမခလေးနဲ့ မြို့သားကိုလူ ပည်အို မျက်လုံးချင်း ဆုံမိတော့ ရင်ပိုရင်ခန့်သူမှာ တောသူမလေး မမြင့်ချီ။

အဲဒီနောက်ပိုင်း ကိုမျိုးမြင့်က သူတို့မြို့ငယ်လေးကို ခဏခဏ ဆက်လာသည်။ ချစ်ရေးဆိုသည့် စာတစ်စောင် ပေးသည်။ ဆူကလည်း လိုလိုလားလားလက်ခံပြီး စာပြန်လိုက်သည်။

မျိုးမြင့်အကြောင်း မျက်နှာချင်းဆိုင် ဆိုင်က ဒေါ်တင်မြတို့ မေးကြည့်တော့၊ မျိုးမြင့်အကြောင်း ပြောလိုက်တာ ရှမ်းရွှမ်း ဝေလို့၊ ရန်ကုန်က သူဌေးသားလေး၊ မျိုးမြင့်မိဘတွေက သိမ်ကြီးဈေးမှာ အထည်ဆိုင်ကြီး ဟိန်းနေအောင် ဖွင့်ထားသည်။ တစ်ဦးတည်းသောသားမို့ အလွန်အလိုလိုက်သည်။ သားပြောရင် တစ်ခွန်းပဲ။

‘အကယ်တော့ ဒေါ်တင်မြက ဝိုင်းလှော်ပြီး ချောက်တုန်းအာပါ။ ကျွန်မတို့နှစ်ဆိုင်က အပြိုင်အဆိုင်ဆိုတော့ ကျွန်မ မရှိနှင့် အဒေါ် အပျိုကြီးတစ်ယောက်ထဲ မနိုင်မနင်း ဖြစ်မယ်။ တစ်ယောက်မမာနေတော့ တစ်ယောက်ထဲ လူမမာ ပြုစုရတာ ဘစ်ဖက်၊ ဆိုင်ထွက်ရတာတစ်ဖက်ဆိုရင် လစ်ဟင်းမယ်ပေါ့။ သူတွေဟာ လောဘနဲ့ယှဉ်လာရင် သိပ်ကြောက်စရာ ကောင်းပါ့။ အယ် ဒေါ်ဒေါ်။ တစယ်တွေလဲ မြှော့လို့သာ မြှော့ရတာပါ။ သူများအပြစ် မဟုတ်ပါဘူး။ ကိုယ့်အပြစ်ပါ။ သူများ အကောင်းလို့ မဟုတ်ဘူး။ ကိုယ်မကောင်းလို့ ဖြစ်ရတာပါ’

ဒီကိစ္စအကြောင်း အဒေါ်တွေကိုပြောလို့ ဘယ်နည်းနဲ့မှ အဒေါ် အပျိုကြီးတွေက လုံးဝလက်ခံလိမ့်မည်မဟုတ်။ သူ့ဘိုက သူတို့လို အပျိုကြီးလုပ်စေချင်သည်။ အိမ်ထောင်သားမေး ကိစ္စတွေကို ခဏခဏလည်း ပြောဖူးသည်။

ချစ်ပြီဆိုတော့လည်း အချစ်ဦးအပေါ် ပိုပိုကဲကဲ၊ သာသာ
စိုးစိုးပေါ့။ ငဲ့ကွက်စရာ၊ ထောက်ထားရာတွေကို တယ်သို့လျှင်
ငဲ့ကွက်ထောက်ထားနိုင်တော့မှပဲ။ ကျေးဇူးထူးကို သိပါ
စာညီ၊ ဒါပေမယ့်....

ကျွန်မလည်း ကျေးဇူးရှင် ဒေါ်လေးတို့ကို မျက်တယ်ပြု
လိုက်ပြီး ကိုမျိုးမြင့် နေ့စက်ကို ကောက်ကောက် ပါအောင်
လိုက်ခဲ့တော့တာပေါ့။ ယောင်းမြင်းစီးထွက်ခဲ့ပေမယ့် တ.တ.ယ်
တော့ အထီးလား၊ အမလား မသိဘူး။ ရန်ကုန်ရောက်တော့
မူဘဲ သိရတာ။ သူက ပါးစပ်ပြောသူဌေးသားလေ။ ဇာတိရပ်
ကလည်း မြန်းကန်မပေါ်သေးဘူးလေ။ ကျွန်မကိုလည်း ချင်ချစ်
ခင်ခင်နဲ့ အလိုလိုကနေတော့ ကျွန်မလည်း ပေါက်တဲ့နဖူး ထွေး
တော့တူးဆိုပြီး နေလိုက်တာပဲ။ ဒေါ်လေးတို့ဆီ ပြန်ဖို့ကလည်း
မဖြစ်စော့ပဲကိုး။ ခြောက်လစောက် ကြာတော့မှ ဇာတိရပ်
ပေါ်လာတာ။ ကျွန်မကို သူယေချင်းအိမ်သွားရအောင် ဆိုပြီး
ခေါ်လာတာ။ အဲဒီအိမ်ရောက်တော့ ထမင်းတွေဘာတွေ စား
လိုပေါ့။ ထမင်းစားဆောက်ပြီး အပြင်ခဏ သွားလိုက်ဦးမယ်
ဆိုပြီး ပြောထွက်သွားလိုက်တာ။ နောက်ပိုင်း ကျွန်မ ဟိုဘဝ
ရောက်တော့မှဘဲ ပြန်တွေ့ရတော့တာပါပဲ။ ကျွန်မ ကံကောင်း
ထယ်လိုဘဲ ဆိုရမှလား မသိဘူး။ သုံးလပဲရှိသေးတယ်။ အိမ်
ကိုပိုင်းဖမ်းလို၊ ကျွန်မလည်း ခီအထဲ ရောက်လာတာပဲ။

ပြေးဖို့လား။ အကြိမ်ကြိမ်ကြဲခဲ့တာပေါ့။ ဒေါ်ဒေါ်ရယ်၊
ဒီလိုလူမျိုးတွေလက်ထဲ ရောက်ပြီးမှတော့ ဘယ်လွယ်လိမ့်လေ။
ကျွန်မအသားအနာခံပြီး ငြင်းသေး တာပေါ့။ ဘယ်ရလေး

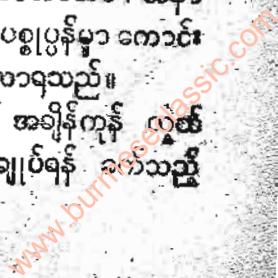
ခုသည်ကလွတ်ရင်လား တဆူးရုံးမှာ ကျွန်မအဖြစ်အပျက်ကို
လျှောက်ထားပြီး အပြစ်ကလွတ်ရင်၊ ဒေါ်လေးတို့ဆီ ပြန်ခွင့်
ရအောင် အကူအညီတောင်းမယ်။ ဒေါ်လေးတို့က လက်ခံခင်
စစ်ကိုင်းဘောင်ရိုးသွားပြီး သီလရှင်စာဝနဲ့ အရိုးထုတ်တော့
မယ်လို့ ဆုံးဖြတ်ထားပါတယ် ဒေါ်ဒေါ်

ဒေါ်ခင်အေးမြင့်ကလည်း မေးစရာရှိသမျှ အကုန်မေးသည်။
ကျွန်မသည် ဆံပင်ကြီးမဖြစ်ရတာလား၊ ကျွန်မကလည်း
မဖြစ်ချင်တာနဲ့၊ သူတို့ကလည်း သူတို့အတွက် အတွက်ဝင်လို့
ခါ။ အကွက်ဝင်တာကဒီလိုလေ ဒေါ်ဒေါ်ရဲ့၊ ကျွန်မက-သူတို့
ကောင်မလေးတွေပုံစံမျိုး မဟုတ်ဘဲ၊ တစ်ဘာသာ ဖြစ်နေတော့
ဒီအလုပ်လုပ်တာမဟုတ်ဘူး။ ယောကျ်ားလခနဲ့ မလောက်လို့
ဖာဖာတစ်ခုံ ထွက်ရှာတာဆိုတော့ ဈေးပိုရတာပေါ့။ ကျွန်မ
ခွဲစံကလည်း သူတို့ပြောအလို ဖြစ်နေတာကိုး။ ကြာသွားရင်တော့
ဘယ်မျိုးဖြစ်မှာပေါ့

ဟုတ်တာမဟုတ်တာအား။ သူပုတီးစိပ်နေတာရယ်၊ တရား
စိုင့်နေတာရယ်၊ အနေအထိုင် သိမ်မွေ့တာရယ်ကြောင့် အချစ်ကို
ခင်မင်မိခဲ့သလို၊ အချစ်ကြောင့် သူလည်း တရားဓမ္မနဲ့ ဓမ္မလောဘ
ဖို့ သတိစာရားပြန်ရလိုက်သည်ဟု ဆိုရမည်ပါ။

ပုတီးမှန်မှန်စိပ်ပြီး၊ ထရားမှန်မှန်ထိုင်လာသောအခါ အနာ
ဝတ်နှင့် တမလွန်အတွက်သာမက၊ လက်ဝင်းပစ္စုပ္ပန်မှာ ကောင်း
သော အကျိုးဆက်များကို လက်တွေ့ခံစားလာရသည်။

အချိန်ကုန်လွန်ခဲ့သော ထောင်ထဲတွင် အချိန်ကုန် လွတ်
ပြန်၊ ဗရောက်ပယုဏ်၊ ဗရမ်းဗတာ၊ ထိန်းချုပ်ရန် ခက်သည်

၈၆၆ ● ချော်ပြသန်း

ပြေးလွှားလှုပ်ရှားလွန်းသော စိတ်အစဉ်ကို အသင့်အတင့်သော
တည်ငြိမ်မှုရှိအောင် ထိန်းသိမ်းလာနိုင်ခြင်း၊ ပူလောင်ခြင်း၊
သောကဗျာပါဒအစား၊ အေးမြချမ်းမြေ့ခြင်းတရားကိုယ် လှမ်း
ထင်လာခြင်း၊ သည်းခံရောင်ရဲနိုင်စွမ်းရှိလာခြင်း၊ လောကဓံကို
ရင်ဆိုင်နိုင်စွမ်းသည့် အတ္တိအားမာန် ပြည့်ဝလာခြင်း၊ အကျိုး
တရားများကို လက်ငင်းခံစားနေရခြင်း။

အမှောင်ရိပ်ထဲမှ တိုးထွက်လာသည့် လင်းရောင်ခြည်တန်း
ကလေးမှာ အနာဂတ်အတွက် ရှေ့ဆောင်လမ်းညွှန်၊ သဖွယ်သို့

အခန်း (၉)

ဆိုင်အရောင်းအဝယ်လုပ်ငန်းမှာ မျှော်လင့်ထားသည်ထက်
ပိုမိုအောင်မြင်ခဲ့သည်။ အရောင်း အဝယ် ဖွင့်ပြီး လာသည့်
အလျောက် ကုန်ပစ္စည်းပို၍ တင်နိုင်ရန် ရင်းနှီးငွေအား ထပ်ဖြည့်
ခဲ့ရ၏။ လုပ်ငန်းအောင်မြင်သည်နှင့်အတူ လောဘဇောလည်း
ပို၍တက်လာသည်။ မောရပန်းရမှန်းမသိ။

သည်အတိုင်းသာ အခြေအနေပေးလာရင် သူ့ရည်မှန်းချက်
အတိုင်း သမီးကိုခေါ်ပြီး တင့်တောင့်တင့်တယ် ထားနိုင်မည်
အနေအထားသို့ရောက်ရှိဖို့ ကာလမှာ မဝေးတော့ပြီ။ အကယ်

၍များ သမီးကို ခေါ်နိုင်သည့် အခြေအနေ ရှိလာရင် နေ့ပို အတွက် အိမ်လိုမည်။ အိမ်ပိုင်တစ်လုံးတော့ ဝယ်အုံးမူ။

ဒေါ်လေးကျော့နှင့် တိုင်ဝင်၍ မဝတ်ဘဲ သိမ်းထားရသည့် စိန်ထည်များကို ထုခွဲ၍ အိမ်ဝယ်ဖို့ ရှာစေခဲ့ရာ၊ တော်တော် နှင့်စိတ်တိုင်းကျမခံတွ။ အမျိုးတွေနှင့် နီးနီးနားနား ပဟန်း ဘက်မှာ ရှာဖွေရင်း၊ မတွေ့နိုင်သည့်အဆုံး အလုံနှင့်ကြည့်မြင် တိုင်ဘက်သို့ အရှာထွက်ခဲ့ရာ စိတ်ကြိုက် အိမ်လေးတစ်လုံးကို အလုံဘက်မှာ သွားတွေ့ခဲ့သည်။

ပေအစိတ်၊ ပေငါးဆယ် မြေကွက်ထဲတွင် အိမ်မကိုအခန်း မခွဲဘဲ ပေနှစ်ဆယ်၊ ဆေးလေးဆယ်ဆောက်ထားသည့် သွပ်မိုး ပျဉ်ကာ၊ လုံးချင်းအိမ်ကလေးမှာ သပ်သပ်ယပ်ယပ် ရှိသည့် အပြင် လောလောဆယ် ပြုပြင်စရာမလို၊ အသင့် တက်နေနိုင် သည်။ စစ်အတွင်း လမ်းခင်းရာတွင် အသုံးပြုသည့် သံပြား ပေါက်များကို ရှေ့မျက်နှာစာတွင် လည်းကောင်း၊ ဘေးနှင့် နောက်ဘက်တွင် နှစ်တစ်လက်မတန်းများ စိပ်စိပ်ရိုက်၍လည်း ကောင်း၊ ကာရံထားသောကြောင့် လုံခြုံမှုရှိသလို ကိုယ်ဝင်း ကိုယ်ခြံကလေးနှင့် သီးသန့်ရှိနေသည်။

ဘတ်စ်ကားလိုင်းပြေ။ ကားလမ်းမကြီး နှစ်ခုကြားတွင်ရှိ သောကြောင့် သွားရေးလာရေးလွယ်ကူအဆင်ပြေသည်။ အထက် ကြည့်မြင်တိုင်လမ်းမကြီးနှင့် ဆူဂါပင် လမ်းမကြီးအလယ် ဗဟို တွင်ရှိသောကြောင့် ကားလမ်းနှစ်လမ်းစလုံးသို့ လက်လှမ်းမီ ဆည်။ ရပ်ကွက်သန့်သည်။ လူနေသန့်သည်။

မိန်းမသားတူအရိုးနှစ်ယောက်ထဲနေရမည့် နေရာမှာ ရပ်ကွက် သန့်ဖို့နှင့် လူနေသန့်ဖို့အရေးကြီးသည်။ အိမ်တစ်လုံးဝယ်ဖြစ်သွားပြီ။

ပဟန်းအိမ်မှာ နေရတာက အိမ်လည်းကျယ်ပါသည်။ အတူ နေ ဓမ္မေမျိုးတွေကလည်း ကောင်းကြပါသည်။ လွတ်လပ်မှု စည်းရုံးပါသည်။ သို့တစေ အနေအထိုင်အနည်းငယ် ကျွဲ ပါ သည်။ ကိုယ်အိုးကိုယ်အိမ်နှင့် နေရသလိုတော့ လွတ်လပ်မှုမရှိ မှီပါ။ သူများအိမ်ဆိုတာက အိပ်ရာဝင်အိပ်ရာထ အချိန်ကအစ ရေချိုးအပေါ့အလေးသွားရသည်အဆုံး၊ ကိုယ်ထင်သလို နေလို့ ရေ။ အစစအရာရာထိန်းချုပ်ဆင်ခြင်နေရသည်။

ခု-ကိုယ်အိုးကိုယ်အိမ်နှင့် ဖြစ်လာတော့ ဘာမဆိုလွတ်လွတ် လပ်လပ်။ ဘယ်သူ့မျက်နှာကိုမှ မကြည့်ရ။ ဘယ်သူ့အလိုကို မလိုက်ရ။ စိတ်ချမ်းသာမှုအပြည့်၊ ကိုယ်ချမ်းသာမှုအပြည့် ရှိရသည်ပါ။

အိမ်ကလေးတစ်အိမ်ပိုင်ဆိုင်မှုရအောင်၊ နှစ်ခြေသည့်ကြားထဲ မှပင် ကိုယ်ပစ္စည်းတွေထုခဲ့ပြီး ဝယ်ယူခဲ့ရသည်။

ခု-မူခင်းဖြစ်ပြီး တရားရုံးစောက်တော့ သိန်းဦးက သူ့ညီ မိုင်ဆိုင်သော ငွေများဖြင့် သည်အိမ်ကိုဝယ်ခဲ့ပါသည်ဟု မျက် နှာပြောင်တိုက်၍ ထွက်ဆိုသွားခဲ့သည်။ ရင်နာစရာ ကောင်း လိုက်ပါဘိ။

ဆရာဝန်အဝယ် လုပ်ငန်းလည်း ခိုင်ခိုင်မတ်မတ်ရှိလာပြီး ကိုယ်ပိုင်အိမ်ကလေးတစ်လုံးလည်း ရှိလာပြီ။ အသင့်အတင့်ခံသာ ခံရတနာများလည်း လက်ဝယ်ရှိနေပြီ။

နေဖို့ထိုင်ဖို့လည်းမပူပင်ရ၊ စားဖို့သောက်ဖို့လည်း မကြောင့်ကြာရ၊ လှူဖို့တန်းဖို့လည်း မခြိုးခြံရသော ဘဝမျိုးကို လူထိုင်းမရရှိကြ။ လှူဖို့တန်းဖို့ထားလို့ နေဖို့စားဖို့ကိပ် အနိုင်နိုင်ကြီးစားနေရသူတွေ၊ လောကကြီးမှာ တစ်ပုံတစ်ပင်။ ရုန်းကန်လှုပ်ရှားနေရသူတွေ ဒုနဲ့ဒေး။

သူဌေးအဆင့်မတုတ်ပေမယ့်၊ အလွန်အမင်း မချမ်းသာပေမယ့် ပြည့်ပြည့်စုံစုံ ရှိသည့် အလယ်အလတ်အဆင့်ကို ဖိုင်ဆိုင်ခွင့်ရနေသူ မိန်းမသား တစ်ဦးအဖို့၊ ဘယ်သူ့လျှင် ထောင်ထဲသို့ ဖောက်ဖို့အကြောင်းရှိပါမည်နည်း။

ခု ဆောက်နေပါလေပြီ။

ဘဝ၏အတေးဒင်းနှင့်အဆိုးကို ဖန်တီးပြုလုပ်သူမှာ မိမိတစ်ပါးအခြားသူဟူ၍မရှိ။ မိမိ၏ ပြုလုပ်မှုအခြေခံအကြောင်းပေါ်တည်၍ အကောင်းအဆိုးအကျိုးတရား ဖြစ်ပေါ်လာရပေသည်။

ထောင်ထဲသို့ဖောက်သင်၍ ဖောက်ရသူများအတွက် ဘဝနာသည်ဟု မဆိုသာသော်လည်း မဖောက်သင့်ဘဲ ဖောက်ရသူများအတွက်မူ ဘဝနာသည်ဟု ဆိုရပေမည်သာ။

ဒေါ်ခင်အေးမြင့်မှာ အဘက်ဘက်တ ပြည့်စုံမှု ရှိလာသောအခါ၊ သမီးဖြစ်သူကို ခေါ်ဖို့ အစီအစဉ်ကို စတင် လိုက်သည်။ မိတ္တူလာကို သူ့ကိုယ်ဆိုင်အားလို့ မဖြစ်။ ဒေါ်အေးတင်နှင့် ပြဿနာ ပေါ်မည်။ ဒေါ်လေးကျော့ကို လွတ်လို့ခံရသည်။ ဒေါ်ခင်အေးမြင့် ရေးလိုက်သည့်စာကို သမီးလက်ထဲ အဖောက်ထည့်ဖို့ အစီအစဉ်လုပ်ပေးလိုက်သည်။ သူပေးလိုက်သည့်စာမှာ

သမီးလက်ထဲကို ဖောက်သွားပါသည်။ ဒါပေမယ့် အဲဒီစာကို သမီးဖြစ်သူက သူပတ်ပြီးသည်နှင့် ဒေါ်အေးတင် လက်ထဲသို့ ဆပ်လိုက်သည်။

ဒေါ်လေးကျော့ ရန်ကုန်ပြန်ရောက်ပြီး သုံးရက်အကြာ၊ လူကြီးနှင့် ပေးလိုက်သည့် စာနှစ်စောင်မှာ ဒေါ်ခင်အေးမြင့်လက်ထဲသို့ရောက်လာသည်။

တစ်စောင်က ဒေါ်အေးတင် ရေးလိုက်သည့်စာ။

တစ်စောင်က သမီးဖြစ်သူက ရေးလိုက်သည့်စာ။

ဒေါ်အေးတင်ကခင်အေးမြင့်ကို ကတိဖျက်သူအဖြစ်ပွဲစွဲပြီး ရင့်သီးသောစကားလုံးဖြင့် မှီချိုးမျှစ်ချိုးရေးသားပြီး၊ နောက်နောင် ဤသို့မနှောက်ရှက်ဖို့နှင့် ထပ်မံ နှောက်ရှက်လာပါက၊ ဖာရုဗဒေကြောင်းအရ အရေးယူမည်ဖြစ်ကြောင်း သတိပေးရေးသားပြီး၊ တိတ်တဆိတ်ဖောက်လာပြီး ခိုးကြောင်ခိုးဝှက်လုပ်သွားသူ ဒေါ်ကျော့ကိုလည်း လှကြီးမပီသသူအဖြစ် စွပ်စွဲပြီး ဖြစ်တင်စကား ရေးသားလိုက်သည်။

အကြောင်းမဟုတ်သလို၊ စိတ်ထိခိုက်စရာလည်း မဟုတ်ပါ။ ထားခဲ့သည့်တတ်ကို သူက ချိုးဖောက်ခဲ့ပြီကိုး။ ဆိုချင်သလိုဆိုပါစေ၊ မြှော့ချင်သလိုပြောပါစေ၊ တုန့်ပြန်စရာမလိုပါ။

စိတ်ထိခိုက်စရာက သမီးကိုယ်တိုင်ရေးလိုက်သည့်စာ။

မိခင်စိတ်မပြည့်ဝသောအမေအဖြစ်ပွဲစွဲလိုက်ပြီး၊ ကွယ်လွန်သူဖခင်ကြီးမျက်နှာကို မထောက်ထားဘဲ ဖခင်ကြီးအမှာစကားကို အလေးမထားဘဲ ရင်ခွင်ပိုက်သမီးငယ်ကိုဖြစ်ပြီး ကိုယ်ထင်ရာကိုယ်ဆိုင်းသွားသော မိခင်နှင့်မတူသော အမေ၊ စတင်ဖြင့်

စွပ်စွဲချက်တစ်ကြီးဖြင့် စိတ်နှာစကားတွေ အားပါးတရဖော်ပြ ပြီး၊ ဘယ်လိုနည်းနှင့်မှ ဒေါ်ခင်အေးမြင့်နှင့် အတူ မနေနိုင် ကြောင်း၊ နောက်ထပ်၍ မနှောက်ရှက်ရန် ပြတ်ပြတ်တောက် တောက် ရေးသားခဲ့၏။ ယင်းသို့ရေးသားရာတွင် ရင့်သီးသော စကားလုံးများကို မသုံးခဲ့ပေ။

သမီးလက်ရာလား၊ ဒေါ်အေးတင့်လက်ရာလား၊ သဘောထား လားဟု အတိအကျ မခေခွဲနိုင်ရာ သော်လည်း သမီးဖြစ်သူမှာ တစ်ဘက်စကားနားဝင်ပြီး၊ မိခင်အပေါ်အထင်လွန်နေကြောင်း မှာ ထင်ရှားသည်။ ထို့ပြင်ရေးလိုက်သည့်စာထဲတွင် ဖခင်ကြီး မျက်နှာကိုမသေ့မက်၊ အမှာစကားကို မလေးစားဘဲဆိုသည်မှာ သမီးဖြစ်သူပို၍ အထင်လွန်အောင် စကားသွင်းထားခြင်း ဖြစ်ပေ မည်။

မည်သို့ပင်ရှိစေ၊ သမီးကိုပြန်ခေါ်ပြီး အတူနေဖို့စိတ်ကူးယဉ် ခဲ့သည် များကို စွန့်လွှတ်ရန် ဆုံးဖြတ် လိုက်၏။ သို့တစော ဖခင်ကြီးပြောစကားနှင့် ဒေါ်အေးတင့် လက်တွေ့လုပ် ပုံများ၊ ဖခင်ကြီးမရှိသည့် နောက် ဒေါ်အေးတင့်နှင့် ဘယ် သို့ဘယ်ပုံ နေထိုင်ခဲ့ရပုံများ၊ မိတ္တူ လာကို ခွာဖို့ဘာကြောင့်ဆုံးဖြတ်လိုက်ရ ပုံများ၊ သမီးကောင်းစားရေး အတွက် ဘယ်သို့သဘောထား ခဲ့ပုံများ၊ မိခင်တစ်ယောက်အနေဖြင့် ဘယ်လောက်ကြေကွဲပြီး ဘယ်သို့ခံစားခဲ့ရပုံများကို အသေးစိတ် ရေးသား၍ စာတိုက်မှ တပ်တင်ပြီး စာတစ်စောင်ထည့်လိုက်၏။

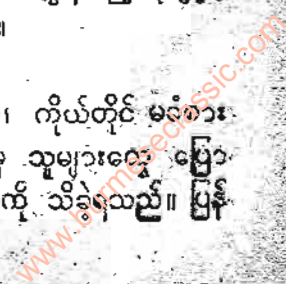
သည့်စာကို ဒေါ်အေးတင့်လည်း ဖတ်ပါစေဆိုပြီး၊ သမီး နာမည်နှင့်လိပ်စာမူ၍ ထည့်ပေးလိုက်သည်။ ထိုပေးစာကို တစ် စောင်သပ်သပ်ကူးယူ၍ သိမ်းဆည်းထားခဲ့သည်။

သမီးနှင့်ဆက်သွယ်ပေးမယ့်၊ ရှင်ကွဲကွဲခဲပေပြီဟု ဆိုရမည်ပါ။ ဒေါ်အေးတင့်ကိမ် အပြစ်တင်ရမလား၊ ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ်အပြစ် ချရမလား၊ ရှိပါစေတော့။

+ + +

ထောင်ဝင်စာဒုက္ခကြောင့် သမီးကို ထောင်ဝင်စာ လာ တွေ့ဖို့ တစ်တန်တစ်ရ မှာထားခဲ့သည်။ သမီးကလည်း နေ့စက် ထပ် ထောင်ဝင်စာလာမတွေ့တော့။ တွေ့စရာရှိလျှင် ရုံးထွက် နေ့တွင်သာ ရုံးမှာလာတွေ့သည်။ ရုံးမှာလာတွေ့ရသည့် ဒုက္ခနှင့် ထောင်ဝင်စာ လာတွေ့ရသည့်ဒုက္ခ မတူပါ။

ထောင်ဝင်စာဒုက္ခကို ကိုယ်တွေ့မကြုံခဲ့၊ ကိုယ်တိုင် မခံစား ခူးခဲ့ပါ။ ထောင်ထဲရောက်သောအခါကျမှ သူများတွေ့ ပြော ကြသည်ကိုကြားရပြီး၊ ထောင်ဝင်စာဒုက္ခကို သိခဲ့ရသည်။ ပြန် ပြောသူတွေက ကိုယ်တွေ့ကြုံခဲ့ရသူတွေ။

မြည့်တန်ဆာ အမှုဖြင့် ထောင်ထဲရောက်သူ အများစုမှာ အပြင်တွင် တစ်ယောက်ထဲ နေသည်ထက် ကိုယ့်ခင်မင်ရာတွဲ ဖော်များနှင့် အတူနေပြီး၊ အတူလုပ်ကိုင်စားသောက်ကြသည်။

ဤအတူအိပ်သည့်တိုင် နေ့အတူမနေသည့်တိုင်၊ နေ့သမားက နေ့သမားချင်း၊ ညသမားက ညသမားချင်း တွဲကြသည်။ သူတို့လောကမှာ နေ့သမားနှင့် ညသမားဟူ၍ နှစ်မျိုးရှိသည်။ အထူးသဖြင့် နေ့သမားများက ညလုပ်ငန်းခွင်ကို မဝင်ရဲကြ။ ဒင်ပြည့်ကျပ်ပြည့်၊ ရာနန်းပြည့်၊ ပြည့်တန်ဆာမဘဝ မရောနှောစားသူများက ညလုပ်ငန်းခွင်ကို လုံးဝရှောင်ကြသည်။ ညမှာက အန္တရာယ်အမျိုးမျိုး အထွေထွေ များသမို့၊ တော်ရုံ သတ္တိနှင့် ဣခွင်ကို မဝင်ရဲ။

မိအမောင်ဘွား၊ ကာမပိုင် လင်သားနှင့် နေရသူများမှာ ညခွင်ကို ရှောင်ကြသည်။ တစ်ချို့က အပြင်မှာ ဘာလုပ်လုပ်၊ ကိုယ့်ရပ်ကိုယ်ရွာထဲမှာစော့ လူခန္ဓာသံပတ္တိနှင့်နေထိုင်ကြသည်။

သူတို့အချင်းချင်းစောင့်ထိန်းကြသည့် လူမှုရေးစည်းရှိသည်။ အတူတွဲဖော်ထဲက လုံးဝအလုပ်မဖြစ်သူကို အလုပ်ဖြစ်အောင် ဝိုင်းလုပ်ပေးကြသည်။ ဒုက္ခရောက်နေလျှင် တစ်ယောက်ကို တစ်ယောက် ကူညီကြသည်။ အသုံးအစား ကြပ်နေလျှင် တစ်ယောက်ကိုတစ်ယောက်ပေးကမ်းထောက်ပံ့ ကြသည်။ ထောင်ထဲ ရောက်ပြီဆိုလျှင် မရောက်သူက ထောင်ဝင်စာ လာတွေ့စမြဲ ရှိကြသည်။

ထောင်ဝင်စာခုကွဲဘယ်လောက် ကြီးမားသည်ကို သူတို့ထံက တစ်ဆင့်ကြားသိမှတ်သားခဲ့ရသည်။

ဒါကြောင့် သမီးဖြစ်သူကို ထောင်ဝင်စာ မလာဖို့ တတန်စာရ မှာကြားရခြင်းဖြစ်၏။

တစ်မြန်နှေ့ ရုံးထွက်ပြီး ပြန်လာသည့်မှာ သုံးရက်ပဲ ရှိသေးသည်။ ဒီကနေ့မနက် ထောင်ဝင်စာလာခေါ်သည့် နာမည်ထဲ မှာ ဒေါ်ခင်အေးမြင့် နာမည်ပါလာသည်။ ပို၍ အံ့ဩရပြန်သည်။ တွေ့လိုသူက သမီးဖြစ်သူခိုင်ယဉ်မြင့်။

တမြန်နှေ့ကပဲ နောက်တစ်ဖက်ရုံးထွက်မှလာဖို့ ဦးခင်မောင် ဆန်းကို ဖုန်းဆက် ခိုင်းစားသေးသည်။ သုံးရက်ပဲ ရှိသေးသည်။ ခုထောင်ဝင်စာ ဘာလို့ လာပါလိမ့်။ အကြောင်းထူးဆယ်သို့ ရှိပါလိမ့်။ တစ်ရိပ်ရိပ် တရေး ရေးတွေ့ရပြီ။

+ + +

ကြားလိုက်ရသည်ကြောင့် နားမချမ်းသာဖြစ်ပြီး ဘုဏ္ဏားစာ နှိပ်ရသည်။ ဒေါ်အေးတင့်တစ်ယောက် ဆုံးသွားရှာပြီ။ ရက်စည်သည်မှာ ငါးရက်ပဲရှိသေးသည်။ သမီးရန်ကုန်ကို ဆင်းသွားသည်မှာ ဒီသတင်းပြောဖို့ သက်သက်မဟုတ်။ ပေးစရာ၊

ရေရာဇေ့ကြေးကိစ္စရှင်းလင်းရန် ရန်ကုန်သို့အလေ့လာကြီးဆင်းလာခြင်းဖြစ်၏။

ရင်ဘတ်ကို လက်ဝါးနှင့်ဖိပြီး စုတ်တစ်သပ်သပ်ဖြင့် နားထောင်လိုက်ရသည်။ အဖြစ်အပျက်ကို အသေးစိတ် မေးမြန်းချိန်မရ။ နာတာရှည်ရောဂါကို ကုသနေရင်း လာရာလမ်းသို့ ပြန်သွားခဲ့သည်။ မသေဘဲ သူ့အပေါ် ခွင့်လွှတ်ဖို့တောင်းပန်သွားကြောင်း သတင်းစကားကို သမီးက ယူဆောင်လာသည်။

‘မေမေက အစောကြီး ကတည်းက ခွင့်လွှတ်ပြီးသားပါ သမီးရယ်၊ မေမေ့အပေါ် ခွင့်လွှတ်ဖို့ကိုလည်း ထောင်ထဲမရောက်ခင်ကတည်းက တောင်းပန်ခဲ့တာပါ’

အာသာထက် သင်ပုန်းချေခဲ့သည်မှာကြားပြီ။ အထိတ် ဖြစ်ရပ်တွေကို ခဝါချပြီး ချေဖျက်ခဲ့သည်မှာလည်းကြားပြီ။ သည်အမှုမဖြစ်ခင် ကတည်းက ဖြစ်ခဲ့သမျှကို နိဂုံးချုပ်ပြီး နိဒါန်းသစ်ဖြင့် အစပျိုး၍ ဖြစ်ရပ်ဟောင်းတွေ အမှန်းပွားရောတွေကို အဆုံးစက် စေခဲ့ပြီပါ။

သူများအတွက် မေတ္တာပွားများရခြင်းမှာ ကိုယ့်အတွက် ချမ်းမြေ့ခြင်းကိုလည်း ဖြစ်စေ၏။

သမီးက အထူးပြုမှာသွားသည်။ အမှုအတွက် ရှေ့နေကြီး ဦးခင်မောင်ထွန်းပြောသည့်အတိုင်း လုပ်ပါဟု။

+ + +

မုဆိုးမဘဝကို သိက္ခာရှိရှိထိန်းသိမ်းခဲ့သည်မှာ နှစ်အားဖြင့် တစ်ဆယ်နှစ်တာမျှ ရှိခဲ့လေပြီ။

သမီးအတွက်ကလေး၍ ဘာမှ ကြောင့်ကျတောင့်တစရာ မရှိစေဘဲ အနေအထားဖြင့် ချမ်းချမ်းမြေ့မြေ့နေရသည်က တစ်ကြောင်း၊ ဈေးသည်ပီပီ၊ ကိုယ့်ကိုယ်ကို လှလှပပ သဘာဝတင်တင် နေရသည်ကတစ်ကြောင်း၊ အလှပန်းအစွမ်းကုန်ပွင့်သည့် အရွယ်တွင် အတိုပါဟု ပြောရင်ယုံနိုင်စရာမရှိအောင် နုပျိုလန်းဆန်းနေသည်ကတစ်ကြောင်းကြောင့် ဒေါ်ခင်အေးမြင့်၏ အလှမှာ ရွှမ်းရွှမ်းဝေဝေစိုစိုပြည်ပြည် ရှိနေသည်။

+ + +

လူပျိုကြီးနှင့်မုဆိုးဖို အသိုင်းအဝိုင်း၏စိတ်ဝင်စားခြင်းကခံရသည်။ အလျောက် တင့်တောင့်တင့်တယ်၊ အခြေအနေ ရှိသူများက အစပ်အဟပ်ရှိလာသည်ကို လုံးဝစိတ်မဝင်စားဘဲ ခေါင်းခါခဲ့သည်။ ခေါင်းမာခဲ့သည်။

အစပ်အဟပ် ရှိလာသူများ အထဲမှ လူပျိုကြီး၊ သက်တူရွယ်တူ ရုံးအုပ်ကြီး တစ်ယောက်နှင့်၊ ဆန်စက်ပိုင် မုဆိုးဖို တစ်ယောက်တို့ကို ဒေါ်လေးကျော့က အလွန်သဘောကျခဲ့သည်။

www.burmeseclassic.com

နှစ်ယောက်စလုံး ဆွေမျိုးအသိုင်းအဝိုင်း နည်းပါး၍ နေ
ငွေကြေးပြည့်စုံကြသည်။ ပြင်ရိုးဂုဏ်လည်း ကျော်ဇောထတင်း
ရှိကြသည်။

တစ်ပင်လဲ၍ တစ်ပင်ထူသည် လောကဓမ္မတာကို မလွန်ဆန်
ဖို့၊ မဖြစ်သင့်တာ မဖြစ်ရအောင် ဖြစ်သင့်သူနှင့် ခေါင်းညိတ်ဖို့
အတန်တန်နားသွင်း နားချခဲ့သည် မရ။

အဲဒီအချင်းတော့ မေ့လျော့ခိုပစ္စည်းအရောင်းဝယ်လုပ်သူကိုယ်
ထက်အသက်ဆယ်ငါးနှစ်ခန့်ဝယ်သူ ထွန်းထွန်းခေါ် သိန်းထွေ
ဆိုသူနှင့် ဖြစ်ခဲ့ကြသည်။

ဒေါ်လေးကျော့ဆိုတာ ရင်ဘတ်စည်တီးပြောလို့ မဆုံးရှုံးခဲ့
သည်။ ရင်နာမဆုံးရှုံးခဲ့သည်။ တူအရိုးချင်း လမ်းခွဲရသည့် အခြေ
အနေသို့အထိ ရောက်ခဲ့သည်။

ပတ်ဝန်းကျင်မှ အတောမသတ် ပြောလာကြသည်။ ကဲရဲ့
တင်းဆိုစကားများကို အလူးအလှံ မှိန်ခဲ့ရသည်။ သူ့များတံတွေး
ခွက်မှာ ပက်လက်မြောခံရတာဆိုသည်မျိုးအထိ အမနာပအမံ
အရွံ့အစုံအလင်နှင့် ချိုးချိုးဖဲဖဲ အပြောအဆိုများကို ခါးခါး
သီးသီးခံခဲ့ရသည်။ မသတိစရာကိုတွေ့ရသည်သို့နယ်။ နှာခေါင်း
ရှုံ့ခံခဲ့ရသည်။ သိက္ခာဟူသမျှ နှစ်ပြားသားမှ မကျန်တော့
အောင်အထိပါးခံခဲ့ရသည်။

တကယ်တော့ ပြောသူတွေက မလွန်ပါ။ အပြောတောင်
နည်းသေးသည်ဟု ဆိုရမည်ပါ။

ထွန်းထွန်းကမောင်လောက်အရွယ်ဆိုတော်သေး။ ခုဟာက
သားလေးကအရွယ်။ ကဲ-အရွယ်ကိုထားဘိတော့မျိုးရိုးဂုဏ်။

ပညာဂုဏ်၊ မာနဂုဏ်ဘက်ကို ကြည့်ပြန်တော့လည်း ပြောပ
လောက်စရာ အခြေအနေဟူ၍ ဓယ်မယ်ရရမရှိ။ မြစ်မြင့်တည်
တည်ကိုမဆိုလို၊ မှန်တန်းအနေအထားသော်မှမရှိ။

သူတို့နေတာကသာတေတမှာ၊ အိမ်က အိမ်ဟု ဆိုလောက်
ရုံအိမ်၊ မိသားစုခုနှစ်ယောက်၊ အဖေကအရက်ဆိုင်မှာ အရောင်း
ဈေးသည်။ အရက်ဆိုင်ဆိုတော့ ကြားဝင်ငွေ ဖြိုးဝေသည်။
ဒါပေမယ့် စားလူတွေက တစ်ပုံတစ်ပင်မို့ ဝတ်ရရှိ၊ စားရရှိဘဲ
ရှိသည်။ အခြေအနေတင့်တောင့်တင့်တယ်မရှိ၊ ထွန်းထွန်းအပါ
အဝင်လုပ်နိုင်ကိုင်နိုင်သူ၊ သုံးယောက်ရှိသည်။ သုံးယောက်စလုံး
အိမ်ကထခင်းကိုစားပြီးကိုယ်ရတာ ကိုယ်သုံးနေသူတွေ။ အိမ်ကို
အစောက်အပံ့မပေးကြ။

+ + +]

ဒါကြောင့်လည်း ထွန်းထွန်းတို့ ဝတ်စားဆင်ယင်မှုကို
ကြည့်လိုက်လျှင် အထင်ကြီးစရာ သို့နယ်ရှိပါချေ၏။ ငွေကြေး
ပြည့်စုံသူ သားသမီးများနှင့် နင်လား၊ ငါလား၊ အပျံစား
ခတ်ပြီး အပေါ့စားနေသူတွေ။

ကျောင်းပညာအရည်အချင်း ကြည့်ဦးမလား။ ဆယ်တန်း
ဝေးလို့ ကိုးတန်းသော်မှ မရောက်။ ရှစ်တန်းမအောင်ဘဲ
စာသင်ခန်းကို ကျောခိုင်းခဲ့သူ။

သူ၏အလုပ်အကိုင်မှာ အလုပ်လက်မဲ ဟု မပြောသာနဲ့ဘဲ
ရှိသည်။ လက်ရှိလုပ်ငန်းမှာ အတည်တကျရှိသည်ဟု မဆိုသာ
သော မှောင်ခိုကုန်အရောင်းအဝယ်လုပ်ငန်း။ ကိုယ်ပိုင်ငွေကြေး
နှင့် အရောင်းအဝယ်လုပ်ငန်းဆို တော်သေးသည်။ ရဟာက
သည်လိုမဟုတ်။ မှောင်ခိုဘော်ဇာတွေဆီက ပစ္စည်းကို ခေါက်
ပြန်ပေးယူပြီး ပစ်ဟပ်ရောင်းချသည့် လုပ်ငန်း။ ရောင်းနိုင်
ဆလောက် ကော်မရှင်ရသည်။

ထွန်းထွန်းက လူရည်တော့လည်သည်။ နို့ဆီ၊ ငွေကြေး၊
နို့မှုန့်၊ ဆပ်ပြာ၊ စီးကရက်များကို အတုံ့လိုက်များများ စား
စား ရသူတွေဆီက၊ ပစ္စည်းကောက်ပြီး ဒေါ်ခင်အေးမြင့်တို့လို
ဆိုင်တွေကို သွင်းသွေး။ သည်ပစ္စည်း တွေကို အတုံ့လိုက်
မှန်မှန်ရသူတွေရှိရာ၊ သူတို့နှင့် အမြဲတန်း အဆက်အသွယ် ရှိသူကို
လက်သိပ်ထိုး ရောင်းကြသည်။ အရောင်းအဝယ် လုပ်သည်ကို
လူသိမခံလိုသူများနှင့် ဆွန်းထွန်းတို့လို လူတွေ ထာဝရလက်တွဲ
လျက်ရှိနေကြသည်။

ပြောစရာ သူ့ အရည်အချင်းမှာ ထိုသို့သော လုပ်ငန်းဘက်
မှာ လည်လည်ပတ်ပတ် နဲ့နဲ့ ပစ်စပ် ရှိခြင်းပင်။

ရုပ်ရည်ကတော့ ကြည့်ပျော်ပျော်မဟုတ်။ ကြည့်ကောင်း
ရှုကောင်းရှိသည်။ လှူချောကြီးလို့ မဆိုသာပေမယ့် လှူချော
လေးလို့ ပြောနိုင်ရာသည်။ ခေတ်လူငယ်ကို ဝတ်စားဆင်ယင်မှု

နှင့် ပေါင်းစပ်လိုက်သောအခါ အမြင်နှင့်ကျစရာ ရုပ်သွင်မျိုး
ထင်းပပေါ်လွင်နေသည်။

တစ်ခြားအရည်အချင်း ချို့တဲ့ပေမယ့် ရုပ်သင်းအင်္ဂါမချို့တဲ့၊
ဒါလေးတစ်ခုပဲ ပြောစရာရှိသည်။

ဒေါ်ခင်အေးမြင်က ထွန်းထွန်းလိုကောင်လေးနှင့် ဖြစ်လိုက်
နတော့ အများလက်ညှိုးခိုင်းထိုးစရာ ဖြစ်လာရသလို၊ အကျနာ
လွန်းသည်ဟု ပြောစရာဖြစ်လာသည်။

ကျားဘာမှ ဒီလိမ့်ခေါက်ကွေးအကျ၊ နာသလား မမေးနဲ့၊
ခုထောင်ထဲ ရောက်နေအံ့ကိုဘဲကြည့်။

+ + +

အတွေးစဉ်ထဲသို့ သည်အကြောင်းမဝင်အောင် အမြဲရှောင်
ခဲ့သည်။ သည်အကြောင်း ဝင်လာတိုင်း ရင်နာရလွန်းသော
ကြောင့်။

မေတ္တာကို အရင်းမခံဘဲ တဏှာပေမကို အရင်းခံသော အချစ်
သည် အရှက်စရာ။ အကြောက်တရားအားလုံးကို မျက်နှာလှူ
နိုင်၏။ အင်ခြင်မှုကို ဥပေက္ခာပြုနိုင်၏။ ဝေဖန် ပိုင်းခြားမှု
ညစ်အရည်အသွေးကို လျော့ပါးစေ၏။

ဒါကြောင့်လည်း ထွန်းထွန်းနှင့် လူသိသူသိ ဖြစ်လာစကား တယ်သူတွေတာ ပြောပြော၊ ဘယ်သူ့ဆိုဆို လုံးဝဂရုမစိုက်ဘဲ မျက်နှာပြောင်တိုက်ပြီး ထောင်ထောင်လွှားလွှားနေခဲ့သည်။

ဒေါ်လေးကျော့ကဆို ရွှေထောက်မဖက်ရုံတမယ် တောင်း- တောင်း ပန်ပန်တစ်မျိုး၊ မျက်ရည်ခံထိုး၍တစ်ဖုံ၊ ရခိုရင်သီးသီး ပြော၍တစ်သွယ်၊ ရုပ်အနံ့ကရပ်ဖို့ နည်းအမျိုးမျိုးဖြင့် တြိုးပန်း ခဲ့ပါသော်လည်း ဒေါ်ခင်အေးမြင့်က လုံးဝပေမကွာ ပြု၍ ထင်ရာစိုင်းခဲ့သည်။ အဲဒီအချိန်က ထွန်းထွန်းမှ ထွန်းထွန်း ဖြစ်နေသည့်အချိန် ဆိုပါတော့။

ထွန်းထွန်းနှင့် အရောင်းအဝယ်လုပ်ငန်းအတွက် လုပ်ငန်း သဘော ဆက်ဆံခဲ့ရာမှ စတင်သိကျွမ်းခဲ့ရသည်။

ထွန်းထွန်းက နိုင်ငံခြားဖြစ် မှောင်ခိုရောင်းကုန် များကို လာရောက်စပ်တပ်ခဲ့သည်။ သူတို့ဆိုင်မှာကလည်း နိုင်ငံခြားဖြစ် ပစ္စည်းများကို အများအပြား တင်ရောင်းသည်။ မန္တလေးနှင့် တောင်ကြီးက အဆက်အသွယ်တွေ ဆင်းလာပြီဆိုရင် သောင်း နှင့်ချီ ရောင်းရတာ၊ တစ်ဦးတစ်ဦးလျှင် သောင်းပုံးထက်မနည်း ဝယ်ယူကြရသည်။ မြစ်ဝကျွန်းပေါ်နှင့် ပြည်၊ မကွေးတစ် ကလည်း လက်ကားဝယ်သူ ဖောက်သည်တွေရှိသည်။ ဒါကြောင့် သူတို့က ရောင်းကုန်ကို ရှာရသည်၊ လှောင်ရသည်။

ပစ္စည်းရှာရတာ လွယ်သည့်အခါ ရှိသလို ခက်သည့်အခါ လည်းရှိသည်။ လီချင်သလောက်ရသည်အခါ ရိသလို လီချင် သလောက် မရသည့်အခါလည်း ရှိသည်။ အရောင်း အဝယ် ကောင်း လာသလောက်အလျင်မီအောင် ပစ္စည်းရှာရသည်မှာ

မလွယ်။ ဒေါ်လေးကျော့ဆိုလျှင်ဆိုင်မှာပင် မထိုင်အားအောင် နေ့စဉ်ပစ္စည်းအရွာထွက်နေရသည်။

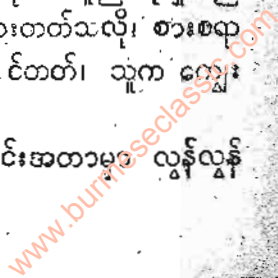
အထူးသဖြင့် နိုင်ငံခြား စီးကရက်နှင့် အရက်မျိုးစုံမှာ အလွန်အရောင်းသွက်သည်။ ဒေါ်လေးကျော့လို မိန်းမသား တစ်ယောက်အနေနဲ့ ရှာရသည်မှာမလွယ်။ အများလှောင်ပြီး ရောင်းသည့်နေရာ၊ နှစ်နေရာသုံးနေရာကို သိထားပေလို့သာ။

၈- ထွန်းထွန်းက အဲဒီပစ္စည်းတွေကို ဆိုင်အရောက်လာပို့ မှာ။ ဈေးနှုန်းကလည်း လက်ရှိဝယ်နေကျ ဈေးနှုန်း အတိုင်း ရသည်။ သူ့ဆီမှာကနည်းနည်းတောင် သက်သာသေးသည်။

နောက်ပိုင်းကျတော့ ဒေါ်လေးကျော့လည်း ပစ္စည်းအရွာ ထွက်ရသက်သာသွားသည်။ ဖောက်သည်များကိုလည်း တံဆိပ်စုံ ပစ္စည်းစုံ လိုသလောက်ပေးနိုင်သည်။ ထွန်းထွန်း ဖောက်သည် တွေကသူတို့ဈေးမှာတင် သုံးလေးဦးရှိသည်။ အမျိုးမှန် ဈေး မှန်ရသမို့ ဖောက်သည်တွေကလည်း ကျေနပ်ကြသည်။

ထွန်းထွန်းက အပြောချိုသည်။ သွက်သွက်လက်လက် ရှိ သည်။ လျှာစ အာဇရှိသည်။ ဆိုင်ကိုလာခိုက် ကူညီစရာရှိသည် များကြုံလျှင် မပြောရ။ ဝင်လုပ်ပေးသွားတတ်သလို၊ စားစရာ ရှိလျှင်လည်း လက်မနှေး၊ ဟန်မဆောင်တတ်၊ သူ့က ကျွေး စရာရှိလျှင်လည်း စေတနာဗလဝနှင့်။

ဒါကြောင့်လည်း ရင်းနှီးမှု အတိုင်းအတာမှ လွန်လွန် ကဲကဲ ရှိလာသည်။

တတယ်၊ ဝန်ခံကြစတမ်းဆိုရင် ထွန်းထွန်းဘက်ကို ချည်း အပြစ်ပုံချလို မရစကောင်းပေ။ သူ့ဘက်ကလည်း ခပ်ပါပါ ဆိုသလိုရှိခဲ့သည်ပါ။

သူတို့၏ဆက်ဆံရေးမှာ ပထမတော့ ခပ်တန်းတန်း ခပ်မှန်မှန်၊ ပြောပုံဆိုပုံက တည်တည်တန့်တန့် အဆောင်းအဝယ် ကိစ္စ ကလွဲပြီး အပိုဝါစာကမာစကားတွေပေါ့။

ပစ္စည်းပွဲပြီးရင် ထွန်းထွန်းကဆိုင်မှာ ကြွကြွမနေ၊ ရှင်းလင်းစရာရှိတာကို ရှင်းလင်းပြီးရင် ပြန်လေ့ရှိသည်။

နောက်တော့ 'ထွန်းထွန်းခေ' 'တုတ်ကု မမမြင့်' ဘာလေး ဝယ်ပေးစမ်းပါအံ့၊ ဘယ်ကိုသွားပေးစမ်းပါအံ့ ဆိုသည့် ကိစ္စ လေးတွေပါလာသည်။ ပစ္စည်းပွဲပြီးရင် အရင်ကလို ချက်ချင်းမပြန်၊ မမမြင့်က ကျေးစရာရှိတာကို စားပြီးမှပြန် သေသလို၊ ထွန်းထွန်းကလည်း မမမြင့် ကြိုက်တက်တာတွေ ဝယ်လာပြီးအတူ မေးသောက်ပြီးမှ ပြန်လေ့ရှိလာသည်။ ပြောပုံဆိုပုံ ဆက်ဆံပုံက တရင်းတနှီးရှိလာသည်။ ကြည့်ပုံရှုပုံတွေက တစ်မျိုး ဖြစ်လာသည်။

ထိုမှ တဆင့်ဆင့် တက်လာသည်က အပြင်သို့ အတူသွား ကြလာကြခြင်း။ ပထမသွားလာကြသည်မှာ အလုပ်ကိစ္စနှင့်။

ပစ္စည်းတွေ တိုက်ရိုက် ဝယ်လိုရသည့် စားကျက်တွေကို ထွန်းထွန်းက ပြပေးသည်။ ဒေါ်ခင်အေးမြင့်က ဝေ့ရင်း စိုက်ပြီးဝယ်ကြသည်။ အရင်ကထက် အမြတ်ကျန်ငွေ သိသိသာသာ ပိုထွက်လာသည်။

ယင်းသို့ အလုပ်ကိစ္စနှင့်အတူ သွားလာကြရင်းမှ တစ်ခါ တစ်ရံ ရုပ်ရှင်အတူကြည့်တာမျိုး၊ နောက်ထော့ ခဏခဏရှုပ်ရှင် ရဲထဲမှာ။

အတွေ့အထိကို မလွန်ဆန်နိုင်၊ လိုက်လျောမှုတွေ လွန်ကဲ သာသည်။ နေ့လယ်ခင်းဆို အိမ်မှာ တယ်သူမှမရှိ။ အိမ်ကို ဆော့ခတ်ခဲ့ရတာ၊ အဲဒီတော့-

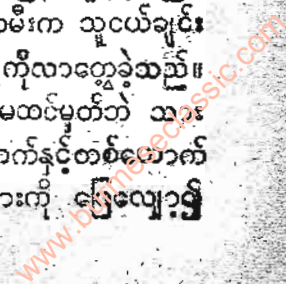
ပတ်ဝန်းကျင်က ထိုထိုအိအိပြောလာပြီ။ ဒေါ်လေးကျော့ နားထဲပေါက်သလို။ မဆင့်တော်ကြောင်း၊ လူကြီးစကား ဆိုလာသည့်အချိန်မှာ မလွန်သာမဆုတ်သာ လက်လွန်ခြေလွန် အဆင့်မျိုးရောက်နေပြီ။

ချဉ်ဆီးနှင့်ဆားအတူထား၊ ဆိုသော ပုံမာစကားသို့ နှယ် ရှိခဲ့ရလေပြီ။

ဒေါ်လေးကျော့ အိမ်ခွဲ ဆင်းသွားသည်။ မျက်နှာချင်း ဆိုင်၍ နေတော့သည့်အတိုင်း စီးပွားရေးလုပ်ငန်းကိုလည်း ခွဲ ထိုက်ကြသည်။

တကယ်တော့ ဒေါ်လေးကျော့ မျက်နှာကို မထောက်ချ နှယ် သမီးမျက်နှာကို ထောက်သင့်သည်။ ၅နှစ်သမီးက ခွဲခွာ သာခဲ့ရသည့် သမီးကို ၁၆ နှစ် သမီးကျမှ ပြန်တွေ့ခဲ့ရသည်။ အဆက်အသွယ် ပြတ်တောက်နေသည့် သမီးက သူငယ်ချင်း များနှင့်ရန်ကုန်ကို အလည်လာရင်း အမေ့ကိုလာတွေ့ခဲ့သည်။

သွေးက စကားပြောသည်လား မသိ၊ မထင်မှတ်ဘဲ သား အမိနှစ်ယောက်တွေကြသည်အခါ တစ်ယောက်နှင့်တစ်ယောက် ဆင်းတင်းကျပ်ကျပ်ဖက်ထားသည့် လက်များကို လှေလျော့၍

၁၀၆ ● ●ကျပ်ပြသန်း

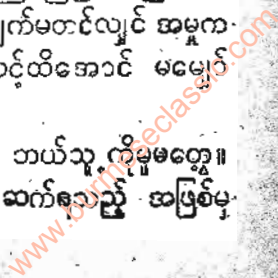
မရအောင်ရှိရသည်။ မျက်ရည်များ အိုင်ထွန်းခဲ့ရသည်။ နေ့
နိုင်မခွာရက်ဖြစ်ခဲ့ရသည်။ တွေ့ဆုံခြင်းခဏမှာ တစ်သက်တာ
မမေ့နိုင်စရာ သို့ရှိခဲ့ပါချေ၏။ အဲဒီတုန်းက ထွန်းထွန်းနှင့်
ဇာတ်လမ်း မစသေး။ ဒါကြောင့် ဘယ်သူ့ မျက်နှာထဲ
မထောက်၊ ထောက်ထောက်၊ သမီးမျက်နှာကို ထောက်ရမည်
ပါ။ ဒါပေမယ့်ဥပေက္ခာပြုလိုက်သည်။

သမီးဖြစ်သူက မိခင်နှင့်ထွန်းထွန်းတို့ ဇာတ်လမ်းကို မသိ
လိုက်။ ဒုတိယအခေါက် ရန်ကုန်အထောက် မိခင် ဖြစ်သူအား
သွားရောက်တွေ့ဆုံရာမှ-

အခန်း (၁၀)

ရုံးထွက်နေ
သည်က နေ့ရုံးထွက်တွင် လုပ်ရိုးလုပ်ထုံးနည်းအရ စွဲချက်
စင်သင့် မတင်သင့်လျှောက်လဲချက် ပေးကြမည်ဖြစ်သည်။
စွဲချက်တစ်လျှင် အမှုဆက်စစ်မည်၊ စွဲချက်မတင်လျှင် အမှုက
လွတ်မည်၊ အမှုလွတ်မည်ဆိုသော အဆင့်ထိအောင် မမျှော်
မှန်းရဲ။
အချုပ်ကားပေါ်က အဆင်းတွင် ဘယ်သူ့ကိုမူမတွေ။
စောင်းမော့၍ မျက်နှာပြောင်တိုက်ပြီး နှုတ်ဆက်ရသည့် အဖြစ်မှ

လွတ်ကင်းသွားသည်။ ရုံးထွက်သည့်အခါ ခေါင်းမမှောချင်း ကိုယ်ကတရားခံကို အထင်ကြီးကြည့်ရှုသည့် မျက်လုံးဟူ၍မရှိ။ အချုပ်ကားပေါ်မှဆင်းလာသည့် တရားခံများအပေါ် အကြည့် အရှုရသလောက် အထင်ဆေးမှုကို ပြသစေခြင်းကြောင့် အချုပ်က အမှုအရာနှင့်သာမဟုတ်၊ မကြားတကြား စကားအရာဖြင့် အနှောင့်အယှက် ပေးကြသည်။

မညှိုးလုံးကောင်မခလေးတွေက အကြောင်းမဟုတ်၊ ဒေါ်ခင်အေးမြင့်တို့လို ကိုယ့်သိက္ခာနှင့်ကိုယ် နေသူတွေ အတွက်တစ် အကြောင်း။ ဒါကြောင့် ကားပေါ်ကဆင်း၍ အချုပ်ခန်းသို့ အသွားတွင် အကြောင်းမရှိဘဲ ဟိုကြည့်သည်ကြည့် ခေါင်းမောခြင်းကို တတ်နိုင်သမျှ ရှောင်ခဲ့သည်။ အဲဒီနေ့က စာမေးရုံးအချုပ်ခန်းသို့အသွားတွင် ဘေးဘီကို လုံးဝမကြည့်ဘဲ ခေါင်းငုံ့လျက် လျှောက်ခဲ့သည်။

အချုပ်ခန်းထဲရောက်တော့ သူ့ကိုလာတွေ့မည့်လူ မရှိသမို့ ထောင့်တစ်ဆောင်တွင် နေရာယူပြီး ကိုယ့်အမှတ်ကိစ္စလေးနှင့် ကိုယ် ခြိမ်သက်စွာ ထိုင်နေသည်။

မျက်လုံးကိုပိတ်မထားပါ။ မျက်လုံးဖွင့်ပြီး ခေါင်းငုံ့ထားသည်။ ထိုစဉ် ကလေးငယ်များ၏ စူးစူးဝါဝါ အော်ငိုသံကြောင့် အမှတ်ကိစ္စလေးကိုရပ်ပြီး ခေါင်းမောကြည့် လိုက်ရသည်။ ပထမတော့ ဘာပါလိမ့်လို့၊ အမှတ်တစ်မံ မောကြည့်လိုက်ခြင်းပါ။ ဒါပေမယ့် စိတ်ထိခိုက်စရာမြင်ကွင်းကို တွေ့လိုက်ရသမို့ ခေါင်းပြန်မငုံ့မိတော့ဘဲ မြင်ကွင်းဆီသို့ အာရုံရောက်သွားရသည်။

အချုပ်ခန်းထဲမှ အမျိုးသမီး၏ ဆီဝေးနေသည့် ခေါင်းမှ ပိတ်ပင်မှူးဖုတ်ကြနေသည်။ ထောင်ထဲရောက်သည့် အချိန်က ခုတ်စာစား အပိုပါလာဟန်မတူ။ ဝတ်စားဘဲည အင်္ကျီ၊ ချည်တို့မှာ ပြောင်ယောင်မရှိ၊ ညစ်ထပ်နွမ်းကြေနေသည်။ အဆောင်အောက်ထပ်က ဖြစ်လိမ့်မည်။ ထောင်ထဲတုန်းက တော်မထားမိ။ အသက်အရွယ်မှာ နှစ်ဆယ်ငါးနှစ်လောက် လိမ့်မည်ဟု နေ့မှန်းရသည်။

သူ့အား လာရောက်တွေ့ဆုံသူ အမျိုးသားမှာ သပ်သပ် ပုံရိပ် ဝတ်ဆင်ထားသည်။ နို့စို့အရွယ် ကလေးငယ်တစ်ယောက်ကို ချီပိုးလျက်၊ အသက်သုံးနှစ်နှင့် ငါးနှစ်ခန့်ကလေး နှစ်ယောက်ကို လက်ဆွဲလျက်၊ မျက်နှာမှာ ညှိုးနွမ်းရိပ်ထင်နေသည်။ အငယ်ဆုံးကလေးမှာ နို့ပြုတ်သေးဟန်မတူ။ ကလေး နှစ်ယောက်စလုံးမှာ မအော့ကိုတွေ့တော့ ကြွက်ကြွက်ညှစ်အောင် ကြည့်သည်။ အငယ်ဆုံးကလေးက အမေ့နို့နို့ရသည့်ထင်ပ။

အမေ့ဆီကို အတင်းလက်ကမ်းပြီး သံကုန်ဟင်ဇိုနေသည်။ ကလေးက အမေ့ဆီကို အတင်းလက်ကမ်းပြီး အတင်းထိုး ခိုနေသည်။ အချုပ်ခန်းထဲ ရောက်နေသည့်အမေ့က ကလေး ဘယ်ထုံးချီလို့ မရ။

မြင်ကွင်းကို ကြည့်နေရသည်မှာ စိတ်ထိခိုက်စရာ။ တောင်ပေး အမှုအကြောင်းကို မေးကြည့်ရသည်။ ထူးခြားခြား အမှုမဟုတ်။ အမှုလည်းမကြီး။ ရုပ်ရှင်လက်မှတ် ခံခဲ့မို့။ သည်အမှုမျိုးက ခါတိုင်းဆုံ ရဲခန်းနှင့်ရဲအချုပ်မှူး တူးဖော်ခံမနေရ။ အာမခံရသည့်အမှု။ ရဟာက စီမံချက်နှင့်

တိုင်းကဆင်းဖမ်းသည့်အမှု။ အာမခံမရ။ ရမာန်ကြီးတစ်ပတ် အချုပ်ခံပြီး ရုံးထွက်လာရသည်။

အထက်၍သည်နေ့ အာမခံမရခဲ့ရင် တစ်နေ့တည်းအပြီးစစ်ပြီး ထောင်ချလိမ့်မည်။ တကယ်တော့လည်း မှောင်ခိုလုပ်ချင်လိမ့် မည်မဟုတ်။ ယောက်ျားက အလုပ်အကိုင် အဆင်မပြေလို့ လား။ ဒါမှမဟုတ် အလုပ်အကိုင်ဝင်ငွေနှင့် မလောက်လို့ လား။ အဲဒါ ဝင်ငွေလေးရအောင် ထွက်လုပ်တာလား။ တစ်ခုခုတော့ တစ်ခုခုပေါ့။

ဘယ်သို့ရှိစေ၊ ဆိုစေ။ နို့စို့ကလေးကို အပေးလုပ်သူက ဘယ်လိုလုပ်ပြီး နို့ တိုက်မှာပါလိမ့်။ နို့ မှန်ဗူးဝယ်နိုင်ဟန်မှာတော့ ခုတော့ အပေးလုပ်သူက နို့စို့အရွယ်သားငယ်နှင့်၊ လူမမယ် ကလေး နှစ်ယောက်ကိုခွဲပြီး ထောင်ထဲထောက်နေရသည်။

ထောင်ထဲကို နို့စို့ ကလေး ခေါ်ခွင့်ရှိပေမယ့်၊ အဖမ်းခံရတဲ့ အချိန်က ကလေးအိမ်မှာ ကျန်ရစ်လို့ ဖြစ်လိမ့်မည်။

အပေးလုပ်သူမှာလည်း ကလေးသုံးယောက်နှင့် ဒုက္ခ။

လောကကြီးမှာ အစစအရာရာ အဆင်မပြေသူများရှိသလို မပြေသူများလည်း ဒုနွယ်ဒေး ရှိကြပါလေ၏။

သူများအကြောင်းကနေ ကိုယ့်အကြောင်း ထောက်လာ သည်။ ထားရုံးက အမှုခေါ်မည့်အချိန်ကို စောင့်ရသည်မှာ ပြီးငွေ စရာ ကောင်းလှ၏။ ဘယ်အချိန်ခေါ်မည်ကို အကြမ်း ဖျင်း သတ်မှတ်ချက်ရှိသော်လည်း သူတို့ကမသိ။ မနက်ပိုင်း ခေါ်မလား၊ ညနေပိုင်းခေါ်မလား ဆိုသည်ကို ရှေ့နေကြီး များသာ သိကြသည်။ ရှေ့နေကြီးတွေက ဟိုရုံးကူး၊ ဘယ်ရုံး

ဘူး သွားနေရသူများဖြစ်သမိ။ သူတို့က ထိုင်စောင့်မနေနိုင်။ ထားရုံးစာရေးများထံ မေးမြန်းပြီးဖော်ပြေးလွှားသည်ပြေးလွှား ထုပ်ကြရသည်။

ခလည်း ဦးခင်မောင်ထွန်းက နေ့လယ်ကျမှ ခေါ်မည့် အကြောင်း လာပြောပြီး၊ သူ့ စာရေးလေးက စားသောက်စရာ များနှင့် မှာထားသည့်ပစ္စည်းများ ဝယ်လာပေးသည်။

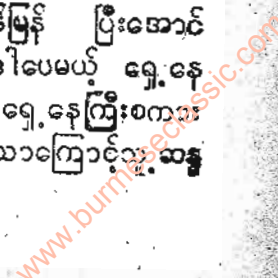
ဒါက သမီးဖြစ်သူ စီစဉ်ခဲ့သည့် အစီအစဉ်။

ဒေါ်ခင်အေးမြင့်က ဇီဇာခကြောင်။ ထောင်ရဲလွယ်သည့် အလေ့အကျင့်ရှိနေပြီ။ မထောင်ရဲလွယ်လို့ လည်းမဖြစ်၊ နောက် သိပ် ထောင်ထဲမှာ ဘယ်လောက် ကြာအောင် နေရအုံးမည် မသိ။

သည်စာနေ နှစ်ဘက် လျှောက်လဲချက်ပြီးရင် တရားစီရင် ရုံးအဖွဲ့က အပြစ်ရှိ၊ မရှိ မေးလိမ့်မည်။ ယင်းသို့မေးလာသည့် အခါ အပြစ်မရှိပါဟု ဖြေရန် ဦးခင်မောင်ထွန်းက မှာထား သည်။

လျှောက်လဲချက် ပြီး၍ အပြစ်ရှိပါသည်ဟု ပြောလျှင် အဆက်ထဲ စီရင်ချက်ချလိမ့်မည်။

ဒေါ်ခင်အေးမြင့်သဘောက အမှုဖြန်ဖြန် ပြီးအောင် အပြစ်ရှိပါသည်ဟု ဝန်ခံလိုက်ချင်သည်။ ဒါပေမယ့် ရှေ့နေ ကြီးက ဝန်ခံဖို့ပြောထားသည်။ သမီးက ရှေ့နေကြီးစကား ကို နားထောင်ပါလို့ တတန်တရ မှာထားသောကြောင့် သူ့ ဆန္ဒ အတိုင်းဝန်ခံလို့ မဖြစ်။

တရားရုံးမှာ တရားခံအားလုံးနီးပါးက အပြစ်ရှိပါသည်ဟု ဝန်ခံလေ့ မရှိကြ။ အပြစ်မရှိပါဟု ပြင်းဆိုးစွာ မှီကြသည်။ နေ့လည်တစ်နာရီကျော်ပြီးမှ အမှုခေါ်သည်။

စွဲချက်ထင်သင့်မထင်သင့် လျှောက်လဲချက် တင်သွင်းရာတွင် အစိုးရရှေ့နေကြီးက အောက်ပါအတိုင်း လျှောက်လဲချက် တင်သွင်းသွားသည်။

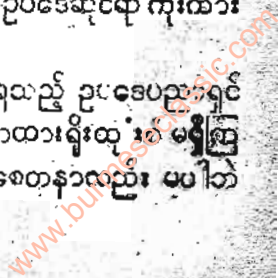
လေးစားအပ်ပါသော တရားစီရင်ရေးနာယကနှင့် အဖွဲ့ဝင် များခင်ဗျား။

ယခု စစ်ဆေးနေဆဲ မှုခင်းရုံဖြစ်ရပ် အခြေခံ အကြောင်းကို ကြည့်တဲ့အခါ၊ လင်မယားချင်း ခိုက်ရန်ဖြစ်ပွားရာက လက် ချောက်ကျူးလွန်မှုပါလာပြီး၊ လူသတ်မှု ယထာဝရ မှုခင်းကြီး ဖြစ်သွားခဲ့တာကို တွေ့ရပါလိမ့်မယ်။ လင်နှင့်မယား လျှာနဲ့သွား ဆိုဘိသကဲ့သို့ အခိုက်အလှဲ မသင့်တဲ့အခါ လင်မယားချင်း ရန် ဖြစ်ကြတာဟာ ထူးခြားဆန်းကျယ်တဲ့ ဖြစ်ရပ်မဟုတ်ပါဘူး။ တစ်ချို့ တစ်ချို့ သော အိမ်ထောင်စုများမှာ လက်ချောက် ကျူး လွန်မှုပါတဲ့ ရန်ပွဲဖြစ်လေ့ ဖြစ်ထရှိပါတယ်။ လင်မယား ရန်ဖြစ် တိုင်းသာ တရားရုံးကိုရောက်စေတဲ့ အမှုကြီးတွေ ဖြစ်ကြမယ် ဆိုရင် တရားရုံးတော်မှာ အမှုတွေ တန်းစီပြီး စင်လို မခိုင် လောက်အောင်ရှိပါလိမ့်မယ်။ အခု အမှုမှာ လင်မယားချင်း ရန်ဖြစ်ပြီး မယားဖြစ်သူက မိမိရဲ့လင်ယောကျ်ားကို ဓားနဲ့ထိုး ရက်လို့ ယောကျ်ားဖြစ်သူ သေဆုံးခဲ့ပါတယ်။ ဒါကို လင်မ ယားချင်းရန်ဖြစ်ရာက လက်လွန်ခြေလွန်ဖြစ်ခဲ့ပါတယ်။ သေစေ လို့တဲ့ဆန္ဒမပါဝင်ဘဲ၊ မတော်တဆသေနိုင်လောက်တဲ့ နေရာကို

ဓားချက်ထိသွားရတာပါလို့ အကြောင်းပြလာမယ်ဆိုရင်၊ အဲဒီ အကြောင်းပြချက်ဟာ လက်ခံနိုင်ဖွယ်ရာ အကြောင်းပြချက် မဖြစ်နိုင်ပါဘူး။ တစ်ခါသေဆုံးသကဲ့သို့ တရားလွန် ညှဉ်းပန်း နှိပ်စက်လို့ မခံမရပ်နိုင်အောင် ရိုက်နှက်လို့ ဖြစ်ရတာပါလို့ အကြောင်းပြခဲ့ရင်လည်း ထိုအကြောင်းပြချက်ဟာ လက်ခံနိုင် ဖွယ်ရာ မဟုတ်တဲ့အကြောင်း ပြချက်အဖြစ်ပါမယ်။ သေဆုံးသူက မခံမရပ်နိုင်လောက်အောင် ပြင်းပြင်းထန်ထန်ရိုက်နှက်ခဲ့၍ ဘယ် လို့ ဒဏ်ရာဒဏ်ချက်တွေ ရရှိခဲ့ကြောင်းကို ရဲစခန်းမှာသော် လည်းကောင်း၊ ဖြောင့်ချက်ပေးစဉ် တရားရုံးမှာသော် လည်း ကောင်း နားထင်အရှား မပြသနိုင်ခဲ့ပါဘူး။ ဘယ်လို အနေ အထားမှာတဲဖြစ်ဖြစ်၊ ပြင်မှုကိုကျူးလွန်လာလား၊ မကျူးလွန် တူးလားဆိုတာကို အဓိကထားပြီး ကြည့်ရမှာ ဖြစ်ပါတယ်။ ယခုအမှုမှာ တရားခံကိုယ်တိုင်က ပြစ်မှုကျူးလွန်ခဲ့ကြောင်း ရဲစခန်းတွင် ထွက်ဆိုခဲ့ရုံမက၊ တရားရုံး မှာလည်း ဖြောင့်ချက် ပေးထားပါတယ်။ တရားခံဟာ ယင်းပြစ်မှုကို ကျူးလွန်ခဲ့ ကြောင်း ထင်ရှားပေါ်လွင်နေတာကြောင့် ပုဒ်မ-၃၀၂(၂) အရ စွဲချက်ထင်ရန်မှတစ်ပါး အခြားရွေးကြောင်း လေးမြတ်စွာ လျှောက်ထား တင်ပြအပ်ပါတယ် ခင်ဗျာ။

ယင်းသို့ လျှောက်လဲချက်ပေးရာတွင် ဥပဒေဆိုင်ရာ ကိုးကား ချက်များကို ထည့်သွင်းဖော်ပြခဲ့၏။

တရားလိုဘက်မှ လိုက်ပါဆောင်ရွက်ရသည့် ဥပဒေပညာရှင် များမှာ တရားခံများအပေါ် အာဇာတထားရိုးထူးစွာ မရှိကြ သလို၊ ပြစ်ဒဏ်ခံရစေမည်ဆိုသော စေတနာလည်း မပါဘဲ

တရားဥပဒေ တည်မတ်ရေးကို ဦးတည်ချက်ထားပြီး တာဝန်နှင့် ဝတ္တရားကို ကျေပွန်အောင် ဆောင်ရွက်ကြရသည်။

တရားခံများဘက်ကမူ ထိုသို့မမြင်ကြ။ အပြစ်ဒဏ်မကျကျ ဆောင် လုပ်ဆောင်နေသူများလို မြင်ကြသည်။ သဘောထားကြသည်။ မြန်မာလူမျိုးတို့၏ ထူးစံအတိုင်း မေတ္တာပို့သည်လို့ နှုတ်ကပြောပြီး၊ စိတ်ရင့်စေသနာကမူ ဘယ်သို့ ဖြစ်ပါစေ၊ ညာသို့ ဖြစ်ပါစေဟု မကောင်းသော ဆဘောကို ဆောင်ကြသည်။

+ + +

ဒေါ်ခင်အေးမြင့် ကတော့ မကောင်းသော အပြင်ကို မဆောင်၊ တရားသဘောနှင့် ဆင်ခြင်ပြီး ဥပေက္ခာပြုလိုက်သည်။

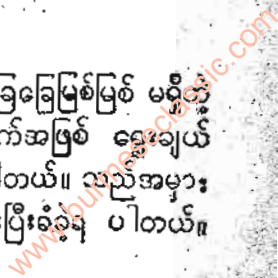
သူ၏ ရှေ့နေကြီး ဦးခင်မောင်ထွန်းကမူ...
'လေးစားအပ်သော တရားစီရင်ရေး အဖွဲ့ နာယကနှင့် အဖွဲ့ဝင်များခင်ဗျား...'

မှခင်းတစ်ခုဖြစ်ပွားတိုင်း အဲဒီမှခင်းနဲ့တူစပ်နေတဲ့ ပြစ်မှု ကျူးလွန်သူတရားခံရယ်လို့ ရှိပါတယ်။ ဒါပေမယ့် တရားခံ အမျိုးအစားချင်း မတူညီကြပါဘူး။ ဥပဒေကို မျက်ကွယ်ပြုပြီး

ပြစ်မှုကို ကျူးလွန်မယ်ဆိုတဲ့ ရည်ရွယ်ချက်နဲ့ အစီအစဉ်ချပြီးမှ ပြစ်မှုကို ကျူးလွန်တဲ့ တရားခံက တစ်မျိုးပါ။ တရားဥပဒေကို လေးစားလိုက်နာပြီး မှခင်းနှင့် မပတ်သက်အောင် နေထိုင်ပါ လျက်၊ အကြောင်းတစ်ခုခုကို အခြေခံပြီး ရည်ရွယ်ချက်မပါဘဲ မတော်တဆ ပြစ်မှုကျူးလွန်သူအဖြစ်ကို ရောက်ရတဲ့ တရားခံက တစ်မျိုးပါ။ ခုရုံးတော်ဝင်ရှေ့မှောက်သို့ ရောက်နေသည့် ကျွန်တော်၏ အမှုသည် ဒေါ်ခင်အေးမြင့်ကို ဒုတိယအမျိုးအစား တရားခံလို့ သတ်မှတ်ရမှာဖြစ်ပါတယ်။ ဒီအမှုမှာ ပြစ်မှုကျူးလွန် အောင် ဖန်တီးတဲ့တရားခံကို ရှာဖွေရမှာ ဖြစ်ပါတယ်။ ဖန်တီး သူက ဒေါ်ခင်အေးမြင့်က ပြစ်မှုမကျူးလွန် ကျူးလွန်မိအောင် တွန်းအားပေးသူဟာ ထွန်းထွန်းပဲ ဖြစ်ပါတယ်။ ဆေးဆိုးသူ ထွန်းထွန်းကို ဖန်တီးသူအဖြစ် ဘာကြောင့် စွပ်စွဲရသလဲဆိုတဲ့ အခြေခံအကြောင်းတရားကို ဖော်ပြရမှာ ဖြစ်ပါတယ်'

ရှေ့နေကြီး ဦးခင်မောင်ထွန်းက သူ၏တင်ပြချက်အစဉ် တရားစီရင်ရေးအဖွဲ့ဝင်များ အာရုံစူးစောက်မှု ရှိ-မရှိ၊ တင်ပြ ချက်ကို ခဏရပ်နား၍ လေ့လာအကဲခတ်လိုက်ပါသည်။

ပြီးမှ...
'မိမိထက်အသက်အရွယ် ငယ်လွန်းပြီး ခြေခြေမြစ်မြစ် မရှိဘဲ ထူထပ်တစ်ယောက်ကို ဒုတိယအိမ်ထောင်ဖက်အဖြစ် ရွေးချယ် နဲ့တဲ့ အများကို ဒေါ်ခင်အေးမြင့် ပြုလုပ်ခဲ့ပါတယ်။ သည့်အများ ခဲ့ ဒဏ်ကို ဒေါ်ခင်အေးမြင့်ဟာ ခါးစည်းပြီးခံခဲ့ရ ပါတယ်။

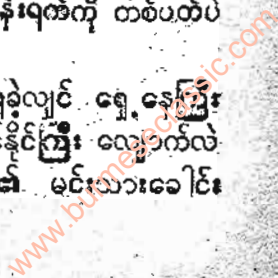
ထွန်းထွန်းဟာ ဒေါ်ခင်အေးမြင့် ရွာဖွဲ့ခဲ့တဲ့ ရွာဖွဲ့နေတဲ့ ငွေ
 ကြေးများကို ထင်သလိုသုံးစွဲပြီး နေ့စဉ်နှင့်အမျှ အရက်သေစာ
 ကို အလွန်အကျွံ သောက်ခဲ့ရမက၊ အရက်မူးလာတိုင်း ဒေါ်
 ခင်အေးမြင့်ကို နေ့စဉ်နှင့်အမျှ စိတ်ဆင်းရဲကိုယ်ဆင်းရဲဖြစ်အောင်
 ပြုလုပ်ခဲ့ပါတယ်။ မကြာခင်မနာသာ ဆဲဆိုပြီး ကိုယ်ထိ
 လက်ဆောက်လည်း စေခံရခဲ့ပါတယ်။ အဲဒီလို ပြုလုပ်ခဲ့
 ကြောင်းကို ပြုလုပ်တိုင်း မဟုတ်ပေမယ့် အကြိမ် တော်တော်
 များများ ရပ်ကွက်လူကြီးများကို တိုင်ကြားခဲ့ပါတယ်။ ဒေါ်
 ခင်အေးမြင့် ဟာ ဆပ်လည်းစူး၊ စားလဲရှားဆီလဲ လို ဘာမျှလုပ်
 နိုင်ဘဲ အလူးအလှိမ်ခံနေခဲ့တာ၊ အချင်းမူငေး ဖြစ်တဲ့နေ့မှာ
 ထွန်းထွန်းက အရက်တွေအလွန်အကျွံ မူးပြီး လက်သီးနဲ့ထိုး၊
 ခြေထောက်နဲ့တန်ရုံအားမရသေးဘဲ၊ လည်ပင်းကို ညှစ်ဖို့လုပ်လာ
 ပါတယ်။ ထွန်းထွန်းရဲ့ လက်နှစ်ဘက်က လည်ပင်းကို မိမိရရ
 မကိုင်မိခင် အတင်းရုန်းထွက်ပြီး ထွန်းထွန်းဆိမ်ရှေ့ ကြက်
 လျှောက်ပေါ်မှာ ထားလေ့ ရှိတဲ့ ဓားမြှောင်ကိုယူ၍ နောက်ထပ်
 ထွန်းထွန်း အနားမကပ်ရဲအောင် ဓားပြပြီး ခြောက်လှန့်ခဲ့
 ပါတယ်။ ထွန်းထွန်းက နှေးကမဆုတ်ဘဲ ရွှေ့ကို အတင်းထိုး
 ဝင်အလာ၊ ဒေါ်ခင်အေးမြင့်က ကြောက်ကြောက် လှန့်လှန့်
 မျက်စိမှိတ်ပြီး အထိုးလိုက်မှာ ဓားချက်စူးဝင်သွားခဲ့ခြင်း ဖြစ်
 ပါတယ်။ တစ်နည်းအားဖြင့် ကိုယ်ကိုယ်ကို ကာတွယ်လက်တော
 ဖြစ်ပါတယ်။ ယင်းသို့ ဖြစ်ပျက်ပြီးနောက် ကျွန်တော်ရဲ့
 အမှုသည်ဟာ နည်းအမျိုးမျိုးနဲ့ အမှုခွင့်အနေအထားပြောင်းလဲ
 အောင် လုပ်နိုင်ပေမယ့် မလုပ်ခဲ့ပါဘူး။

‘ရိုးသားစွာနဲ့ ရဲစခန်းကိုသွား၍ သတင်းပို့ပြီး အဖမ်းခံခဲ့
 ပါတယ်။ အပြစ်အပျက်ကို အမှန်အတိုင်း အစစ်ခံခဲ့ပါတယ်။
 ကျွန်တော်ရဲ့ အမှုသည်ဟာ သေသွားရုံ ရိုက်နှက်ထိုးကြိတ် ကန်
 ကြောက်ခြင်းကဲ့သို့ရတဲ့အပြင်၊ လည်ပင်းညစ်၍ အသက်အန္တရာယ်
 ကို ပြုဖို့အထိ ကိုယ်ထိလက်ဆောက် ကျူးလွန်လာတဲ့ အတွက်
 ကိုယ်ကိုယ်ကိုမှခံကာကွယ်ရင်း၊ ရုတ်တရက် မထိမ်းနိုင်တဲ့ ဒေါသ
 ကြောင့်ဖြစ်ပွားရတဲ့အမှုကို၊ ပြစ်မှုဆိုင်ရာဥပဒေပုဒ်မ ၃၀၂ (၂)
 အရစွဲချက်မတင်သင့်ကြောင်း၊ ပြစ်မှုဆိုင်ရာဥပဒေပုဒ်မ ၃၃၅
 အရသာစွဲချက်တင်ပြီး သက်ညှာစွာစဉ်းစားဖို့ လျှောက်ထားအပ်
 စေသည့်ခင်ဗျား’

ဦးခင်မောင်ထွန်းက ဥပဒေဆိုင်ရာ အကိုးအကားအချက်အ
 လက်များကိုဖော်ပြသင့်သလောက်သာ ဖော်ပြခဲ့၏။ အပြီးသတ်
 လျှောက်လဲချက်ကျမှသာ အကိုးအကားအချက်အလက်ပြည့်ပြည့်
 ခုံခုံဘင်ပြုရမည်ဖြစ်ပေမည်။ စွဲချက်တင်သင့်မတင်သင့် လျှောက်
 လဲချက်မှာ လုပ်ရိုးလုပ်စဉ်သာဖြစ်၍ ဤကဲ့သို့သော အမှုကြီးမျိုး
 ကို မုချစွဲချက်တင်လိမ့်မည်ပါ။

နောက်တစ်ပတ်ရုံးချိန်းတွင် စွဲချက်တင်သင့် - မတင်သင့်
 အဆုံးအဖြတ်ပေးမည်ဖြစ်သော ကြောင့်ရုံးချိန်းရက်ကို တစ်ပတ်ပဲ
 စွဲချိန်းလိုက်သည်။

အကယ်၍သာ ယခုထက်ပို၍ အချိန်ရခဲ့လျှင် ရှေ့နေကြီး
 ဦးခင်မောင်ထွန်းမှာ ယခုထက်ပို၍ပိုင်ပိုင်နိုင်နိုင်ကြီး လျှောက်လဲ
 ချက်ပေးနိုင်လိမ့်မည်ဖြစ်သလို၊ ထွန်းထွန်း၏ မင်းသားခေါင်း

ဆောင်းထားသော ဘီလူးရစ်ကိုလည်း ယခုထက်ပို၍ ထင်ထင်ရှားရှား ဖွင့်ပြနိုင်လိမ့်မည်မှာ သေချာပါသည်။

သို့ရာတွင် ဒေါ်ခင်အေးမြင့်က သမီးဖြစ်သူ၏ အမည်ကို အနှစ်သက်မရှိဘဲ ဝမ်းသာပေးစေချင်။ ဘည့်အမှုနှင့် သမီးကိုလုံးဝ မပတ်သက်စေချင်။ လူ့လောကရီးကို ဆက်ရအံ့မည့် သမီးကို အနှစ်သက်မရှိဘဲ ဝမ်းသာပေးစေချင်။ ဒါကြောင့်လည်း အမှုတွင် အနေအထားကြီး ပြောင်းလဲသွားရသည်။

မည်သို့ပင်ရှိစေ၊ အမှုပြီးဖို့နီးကပ်လာပြီမို့ ဒေါ်ခင်အေးမြင့်က ဝမ်းသာနေသည်။ ထောင်ဒဏ်ကျခံဖို့ကို မျှော်မှန်းထားပြီး သား။ အမှုဖြန့်ဖြူးပြီးလျှင် သည့်အမှုနှင့် သမီးဖြစ်သူ ဘယ်လိုမှ မပတ်သက်နိုင်တော့။ အမှုမပြီးသေးရင် တနည်းနည်း ပြင်ပတ်သက်ကောင်းပတ်သက်လာမည်ကို တကြောင့်ကြောင့် အကြာကြစိုးရိမ်စိတ်လွန်ကဲနေသည်။ ပတ်သက်စရာမရှိတော့ပြီကို သိသည့်အိုင်ကြောင့် ကျစိုးရိမ်စိတ်ကို ဖျောက်လို့ မရ။

ညအိပ်ရာဝင်တိုင်း ထိုအကြောင်း အတွေးစဉ်ထဲဝင်လာရင် ရင်တထိပ်ထိပ်နှင့် အိပ်လို့ မရ။

မဟုတ်ရာဒဿနဖြင့် မိန်းမယောက်ကျား မြင်ဖန်များသော် သနားချစ်ခင်စိတ်ကျွမ်းဝင်၍ ကျွန်ုပ်ပင်တမင့်၊ ဖြစ်လင့်မလွင်း၊ ထပ်မက်လျှင်း။

တဏှာရာဂဟူသည် မျက်စိလည်တတ်သော သဘောရှိရာ၊ ထွန်းထွန်းထွန်းအဖြစ်မှာလည်း။

အခန်း (၁၁)

ထွန်းထွန်းအိမ်ပေါ်တက်လာတော့ အဝတ်အစားဆိုလျှင် စုံနှင့် နာရီတစ်လုံးမှ တစ်ပါး၊ ဘာမျှပါမလော။ သောက်တတ်စားတတ်သည့်အလေ့ စရိုက်ရှိကြောင်းကို သိလည်းမသိ။ သောက်သောက်စားစား ခြုံလိမ့်မည်လို့ လည်းမထင်ခဲ့။ သူနှင့် မညီစွန်းခင် အလုပ်ကိစ္စအတွက် သွားသွားလာလာ ခြုံစဉ်က တည်းကပင် အရက်သေစာ သောက်စားခြင်းကို တစ်ခါမျှ မတွေ့ဖူးခဲ့။ အနံ့အသက်ငွေ့ငွေ့ သော်မျှ မရစဖူးခဲ့။ မှောင်ခိုလုပ်ငန်း အဆောင်းအဝှမ်းလုပ်နေသည့် လူငယ်တစ်ယောက်အနေဖြင့် တင်းကောင်း

မှကမ်းမည်လို့ အထင်ရှိသောကြောင့် စကားတောက်ကြည့်ခဲ့ဖူးသည်။ သူကမမိမိတစ်ပတ်အပြေစကားကိုဤသို့ဆိုခဲ့သည်။

‘ကျွန်တော်အရက်ကိုသုံးလေးခါသောက်ပူးပါတယ်မမ၊ ကျွန်တော့်သွေးသားနဲ့အရက်နဲ့က မသည့်ဘူး၊ အရက်သောက်တိုင်း ကျွန်တော်တစ်ကိုယ်လုံး မခံမရပ်နိုင်အောင်ယားပြီး အဖုတွေထွက်ထွက်လာလို့ အဲဒီကတည်းက အရက်ကိုလုံးဝမသောက်တော့ဘူးမမ’

‘အထွန်း မမနဲ့နေရင်အရက်တို့၊ လောင်းကစားတို့၊ မိန်းမအပွေအရွပ်ကင်းရမယ်နော်’

ကျွန်တော်က ဘဝနာခဲ့သူပါ မမရယ်၊ ဒါတွေကို ဝါသနာလည်း မပါဘူး၊ စိတ်လည်းမဝင်စားဘူး၊ ကျွန်တော်စိတ်ဝင်စားတာက စီးပွားရေးပဲ။ ကျွန်တော်က လုပ်တာ ကိုင်တတ်တယ်၊ မအမှက ငွေအရင်းအနှီးရှိတယ်။ ကျွန်တော်တို့ နှစ်ယောက် ပေါင်းစပ်လိုက်ရင် ကားစီးမလား၊ တိုက်ဆောက်ရမလားပေါ့ မမရဲ့၊ ဒါအပြင်တာရှိဦးမှာလည်း။

သဘောထွေစရာ၊ မနောမေ့ စရာဆို ရှိပါလေ၏။ ဒေါ်ခင်အေးမြင့်က ထွန်းထွန်းကို လွန်လွန်မင်းမင်း ချစ်ခဲ့သည်။ ဒါကြောင့်လည်း စွန့်လွှတ်စရာတွေကို စွန့်လွှတ်နိုင်စွမ်း ရှိသည်။ ဒါပေမယ့် ထွန်းထွန်း၏ တုံ့ပြန်မှုများ သူ့မျှော်လင့်ထားသလို လုံးဝဖြစ်လာ။ အထင်နှင့်အမြင် ပါစင်အောင် လှခဲ့သည်။

တစ်လနှစ်လလောက်တော့ အဟုတ်သား၊ နေတာထိုင်တာ အအစ သူ့အလိုအတိုင်း နေခဲ့သည်။ လုပ်တာ ကိုင်တာလည်း သဘောမထွေစရာမရှိ။ အလုပ်ကိုလည်း ကြိုးကြိုး စားစား လုပ်ခဲ့သည်။

ကွမ်း အစားများသည်ကို သတိမပြုမိ။ ညနေဘက်တွင် သွားခဏခဏတိုက်သည်။ ညနေစောင်းရင် အာပွေးကွမ်းယာပိုစားသည်။

‘အထွန်း-အရင်က ကွမ်းယာ သိပ်မစားပါဘူး၊ ခုတလောကွမ်းယာ သိပ်စားတာပဲနော်’

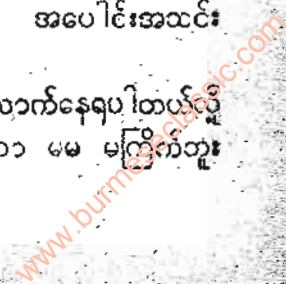
‘ဟုတ်တယ်မမ ကျွန်တော်က စီးကရက် ဖြတ်မလို့၊ ဒါကြောင့် ကွမ်းယာအစားများတာပါ’

ပထမတော့ အနည်းအပါးလောက်မို့ လား မသိ၊ မရိပ်မီ၊ နောက်ပိုင်းတော့ အနံ့အသက် ရလာသည်။ ကွမ်းယာမွှေးအနံ့ ကတခြား၊ အရက်နံ့က တခြား’

‘အထွန်းအရက်သောက်လာတယ်မဟုတ်လား’

‘မသောက်ပါဘူး မမရယ်၊ အလုပ်ကိစ္စအတွက် စတားပြေးတဲ့ဝိုင်းမှာ အရက် ပါတယ်လေ၊ သူတို့ ကျေနပ်အောင် ခါးစပ်ထဲပြို၊ ထွေးထုတ်ပစ်လိုက်လို့ အနံ့နည်းနည်းကျန်တာပါ။ လုပ်ငန်းကိုင်ငန်းနဲ့ ပတ်သက်နေတဲ့ အပေါင်းအသင်းတွေဆိုတော့လဲ’

‘ကျွန်တော်မသောက်ချင်ပေမယ့်၊ သောက်နေရပါတယ်လို့ ပြောမလို့ မဟုတ်လား၊ အရက်သောက်တာ မမ မကြိုက်ဘူး ဒါပဲ’

အရက်နဲ့ ရတိုင်း စကားများရသည်။ ကျွဲပါးစောင်းတီး ဆိုသလို ဘယ်လောက်ပဲ ပြောပြော၊ ဘယ်လောက်ပဲ ဆိုဆို တဟဲဟဲနှင့် ပွတ်သီးပွတ်သတ်လုပ်ပြီးခေါင်းခွေ တောင်းပန်ပြန် တော့ သည်လို့နှင့် ပြီးရသည်။

ယူထားတာက သက်တူရွယ်တူမဟုတ်တော့ အချွဲပိုလာရင် အကဲမပိုနိုင်။ တစ်ရစ်လျော့ရင်း တစ်ရစ်လျော့ရင်း အရစ်ထွေ ဆုံးခါနီးတာပဲ အဖတ်တင်လိုက်သည်။ ထွန်းထွန်းကတော့ ခွေးမြီးကောက် ကျည်တောက်စွပ် ဆိုသလိုပါပဲ။

နောက်တော့ ဆိုင်မှာသာတင်မဟုတ်ဘဲ အိမ်မှာပါသစ္စာထုတ် လုပ်လာသည်။ အပေါင်းအသင်းတွေ တရုန်းရုန်းနဲ့ အလုပ် ကိုလည်း ဟုတ္တီပတ္တီမလုပ်တော့။ စကားမများသည့် နေ့ရယ်လို့ မရှိ ဖြစ်လာသည်။

+ + +

စကားများပြန်တော့လည်း ပတ်ဝန်းကျင် ကြားလောက် အောင် ကျယ်ကျယ်လောင်လောင်မပြောရဲ၊ မဆိုရဲ၊ သူ့စာ မရွက်ပေမယ့် ကိုယ်ကရွက်သမို့ တိုးတိုးကြိတ်ကြိတ်နဲ့ပဲ ပြီးရ သည်။

ထွန်းထွန်းကလည်း ဒါကိုအခွင့်ကောင်းယူသည်။ ရဲစခန်းမှာ အစစ်ခံစဉ် တရားရုံးမှာ ထွက်ဆိုစဉ်ကလို အချိတ် အနှက်ပါသည်။ ဘာသည်၊ ညာသည်ဆိုသည်မှာတော့ မဟုတ် ပါ။

ထွန်းထွန်းကပြောရင် ခေါင်းငုံ့ခံသည်။ ပြီးတော့မှ လုပ်ချင် ထု လုပ်သည်။ တစ်ခုတော့ရှိသည်။ သူ့အရက်မူးလာရင်သွေးဆိုး ချင်သည်။ မူးလာတုန်းပြောလို့တော့ အော်ကြီးဟစ်ကျယ် ဖြစ်ပြီသာမှတ်။

နောက်ပိုင်းကျတော့ ရောင်းရေး ဝယ်တာလုပ်ငန်းအတွက် ငွေတွေ့တာတော့ သူ့လက်ထဲမထည့်ရဲအောင် အခြေအနေ ဆိုးလာသည်။ မှပေးတော့လည်း ရန်လုပ်သည်။ အော်ကြီးဟစ် ကျယ်လုပ်သည်။ ပေးပြန်တော့ စိတ်မချမ်းသာစရာ ဖြစ်ရသည်။

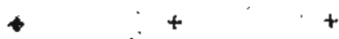
အရောင်းအဝယ် လုပ်ငန်းကိုလည်း ကိုယ်စာစ်ယောက်တည်း လုပ်နေရပြီ။ သူ့အကူအညီဘာမျှမရ။ သူ့အတွက် ကိုယ်ကပဲ အစစတာဝန်ယူနေရသည်။ စားဖို့တင်မဟုတ် သောက်ဖို့ပါ စားနေရသည်။ မပေးဘဲထားရင် ဆူဆူပူပူလုပ်သည်။ လူကြား သူကြား ဖြစ်ရသည်။ ပြဿနာပြေငြိမ်းပါစေတော့လို့ လိုက် လျော့နေရသည်။

ကွာဖို့ပြောလို့ လည်းမရ၊ အိမ်ပေါ်က ဆင်းပါဆိုလို့ လည်း မဆင်း၊ ပြင်းမြင်းထန်ထန်ပြောရင် သူ့စာပြန်ပြီး ခြိမ်းခြောက် သည့်။

‘မခနော်ကျွန်တော်စိတ်ညစ်အောင်မလုပ်နဲ့၊ ညအိပ်နေတုန်း ခေါင်းအုံးနှင့် ဖိသတ်ပစ်မှာ၊ လက်သည်မပေါ်ဘဲ သေသွား လိမ့်မယ်’

လုပ်တာမလုပ်တာထား၊ ဒီလိုအပြောကြောင့် ညဘက်မှာ စိတ်ချလက်ချ မအိပ်ရဲအောင် ဖြစ်ချပြန်သည်။ ရွာလို့ ဖွေလို့ ရသည့် ဝင်ငွေနှင့်ထွက်ငွေမှာမကွာမီ။ စားစရိတ်ထက်သောက် စရိတ်က ပိုများနေသည်။ တဖြည်းဖြည်း လုံးပါးပါးမည် အခြေအနေ။

ဖွတ်ထွက်မှ တောင်ပိုမုန်း သိပေမယ့် ဘာမှ မတတ်နိုင် တော့။ ဖြစ်သမျှအကြောင်းအကောင်း၊ ဝင်ငွေကြေးရှိသလောက် ခံပေအုံးတော့လို့ ကိုယ်ကိုယ်ကို ခြေသိမ့်ရုံမှ တစ်ပါး အခြားမရှိပြီ။

သုံးယောက်ထဲရှိနေသည့် သူတို့အုပ်စုနေထိုင်ရာသို့ အမျိုး သမီးနှစ်ယောက် ထပ်ရောက်လာသည်။ အမျိုးသမီးထောင်မှူး ကိုယ်တိုင်လာပို့ပြီး ရင်းရင်းနှီးနှီးဆက်ဆံနေထိုင်ဖို့ ပြောသွား သည်။ ဒါဆိုတော်ရုံတန်ရုံတရားခံမျိုး မဟုတ်၊ အရေးပါသူ

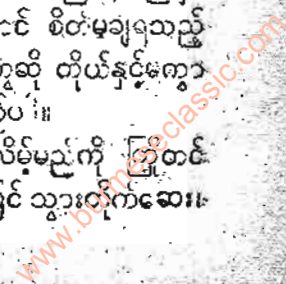
တွေ့မြင်ဖို့ သေချာသည်။ အမျိုးသမီး နှစ်ယောက်စလုံးမှာ အသက်လေးဆယ်ကျော်အရွယ်၊ လူရေသန့်တွေ။ တစ်ယောက် ဖြူသည်၊ တစ်ယောက်ညိုသည်။ အသားဖြူ အမျိုးသမီးက နားမည်က မသလင်နွယ်ဦး၊ အသားညို အမျိုးသမီး နားမည်က ခင်သက်မော်။ သလင်နွယ်ဦးက ပိုလှသည်။ သလင်နွယ်ဦး၏ အလှမှာ မိန်းမချင်းကပင် အတော်ကို လှတပဲဟု ပြေးရ လောက်သော အလှမျိုးထင်သည်။ ခင်သက်မော်၏ အလှမှာ သလင်နွယ်ဦးလိုထူးထူးထင်ထင် ပြောရလောက်သော အလှ ရိပ်မထင်။

လှသည်ဟု ဆိုရမည်ထက်၊ ခန့်သည်ဟု ပြောရမည့်ရပ်သွင် ချိုးထင်သည်။

နှစ်ယောက် စလုံးမှာ တန်းမြင့်သည်။ အလဲအဖယ်လုပ်ဖို့ မပိုပါလာသည့် အင်္ကျီ၊ လုံချည်များမှလည်း တန်ဖိုးကြီး စေထည်တွေ။

သူတို့က ထောင်ထဲမထောက်ဖူးတော့ တောင်ထဲမှာ ဖယ်ဖို့ အဝတ်အစားနှင့် သင့်တော်သည်ကို သိကြဟန်မတူ။ ထောင် ထဲမှာတန်ဖိုးကြီး အဝတ်အထည်များနှင့် မသင့်တော်။ ဝါဒါ စွဲတန်းစီးတို့ မျက်စောင်း မလွတ်သလို သိမ်းဆည်းရသည်မှာ သည်း မလွယ်။ သနပ်ခါးခဲ တလေးတောင် စိတ်မချရသည့် ထောင်ထဲမှာတန်ဖိုးကြီး အဝတ်အထည်တွေဆို တိုယ်နှင့်မကွာ ကိုယ်ထားနိုင်မှ တန်ကာကုမည်ဟု ဆိုရမည်ပဲ။

သူတို့နှစ်ယောက်စလုံး ထောင်ထဲဝင်ရလိမ့်မည်ကို ကြိုတင် မိသည့်ထင်ပ။ အဝတ်အထည်အပိုများအပြင် သွားတိုက်အေး။

သွားပူစိတ်၊ ဆပ်ပြာ၊ မျက်နှာသုတ်ပဝါဘာညာ၊ ဘာညာ
တွေ အစုံပါလာသည်။

နှစ်ယောက်စလုံး အပြောအဆိုသွက်လက်ပြီး၊ ပြောဟန်ဆို
ဟန် နုညက်သည်။ အပြင်မှာတော့ မာနရှိကောင်းရှိလိမ့်မည်။
ထောင်ထဲ ရောက်တော့ လိုက်သိုက်လျောလျောပင် ပြောဆို
ဆက်ဆံကြသည်။ ဒါခင်သက်မော်ကမို၍ လိုက်လျောမှု
သည်။ ရောက်အောက်ချင်း ဒေါ်တင့်တင့်ကလည်း သူ့ထူးဝံ
အတိုင်း၊ ထေးထဲမှာ ဘယ်လိုဘယ်ပုံ နေထိုင်ရမည်ကို ပြော
ပြီးသား။

+ + +

ထောင်ထဲရောက်ပြီဆိုတော့လည်း ကိုယ့်အကြောင်း မပြော
လို့မရ၊ ဘယ်သူဘယ်ဝါဘာအမှုနှင့် ရောက်လာသည်ကိုတော့
မပြောမနေပြောရမည်။ နို့မဟုတ်ရင် တိုအမှုလို့ အထင်ခံရ
လိမ့်မည်။

နှစ်ရက်လောက်ဆိုရင်တော့ အပြည့်အစုံသိကြရပြီ။
အပြည့်အစုံသိရတော့ ဖြစ်မှဖြစ်ရလေဟုဆိုစရာ။ သူတို့အမှု
က အမှုဆန်း အလဲ့သုံးစားပုဒ်အာရ ဆိုရာမှ အမှုဆန်းဟုမဆို

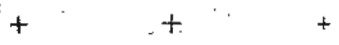
နိုင်၊ ဖြစ်ရပ်ကြောင်းအရ ပြောရပါမူ အမှုဆန်းဟုပြောရလိမ့်
မည်ပါ။

လေးယောက်ထဲက တစ်ယောက် ပဲ တွက် သွား ပြန်သည်။
သူတို့ထောင်ထဲရောက်ပြီး သုံးရက်မြောက်နေ့တွင် သဇင်နွယ်ဦး
မှာ သီးသန့် ဆောင်သို့ ပြောင်းရွှေ့ သွားရသည်။ သီးသန့်
ဆောင်က တစ်ထပ်ဆောင်ဖြစ်စေကာမူ ရှုနည်းပြီး လူသန့်
သောကြောင့် ကျယ်ကျယ်ဝန်းဝန်းသန့်သန့်ပြန်ပြန် နေရသည်။
သီးသန့်ဆောင်ကို ရောက်ဖို့လိုသည်။ အတူးအမှုလည်း ဖြစ်မှ၊
အပြင်က လိုက်နိုင်အား ကောင်းလွန်းသည်မှ အတူးဆောင်ကို
ရောက်သည်။

သဇင်နွယ်ဦး ပြောသည့်အတိုင်း ဆိုတော့လည်း သီးသန့်
ဆောင်ကို ပြောင်းရသည်မှာ ဆန်းသည်ဟု မဆိုသာပြန်။

‘ကျွန်မအမျိုးသားကလည်း တစ်ထောင့်ငါးရာရတယ်လေ၊
ဒါပေမယ့် အိမ်ကိုပါလာတာကတော့ ထောင့်သုံးရာငါးဆယ်
လောက်ပါဘဲ။ တစ်ရာငါးဆယ်လောက်က ဟိုနုတ်ဒီဖြတ်နဲ့
ခိုတော့ အိမ်ကိုအပြည့်မပါတော့ဘူးပေါ့။ ကလေးသုံးယောက်
မျှရှင်လခက တစ်လရှစ်ရာဆိုတော့ ကျန်တဲ့လခငါးရာကျော်နဲ့
ညွှန်မတို့မိသားစုရဲ့ စားဝတ်နေရေးကို ဘယ်လို ဖြေရှင်းလို့ရ
ပါလဲ။ ပြီးတော့ကျွန်မအမျိုးသားကမို့လို့ဒီလို ဘေးဝင်ငွေ
ရှာတတ်ဘူးလေ၊ ဒီတော့ ကျွန်မအလုပ်လုပ်ရတာပေါ့။’

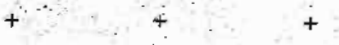
ဒေါ်သင်္ဃန်းဝင်းက ထိုသို့ပြောခဲ့သည်ကို ဒေါ်ခင်သက်မော်က ခြင်းချက်မရှိ ထောက်ခံခဲ့သည်။ တကယ်တော့ ဒေါ်သင်္ဃန်းဝင်း စိန်ပွဲစား၊ အိမ်ပြေစားလုပ်ငန်းထဲရောက်လာအောင် လက်ဘွဲ့ခေါ်ခဲ့သူမှာ ဒေါ်ခင်သက်မော်ပါ။

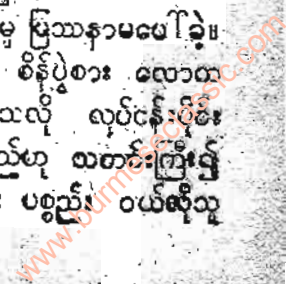
ဒေါ်ခင်သက်မော်က အပျိုကြီး။ ဆွေမျိုး အသိုက်အဝန်း အားလုံးလိုလိုမှာ ကုန်သည်မျိုး ရှိခဲ့ဖူးတယ်။ အိမ်ပြေနှင့် စိန်ပွဲစားသက် နှစ်ယောက်ပေါင်း နှစ်ဆယ်အတွင်း၊ တစ်ခါမျှ ပြုပြင်မှုမရှိဘဲ နာမည်ပျက်မရှိခဲ့။ လုပ်ငန်းပိုင်းတွင် အဆင်ပြေအောင် မြင်ခဲ့သည်။ တစ်လဝင်ငွေသုံးထောင် အသာလေးခုသည်။

ဒေါ်သင်္ဃန်းဝင်းက အမွေဆိုင်တိုက် အရောင်းအဝယ်ကို ဆောင်ရွက်ပေးရင်း၊ ရင်းနှီးခဲ့ကြရာမှ ဒေါ်ခင်သက်မော်က သူ့လုပ်ငန်းထဲကို တွဲခဲ့ဖူးတုံးခါသည်မှာလည်း အကြောင်းရှိသည်။ ဒေါ်သင်္ဃန်းဝင်း ခင်ပွန်းက ရုံးကားနှင့်စီးသုံးပိုင်ခွင့် ရထားသည်။ ကားနှင့် သွားရလာရတော့ အချိန်အခါလည်း ရှိသည်။ အလုပ်လည်း ဖြစ်သည်။

နှစ်ဦးနှစ်တက် အလုပ်ဖြစ်နေခဲ့ရာမှ အခုဆောင်ထဲ ရောက်သည့် မှုခင်းပြဿနာ ပေါ်လာရသည်။ သုံးသိန်းကျော်တန် စိန်ထည်ပစ္စည်းများ အလှူသုံးစားမှု၊ အလှူသုံးစားမှုများကို၊ အမှုဆန်းလို့ ပြောရမလား ဟု အဆိုမစောပါနှင့်။ သည်လိုပါ။

သူတို့နှစ်ယောက်အား ယုံကြည်လို့ ရောင်းချပေးရန် အပ်နှံထားသည့် ပစ္စည်းများကို သူတို့နှစ်ယောက်က လုံးဝ အလှူသုံးစား မပြုလုပ်ပါ။ မှန်မှန်ကန်ကန် အရောင်းအဝယ် ပြုလုပ်ရန်အတွက် အခြားသော စိန်ပွဲစားတစ်ဦးသို့ ပစ္စည်းများ ပေးလိုက်သည်။ ခါတိုင်းလည်း ပေးနေကြပါ။ သည်သို့ ပေးသည်မှာ တစ်ခါနှစ်ခါမဟုတ်။ လေးငါးခါလည်းမက။ အခါပေါင်း သုံးဆယ်ကျော် လေးဆယ် ခန့်ရှိပြီ။ တစ်ခါမျှ ပြုပြင်မှုမရှိဘဲ နာမည်ပျက်မရှိဘဲ နာမည်ပျက်မရှိဘဲ နာမည်ပျက်မရှိဘဲ နာမည်ပျက်မရှိဘဲ စိန်ပွဲစားကြီး ဒေါ်ခင်အုန်းကြည်မှာ စိန်ပွဲစား လောကတွင် မဆိုသူ မရှိသလောက် နာမည်ကြီးသလို လုပ်ငန်းပိုင်း ဆက်သွယ်တွင် အလွန်မှန်ကန် ဖိတ်ချရသည်ဟု ထုတ်ဖော်ကြီးပြောလှမည်စေတံ ထုတ်ဖော် လေးငါးသိန်းပိုး ပစ္စည်း ဝယ်လိုသူ

များမှာ ဒေါ်ခင်အုန်းကြည်နှင့်သာ ဆက်ဆံကြသည်။ လူသိမခံဘဲ ပစ္စည်းဝယ်လို ရောင်းလိုသူများအပွဲစားတိုင်းနှင့် မဆက်ဆံ။

ဒေါ်ခင်အုန်းကြည်က နှုတ်အလွန်လုံ့၍ ဝယ်လိုလျှင်လည်း ဈေးမှန်သူ၊ ရောင်းလိုလျှင်လည်း ဈေးမှန်သူအဖြစ် သတင်းကျော်စောသည်။

+ + +

ဒေါ်ခင်သက်မော်နှင့် ဒေါ်ခင်အုန်းကြည်တို့က အဆက်အဆံ ချိကြသည်။ အထုပ်ကြီးအထည်ကြီး၊ တန်ဖိုးကြီးစိန်ထည်များ အဝယ်ကိစ္စရှိလာလျှင် ဒေါ်ခင်အုန်းကြည်က ဒေါ်ခင်သက်မော်တို့ကို အကြောင်းကြားသည်။ ပစ္စည်းရှိလျှင် ယူပြီး ပြပေးသည်။ အရောင်းအဝယ်ဖြစ်ရင် အကျိုးအမြတ်ပေါ်သုံးယောက်ခွဲယူရသည်။ ထိုနည်းလည်းကောင်း ဒေါ်ခင်သက်မော်တို့ ဘက်က အဝယ်ရှိလျှင်လည်း ဒေါ်ခင်အုန်းကြည်ထံမှ ပစ္စည်းကို ယူကြသည်။ သူတို့က တစ်ဦးအပေါ်တစ်ဦး ယုံကြည်မှု အပြည့်အဝရှိကြသည်။ ဆက်ဆံလာသည်မှာလည်း နှစ်နှင့်ချီ၍ကြာပြီ။ ပြဿနာမပေါ်ဖူးခဲ့။

ဒေါ်ခင်သက်မော်က စိန်ပွဲစားလောကမှာ ဒေါ်ခင်အုန်းကြည် လောက် အဆက်အသွယ်မကြီးပေမယ့်၊ နည်းပါးလောက်တော့ လိုက်သည်။ နေတာက နှစ်ထပ်တိုက်ကြီးနှင့်၊ အမြဲဝတ်ဆည့် လက်ဝတ်ရတနာအချို့မှာ တန်းမြင့်စိန်ထည်တွေ။

အရောင်းအဝယ်လောကမှာ လေးငါးသိန်းမက ကိုင်ပွားသည်။ သူတို့ကိုင်တာက တန်းမြင့်စိန်ထည်တွေ။ ငွေတန်ဖိုးကြီးပေမယ့် ပစ္စည်းက နည်းနည်းလေး။ လက်ကောက်တစ်စုံထဲ သုံးသိန်းကျော် တန်ဖိုးရှိသည်။

တိုးတိုးတိတ်တိတ် ဝယ်လိုသူတစ်ဦးထံမှ ဒေါ်ခင်အုန်းကြည်ထံသို့ ဆက်သွယ်လာသည်။ သူက အနည်းဆုံး ငါးသိန်းကျော်ဖိုးဝယ်မည်။ ပစ္စည်းအကြီးဘဲ လိုချင်သည်။ သုံးရက်အတွင်း ပစ္စည်းကြည့်ချင်သည်။

ဒေါ်ခင်အုန်းကြည်လက်ထဲမှာ ပြုစုပစ္စည်း ဇားနည်းနေသဖြင့် ဒေါ်ခင်သက်မော်တို့ထံ ဆက်သွယ်လာသည်။ အဲဒီအချိန်က ဒေါ်ခင်သက်မော်တို့ထံမှာ ပစ္စည်းကြီးတွေ အဆင်သင့် ရှိနေသည်။ ဒေါ်ခင်အုန်းကြည်ထံသို့ ပစ္စည်းများ သွားပို့ရာတွင် သူတို့နှစ်ယောက်စလုံး အစုတကွ သွားကြသည်။ ပစ္စည်းသွားပို့သည့်အချိန်မှာ ဆယ်တစ်နာရီခွဲ။

ပစ္စည်းအတွက် စောင့်နေရန်မလို၊ သူတို့မှာ စည်းရှိသည်။ သူ့အရောင်းအဝယ်ကိစ္စမှာ ကိုယ်မပါရသလို၊ ကိုယ်အရောင်းအဝယ် ကိစ္စမှာလည်း သူမပါရ။ ကိုယ်ပစ္စည်းကို သူယူသွားရင် ချိန်းဆိုသည့် အချိန် ပြန်ပို့ရမည်။ ဒါမှမဟုတ် ကိုယ်ထဲသွားယူ။ ကိုယ်ကယူသည့်အခါတွင်လည်း ထိုနည်းလည်းကောင်းပင်။

ဒေါ်ခင်အုန်းကြည်က နှစ်နာရီခွဲကို ပြန်ချိန်းလိုက်သည်။
ဒေါ်ခင်သက်မော်ထို့က ကိုယ်တိုင်လာယူမည်ဟု ပြောခဲ့သည်။
နှစ်နာရီခွဲ။

ချိန်းသည်အချိန်ထက် ဆယ်မိနစ် စောပြီး ထောက်သွား
သည်။

ဒေါ်ခင်အုန်းကြည် အိမ်မှာမရှိ။ ကြားလိုက်ရသည့် သမား
ကြောင့် သူတို့နှစ်ယောက်စလုံး ရင်တွေတုန်၊ ခေါင်းတွေကြီးပြီး
မူ့ပိသက်မိသွားသည်။ ပစ္စည်းကိစ္စအတွက် ပြောရမှာလည်း
အခက်။ မေးချင်ပေမယ့် မမေးသာ။

+ + +

ပြစ်တရား တစ်နာရီမထိုးခင် ဆယ်မိနစ်လောက်မှာ။ အေးရုံ
ထောက်တော့ တစ်နာရီခွဲ။ လမ်းမှာစင် အသက်ပျောက်ခဲ့သည်။
ဦးနှောက်သွေးကြောမကြီး ဖြိတ်စောက်သွားခြင်း။

‘ရေချိုးခန်းထဲမှာ လဲကျသွားတာပဲ’
ဆိမ်က လူတွေလည်း ခါတ်ပြောနိုင်သည်။

ပစ္စည်းကိစ္စ၊ အကျိုးအကြောင်း ပြောပြတော့၊ သူတို့လည်း
ဘာမှမသိပါ။ ပစ္စည်းတွေ အယ်မှာထားသည်ကိုလည်း မသိပါ။
ရှာကြည့်ပါရစေဦး။ ညနေတစ်ခေါက်လာခဲ့ပါတဲ့။

ဒေါ်ခင်သက်မော်တို့ နှစ်ယောက်မှာ ဘာ ဆက်လုပ်ရမှန်း
မသိ။ ဇောချွေးတွေပြန်ပြီ။ ခေါင်းညိတ်လျက် ပြန်ခဲ့ရသည်။
ထစ်ဘက်မှာ ပြစ်နေတာက နာရေး။
ချက်ခြင်းလုပ်ပါ။ ချက်ခြင်းရှာပါလို့ မပြောသာ။
သူတို့နှစ်ယောက်မှာ နေမထိထိုင်မသာ ဖမ်းတကြကွ။ သေ
သူမျက်နှာကို ထောက်ကြပါစေလိုဘဲ ဆုတောင်းနေရသည်။
လေးနာရီခွဲလောက် ထောက်သွားကြသည်။ နှစ်ယောက်
သွားပေလို့သာ။ တစ်ယောက်ထဲသာဆိုရင် လဲကျသွားမှာ
သေချာသည်။

ခု၊ တစ်ယောက်ကိုတစ်ယောက် မေးပြီးတွဲထားရအည့်။
အပြေမှာ တိုတိုတုတ်တုတ်။
ပစ္စည်းတွေရှာမတွေ့ပါဘူး။
သွားပြီ၊ လမ်းဆုံးပြီ။ ဘာဆက်လုပ်ရမှာပ။
အရောင်းအဝယ်ဖြစ်လို့ ငွေတွေဘာတွေ ချေသွားပြီ ထင်
ပါရဲ့။ ကြည့်ပါအုံး ဆိုတော့လည်း ခေါင်းခါသည်။ မီးခံ
သေတ္တာဖွင့်ပြပါမည်။ ကိုယ်တိုင်ပဲကြည့်ကြပါတဲ့။
လမ်းဆုံးသို့ ထောက်ပါချေပြီ။
မီးခံသေတ္တာကို ကြည့်လိုကော ဘာထူးတော့မှာလည်း။
ဒေါ်ခင်အုန်းကြည်မိသားစုတွေနဲ့ မသိတာမှမဟုတ်ဘဲဟာ။

www.burmeseclassic.com

ဒေါ်ခင်အုန်းကြည်တို့အိမ်ကပြန်လာပြီး၊ ဥပဒေအကြောင်း၊ အခြားလုပ်ပိုင်ခွင့်အကြောင်း၊ နားလည်သူတွေနဲ့ ပြောရဆိုရ တိုင်ပင်ရသည်။ ပြေးလိုက်လွှားလိုက်လုပ်ရသည်မှာ ဖတ်ဖတ်ကို မောလို့။

ဘာမှ လုပ်လို့မရသည့်ကိစ္စ။

ဒေါ်ခင်အုန်းကြည်ကို စိန်ထည်တွေ၊ ပေးပါသည်လို့ ဖြစ်ရာသက်သေမရှိ။ ပေးတုန်းကဘယ်သူမှမမြင်၊ ဒါမျိုးဆိုတာ ကအမြင်ပေးလို့ ရသည်မဟုတ်၊ တိုးတိုးတိတ်တိတ် ပေးရတာ လူမြင်သူမြင်ခံလို့ ဖြစ်တာမျိုးမှမဟုတ်တာ။

ရဲစခန်းတိုင်ဖို့က ဘယ်သူ ကိုတရားခံလုပ်ပြီး တိုင်ရမှာလည်း။ သေသူ ဒေါ်ခင်အုန်းကြည်တို့ တရားခံလုပ်ပြီး တိုင်ဖို့ကလည်း မဖြစ်၊ ဒေါ်ခင်အုန်းကြည်တို့ အိမ်သူအိမ်သားတွေကို တိုင်ဖို့ ကလည်း ဘောင်မဝင်။

ဒါကြောင့် သူတို့နှစ်ယောက်၏ မှုခင်းဖြစ်ရပ်ကို ဆန်းသည် လို့ ဆိုရခြင်းပါ။

ပစ္စည်းရှင်တွေက ဒေါ်ခင်အုန်းကြည်နှင့် သူတို့နှစ်ယောက် ရဲ့ အပေးအယူ အရောင်းအဝယ် ကိစ္စကို သိကြသည်မဟုတ်။ သည်လို သည်ပုံ ဖြစ်ပါသည်လို့ ပြန်ပြောတော့ ဘယ်ယုံပါ မလည်း၊ ဘယ်လက်ခံပါမလည်း။

သူတို့ကို တစ်ပတ်အချိန်ပေးသည်။

ဆိုင်သူပိုင်သူနဲ့ ဒေါ်ခင်အုန်းကြည်မိသားစုထဲ အောက်ကြို ပြီး ဝင်ရသည်၊ အသနားခံရသည်။ ဒါပေမယ့် ဟိုအမှတ်သနား တွင်တွင်ကြီးဘူးခံကြသည်။

နောက်ဆုံး သူတို့နှစ်ယောက် ထောင်ထဲရောက်ကြသည်။ ဒါက သူတို့အပြော။

ဟုတ်ရင်တော့ သူတို့အမှုကို ဖြစ်ရပ်ဆန်းဟုဆိုရမည်။ စိုဘက် ကိုလက်ဦးထိုးပြီး သူတို့က မရှိမသား လုပ်ရင်တော့ မပြော တတ်။

မနှံ့သို့ပင်ရှိပါစေ၊ ဒေါ်ခင်ထက်မော်နှင့် ဒေါ်သဇင်ဦး တို့အဖြစ်ထက်စာရင်၊ ကိုယ့်အဖြစ်က တော်သေးသည်လို့ ဆိုရ မည်။ သူတို့ထောင်ထဲရောက်ရတာထက် ကိုယ်ထောင်ထဲရောက် ရတာတော်လိမ့်အုန်းမည်ဟု ဖြေသိင်ရမည်ပါ။

သူတို့အကြောင်းမှ ကိုယ့်အကြောင်းသို့။

ထိုနေ့က တရားခွင်သို့ သမီးဖြစ်သူရောက်လာသည်။ သမီး
မျက်နှာမကောင်းသမို့၊ စိတ်ထိခိုက်သွားရသည်။ စိတ်သက်
သာခွင့်ရစေရန် သမီးကိုဖြန့်၍ နှစ်သိမ့်လိုက်ရသည်။

တကယ်တော့ သူ့ကိုယ်တိုင်ကလည်း စိတ်မကောင်းပါ။
လက်ရှိမှခင်းအခြေအနေမှာ လုံးဝလွတ်မြောက်ရေးကို ဘယ်လို
ခွဲ မျှော်မှန်းလို့ မရ။ အနည်းဆုံး ငါးနှစ်လောက်တော့ ပြေး
လွတ်။ ထောင်ဒဏ်ကျခံပြီးရင်၊ ခုလို ထောင်ထဲမှာထက်သက်
သာသာနေလို့ မရ။

ရဲဘက်စခန်းကိုသွားရမည်။ အမျိုးသမီး အကျဉ်းသူများ
အတွက် ကျောက်ထုလုပ်ငန်းရှိသည်။ ဓရောက်ပူးပေမယ့်ကြား
နှင့် ရင်တုန်စရာ။ ထောင်ထဲမှာရှိသည့် စာအုပ်ချုပ်လုပ်ငန်း၊
စက်ချုပ်လုပ်ငန်းတွေမှာ အလုပ်လုပ်ရပုံနှင့် ရဲဘက်စခန်းမှာ
အလုပ်လုပ်ရပုံခြင်းမတူ။ အလုပ်လုပ်ရတာခြင်းမတူဘဲလို့၊ သက်
သာပင်ပန်းပုံခြင်းလည်းမတူ။ နေရထိုင်ရပုံလည်းမတူ။

ထောင်ထဲမှာ ပုံစံနေ ပုံစံထိုင်၊ ပုံစံစားနေရပေမယ့်၊
အက်စခန်းနှင့်စာရင်၊ သက်တောင့်သက်သာရှိသည်။ ခရမိုး
နံ့မှန်ချို၊ ရသည်။ ရာသီဥတုဒဏ်ခံရမှုသက်သာသည်။ ထောင်
ထဲမှာ အနည်းဆုံး သွပ်မိုးပျဉ်ကာ၊ အဆောက်အအုံနှင့်နေရ
ရည်။ ရဲဘက်စခန်းမှာတော့ ထရံကာ၊ ခနိမိုး၊ တစ်ချို့ နေရာ
ထဲ သွပ်မိုး ဆိုပေမယ့် ပူသော ရာသီမှာ အပူဒဏ်ကို လည်း
ထောင်မှ အေးသောရာသီမှာ အအေးဒဏ်ကို လည်းကောင်း၊
အလှူအလှူ မိခံရသလို၊ မိုးရာသီ၏ စွတ်စို ထိုင်ခြင်းမူကြောင့်

အခန်း (၁၂)

တရားရုံးမှ စွဲချက်တင်လိုက်သည်။
အပဦးဘမြင့်၏သမီးဒေါ်ခင်အေးမြင့်၅၂နှစ်ကို ထွန်းထွန်း
အား ဓားပြင်ထိုးသတ်မှု၌ ထွန်းထွန်းသေဆုံးရမှုအတွက် ပြစ်
မှုဆိုင်ရာ ဥပဒေပုဒ်မ ၃၀၂(၂)အရ စွဲချက်တင်လိုက်သည်။
အပြစ်ရှိ-စရှိပေးမြန်းရာ သူ့ကအပြစ်မရှိကြောင်း ငြင်းဆို
သည်။
ပြန်ခေါ်သက်သေစာရင်၊ တင်သွင်း၍ နောက်တစ်ပတ်ရုံး
ချိန်းတွင် ဒေါ်ခင်အေးမြင့်အား စစ်ဆေးမည်ဖြစ်သည်။

အနေအထိုင်မကောင်းသလို၊ သန့်ပြန့်မှုလည်းမရှိပေ။ အောက်ခံမြေမှာ ရွှံ့ မြေဖြစ်လေ ပိုဆိုးလေ။

ရဲဘက်စခန်းအဆောက်အအုံများမှာ သစ်ပင် ဝါးပင် ကင်းရှင်းသည့် ကွင်းပြင်များထဲတွင် ဆောက်ထားသောကြောင့် လေဒဏ်မိုးဒဏ်ကို ပို၍ခံရသည်။

အစားအသောက်မှ ထောင်ပုစံနှင့်ရဲဘက်စခန်းပုစံမထူခြားပါ။ အတူတူသာပင်။

ထောင်မှာ အုတ်ရိုး မြင့်မြင့်ကြီး ကာထားသောကြောင့် ပြင်ပရှုခင်းကို မမြင်နိုင်။ ရဲဘက်စခန်းမှာ ပြင်ပရှုခင်းကို မြင်သည်။ သို့တစေ မြို့ရွာများ၊ ကားလမ်းများ၊ ရထားလမ်းများနှင့်မနီးသောကြောင့် ပြင်ပရှုခင်းမြင်ရပေမယ့်၊ ထူးခြားသစ်ပင်များ၊ ကွင်းပြင်များ၊ တောင်ခိုးတောင်တန်းများကိုသာ မြင်ရသည်။

နေရသည့်အဆောက်အအုံများနှင့်ကျောက်ထု အလုပ်ခွင်မှ အတန်ငယ်လှမ်းသောကြောင့် မိုးတွင်းဆိုလျှင် အသွားရ အလွယ် ရ မလွယ်ကူ။

ထောင်ကျပြီဆိုလျှင် ရဲဘက်စခန်းသွားရမည်မို့ ဒေါသအေးမြင့်လည်း ရင်တုန်ရသည်။

ထောင်ထဲမှာ နေရသည့်ဒဏ်၊ ရဲဘက်စခန်းမှာ နေရသည့် ဒဏ်များကို ခံနိုင်ရည်ရှိဖို့၊ အသားကျအောင် အလေ့အကျင့် လုပ်နေရသည်။ ကိုယ်ကာယခံနိုင်ရည်ရှိအောင် ကျန်းမာရေးကို ဂရုစိုက်ရသည်။ စိတ်ဓာတ် ခံနိုင်ရည်ရှိဖို့လည်း၊ ခုကတည်းက ပြင်ဆင်နေရသည်။

စိတ်ဓာတ်မကျအောင်၊ စိတ်တည်ငြိမ်အောင်၊ စိတ်ခိုင်ခံ့အောင်၊ စိတ်ခံနိုင်ရည် ရှိအောင်၊ ပိုင်ပိုင်နိုင်နိုင် လုပ်ရသည့် အလေ့အကျင့်ကို ခိုင်ခိုင်မြဲမြဲလုပ်နိုင်နေပါပြီ။

ပုတီးစိပ်ခြင်းနှင့် တရားထိုင်ခြင်း။
‘နမော၊ ဗုဒ္ဓါယ၊ သိဒ္ဓ္ဓိ’

‘ဗုဒ္ဓါယ’ သုံးလူ့ ထွဋ်ထား၊ ရှင်တော်မြတ်ဘုရားအား ‘နမော’ ရှစ်ဆိုးပူဇော် ပူးမျှော်မာန်လျော့ ကန်တော့ပါ၏။ ‘သိဒ္ဓ္ဓိ’ အလုံးစုံပြီးမြောက်ပါစေသတည်း။

ဘာဖြစ်ရပါစေသတည်း၊ ဘာဖြစ်ရပါလိမ့်၊ ဘာအောင် မြင်ပါစေ၊ ညာအောင်မြင်ပါစေ ဆိုသည့် တောင့်တချက် မပါ။

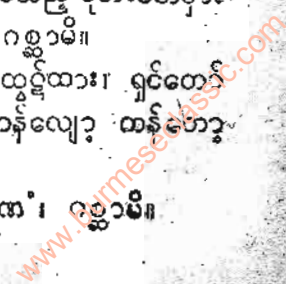
တနေ့ကို ပုတီးပတ်၊ ၅၇ ပတ် စိပ်ရသည်။ အသက်အတွက်၊ ၅၂ ပတ်နှင့် အနန္တော၊ အနန္တငါးပါး ၅ ပတ်၊ ပေါင်း ၅၇ ပတ်။

အဓိဋ္ဌာန်နှင့်စိပ်သော ပုတီးပတ်များ ဖြစ်ပါသည်။ ပုတီးစိပ်ခြင်းနှင့် တရားထိုင်ခြင်း။ ဂုဏ်တော်ကွန်ခြာ ကိုးပတ်။

အဓိဋ္ဌာန်မဟုတ်ဘဲ အချိန်ပိုရသရွေ့ စိပ်သည့် ပုတီးပတ်များ အဗ္ဗသက္ကော၊ ပါဏ၊ ပေတံ၊ ဗုဒ္ဓံ သရဏံ ဂစ္ဆာမိ။

ယနေ့မှစ၍ အသက်ထက်ဆုံး သုံးလူ့ ထွဋ်ထား၊ ရှင်တော်မြတ်ဘုရားအား ရှစ်ဆိုးပူဇော် ပူးမျှော်မာန်လျော့ ကန်တော့ပါ၏။

အဗ္ဗသက္ကော၊ ပါဏ၊ ပေတံ၊ ဓမ္မံ သရဏံ၊ ဂစ္ဆာမိ။

၂၂၀ ● ကျော်မြသန်း

ယနေ့မှစ၍ အသက်ထက်ဆုံး၊ ဓမ္မသစ္စာလေးပါး တရားတော်မြတ်ကို ရှစ်ခိုးကန်တော့ပါ၏။

အဇ္ဈသက္ကေ၊ ပါဏ၊ပေတံ၊ သံဃံ၊ သရဏံဂစ္ဆာမိ။

ယနေ့မှစ၍ အသက်ထက်ဆုံး၊ သံဃံအရိယာဝိဇ္ဇာ သံဃာတော် အရှင်သုမြတ် အပေါင်းတို့အား ရှစ်ခိုးကန်တော့ပါ၏။

ဤကဲ့သို့ပုတီးစိပ်၍ အာနာပါနု၊ ကမ္မဋ္ဌာန်း၊ နည်းအတိုင်း တစ်နေ့ကို သုံးကြိမ်၊ တစ်ကြိမ်လျှင် တစ်နာရီမှ တစ်နာရီခွဲအထိ တရားထိုင်ခဲ့သည်။

ပုတီးပတ်လုပ်ငန်းနှင့် တရားထိုင်ခြင်း လုပ်ငန်းကို အသေးစိပ် ဖော်ပြရသည်မှာ ဖော်ခင်အားပြင်၏ လုပ်ငန်းပိုင်းအချိန်အတိုင်းအတာကို ခန့်မှန်းနိုင်ရန်နှင့် သူ၏ သမာဓိ အစားကို သိရှိစေရန် ဖြစ်ပါသည်။

ထောင်တံမှာ ပြေးလိုက်ဆိုလိုက်၊ အိပ်လိုက်၊ စားလိုက်ပြင် ပေါ့ပေါ့တန်တန်မနေဘဲ၊ တရားဓမ္မအလုပ်နှင့်မေ့လျော်နေသည်တိုင် ပုထုဇဉ်လူသားပီပီ ဝမ်းနည်းစရာ၊ ကြေကွဲစရာ၊ ရင်နာစရာ၊ တုန်လှုပ်ခြောက်ခြားဖွယ်ရာများနှင့် ရင်ဆိုင်လာရသောအခါ တရားသိဝါလျက်၊ စိတ်ကို ထိန်းသိမ်းခြင်းငှာ မစွမ်းသာ ဖြစ်ရပါလေ၏။

မည်သို့ပင်ရှိစေ၊ တရားဓမ္မနှင့် မေ့လျော်ရခြင်း အကျိုးကို လက်ငင်းခံစားနေရသည်ကိုတော့ မငြင်းသာ။

အချိန်ကုန်လွယ်၍ စိတ်တည်ငြိမ်မှုရရှိခြင်းနှင့် လောကဓန အကောင်းအဆိုးဖြစ်ပျက်မှုကို ခံနိုင်ရည်စွမ်းအား ရရှိလာခြင်းပင် ဖြစ်၏။

ခု၊ တရားရုံးက စွဲချက်တင်လိုက်ပေမယ့် စိတ်ဓာတ် အားကောင်းနေသဖြင့် ထူးထူးခြားခြား ခံစားမှု မရှိပါ။ လုပ်နေကြလုပ်ငန်းများကို အချိန်မပျက် လုပ်လျက်သာ။

ရုံးမထွက်မီ-တစ်ရက်။

အလုပ်လုပ်ရသည်မှာ ခါတိုင်း နေ့များလို အဆင်မချော။ စိတ်အနှောင့်အယှက်ဖြစ်ပေရာအကြောင်းကြောင့် အလုပ်မတွင်ဘဲ စိတ်အစဉ်မှာ မတည်မငြိမ် လှုပ်ရှားလွန်းနေသည်။

ခါတိုင်းရုံးထွက်မှာ ကိုယ်က နားထောင်ရသူ၊ ယခုတစ်ပတ် ရုံးထွက်မှာ ကိုယ်က ပြောရမည့်သူ။

+ + +

]

လူတိုင်း စကားပြောတတ်သည့်အရွယ်မှစ၍ စကားပြောပွားကြသည်။ မိမိ မိသားစုနှင့် စကားပြောသည့်အခါ ဘာမှ ထူးခြားမှုမရှိ၊ ဘယ်လိုမှ စိုးရိမ်မှုမရှိ၊ ပြောရိုး ပြောစဉ်အတိုင်း ရှာရှော့ရှူရှူပင် ပြောဆိုဖြစ်ကြသည်။ မိမိ၏စိတ်ထွေအပေါင်းဆင်းများနှင့် ပြောသည့်အခါတွင်လည်း၊ ထိုနည်း လည်းကားပင်။ သို့သော် တစ်စိမ်းတစ်ရံအရှေ့တွင်မူ နှုတ်ဖွဲ့ကြ

သည်။ ခါတိုင်းပြောနေကျ စကားလုံးများကို ဖြောင့်ဖြောင့် တန်းတန်း ပြောလိုမရ။

လူအများရှေ့တွင်မူ ဆိုဖွယ်ရာမရှိ၊ မိန်းမသား များကို ထားဘိဦး။ ယောက်ျားသားများသည်ပင် လူအများ ရှေ့တွင် စကားပြောရမည်ကို စိုးရွံ့ကြသည်။ မပြောရဲ၊ မဆိုရဲ ဖြစ်ကြသည်။

ခု၊ မိန်းမသားတစ်ယောက်က တရားရုံး လူစိမ်းများ ရှေ့မှောက်မှာ စကားပြောရမည်၊ ပြောရမည့်စကားမှာ ပြောရိုး ပြောစဉ်စကားမဟုတ်၊ မှုခင်းဖြစ်ရပ်ကြောင်းကို စီကာပတ်ကို ပြောရသည်။ အပိုအလိုမရှိစေရ။ အမှားအလွင်းရှိရင်၊ ဘွားခတ် လို့ မရ။ မှားရင် ကိုယ်ပဲ ခံရမည်။

ရုံးထွက်ဖို့ တစ်မှတ်ခလောက်အလိုကတည်းက ကိုယ်ဟာကိုယ် အလေ့အကျင့်လုပ်ပြီး ပြောကြည့်နေရသည်။ ဒါလည်း အဆင်မချော၊ ကဘောက်တီးကဘောက်ချာ ဖြစ်နေသည်။ ထောင်ထဲမှာ တစ်ယောက်ထဲပြောတာတောင် ကဘောက်တီး ကဘောက်ချာ ဖြစ်နေရင် ရုံးရှေ့မှာဆို ပိုဆိုးတော့မပေါ့။

မနက်အိပ်ရာထကတည်းက ရင်တုန်ရင်ခုန်နေသည်။

ဒီကနေ့ ရုံးထွက်ရမည့်နေ့။

သနပ်ခါးပေါင်းပေါင်းလိမ်းပြီး၊ ရုံးထွက်နေကျဝတ်စုံဖြင့် ရုံးထွက်ခဲ့သည်။ တစ်လမ်းလုံး ရင်တုန်မပျောက်၊ တရားရုံးအချုပ်ရောက် ပိုတောင်ဆိုးသေး၊ မြန်မြန်ခေါ်ပါစေလို့ တဲ ဆုတောင်းနေရသည်။ မနက်ပိုင်းတွင်မခေါ်၊ တရားစီရင်ရေး အဖွဲ့ဝင်များ

နဲ့လည်လက်ဖက်ရည်ဆောက်၊ နားပြီး ပြန်ထွက် လာတော့မှ ဆမူခေါ်သည်။

နေ့လည်ပိုင်းမှ ခေါ်တာလည်း ခပ်ကောင်းကောင်းပါ။ တရားရုံးများတွင် မနက်ပိုင်း လူအလွန်ရှုပ်သည်။ နေ့လည်ပိုင်းကျတော့ မနက်ပိုင်းလောက် လှမရှုပ်။

ခါတိုင်းတရားခွင်ရောက်ရင် ခေါင်းငုံ့ထားမြဲ၊ သည်ကနေ့တော့ ခေါင်းငုံ့ လို့ မရ။

‘ကျွန်မသည် အမှန်ကို အစစ်ပံပါမည်’ ရှေ့နေကြီးက ရှေ့မှကြောင်းပေးသည်။ ကျမ်းသစ္စာကို ချီကဆိုင်နေသည့် ဒေါ်ခင်အေးမြင့်၏ အသံမှာ တုန်ရင်ပြီး ဦးလွန်းနေသည်။

ထွက်ဆိုချက်အစီအစဉ်ကျပြီး ချောမွေ့စေရန်၊ ရှေ့နေကြီးက လမ်းကြောင်းပေးသည်။ နို့မဟုတ်ရင်တော့ မလွယ်၊ ဒါတောင် အသံကျယ်ကျယ်ပြောဖို့ ခဲစခဏ သတိပေးနေရသည်။ ပြောရင်းပြောရင်း အသံကျယ်မလာဘဲ၊ တိုးတိုး သွားသည်။

‘ကျွန်မရဲ့ ဖခင်က ယစ်မျိုးဝန်ထောက်ကြီးအဖြစ် တာဝန်ထမ်းဆောင်ရင်း ပင်စင်ယူခဲ့ပါတယ်။ ပင်စင်ယူပြီး၊ ကျွန်မတို့ ငိုတဲ့ ခြံမြေနဲ့ အိမ်ရှိရာ မိတ္ထီလာမှာ ပြောင်းရွှေ့နေထိုင်ရင်း အိမ်ထောင်ကျခဲ့ပါတယ်။ ကျွန်မရဲ့ ပထမ အိမ်ထောင်က မိတ္ထီလာ နယ်တပိုက်မှာ လူသစ်များတဲ့ ကုန်သည်ကြီး တစ်ယောက်ဖြစ်ပါတယ်။ ကျွန်မခင်ပွန်းကို သူ့ဇွေးဦးသန်းဘင် ရဲ့ ခေါ်ပါတယ်’

ရှေ့နေကြီးက ဤထွက်ဆိုချက်ကို ကြောင်းပေး နေသည် မှာ ဒေါ်ခင်အေးမြင့်၏ အဆင့်အတန်းကို သိရှိစေရန်အတွက် နိဒါန်းသွယ်လိုက်ခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

‘ကျွန်မရဲ့ခင်ပွန်းသည်ဟာ မုမျှော်လင့်ဘဲ နှလုံးရောဂါနဲ့ ရုတ်တရက် ကွယ်လွန်သွားခဲ့ပါတယ်။ ကျွန်မ ခင်ပွန်းသည်ရဲ့ အစ်မဖြစ်သူနဲ့ ဆက်နေခဲ့ပြီး နေရေးထိုင်ရေး အဆင် မပြေတာ ကြောင့် ရန်ကုန်မှာရှိတဲ့ အဒေါ်ဖြစ်သူထံသို့ ပြောင်းရွှေ့ ခဲ့ပြီး အဒေါ်နဲ့အတူတူရှိ အရောင်းအဝယ် လုပ်ခဲ့ပါတယ်။ အဲဒီ နောက်၊ ယခုလက်ရှိ သံဈေးကဆိုင်ကို အရောင်းအဝယ်လုပ်ငန်း အဖို့ ချဲ့လုပ်ကိုင်ခဲ့ပါတယ်။ သံဈေးကဆိုင်နဲ့ လက်ရှိ နေထိုင်ရာ အိမ်ကို ရုံးတော်မှာ တင်ပြုထားတဲ့ အရောင်းအဖယ်စာချုပ်များ အရဝယ်ယူခဲ့တာ ဖြစ်ပါတယ်’

သိန်းဦးက သူ့ညီထွန်းထွန်းနဲ့ အိမ်ထောင်ပြုပြီးမှ ဆိုင်ရော အိမ်ပါ ထွန်းထွန်းငွေနှင်ဝယ်သလိုလို ထွက်ဆိုချက်ကို ခြေ ဖျက်လိုက်ခြင်းပေါ့။

‘ထွန်းထွန်းဒေါ် မောင်သိန်းဆွေနဲ့ သိကျွမ်း ခဲ့တာက ကျွန်မရဲ့ ဆိုင်မှာ ပစ္စည်းလာသွင်းရင်း သိကြတာပေါ့။ နောက်ပိုင်း ကျွန်မရဲ့ ငွေရင်းငွေနှီးနဲ့ ထွန်းထွန်းက လူစိုက်ပြီး စပ်တူသဘော အရောင်းအဝယ် လုပ်ခဲ့ကြပါတယ်။ ပစ္စည်းတွေ များများ စားစား ဝယ်ဖို့ရှိတဲ့အခါ ကျွန်မအိမ်ထိုင် ငွေကိုင်ပြီး လိုက်ပေါ့ပါတယ်။ အဲဒီလို သွားအတူလာအတူ ရှိခဲ့ရာက ငြိစွန်းခဲ့ကြ တာပေါ့’

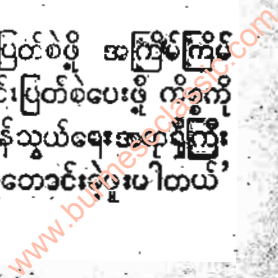
ထိုနေရာသို့ အရောက်တွင် ဒေါ်ခင်အေးမြင့် အသံမှာ သိသိသာသာတုန်နေသည်။ မျက်လုံးစူးစိုက်ထားရာ စားပွဲဆီမှ မျက်လုံးကို မရွှေ့ဘဲ၊ ခေါင်းကိုမော့သည်ဆိုရုံမော့ထားသည်။

+ + +

‘ထွန်းထွန်းကျွန်မအိမ်ပေါ်ကို ရောက်တော့အဝတ်အစား၊ သုံးလေးစုံနဲ့ နာရီတစ်လုံးပဲပါပါတယ်။ ကျွန်မနဲ့ ညှားခါစ တစ်လလောက်တော့ ထွန်းထွန်းဟာ သိမ်သိမ်မွေ့မွေ့ နေ ထိုင်ခဲ့ပါတယ်။ နောက်ပိုင်းသူ့ ဇာတိရပ်ကို ပြလာပါတယ်’

‘အလုပ်ကောင်းကောင်း လေ့ပ်ပဲ အပေါင်းအသင်း တွဲနဲ့ အရက်ဘဲသောက်နေပါတယ်။ အိမ်မှာအမြဲတန်း ဆူဆူပူပူလုပ် ပြီး၊ ရန်ရှာခဲ့ပါတယ်။ ရန်ရှာတာက သူ့ထောင်းတဲ့ငွေစရတဲ့ အခါတိုင်းမှာပေါ့။ ကိုယ်ထိလက်ရောက်လည်း မကြာခဏ စော် တားခဲ့ပါတယ်’

‘အိမ်ပေါ်တဆင်းသွားဖို့နဲ့ ကွာရှင်းပြတ်စဲဖို့ အကြိမ်ကြိမ် ပြောပေမယ့်၊ မရပါဘူး။ အဲဒီလို ကွာရှင်းပြတ်စဲပေးဖို့ ကိစ္စကို ကျွန်မတို့နဲ့ နှစ်အိမ်ကျော်မှာ နေတဲ့ ကုန်သွယ်ရေးအဖွဲ့ကြီး ဦးရှိန်မောင်ဆို ဇနီးမောင်နှံကို အကူအညီတောင်းခဲ့ဖူးပါတယ်’

တရားခံပြု သက်သေအဖြစ် ပြသမည့် အိမ်နီးနားချင်းများ ထံ အကူအညီတောင်းခံပုံကို ထည့်သွင်း ထွက်ဆိုသွားသည်မှာ သူ၏ ထွက်ဆိုချက်ကို ထောက်ခံထွက်ဆိုမည့် သက်သေထွက်ချက် အထောက်အကူရစေရန် ဖြစ်ပေသည်။

တရားရုံးထွက်ချက်ဖြစ်စေ၊ တရားခံ၏ ထွက်ဆိုချက်ဖြစ်စေ သက်သေထွက်ချက်နှင့် ကွဲလွဲနေပါက မိမိ၏ထွက်ဆိုချက်ကို ရုံး တော်မှ စဉ်းစားရာတွင် တရားနည်းချက်ရှိလိမ့်မည်မှာ သေချာ သည်။

+ + +

မိမိထွက်ဆိုချက်နှင့် သက်သေအထောက်ခံထွက်ဆိုချက် အ ဝင်ခွင့်ကျဖြစ်လျှင် မိမိတက်မှ အခွင့်အရေးအသာစီးရနိုင်ပေ မည်ဖြစ်ပါသည်။

ရပ်ကွက်လူကြီးများထံမှလည်း အကူအညီ တောင်းဖူးပါ တယ်။ ကျွန်မဟာ ထွန်းထွန်းနှင့် ပေါင်းသင်းနေ စဉ်ကာလ အတွင်း စိတ်ဆင်းရဲမှု ကိုယ်ဆင်းရဲမှုကို အမြဲတန်းခံစားခဲ့ရပါ တယ်။ ယခုမှခင်းဖြစ်တဲ့နောက် ဈေးပိတ်တဲ့နေ့ပါ။ မနက်က တည်းက ကျွန်မဆီမှာ ငွေတစ်ရာပေးဖို့ တောင်းတဲ့ကိစ္စနဲ့ ပတ် သက်ပြီး စကားများကြပါတယ်။

‘ခါတိုင်းလိုဘဲ ကျွန်မကို ရိုက်ခောင်းပုတ်မောင်းလုပ်ဖို့ ဟန် ပြင်ခဲ့တာကြောင့်၊ ကျွန်မအပြင်ကို ခဏထွက်သွားခဲ့ပါတယ်။ ကျွန်မအိမ်ပြန်လာဘော့ သူ့ အတော်လေးမှူးနေပါပြီ၊ ကျွန်မကို

ခနဲစကား အမျိုးမျိုးပြောပြီး လက်သီးနှံထိုးရုံတင်မကပါ။ ခြေ ထောက်နဲ့ကန်ပါတယ်။ ကျွန်မက ဒီလိုလုပ်တဲ့အထွက် တစ်နေ့ သူ့လဲ ကျွန်မလိုခံရလိမ့်မယ်အကြောင်း ပြောရင်း၊ စကားထပ် ထပ်များပြီး၊ ကျွန်မလည်ပင်းကို ညှစ်ဖို့လုပ်ခဲ့ပါတယ်။ ကျွန်မ က အတင်းရုန်းထွက်ပြီး ကြွက်လျှောက်ပေါ် မှာယူထားလေ ရှိတဲ့ ဓားမြှောင်ကိုယူပြီး နောက်ထပ်ဘာမှ မလုပ်ဖို့ဓားပြုပြီး တားမြစ်ခဲ့ပါတယ်။

‘သူ့ရှေ့တိုးလာတဲ့အခါ အထွန်း၊ ရှေ့ကိုမတိုးနဲ့နော်၊ သည် တစ်ခါတော့ ငါသည်မခံတော့ဘူးလို့ ပြောပါတယ်။ မရပါ ဘူး။ သူကရှေ့ကို အတင်းတိုးလာပါတယ်။ ကျွန်မလည်း မျက်စိမှိတ်ပြီး၊ ဓားနှံထိုးလိုက်ပါတယ်။’

‘အမလေးဗျ’လို့ အော်သံကြားပြီး၊ လဲကျသွားပါတယ်။ သွေးတွေကို မြင်လို့ မူးသွားတာနဲ့ ကုလားထိုင်မှာ အကြာကြီး ထိုင်နေပါတယ်။ အမူးပြေတော့မှ ရဲစခန်းကို သွားပြီး အကြောင်းကြားခဲ့ပါတယ်။

ထွက်ဆိုအစစ်ခံချက်မှာ ဤမျှသာ။

တရားရုံးဥပဒေပညာရှင်၏ မေးခွန်းအလှည့်။

‘ဒေါ်ခင်အေးမြင့်က ထွန်းထွန်းကိုယူခဲ့တာဟာ ထွန်းထွန်း

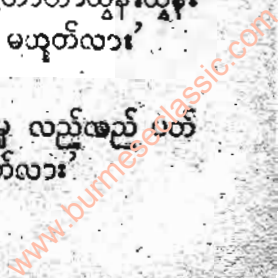
ကို ကြိုက်နှစ်သက်ပြီး မေတ္တာရှိလို့ ယူခဲ့တာ မဟုတ်လား’

‘ယူဘုန်းကတော့ ဟုတ်ပါတယ်’

‘ထွန်းထွန်းက အရောင်းအဝယ်လုပ်ရင်းမှ လည်လည် မတ်

တ်ရှိလို့ အားကိုးသမှုပြုပြီး ယူခဲ့တာ မဟုတ်လား’

‘မဟုတ်ပါဘူး’

၂၂၀ ● ဇော်မြဆန်း

‘ဒါဖြင့် ကိုယ်ထက်လည်း အသက်ငယ်တယ်၊ ငွေကြေးလည်းမရှိတဲ့လူတစ်ယောက်ကို ဘယ်ဇီဝိတ်ကူး၊ ဘယ်လိုရည်ရွယ်ချက်နဲ့ယူခဲ့တာလဲ’

‘နီးစပ်မှုကြောင့် ဖြစ်သွားတာပါ’

ရှေ့နေကြီးဦးခင်မောင်ထွန်း၏ စိုးရိမ်စိတ်ပြေလျော့သွားရသည်။ စာတတ်ရှေ့နေကြီး၏ မေးခွန်းအလှည့်တွင် အဖြေ အိုးနှင့်ခွက်နှင့်ဖြစ်ခဲ့လျှင်ဆိုသည့် စိုးရိမ်စိတ် ရင်မှာ လှုပ်ခတ်နေသည်။ ခုဖြေပုံက သိပ်မဆိုးဟု ဆိုရမည်ဖြစ်သောကြောင့်ပါ။

‘ထွန်းထွန်းသောက်စားဝတ်စားကို အရင်ကတည်းက သိခဲ့တာပေါ့နော်’

‘မသိပါဘူး၊ အိမ်ထောင်ကျပြီးမှ သိပါတယ်’

‘ကိုယ်နဲ့အိမ်ထောင်ပြုမယ်လို့ အကျင့်စရိုက်ကို ကြိုတင်မစုံစမ်းသင့်ဖူးလား’

‘စုံစမ်းသင့်ပါတယ်’

‘စုံစမ်းလေ့လာခဲ့ပါသလား’

‘မစုံစမ်းခဲ့ပါဘူး’

‘ဒါဖြင့် ဆင်ကန်းတော့စိုး အိမ်ထောင်ပြုခဲ့တဲ့ သဘောပေါ့’

ရဲဘော်ခန်းမှအဖြေ ● ၂၂၁

‘ရိုးရိုးသားသားမြင်တွေ့လို့ မစုံစမ်းခဲ့တာပါ’

‘ထွန်းထွန်းက စီးပွားရေးလုပ်ငန်းလည်းလုပ်တယ်၊ ညနေခင်းတိုဘာတို့မှာ လုပ်ဖော်ကိုင်ဘက် အပေါင်းအဆင်းများနဲ့ လူငယ်ဘဝအပျော်အပါး သောက်စားတတ်တဲ့အလေ့စရိုက်ရှိတယ်လို့ ဆိုရင် ဘာပြောမလဲ’

‘ပထမပိုင်း၊ ဟုတ်ပါတယ်၊ နောက်ပိုင်း မဟုတ်ပါဘူး’

‘ဒါဖြင့်၊ ထွန်းထွန်းဟာ အလုပ်မလုပ်ဘဲ၊ တစ်နေ့ကုန်အရက်ပဲ သောက်နေတယ်လို့ ဆိုလိုတာပေါ့’

‘တစ်နေ့ကုန်တွေ့ မသောက်ပါဘူး၊ အလွန်အကျွံသောက်တာကို ပြောတာပါ’

‘ထွန်းထွန်းက ကိုယ်ထိလက်ဆောက်နှိပ်စက်တဲ့အခါ အိမ်နီးနားချင်းတွေကို အော်ဟစ်ပြီး အကူအညီတောင်းဖူးပါသလား’

‘မတောင်းဖူးပါဘူး’

‘ဘာဖြစ်လို့ အကူအညီ မတောင်းတာလဲ’

‘ရှက်လို့ပါ’

‘ထွန်းထွန်း အရက်သောက်တာကို အိမ်နီးနားချင်းတွေတွေ့မသိဘူးလား’

‘သိကြပါတယ်’

‘သိရင် ဘာရှက်စရာရှိလဲ၊ အကူအညီ တောင်းအပ်တာပေါ့၊
ဘာလို့ အကူအညီမတောင်းတာလဲ’

‘ဘာမှ မဖြစ်ပါဘူး’

‘တောင်းသင့်တယ်ဆိုတာကို မငြင်းဘူးနော်’

‘ဟုတ်ကဲ့၊ မငြင်းပါဘူး’

‘ရပ်ကွက်လူကြီးတွေအဖို့မှာ အကူအညီ တောင်းပေးတယ်လို့
ထွက်ဆိုသွားတာမှတ် ဘယ်လိုအကူအညီမျိုး တောင်းတာပါလဲ’

‘ဆိုးမပေးဖို့ ပြောတာပါ’

‘ကောင်စီရုံးမှာ တရားဝင် တိုင်ကြားတာတို့၊ ဘာတို့ကော
လုပ်ဖူးပါသလား’

‘မလုပ်ဖူးပါဘူး’

‘ထွန်းထွန်းဟာ၊ ဒေါ်ခင်အေးမြင့် ပြောသလောက် ဆိုး
သွမ်းရမ်းဘားနေတယ်ဆိုရင်၊ ရစ်ကွက်ကောင်စီရုံးရဲ့အကူအညီ
ကို ရယူခွင့်တာပေါ့နော်’

‘ဟုတ်ကဲ့’

‘မယူခွင့် ဆိုပါတော့’

‘မယူခွင့်ပါဘူး’

‘ထင်မယား ကဲ့ရဲ့ရှင်းလိုကြောင်း ရပ်ကွက် ကောင်စီရုံးမှာ
အစိုးရဝင် အကူအညီ တောင်းပေးပါသလား’

‘မတောင်းဖူးပါဘူး’

‘ဘာဖြစ်လို့ မတောင်းတာပါလဲ’

‘ရှက်လို့ပါ’

‘အမှုဖြစ်တဲ့နေ့က၊ အမှုဖြစ်တဲ့အချိန်မှာ ထွန်းထွန်းဟာ အ
လွန်အကျ မူးနေပါတယ်လား’

‘ဟုတ်ကဲ့၊ မူးနေပါတယ်’

‘အလွန်အကျ လား၊ နည်းနည်းပါးပါး သောက်ထားတာ
လား’

‘အလွန်အကျ မူးနေတာပါ’

‘လူမွန်းမသိအောင် မူးနေတယ်ပေါ့’

‘ဟုတ်ပါတယ်’

‘ဒီအချိန်မျိုးမှာ လူမွန်းမသိအောင် မူးတယ်ဆိုတာ မဖြစ်နိုင်
ပါဘူး၊ အရက်သမား ဗဂေကြီးတွေတောင် သည်လိုအချိန်
မျိုးမှာ အလွန်အကျ လူမွန်းမသိအောင် မမူးတတ်သေးပါ
ဘူး၊ တစ်ခွက်တစ်လှေလောက် ဆောက်တာပဲ ဖြစ်မယ်ဆိုရင်
ဘာပြောမလဲ’

‘မဟုတ်ပါဘူး၊ အတော် ကို မူးနေပါတယ်’

‘အလွန်အကျ မူးနေတယ်လို့ ဆိုလိုတာလား’

‘ဟုတ်ပါတယ်’

‘အလွန်အကျ မူးတဲ့ လူတစ်ယောက်က ဒေါ်ခင်အေးမြင့်ကို
လည်ပင်းညှစ်ရလောက်အောင်အထိ ကိုယ်ကိုယ်ကို ဟန်နိုင်ပါ
လား’

‘ဟန်နိုင်ပါတယ်’

‘ဒေါ်ခင်အေးမြင့်က သူ့ကိုတုန်းပစ်လိုက်ရုံနှင့် လဲသွားမယ် အခြေအနေ မရှိဘူးလား’

‘ရှိပါတယ်’

‘ဒါဖြင့်ရင် ပထမအကြိမ် လည်ပင်းညှစ်ဖို့လုပ်တုန်း၊ ဒေါ်ခင်အေးမြင့်က ရုန်းထွက်ပြီး သူ့ကို တုန်းပစ်လိုက်ရင်ကော’

‘ကျွန်မ မတုန်းပါဘူး’

‘တုန်းရင် လဲသွားရမယ်ပေါ့နော်’

‘ဟုတ်ကဲ့၊ လဲသွားနိုင်ပါတယ်’

တရားလိုဘက်မှ ဥပဒေပညာရှင်က တဖြည်းဖြည်း တရားခံ ဖြစ်သူကိုပိတ်ခံမည့် မေးခွန်းများဖြင့် ချဉ်းနှောင်လျက်ရှိ ဘလို ဖြေကြားနေရသူမှာလည်း ချွေးပြန်နေသည်။

‘ပထမအကြိမ် လည်ပင်းညှစ်ဖို့လုပ်တုန်းက ဒေါ်ခင်အေးမြင့်က ညှိခန်းဘယ်နေရာလောက်မှာ ရှိနေပါသလဲ’

‘ကျွန်မက ပြုတင်းပေါက်နားက မတ်တတ်စားပွဲဘေးမှာ ရပ်နေပါတယ်’

‘ထွန်းထွန်းက ဖက်လက်ကုလားထိုင်ပေါ်မှာ ထိုင်နေပါ တယ်’

‘ထွန်းထွန်းနှင့် ဒေါ်ခင်အေးမြင့်ကြားမှာ အထားအဆီး ဖြစ်ဖွယ်ရှိတဲ့ ပစ္စည်းတွေရှိသလား’

‘အက်တီစားပွဲခုံကကုလားထိုင်တစ်ချို့ ရှိပါတယ်’

‘သူ့ထလာတော့ ဒီမိန်းမယိုဝင်ဘဲလား၊ တည့်တည့်မတ်မတ် ဘဲလား’

‘တည့်တည့်မတ်မတ်ပါဘဲ’

ရှေ့နေကြီး ဦးခင်မောင်ထွန်း မထိမသာ မျက်နှာ ပျက် သွားသည်။

‘ကြားမှာရှိနေတဲ့ ကုလားထိုင်တွေဘာတွေကို မထိုက်မိဖူး ပေါ့’

‘ဟုတ်ကဲ့မထိုက်မိပါဘူး’

‘ထွန်းထွန်းထလာတော့ ဒေါ်ခင်အေးမြင့်က ဝမ်းပျက်ထိုးထလာမယ်၊ အလွန်အကျွံမူးနေတဲ့အတွက် ဟန်ချက်မမှန်ဘဲ ယိုင်နေမယ်၊ ဒါဆိုရင် ကုလားထိုင်တွေ ဘာတွေကို ထိုက်မိမှာပေါ့’

‘ဒါတော့ ကျွန်မသတိမထားမိပါဘူး’

သည်ဖြေပုံလေးကိုတော့ ဦးခင်မောင်ထွန်း သဘောကျသွား သည်။

‘ထွန်းထွန်းက ပထမတစ်ကြိမ်၊ ဒေါ်ခင်အေးမြင့်ကို ရန်ရှာဖို့ ကြိုးစားခဲ့တာဟာ၊ အသက်အန္တရာယ်ပြုဖို့အထိ လုပ်ခဲ့တယ်ဆို ဆိုလိုတာပေါ့နော်’

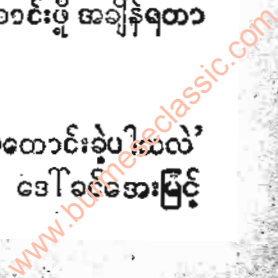
‘ဟုတ်ပါတယ်ရှင်’

‘ပထမအကြိမ် လုပ်ကတည်းက ဒေါ်ခင်အေးမြင့် အနေနဲ့ အိမ်နီးနားချင် ကို အော်ဟစ်အကူအညီတောင်းဖို့ အချိန်ရတာ ပေါ့နော်’

‘ဟုတ်ကဲ့၊ ရပါတယ်ရှင်’

‘ဒါဖြင့် ဘာဖြစ်လို့များ အကူအညီမတောင်းခဲ့ပါသလဲ’

ရှေ့နေကြီး ဦးခင်မောင်ထွန်းက ဒေါ်ခင်အေးမြင့်

နှုတ်ထွက်စကားကား ဘယ်သို့ရှိလိမ့်မည်ကို သိလိုစောဖြင့် နား
စွင့်နေသည်။ အရေးကြီးသောမေးခွန်း ဖြစ်နေသ့်မှတ် ပထမ
မေးခွန်း၏အဖြေမှာ တရားလိုရှေ့ နေကြီး၏ ခွင်ထဲကို ဝင်သွား
ခဲ့ပြီ။ ဇာရုမေးခွန်းအဖြေပါ ခွင်ထဲဝင်သွားလျှင်-

‘ကျွန်မလဲ ထိတ်လန့်တုန်လှုပ်ပြီ၊ ဘာလုပ်လို့ ဘာကိုင့်
ရမုန်း၊ မသိတာကြောင့် အကူအညီမတောင်းမိပါဘူး’

ဦးခင်မောင်ထွန်း သက်ပြင်းချလိုက်သည်။

လာပြန်ချေပြီ နောက်မေးခွန်း။

‘ပထမတစ်ကြိမ် အသက်ကိုရန်ရှာဖွေလုပ်ခဲ့တယ်၊ အိမ်မှာလဲ
ဘယ်သူမှမရှိ၊ ဒုတိယအကြိမ် ရန်ရှာဖွေလုပ်တဲ့အခါ အိမ်ပေါ်က
ဆင်းပြေးဖို့ အချိန်ရလျက်နဲ့ ဘာကြောင့် ဆင်းမပြေးတာလဲ’

‘ကျွန်မကထူပူနေလို့ပါ’

တော်ပါသေး၏။

‘အိမ်ပေါ်မှာ မိန်းမနဲ့ယောကျ်ား နှစ်ယောက်ထဲ၊ တစ်
ယောက်ကမူးပြီး ရမ်းနေတယ်ဆိုပါတော့၊ အဲဒီလူနဲ့ရင်ဆိုင်နေတဲ့
မိန်းမဟာ တပြိုင်လို့ မရဘူးဆိုတာ သိလျက်နဲ့ ခုခံဖို့ပြင်ဆင်
မလား၊ အိမ်ပေါ်ကဆင်းပြေးဖို့ ကြိုးစားမလား’

ဒေါ်ခင်အေးမြင့် တွေဝေသွားသည်။
‘ကျွန်မက ဆင်းပြေးဖို့ ဘတ်မရလို့ပါ’
‘ကျွန်တော်မေးတာက ခုခံလို့ မနိုင်မှန်းသိပါလျက် ဆင်း
ပြေးမလား၊ ခုခံမလားလို့ မေးတာပါ’
‘ဆင်းပြေးသင်ပါတယ်’
‘ဒေါ်ခင်အေးမြင့်ကတော့ မပြေးဘူးပေါ့’
‘ဟုတ်ကဲ့မပြေးပါဘူး’
‘ထွန်းထွန်းကိုထိုးတဲ့ခားဟာ ဒေါ်ခင်အေးမြင့်ရဲ့ လက်
တကမ်းအလို ဘာကြောင့် ရောက်နေပါသလဲ’
‘အလွယ်တကူရအောင် ဒီနေရာမှာဘဲ အမြဲထားပါတယ်’
‘ဒေါ်ခင်အေးမြင့်က ခားကိုချက်ခြင်း သွားမြင်လိုက်တာ
ပေါ့နော်’

‘ဟုတ်ပါတယ်ရှင်’
‘ကောင်းပါပြီ ဒီလောက်ပါပဲ’
တရားခံရှေ့နေကြီး ဦးခင်မောင်ထွန်းက တစ်ဘက်ရှေ့နေ
ကြီး၏ မေးခွန်းတစ်ချို့ကို ချေဖျက်ဖို့ မေးခွန်း အနည်းငယ်ကို
မေးမြန်းခဲ့သည်။ တစ်ချို့မေးခွန်းများမှာ ချေဖျက်ဖို့ အား
နည်းသောကြောင့် ထပ်၍မဖေ့ဘဲ၊ ချီထားလိုက်ရသည်။

တကယ်တော့ ထွန်းထွန်းသေရသည်မှာ ခားဒဏ်ရာကြောင့်
ထက်သွေးလွန်၍ သေရခြင်းဖြစ်သည်။ ဆရာဝန်ထွက်ချက်တွင်
ဆည်း သွေးလွန်ကြောင်းပါသည်။
ဆည်အကြောင်းကို လုံးဝမစဉ်းစားချင်။

ဆောင်သို့အပြန်မှာ တစ်ခေါင်းလုံး မူးဝေနှောက်ကျီစေ
သည့် ဝန်ထုတ်ဝန်ပိုးကြီးတစ်ခု ကျသွားသည့်အတွက် ရင်ထဲမှာ
ပေါ့ပါးသွားရသည်။ ဦးခင်မောင်ထွန်းကလည်း မေးခွန်းတို့
ပြောစာမဆိုပါဘူးလို့ မြောသွားသည်။

+ + +

ဘယ်သူ့ပင်ရှိစေ၊ သည်အမှုခွင်ထဲကို သမီးလေးပါမလာဖို့
သေချာသွားပြီဖြစ်သမို့ ဝမ်းသာရသည်။ သူတို့နှစ်ယောက်ထဲ
ကိစ္စကို၊ ရှေ့နေကြီး ဦးခင်မောင်ထွန်းက တစ်စွန်းတစ်ပိုင်းသိ
သည်။ ဒါကလည်းအကြောင်းမဟုတ်။ သူက သည်အကြောင်းကို
ဘယ်လိုမှဖော်လို့ မရ။ ဖော်ခဲ့သော်၊ သူပါဒုက္ခဇောက်လိမ့်မည်။
သူ့မှာပို၍တာဝန်ရှိသည်။

ထောင်ထဲဇောက်နေသည်မှာ ခုနှစ်လကျော်ခဲ့ပြီ။ ထောင်ဒဏ်
ချမှတ်လျှင် သည်လပိုင်းတွေကို ပြစ်ဒဏ်ခံပြီး ရက်လအဖြစ်သတ်
မှတ်လိမ့်မည်။ ခုနှစ်လကျော်အတွင်းထောင်ထဲမှာ လူအမျိုးမျိုး

အထွေထွေနှင့် တွေ့ဆုံဆက်ဆံရသလို အမှုပေါင်းစုံကိုလည်း
သိမှတ်ကျွမ်းဝင်လိုက်ရသည်။

ထိုအထဲမှ နတ်ကတော်ကြီး ဒေါ်မြရွှေအကြောင်းပြန်သည်
ပြောပြစရာရှိသည်။

လူနပ်ချမ်းသာနှင့်လူနတ်ချမ်းသာ။

○

လူသည်လူနေရာတွင်နေ၍ နတ်ကိုနတ်နေရာတွင်ထားရမည့် အစား နတ်ကိုလူထိုင်း အစေအပါးအဖြစ်သို့ ရောက်အောင် အမျိုးမျိုးအပုံပုံ ပလောင်ဖလှယ်လုပ်နေသူများမှာ နတ်ကတော် များဖြစ်ကြ၏။ နတ်ကိုနတ်နေရာမှာထားရမည့်အစား လာစေ၊ သွားစေ၊ ဝင်စေ၊ ထွက်စေ၊ ကပ်စေ၊ ပူးစေဟု အမိန့်ပေး လျက် လှည့်စားမှုအသွယ်သွယ်ကို ဖန်တီးလုပ်ဆောင်နေကြသူ များမှာလည်း နတ်ကတော်များပင်ဖြစ်၏။

နတ်ကလူတွေကို မှီနှိုင်းသလို၊ အန္တရာယ်လည်း ပေးနိုင်သည် ဟု လူ့ဘဝ၏စိတ်ထဲတွင် အစွဲအလမ်းထင်မြစေအောင်၊ လူနပ် တို့က ရှေးအစဉ်အလာကပင် လုပ်ဆောင်ခဲ့သည်ဖြစ်ရာ၊ သိပ္ပံ ခေတ်တိုးတက်လာသည်တိုင် ခိုင်မြဲနေသည့် အစွဲအလမ်းမှာ အားလျော့မသွားဘဲ၊ တည်တန်လျက် အားကောင်းမြဲကောင်း နေအောင်ကည်း၊ လှုပ်ထိုက်ပင် ခေတ်နှင့်အညီ လုပ်ဆောင် လျက်ရှိကြပေသည်။

မစနိုင်သည် အကောအကွယ် ပေးနိုင်သည်၊ အကူအညီပေး နိုင်သည့် အစွမ်းတစ ရှိသည်ဟူသောမက်လုံးနှင့် ရိုးရာအစဉ်အ လာကို မလုပ်ရင်၊ ပသကိုးကွယ်မှုကိုဆက်မလုပ်ရင်၊ ဆိုင်ရာပိုင်ရာ တို့မကြိုက်နှစ်သက်တာကို လုပ်ရင် အန္တရာယ် ပေးနိုင်သည် ဟူသော ခြောက်လုံးလှန်လုံးဖြင့်လည်း ခြောက်လှန်ထားပေ သည်။

မစနိုင်သည်ဆိုသော မက်လုံးကို ဆန်းစစ်ကြည့်ကြပါစို့။ အလုပ်လုပ်ရင်း လုပ်ငန်းကိုင်ငန်းအဆင်ပြေလို့ စီးပွားဖြစ်သူတွေ ရှိခေတ်လည်း၊ ချမ်းသာသူတွေရှိသော်လည်း၊ တာမျှမလုပ်ဘဲ

အခန်း (၁၃)

လူနပ်ချမ်းသာဆိုသော ပမာစကားရှိသည်။ လည်လည် ပတ်ပတ် ပါးပါးနပ်နပ်ရှိသူများကိုတင်စား၍၊ ပါးနပ်သူများ ချမ်းသာခြင်းရှိသည်ဟု ဆိုလိုခြင်းဖြစ်ပေသည်။

ခေတ်ပေါ်ပမာစကား။ လူနတ်ချမ်းသာမှာ နတ်ကိုအရင်း တည် နှုတ်းလုပ်၍ လှောင်စစ်က နတ်အသွင်ပြောင်းလဲကြသည့် လူနတ် (၉၁) နတ်ကတော်များကို တင်စား၍ သူတို့စားသာ နေကြသည်ကို ပမာပြုခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

ထိုင်နေရင်း နတ်မလို့၊ အလုပ်ဖြစ်သူ၊ ချမ်းသာသွားသူဟူ၍ သက်သေသက္ကာယဖြင့် လက်ညှိုးထိုးပြစရာမရှိပေ။ ထားဘိအုံး။

တစ်ခါတစ်ရံ အကြောင်းကြောင်းသော ကိစ္စကြောင့်ပူဇော်ပသသူတွေကို မဆိုထားဘိ၊ နတ်ကိုးကွယ်ပသမှုကို နေ့စဉ်နှင့်အမျှ ထိတွေ့လုပ်ကိုင်နေသူ နတ်ကတော်ထံက စီးပွားဖြစ်ထွန်းပြီး ချမ်းသာသွားသူ နှုပါသလား။ လက်တွေ့လက်ညှိုးထိုးပြနိုင်ပါသလားဟု မေးစမ်းကြည့်စမ်းပါ။ လုံးဝမရှိပါဘူးဟု သော အဖြေမှတစ်ပါး အခြားအဖြေပေးစရာ ရှိလိမ့်မည်မဟုတ်ပါ။ တခြားမကြည့်ပါနှင့်၊ မိမိလက်လှမ်းမီရာ ပတ်ဝန်းကျင်မှ နတ်ကတော်ဆိုသူများကိုပင် ကြည့်ပါ။ စစ်မှန်သော အဖြေကို ရရှိပါလိမ့်မည်။

ဇာတ်သဘင်သည် မြေစိုင်းအကဖြင့် စတင်ခဲ့သော်လည်း၊ ယနေ့ခန့်ခန့်ထည်ထည် စင်ပေါ်သို့ရောက်နေပြီ။ ရံသွင်းပြသည့် အဆင့်သို့ရောက်နေပြီ။ ဗလာပွဲကသည့်တိုင်၊ စင်ပေါ်အကဖြင့် ဝင်ထည်လျက်သာ။

ဇာတ်သဘင်နှင့် တစ်ချိန်တည်းပေါ်ခဲ့သည့် နတ်သဘင်မှာ ယနေ့အထိ မြေပေါ်မှာပဲကနေရသည်။ ဟုတ္တိပတ္တိရုံမသွင်းနိုင်၊ စင်ပေါ်မထက်နိုင်သေးပေ။ လေးတိုင်စင် ကျူဖျားမိုးအဆင့်က မထက်နိုင်သေးပေ။ နတ်ကတော်အပါအဝင်နတ်ဝင်သည်တွေက မြေကြီးပေါ်မှာ ကျူဖျားခင်းပြီး ဖြစ်သလိုအိမ်နေရသည့် အဆင့် မထက်သေး။ စားသည့်နေရာလည်း ကြည့်ပါအုံး။ ဈေး

အပေါ်ဆုံး ပင်လယ်ငါး ပါလေဟန်နှင့်ချက်သည့် ချဉ်ပေါင် စင်းနှင့် ငါးပိရည်ဖျော်ကျဲတောက်တောက်ဆမ်းပြီးစားရသည်။

နတ်ကနားပေးသူနှင့် နတ်ကသူနှစ်ဦးအနက် လက်ရင်း ဆပည့်မှာနတ်ကတော်နတ်ဝင်သည်များသာဖြစ်၏။ ကဲ မစ၊ စရာ ရှိရင် လက်ရင်းတပည့်ကို အရင်မစမှာပေါ့၊ ခုတော့လက်ရင်း တပည့်သည်ပင်လျှင် မြေကြီးပေါ်အိပ်ပြီး မြေကြီးပေါ်မှာ နဆာင့်ဆောင့်လှေးထွေထွေပိုပြီး စားရသည့်အဆင့်။

+ + +

လူ့သဘာဝက အတ္တနှင့်ယှဉ်တည်။ ကိုယ့်အတွက် အရင်လှစ် မလား၊ သူများအတွက် အရင်လုပ်မလား။ ကိုယ့်အတွက် မ၊ စ ဖြစ် အရင်လုပ်မှာပေါ့၊ ရှင်းမှနေဘူးလား။ နတ်က မ၊ မစနိုင်ဘူး ဆိုတာ။ မစနိုင်တာမှန်လျှင် နတ်ကတော်တွေ၊ နတ်ဝင်ထည် တွေ ခွေးလေးပျာတောတီး ဘယ်နေရပါ့မလဲ။

နတ်ကတော် နှစ်မျိုးနှစ်စား ရှိသည်။ ထိုင်ဟောနတ်ကတော်နှင့် က၊ ဟောနတ်ကတော်။ မိဒါပြရွှေက ထိုင်ဟောနတ်ကတော်။

သူ့အိမ်မှာဆို မင်းနှစ်ပါး၊ ဦးမင်းကျော်နှင့်မယ်တော် တို့ ဘိန်းချရုပ်တုအပြင် အိမ်ရှေ့မှာ သီးသန့်နတ်စင်ဖြင့် ထားသည့် နန်စာရိုင်းမယ်တော်စင်လည်း ရှိသည်။

သူက မထမတန်းစား စာရင်းဝင် နတ်ကတော်။

သူ့အိမ်က ပေနှစ်ဆယ်၊ ပေခြောက်ဆယ် မြေကွက်ထဲမှာ မီးဖိုမပါ ဆယ့်ခြောက်ပေ၊ ပေလေးဆယ်၊ ခန့်မိုး ပျဉ်ခင်ထရံကာ ဆောက်ထားသည့်အိမ်၊ အိမ်ကြီးအိမ်ကောင်းဟု မဆိုသာပေမယ့် နေပျော်သည်ဟု ဆိုရမည့်အိမ်မျိုးပါ။

သူက ထာဝစဉ် အရက်၊ ကြက်၊ စီးကရက်၊ ဘိလပ်ရည်၊ တဲဉ် ဆက်ဆံ ကိုးကွယ်ခဲ့သည်။ မင်းနှစ်ပါး၊ ဦးမင်းကျော်နှင့် မယ်တော်တို့မှာ ဘာမှ မတတ်နိုင်လေချော့သလားမသိ။ သူတို့ လက်ရင်းတပည့် နတ်ကတော်ကြီး ဒေါ်မြရွှေမှာ နတ်ရုပ်တုကြီး တွေ အကျအနုထူး၍ ကိုးကွယ်ထားသည့် အိမ်တွင် မနေရဘဲ အုတ်ရိုးကာ ထောင်ထဲသို့ ရောက်နေခဲ့ပါလေပြီ။

သူ့ကိုယ်တိုင်ထောင်အာမခံရဘဲ အမှုအခြေအနေ ဘာမှန်းမသိဘဲ ထောင်ကျမလား၊ လွတ်မလွှားမသိဘဲ ငေးငိုင် တွေးမိုင်နေရသည့်အချိန်မှာ အာမခံ ဘယ်တော့ရမလဲ၊ အမှု အခြေအနေဘယ်လိုရှိမလဲ၊ ဘယ်တော့လွတ်မလဲဟု မေးသူတို့ကို ဟောရ ပြောရသည့်ကြောင့် စားသာနေသည်။ နတ်ဆိုတာ အလကားမေးလို့ မရ၊ မေးလျှင် လာဘ်တင်ရမည်(ဝါ)ပင်ပေးရမည်။

အပြင်မှာတော့ ဒေါ်မြရွှေ၏ကြေးမှာ အနည်းဆုံးတန်း၊ တစ်ဆယ်ငါးမူးကနေ အမြင့်ဆုံးတန်း ငါးဆယ်ငါးမူးအထိ

အထိ ကြေးရှိခဲ့သည်။ ထောင်ထဲမှာတော့ သည်ကြေးမျိုး ဘယ်ရမလဲ၊ ဘယ်၍ဘယ်ပျဆိုသည့် အတ်မှတ်ကြေးလည်း ထားလို့ မဖြစ်၊ ဆေးလိပ်နှင့် မုန့်ပဲသွားရည်စာ ရသလောက်ဖြင့် ဟောနေ ပြောနေရသည်။

နတ်တွေကလည်း သနားစရာ။

ထောင်ထဲကို ဝင်လိုက်ထွက်လိုက် လုပ်နေကြရသည်။ သူ ပင်ရင်လာ၊ သူ့ပြီးရင် ပြန်။ အပြင်မှာဆို အရက်၊ ကြက်၊ စီးကရက်၊ ဘိလပ်ရည် ဖြိုးဖြိုးဝေဝေခွီပေမယ့် ထောင်ထဲမှာ တော့ အလကား ပဲတင်း၊ ဆေးပေါ့လိပ်ကလေး၊ ဓားလှံ၊ မုန့်ကလေးနှင့်ပြီးရသည်မှာ သနားစရာပါ။

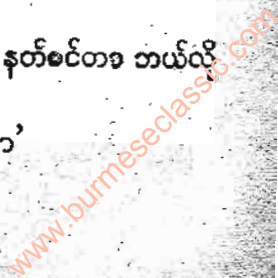
တစ်နေ့...

ဒေါ်ခင်မေသက် ရုံးထွက်ရသည့်နေ့။ သူတို့သုံးယောက်ပဲ ရှိခဲ့စဉ် နတ်အကြောင်း စကားစပ်မိရာမှ စပ်စပ်စုစု ဒေါ် တင့်တင့်က အမေးပုစ္ဆာထုတ်ခဲ့သည်။

အောက်ထပ်မှာနေသည့် ပြည့်တန်ဆာခေါင်း အမျိုးသမီး တစ်ယောက် ဒေါ်မြရွှေထံ နတ်မေးဖို့ ရောက်လာရင်း သူ ကပါ နတ်ဝင်ပူးသွားသည့်ဖြစ်ရပ်ကို အကြောင်းပြု၍ ဒေါ် တင့်တင့်က စိတ်တော့မဆိုးနဲ့နော်ဟု စကားစလွှင့်ခဲ့၍ စပ်စု လိုက်သည်။

‘ဟို...အမျိုးသမီးက နတ်ဇာမေးရင်း နတ်စင်တေ ဘယ်လို ပြစ်လို့လဲ ဒေါ်မြရွှေ’

‘ပိုးပေါ် ဒေါ်တင့်တင့်ရယ်၊ ပိုးထတာ’
‘ဘယ်လို ပိုးထတာလဲ ဒေါ်မြရွှေရဲ့’

‘ဘတ်ပိုး၊ နတ်ပိုး၊ ရုပ်ရှင်ပိုး၊ ဆိုတီးပိုး၊ ရှိတဲ့လူတွေဟာ’
‘ဒီလိုပဲ ဖြစ်ကြတာပဲ၊ က၊ သံ ဆိုသံ၊ တီးသံ မှုတ်သံကြားရင်
ဆဆို၊ အက ဝါသနာရှိတဲ့လူတွေ မနေနိုင်ကြသလို၊ နတ်ပိုး
ရှိတဲ့လူကလဲ နတ်စိုးသံကြားရင်၊ ပူးနေ တ၊ နေတာတွေရင် မနေ
နိုင်ကြဘူးလေ၊ ကျွန်မက ပူးတော့ သူ့ကိုဆက်သွားတာပေါ့’

‘နတ်လူတိုင်း နတ်ဝင်တာပဲလား’

‘ဘယ်ဝင်ပါ့မလဲ ဒေါ်တင်တင်ရယ်၊ ပူးတဲ့လူရဲ့ စိတ်က နတ်
ဝင်တယ်လို့ ယုံကြည်နေတော့ နတ်ဝင်တယ်လို့ပဲ ပြောကြ
တာပေါ့’

ထပ်ဆင့်မေးလို့ မကောင်း၍ ငြိမ်နေလိုက်ရသည်။ ပါးစပ်
ကတော့ တယားယား။

‘ဒါဖြင့် ရှင်တို့ ဟောပြောနေတာတွေကကော’လို့ မေး
ရင် ဘယ်လိုအဖြေမျိုး ပေးလိမ့်မှာပဲ။

စဉ်းစားစရာ ရှိပါသည်။

တိရစ္ဆာန်များတွင် တိရစ္ဆာန်အမျိုးအစားအလိုက် ပြော
သောစကားရှိသည်။ လူများတွင် လူမျိုးအလိုက် ပြောသော
ဘာသာစကားရှိသည်။ ရဟန်းသံဃာများ ပြောသော စကား၊
နန်းတွင်းဘုရင်မျိုးနွယ်များပြောသောစကားဟူ၍ ရှိသလို၊ နတ်
များတွင်လည်း နတ်များပြောသောစကား ရှိလိမ့်မည်။

နတ်ဝင်လျှင် နတ်က လူတို့စကားမျိုးပြောလိမ့်မည် မဟုတ်
စာန်ရာ၊ နတ်စကားပဲ ပြောရမည်ပေါ့။ ဆိုဆိုလျှင် နတ်ဝင်သည်
များပြောသည့်စကားမှာ ဘယ်မျိုးလျှင် နတ်စကားဖြစ်နိုင်ပါ
မည်နည်း။

တိတ်ခွေတစ်ခွေ နားထောင်ဖူးသည်။ ထိုစဉ်တော်တော်
လူတော်တော်များများလည်း နားထောင်ဖူးကြသည်။

ထင်ရှား ကျော်ကြားသော ပရိယတ္တိ၊ ဗုဒ္ဓိပတ္တိ ဆရာ
တော်ကြီးတစ်ပါးအား တရားနှင့်ပတ်သက်၍ နတ်က လျှောက်
ထား မေးမြန်းသည့် တိတ်ခွေတွင် လျှောက်ထားသူ နတ်က
လူစကားမျိုး မပြောပါ။ လူတို့နားမလည်သော ဘာသာ
စကားဖြင့် မေးမြန်း လျှောက်ထားသွားပါသည်။

ဆိုလိုသည်မှာ လူသည် လူဖြစ်၍ နတ်သည် နတ်ဖြစ်သော
ကြောင့် မရောထွေးအောင် သူ့နေရာနှင့်သူ နေရာ ထားရ
ပေမည်။

ခုတော့ ဒီလိုမဟုတ်။

တောင်ထဲရောက်နေသည့် နတ်ကတော်ကြီးကိုအောင်
သူ့နတ်တွေက မကယ်နိုင်၊ မ၊ မစနိုင်ဘဲ ရှိနေပါလျက် နတ်
မေးသူတွေကလည်း မေးကြတုန်း၊ နတ်ပူးသူကလည်း ပူးတုန်း၊
ဝင်ဖုန်း ရှိကြသည်ကို ထူးထူးသည် အံ့ဏသော်ဟု ဆိုရန်မှ
တစ်ပါး အခြားဆိုဖွယ်ရာပမာ စကားမရှိတတ်။

လူနတ်တွေ အပြင်မှာစားသာနေသလို ထောင်ထဲမှာ
လည်း စားသာနေသည့်ပေါ့။

ဒေါ်မြရွှေနှင့်တွဲစရာ အဖော်တစ်ယောက် ရောက်လာသည်။

နာမည်လည်း ဆန်းသည်၊ အမူလည်း ဆန်းသည်၊ လူလည်း ဆန်းသည်။

သူတို့အုပ်စုထဲသို့ နောက်ထပ် လူတစ်တစ်ယောက် တိုးလာသည်။ သူကလည်း နတ်ကတော်အောကတွင် နာမည်တစ်လုံးနှင့် လူသိများ၍ ကျော်ကြား ထင်ရှားသူ ဖြစ်၏။ သို့တစေ သူ၏ တကယ်လုပ်ငန်းမှာ နတ်ကတော် မဟုတ်ပါ။

ခါးခေါင်းဆောင် (ဝါ) ခါးပိုက်နှိုက်ခေါင်းဆောင်။

ဒါကြောင့် အမှုဆန်းသည်လို့ ဆိုရပါသည်။

ခါးပိုက်နှိုက်အလုပ်မှာ ယောက်ျားတွေ လုပ်လေ့ လုပ်ထ ရှိသည့်အလုပ်။ မိန်းမအလစ်ဆုံး၊ အလစ်သုတ်သမား ရှိသည်။ ခါးပိုက်နှိုက်ရှားသည်။ သူက မိန်းမ၊ သို့စေကာမူ အလုပ်က ခါးပိုက်နှိုက်ခေါင်းဆောင်၊ သာမန်ခေါင်းဆောင် မဟုတ်။ နာမည်ကြီး မှတ်တမ်းဝင် ခါးပိုက်နှိုက်ခေါင်းဆောင် ဖြစ်ပါသည်။

ယခုအမှုမှာ ကျော်လောမူဖြင့် ထိန်းသိမ်းလိုက်သည့် အမှု။

သူ့နာမည်က မမင်းအောင်ခေါ် ဓား မင်းအောင် မိန်းမနာမည် မှဆန်း၊ ယောက်ျားနာမည် ဆန်သည်၊ အလုံးအထည် အဆစ်အပေါက်တလည်း ယောက်ျားဘက်သို့ နှယ်သည်။ ဝတ်တဲ့အင်္ကျီက ရှုပ်အင်္ကျီ၊ လုံချည်ဝတ်တော့လည်း မိန်းမပုံစံပင်၊ ယောက်ျားဝတ်ပုံမျိုး၊ ဆံပင်ပုံစံကိုတော့ မိန်းမ

အသွင် ထူးဖွဲ့ထားသည်။ စကားပြောတော့ ကျွန်တော်နှင့် ဝင်ဗျားနှင့်။ လှုပ်ရှားမှု ဟန်ပန်အသွင် အားလုံးမှာ ယောက်ျားပုံသို့။

ယောက်ျားလျာဟု ဆိုရမည်ဟန် အပြည့်ထင်သည်။ ထောင်ထဲကို မိန်းမလျော့တွေရောက်လာရင် သီးခြားထားရသည်။ သူတို့ကို ယောက်ျားထောင်ဘက်မှာ ထားလို့ ရသလို မိန်းမထောင်ဘက်ကိုလည်း ပို့လို့ မဖြစ်။

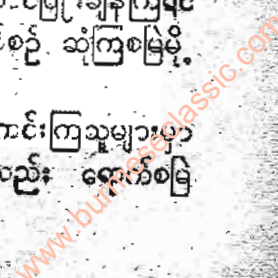
ယောက်ျားလျာကျတော့ မိန်းမထောင်ဘက်မှာပဲ ထားသည်။ မိန်းမထောင်ဘက်မှာ ထားလို့ဖြစ်သည်။ ယောက်ျားထောင်ဘက် ပို့လို့ မဖြစ်၊ မိန်းမလျော့တွေလို သီးခြားထားလောက်အောင်လည်း ခြံထဲမှာ မပေါ်သမို့ မိန်းမထောင်မှာပဲ ထားရဟန် ရှိသည်။

နာမည်ဆန်းသမို့ လူကလည်း ဆန်းသည်၊ အမူလည်း ဆန်းသည်။

ခါးပိုက်နှိုက် ကျော်စောမူ။

ဒေါ်မြရွှေနဲ့ အပြင်မှာကတည်းက သိကြသည်။ သူတို့က နတ်ကတော် အကျော်တွေ၊ ထောင်ပြုံးချိန်ကြရင် ထောင်ပြုံးမှာ နေရာသီးသန့်ရသည်။ နှစ်စဉ် ဆုံကြစမြဲပို့ သိကျွမ်း ခင်မင် ရင်းနှီးမှု ရှိကြသည်။

အများအားဖြင့် ဒုစရိုက်မှုနှင့် မကင်းကြသူများမှာ နတ်နှင့် ဆက်နှယ်မှုရှိသလို တောင်ပြုံးကိုလည်း ရောက်စမြဲ ကြသည်။

ဒုစရိုက်လုပ်ငန်းနှင့် သက်မွေးဝမ်းကြောင်းပြု၍ ဆက်
 နှယ် ပတ်သက်နေသူ အများစုမှာ မင်းကလေး၊ မင်းကြီး၊
 ကိုကြီးကျော်နှင့် မထင်းကြ။ မင်းကလေး၊ မင်းကြီးနှင့် ကို
 ကြီးကျော်တို့မှာ ရာဇဝင်အကျော် နတ်လူဆိုးကြီးတွေ။ နတ်
 မဖြစ်ခင် လူ့ဘဝကတည်းက လူဆိုးအကျော်တွေ၊ နတ်ပြစ်
 တော့လည်း လူဆိုး သူဆိုးတို့၏ ကိုးကွယ်အားထားရာ ပုဂ္ဂိုလ်
 ကြီးတွေ ဖြစ်လာသည်။ ဒုစရိုက်သမားတွေက သူတို့ဆရာကြီး
 တွေကို အလွန်အားကိုးကြသည်။ ကာကွယ်စောင့်ရှောက်မှု
 ပေးနိုင်သည်ဟု အလွန်အမင်း ယုံကြည်ကြသည်။

+ + +

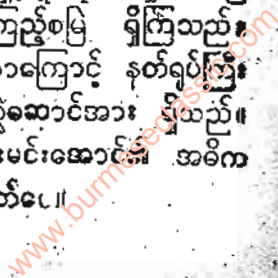
အမုန်တော့ ယုံကြည်မယုံတာ ယုံကြည်ကြတာ တကယ်
 တန်းကျတော့ ဘာအကဲအကွယ်မှ မပေးနိုင်သလို၊ ဘယ်လို
 လည်း မ၊မစနိုင်ပေ။ တစ်ခြား မကြည့်ပါနှင့်၊ တောင်ပြုံး
 ရတနာဂူ၊ ပခန်း စသည့် အဓိပတိ နတ်နန်းကြီးတွေကို
 အစဉ်အမြဲ စောင့်ရှောက်ပြီး ပသပူဇော်နေကြသည့် ထိတ်
 ထိတ်ကြဲ နတ်ကတောင်ကြီးတွေကိုပဲ ကြည့်ပါ။ သူတို့ တို့ထံ
 ဆောက်ပြီး၊ ကားမစီးနိုင်ကြ။ သူတို့အထဲက ပြောစမှတ်ပြု

စရာ ထူးထူးခြားခြား ချမ်းသာသွားသူဟူ၍ လက်ညှိုးထိုး
 ပြစ်ရာသော်မှ မရှိ။ သေသည်အထိ နတ်နန်းအနီးမှာပဲ အကြံ
 အပန်လုပ်၍ နေထိုင်သွားကြရသည်။ တစ်နှစ် တစ်ခါတော့
 ပြုံးပြုံးဝေဝေ ရှိသပေ။

တကယ်တမ်း မစနိုင်လို့ မစရင် သူတို့ ထိပ်ဆုံးက
 ပါရမည် မတုတ်ပါလား။ တကယ် လက်ရင်း အနီးကပ် စာပည့်
 တပန်းတွေသော်မှ ဒိုရင်း၊ ဒိုရင်း ဆိုလျှင် အဖျားသားတွေ
 ဆို ဘယ်သို့ရှိလိမ့်မှာပ။

ခုဘဲကြည့်၊ ပေအစိတ်ပေငါးဆယ် မြေကွက်ပေါ်၌၊ မြေ
 ပြည့် ဆောက်ထားသော အိမ်၏ညွှန်ခန်းမှာ ဆယ့်ရှစ်ပေ ပတ်
 လည်ခန့် ရှိသည်။ ညွှန်ခန်းပြည့်နီးပါး နေရာယူ ထားသည့်
 ရွှေဘိန်းချ နတ်ရုတ်ကြီးများမှာ တစ်ဖျပ်ဖျပ် တစ်လက်လက်၊
 တောက်ပနေသည်။ ဂျပန်ရွှေပြားမှာ ပို၍ အရောင်ထွက်သည်။
 တကယ်ရွှေစင်အလားပမာသို့ ရှိပါ၏။ ရဲရဲတောက် အနီခံ
 ပိတ်စများနှင့် အိရွှေစင်နတ်ရုပ်ကြီးများမှာ တင့်လှပေဖန် သို့
 နှယ်။

လမ်းသွားလမ်းလာတိုင်း၊ ထိုအိမ်ရှေ့သို့ရောက်လျှင် မြေ
 လမ်း တုန်သွားရစမြဲ၊ သမင်လည်ပြန်ကြည့်စမြဲ ရှိကြသည်။
 အိမ်မျက်နှာစာမှာ လမ်းနှင့်ကပ်နေသောကြောင့် နတ်ရုပ်ကြီး
 များမှာ လမ်းပေါ်မှ ပရိသတ်ကို ဆွဲဆောင်အား ရှိသည်။
 တကယ်တော့ မမင်းအောင်ခေ၊ ဓားမင်းအောင်ခေ အဓိက
 လုပ်ငန်းမှာ နတ်ကတော်လုပ်ငန်းမဟုတ်ပေ။

နတ်ကတော်ဟု အမည်ခံထားသည်မှာ ဝါသနာနှင့် သူ၏ လုပ်ငန်းကို အကာအကွယ်ပြုရန်အတွက် ဖြစ်ပေသည်။

လေးလက်မ ဓားမြှောင်နှင့် ဘရိတ်ဓားကို အသုံးပြု၍ အခွဲအဖြတ် တော်လှန်းလှသောကြောင့် ဓားလှောက်သားများ က ဓားမင်းအောင်ဟု အမည်ပေးထားကြသည်။

ဓားလှောက်သားတို့ တတ်အပ်သည့် နှိုက်၊ ဆွဲ၊ ခွဲ-ဖြတ်၊ ပညာရပ်ကို နာမည်ကြီး ဓားဘသော်ထံမှ လက်ထပ်သင်ယူပြီး လက်တွေ့ကွင်းဆင်းခဲ့ရာတွင် နောင်မြင်မှု၊ နရဖူ ဆောင်းနိုင်ခဲ့ သည်။ သူ့လက်ဖျပ်လတ်၍ ပိပိရီရီလုပ်နိုင်စွမ်း သောကြောင့် ဆရာထက် လက်စောင်းထက်သော တပည့်အဖြစ် ထင်ပေါ်ခဲ့ သည်။

နှိုက်-ဆွဲ-ခွဲ-ဖြတ်ကို ပို၍အားသန်သလို ထူးလည်း ထူးချွန်သည်။ သတ္တိလည်းကောင်းသည်။ ယောက်ျားသားတွေ ထက် မိန်းမခါးတပို၍ အလုပ်ဖြစ်သည်။ လူတွေတ ခါးပိုက် နှိုက်ဆိုရင် ယောက်ျား ခါးပိုက်နှိုက်ကိုဘဲ သတိထားကြသည်။ မိန်းမခါးပိုက်နှိုက်ကို သိပ်ဂရုမစိုက်၊ ရှိသည်ဟူ၍ပင် အမှတ် သညာ မထားမီ။ ယောက်ျားခါးက မိန်းမအနားကိုကပ်လို့ မကောင်း၊ မိန်းမခါးက မိန်းမချင်းလည်း ကပ်လို့ ကောင်း သည်။ ယောက်ျားနားကပ်တော့ ကပ်လို့ ပိုကောင်းသည်။ ယောက်ျားခါးတွေထက် ပိုအလုပ်ဖြစ်သည်။

ပြီး ဓားမင်းအောင်က ဖြတ်-ခွဲသမား၊ ရွှေဆွဲကြိုး၊ ရွှေကြယ်သီးကို ဖြတ်လို့ ကောင်းသလောက်၊ လက်တိုင်အိတ်ထဲ

ပိုက်ဆံထည့်ပြီး၊ ဘေးလွယ်အိတ်ထဲ ပိုက်ဆံထည့်ပြီး ဈေးဝယ် တတ်သူ အမျိုးသမီးများကို ခွဲရအလွန်လွယ်သည်။

သူက မြေပေါ်သမား၊ အထူးသဖြင့် ဗိုလ်ချုပ်ချေ၊ သိမ်ကြီးဈေး၊ စိန်ဂျွန်ဈေးစသည်တို့မှာ ကျက်စားသည်။ အဖွဲ့မရှိ တစ်ကိုယ်တော်သမား။ ဒါကြောင့်ထင်ပ၊ တင်ကိုယ် တော် တဝမှာ အဖမ်းအဆီးမခံခဲ့ရ၊ ခေါင်းဆောင်လုပ်တော့ မှတ်၊ အချုပ်နှင့် ထောင်ထဲကို ရောက်ရသည်။

+ + +

ယောက်ျားခါးတွေက ရပေမယ် အဖတ်မတင်။ အသေခံရ အား လောင်းကစားနှင့် ရှုပ်ထွေးပြီး ရမလောက်အောင် သုံးဖြုန်းပစ်ကြသည်။ ခါးတွေက ငွေကိုငွေလို့ မထင်၊ ရှိရင် ဆုံးဖြစ်သည်။ မရှိရင် ထွက်ရှာသည်။ သူတို့က ရှာလို့လည်း လွယ်သည်ကိုး။

မမင်းအောင်ကျတော့ အသောက်အစား လေးကစား ဖို့။ ကျွေးရမေးရမည့် အဖွဲ့သားမရှိ။ ဆရာငှားဦးဘသော် ကိုသာ ပေးကမ်းထောက်ပံ့ ရအည်။ ဒီတော့ ရှိသမျှ အဖတ် ဆင်သည်။ မိန်းမတို့ဝါသနာထူးစံအရ စုမိဆောင်းမိရှိသည်။

တစ်ခါက ဗိုလ်ချုပ်ဈေးထဲမှာ အထည်ဝယ်နေသည့် မိန်းမ
လေးယောက် ကြားထဲမှာ၊ ဒုတိယအမျိုးသမီး၏ အိတ်ကို
ခွဲလိုက်ရာ ကတ္တီပါအိတ်ရှိ လေးတစ်အိပ် ရလာသည်။ ဈေး
အိမ်သားထဲရောက်လို့ ဖွင့်ကြည့်တော့မှ တအံ့တဩဖြင့် ကိုယ်
မျက်လုံးကိုယ် မယုံဖြစ်သွားရသည်။

ဈေးအိမ်သာက ခပ်မွှောင်မွှောင်။ စိန်ထည်တွေက ဝင်း
ဝင်းလက်လက် ပြိုးပြိုးဖျပ်ဖျပ်။ တစ်ချို့ထဲ အချို့ကြီး ပူလိုက်
သည်။ မမင်းအောင်ကလျင်သည်။ ပစ္စည်းတွေကို ချက်ချင်း
မထုခွဲ၊ တစ်နှစ်ကျော်ကျော် သိမ်းထားပြီးမှ တဖြည်းဖြည်း
ချင်း အလီလီထုခွဲပြီး၊ မူလနေသည့် တာမေ့အိုးစကနေ၊ ကြည့်
မြင်တိုင် ထီးတန်းဘက်ကို ပြောင်းရွှေ့ပြီး လက်ရှိနေထိုင်သည့်
အိမ်ကို ဝယ်လိုက်သည်။

မမင်းအောင်မှာ နဂိုကတည်းက နတ်နှင့် အဆက်အနွယ်
ရှိပြီးသား။ လုပ်ငန်းလုပ်ဖို့ အိမ်ကမထွက်ခင် မယ်တော်
ကို အမူးထား၍ မင်းကလေး၊ မင်းကြီး၊ ကိုကြီးကျော်၊
အပါအဝင်၊ မနှလေးပါမကျန် ပင့်ဖိတ်၍ ဘိလပ်ရည်၊ ဘဲ၊
စီးကရက်၊ ပန်းများဆက်ပြီး၊ လုပ်ငန်း အောင်မြင်အောင်
မ့စဖို့ အကာအကွယ်ပေးဖို့၊ အလုပ်ဖြစ်ရင် ဘာဆက်မည်၊
ညာဆက်မည်ဆိုသည့်ကတိ ကဝတ်တွေပေးပြီးမှ အလုပ်ခွင်သို့
ထွက်စမြဲရှိသည်။ ဒါတွေမလုပ်ဘဲ၊ အလုပ်ခွင်ကို ထွက်လေ့
မရှိ။ အဲဒီတုန်းက ရုပ်ထုတွေဘာတွေမရှိ ဘုရားဈေး၊
ဝယ်သည် မယ်တော်ခတ်ပုံပဲ ရှိသည်။

အလုပ်ဖြစ်လာရင်တော့ အရက်ပုလင်းတို့ ကြက်ကျော်တို့
မြိုင်မြိုင်ဆိုင်ဆိုင် ဆက်သတည်း။

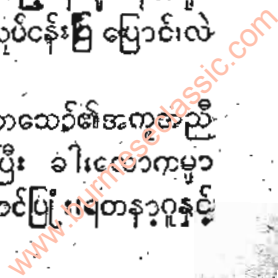
နတ်ကို ကိုးကွယ်သည်ဟု ဆိုရမည်ထက် အပေးအယူ လုပ်
သည့်သဘော သက်ရောက်သည်။

တကယ်တော့ နတ်ကလည်း ဘာမှလုပ်ပေးသည်မဟုတ်ပါ။
ခါးတွေက သူတို့ကျွမ်းကျင်ရာ အထက်ပညာဖြင့်လုပ်ကြသည်။
စားရုံသောက်ရုံလောက် အလုပ်ဖြစ်သည်။ ပိုပိုလျှံလျှံ ရှိအောင်
အလုပ်ဖြစ်သည်။ အထင်ကြီးရအောင်လည်း အလုပ်ဖြစ်သည်။
မမိသည်အခါရှိသလို မိသည့်အခါကျတော့လည်း ဒဏ်ရာဒဏ်
ချက်များနှင့်အတူ ထောင်ထဲကိုဝင်ရသည်။ နတ်ကသာ တကယ်
အတာအကွယ်ပေးပြီး မစနေရင် သူတို့ ထောင်ထဲဘယ်ဝင်ရလိမ့်
မှာပ။ သူများ မျက်ရည်ပေါက်ကြီးငယ်ကျအောင် လုပ်နေ
သည့် ဒုစရိုက်သမားများကိုသာ တကယ် အကာအကွယ်ပေး
၍ တကယ်မစသည် ဆိုငြားအံ့။

ထိုသို့သောနတ်တို့သည် ကောင်းသောအမှုကို မပြုကြဘဲ
နတ်များဟု ဆိုရပေမည်သာ။

အချို့ကြီး၊ အလိကြီးရလိုက်သည့် မမင်းအောင်မှာ ကြည့်မြင်
ဆိုင်တွင် အိမ်ဝယ်ပြီးသည့်နောက်၊ အိမ်ရှေ့ ဧည့်ခန်းမှာ နတ်ရုပ်
ကြီးတွေ ဧဇိဇနီနှင့် နတ်ကတော်အဖြစ် လုပ်ငန်းပြု ပြောင်းလဲ
လိုက်လေသည်။

အဲဒီအချိန်ကစ၍ လက်ဦးဆရာ ခါးဘသော်၏အကူအညီ
ဖြင့် ဆရာတပည့်များကို လက်ပြောင်းယူပြီး ခါးလောက်မှာ
ခေါင်းဆောင်နေရာကို ရယူခဲ့သည်။ တောင်ပြု၊ ရတနာဂူနှင့်

ပခန်းပဲ့တော်ချိန်ရောက်လျှင် တပည့်များနှင့်အတူ ဘုရားလည်း
ဖူး လိပ်ဥလည်းတူးဆိုသလို နတ်ကတော်လုပ်ငန်းဖြုဖြင့် နတ်ပွဲ
များမှာ အချိန်ပိုင်း လုပ် ငန်း ဖွင့်ကြသည်။ ဖြိုးဖြိုးဝေဝေရ
ကြသည်။

နတ်ကမ၊တယ်၊ နတ်ရဲ့အမအစကို ခံရတယ်ဆိုတာ သူတို့ကို
မရှုသူတို့သာအမအစခံရသည်ဆိုလျှင်မှားသည်ဟုမဆိုနိုင်ရာပေ။
နောက်တော့ ခါးလုပ်ငန်းအပြင်၊ လောင်းကစားလုပ်ငန်း
ကိုပါ တိုးချဲ့လာသည်။ အိမ်ရှေ့ ခန်းမှာနတ်သတင်၊ နေအောက်ပေး
ခန်းမှာလျှင်ငိုင်း။

ထောင်ထဲသို့ရောက်သည်မှာ ယခုတစ်ကြိမ်ပါဆို သုံးကြိမ်၊
ပထမတစ်ကြိမ်က ခါးပိုက်နှိုက်၍ရသော ရွှေထည်ပစ္စည်းများ
ကို လက်ခံ၍ထုခဲ့ပေးမှု၊ ဒုတိယတစ်ကြိမ်မှာ လျင်ဝိုင်းဖမ်းမိသော
ကြောင့်၊ ယခု တတိယအကြိမ်ရောက်ရှိသည်မှာ ကျော်ဇောမူ။

ကျော်ဇောမူဆိုသည်မှာ မကောင်းမှု ဒုစရိုက်လုပ်ငန်းများ
နှင့် ဆက်နွယ်တတ်သက်နေသည်။ လုပ်ကိုင်နေသည်ဟု အခိုင်
အမာ သဘင်းရရှိသော်လည်း လက်ပူးလက်ကြပ်မခံ၊ သို့စေကာ
မူ ပြည်သူလူထုအေးချမ်းစွာ နေထိုင်မှုကို အနှောင့်အယှက်ပေး
နိုင်သောကြောင့် ငြိမ်ဝပ်ပိပြားရေးဥပဒေအရ ဖမ်းဆီး၍ ထိန်း
သိမ်းထားပိုင်ခွင့်အရ ထိန်းသိမ်းထားခြင်း ပြစ်ပေသည်။

ခုတော့ ထောင်ထဲမှာ နတ်ကတော်နှစ်ယောက် အပြိုင်ပူး၍
အပြိုင်ဟောနေကြရာ ပင့် တိုင်း ကြံ ရသော နတ် များ လည်း
မအားလပ်အောင် အလုပ်များနေကြပါလေပြီ။

တစ်ည။

တန်းစီးရော၊ အခန်းလူကြီးပါအပါအဝင် အခန်းထဲတွင်
ရှိနေသူထဲကသုံးယောက်၊ ဒေါ်မြရွှေ၊ မမင်းအောင်တို့နှင့်တွဲ၍
ထောင်တွင်းကနားပွဲ ကျင်းပခဲ့ကြသည်။

ကနားပွဲဆိုတာက ကခုန်မြူးတူး ပျော်ပါးခြင်း။
ကန်တော့ပွဲမတင်၊ ဆိုင်းမဆင့်ဘဲကကြရာ ထောင်မှူးလေး
လျှို့ဝှက်အစစ်ဆေးအဝင်နှင့် ဒဏ်ထိသွားတိုးသဖြင့် နောက်
တနေ့မနက်တွင် ရုံးတင်ခံကြရသည်။

တန်းစီးနှင့် အခန်းလူကြီးတို့ အရာကျသွားပြီး ဒေါ်မြရွှေ
ပါ ငါးယောက်တို့မှာ အဆောင်သန့်ရှင်းရေး အလုပ်ဒဏ်အပြင်
အခန်းအပြောင်းအရွှေ့ အပြစ်ဒဏ်ထိသွားသည်။

နတ်ဘေယ်ဆို ဘယ်နဲ့ရှိပါစတု ပြောမည်သို့။

ဒါတောင် အမှုကြီးသမားတွေနှင့် အာမခံမရသော အမှုများကို ဦးစားပေးစစ်ဆေးနေသမို့ တော်သေးသည်ဟုဆိုရမည်။

ဒီကနေ့ တရားရုံးအချုပ်မှာ တရားခံအလောင်းဇရာ၊ အဆစ်များပါ ပြုပြင်ဆောင်ရွက်နေကြသည်။ ခါတိုင်းလို၊ ချောင်ချောင် ချိုချိုမရှိ။ နေရာသီးသန့်ခွဲပေးထားသည်။ အမျိုးသမီး တရားခံများဘက်မှလည်း ခါတိုင်းလောက် ကျယ်ကျယ်ပြန့်ပြန့်မရှိ။

ဒေါ်လေးကျော့က ဟင်းယေသုံးလေးမျိုးကို ဖွယ်ဖွယ်ရာရာ ချက်ပြုတ်လာသည်။ ဈေးကြီးသည့် ပုစွန်ထုတ်ကြီးနှင့် ငဖယ်သုတ်များပါလျှာရာ စားလို့ မြန်ပေမယ့် ဒေါ်လေးကျော့ကို ပြန်၍ အားနာနေရသည်။ အသက်ကြီးကာမှ အေးအေးဆေးဆေး မနေရဘဲ၊ ရုံးလာရ ထောင်လာရနှင့် အလုပ်ရှုပ်၍ ဗျာများနေချာသည်။ မလာပါနဲ့ ပြောလိုလည်းမရ။ ဒေါ်လေးကျော့က အဒေါ်ဆိုပေမယ့် ငယ်ငယ်ကလေးကတည်းက မိခင်သဖွယ် အုပ်ထိန်းခံရသူ။

သူ့ကို တစ်ခါမှ မပြောစဖူး။ မဆိုစဖူးရှိခဲ့၍ တူမ ပြောစမယ့် ခေါင်းညိတ်ခဲသော်လည်း၊ ထွန်းထွန်းနှင့် ကိစ္စတန်းကတော့ ပြစ်ပြစ်ခါခါ ပြောခဲရုံမက သူ့ကို 'ငါ့သေလဲ ညည်းမလာနဲ့၊ ညည်းသေလဲ ငါ့မလာဘူး' လို့ သေခန်းပြတ်စကားပြောပြီး အိမ်ပေါ်မှ ဆင်းသွားခဲ့သည်။ နောက်ကြောင်း ပြန်လှည့်မကြည့်ခဲ့။

ပါးစပ်က သေခန်းပြတ်စကားပြောပြီး၊ တကယ်ကို ပြစ်ပြတ်စစ် နေခဲ့ပေမယ့် အရေးဟယ်အကြောင်းဟယ် ခြစ်လာပြန်တော့လည်း မနေသာပြန်။ ခုတော့ အိမ်ထောင့် ဆိုင်ကိုပါ ဒေါ်လေးကပဲ စောင့်ရှောက်ထိန်းသိမ်းနေရသည်။

အခန်း (၁၄)

ရုံးထွက်ပြန်ပြီ။

အမှုပြီးဆုံးရေးမှာလည်း နီးသထက်နီးလာပြီ။ ကိုယ်ကဘယ်လိုကဲ မြန်မြန်ပြီးစေချင်ပေမယ့် တရားရုံးမှာ စစ်ဆေးနေတာကိုယ် အမှုတစ်ခုထဲမဟုတ်။ အမှုပေါင်းများစွာကို စစ်ဆေးနေသည့် တရားစီရင်ရေးအဖွဲ့များကလည်း မှန်မှန်နှင့် မြန်မြန် တရားစီရင်ရေးအတွက် ကြိုးစားလုပ်ဆောင်လျက် ရှိနေသည်။ သို့စေကာမူ အမှုများလျော့ပါးမသွားဘဲ၊ တိုးသည်ထက် တိုးနေသောကြောင့် စစ်ဆေးရေးမှာ ကြန့်ကြာနေသည်။

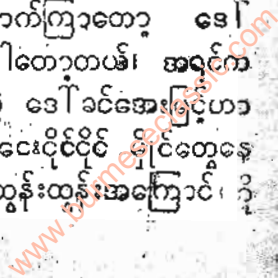
မနက်ပိုင်းအမှုမခေါ်၊ ညနေပိုင်းကြမ္မ အမှုခေါ်သည်။

ပြန်ခေါ်သက်သေ ဦးမောင်ထူးနှင့် ထွန်းထွန်းအစ်ကို၊ ကိုသိန်းဦးတို့အား မေးခွန်းများ ထပ်မံမေးမြန်းခဲ့ရာ၊ ဦးမောင်ထူး၏ အစစ်ခံချက်မှာ မူလအစစ်ခံချက်နှင့် မှကွဲလွဲပဲ ကိုသိန်းဦး၏ အစစ်ခံချက်မှာ မူလ အစစ်ခံထားချက်များနှင့် ကွဲလွဲမှုရှိ၍ အမှုအတွက် အထောက်အကူ ဖြစ်စေခဲ့သည်။

ထို့နောက် ဒေါ်သန်းလှက တရားခံပြသက်သေအဖြစ် အစစ်ခံခဲ့သည်။ ဒေါ်သန်းလှမှာ သံဈေးတွင် ဒေါ်ခင်အေးမြင့်ဆိုင်နှင့် မျက်နှာချင်းဆိုင်၌ မျိုးတူပစ္စည်းရောင်းသူ ဆိုင်နီးနားချင်း ဖြစ်၏။

ကျွန်မဆိုင်နဲ့ ဒေါ်ခင်အေးမြင့်ဆိုင်ဟာ မျက်နှာချင်းဆိုင် ဖြစ်ပါတယ်။ ဆိုင်နီးနားချင်းများ ဖြစ်တဲ့အတိုင်း ခင်ခင်မင်မင် ရှိကြပါတယ်။ ရောင်းဝယ်တဲ့ ပစ္စည်းမျိုးတူပေမယ့် သူ ဖောက်သည်နဲ့သူ့ကိုယ်ဖောက်သည်နဲ့ကိုယ်ရောင်းဝယ်ကြတာမို့ ပြဿနာ မရှိပါဘူး။ ဒေါ်ခင်အေးမြင့်တို့တူဝရီးဆိုင်က ရောင်းပန်းဝယ်ပန်း အတော်လေး ကောင်းပါတယ်။ စီးပွားလဲ သိသိသာသာ တိုးတက်ဖြစ်ထွန်းခဲ့ပါတယ်။ သူတို့ဆိုင်နဲ့ကပ်လျက်ဆိုင်ကို တန်ကြေးထက်ပိုပေးပြီး ဝယ်ယူပြီး ဆိုင်ကိုတိုးချဲ့ခဲ့ပါတယ်။ အဲဒီအချိန်က မောင်ထွန်းထွန်းဟာ သူတို့ဆိုင်နဲ့ ကျွန်မတို့ ဆိုင်မှာ အသွားအလာ အဝင်အထွက် မရှိသေးပါဘူး။ ဒေါ်ခင်အေးမြင့် အလုံအအိမ်ဝယ်ပြီး အိမ်တက်မုဂ်လာဆွမ်းကျွေးတော့ ကျွန်မ

တို့ရောက်ပါတယ်။ အဲဒီနောက်ပိုင်းကျမှ ထွန်းထွန်းဟာ ကျွန်မတို့ဆိုင်တွေကို ပစ္စည်းလာသွင်းရင်း အသွားအလာအဝင်အထွက် ရှိခဲ့တာ ဖြစ်ပါတယ်။ အဲဒီလို လာသွင်းတဲ့ပစ္စည်းတွေဟာ သူပိုင်ပစ္စည်းတွေလို ထင်ခဲ့ပေမယ့် နောက်ပိုင်းကျမှ သူက လူငှားဖြစ်ကြောင်း သိရပါတယ်။ ကျွန်မတို့ နှစ်ဆိုင်သုံးဆိုင်တတင် တစ်ခါတစ်ခါကို ရှစ်ထောင်၊ တစ်သောင်းဖိုးအထိ ယူကြပါတယ်။ ငွေကိုတော့ နောက်မှရှင်းကြတာပါ။ ငွေရှင်းတဲ့အခါ ထွန်းထွန်းနဲ့အတူ ပစ္စည်းပိုင်ရှင်လဲ တစ်ခါတစ်လေ ပါလာပါတယ်။ ထွန်းထွန်းနဲ့ ဒေါ်ခင်အေးမြင့်တို့ ရင်းနှီးမှုရှိပြီးတဲ့နောက် ပစ္စည်းဝယ်လို့ ရတဲ့နေရာတွေကို ထွန်းထွန်းကသိတော့ ဒေါ်ခင်အေးမြင့်နဲ့တွဲလုပ်ကြပါတယ်။ စစ်တူလုပ်တာမဟုတ်ပါဘူး။ အကျိုးအမြတ်ပေါ်ကြည့်ပြီး ခွဲပေးတဲ့ပုံစံနဲ့လုပ်ကြတာ ဖြစ်ပါတယ်။ အဲဒီလို အရောင်းအဝယ်အတွက် သွားကြလာကြရင်းကနေခြံစွန်းပြီး၊ လှင်မဖားအဖြစ်ကို ရောက်ခဲ့ရတာဖြစ်ပါတယ်။ ကျွန်မတို့ ခင်ခင်သူများလဲ ရင်ထုခနာဖြစ်ရပါတယ်။ ဒေါ်ခင်အေးမြင့်တို့အဒေါ် ဒေါ်လေးကျော့ဆိုရင် ဘယ်လိုမှ သဘောမတူလို့ လမ်းခွဲထွက်သွားခဲ့ပါတယ်။ ဒေါ်ခင်အေးမြင့်နဲ့ မောင်ထွန်းထွန်းတို့ အိမ်ထောင်ကျစက နှစ်ယောက်အတူတူပြီး ရောင်းဝယ်ကြပေမယ့် ခြောက်လလောက်ကြာတော့ ဒေါ်ခင်အေးမြင့်တစ်ယောက်ပဲ ဆိုင်ထွက်ပွါတော့တယ်။ အရင်က သက်သက်လက်လက် ရွှင်ရွှင်ပျပျရှိခဲ့တဲ့ ဒေါ်ခင်အေးမြင့်ဟာ အိမ်ထောင်ကျပြီးနောက်ပိုင်းမှာ ငေးငေးပိုင်ပိုင် ခြင်တွေနေတာတွေရလို့ မေးတဲ့အခါ မောင်ထွန်းထွန်းအကြောင်း နဲ့

ပြောပြပါတယ်။ အရက်အလွန်အကျွံ သောက်တဲ့အကြောင်း၊
ဆိုင်က ပိုက်ဆံတွေ နှိုက်လွန်းလို့ အိမ်မှာပဲ ခိုင်းနေရတဲ့
အကြောင်း၊ မောင်ထွန်းထွန်းကြောင့် စိတ်ညစ်ရောမမျိုးစုံ
တွေကြုံနေရကြောင်းများကို ဒေါ်ခင်အေးမြင့် ပြောပြချက်
အရ သိရှိရပါကြောင်း ထွက်ဆိုသွားခဲ့၏။

တရားလိုဘက်မှ ဥပဒေပညာရှင်နှင့် အရေးခံဘက်မှ ဥပဒေ
ပညာရှင်တို့က မေးခွန်းများထုတ်ပြီးနောက် ကျွန်ရှိသော တရား
ခံပြုသက်သေနှစ်ဦးကို စစ်ဆေးရန်အချိန်မရတော့သဖြင့် နောက်
တစ်ဖက်တွင် အပြီးသတ်စစ်ဆေးရန် ချိန်းဆိုလိုက်သည်။

နောက်ထပ် ရုံးထွက်နှစ်ကြိမ်ပြီးလျှင် စီရင်ချက် ချတော့မည်
ပြင်၏။

ယနေ့ ထောင်သို့အပြန်တွင် စိတ်လှုပ်ရှားစရာအကြောင်း
ပါမလာသောကြောင့် စိတ်ဓာတ်တည်ငြိမ်မှုရှိသလို လူလည်း
တည်ငြိမ်နေသည်။ အချုပ်တွင် ညနေစာ စားခဲ့ပြီးဖြစ်ရာ ညနေ
စာထောင်ထမင်းကို စားသောက်ရန်မလိုတော့ပေ။

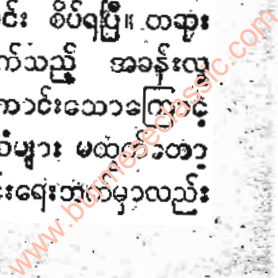
ညဘက် အိပ်ချိန်ရောက်သောအခါ သူ၏ ဘဝဖြစ်စဉ်
အပြောင်းအလဲများအကြောင်းကို အိပ်ရာချင်း ကပ်လျက်ရှိသူ
ဒေါ်တင့်တင့်နှင့် စပ်မိစပ်ရာ ပြောပြစိခဲ့သည်။ အကြောင်း
အရာ၏အဆုံးတွင် သည်းခံနိုင်စွမ်းအား ကောင်းသူများသည်
ဘဝ၏ အောင်မြင်မှုပန်းတိုင်ကို အလွယ်တကူ လှမ်းထွက်ယူ
နိုင်ရာသော်လည်း သည်းခံနိုင်မှု အားနည်းသူများသည် ဘဝ၏
ဆုံးရှုံးပျက်ပြားမှုကိုသာ ရင်ဆိုင်ရကြောင်း သင်ခန်းစာကို
အပြေထုတ် ရရှိခဲ့၏။

သူ့သာ သည်းခံနိုင်စွမ်းအား ကောင်းခဲ့လျှင် လက်ရှိ
ထောင်ထဲသို့ရောက်နေရသည့်မှတစ်ဆင့် ဖြစ်စရာအကြောင်း မရှိ
သလို မတည်ငြိမ်သော ဘဝကို ရင်မဆိုင်ရဘဲ၊ သမီးဖြစ်သူ
နှင့်အတူ အေးချမ်းစွာ နေရမည်မှာ သေချာသည်။ ယခုသော်
ည်းခံနိုင်စွမ်းအား နည်းသောကြောင့် ကပြောင်းအပြန်
ဘဝဖြစ်စဉ်များနှင့် ရင်ဆိုင်နေရပါလေပြီ။

ယခု သူတို့အုပ်စုတွင် သုံးယောက်သာ ကျန်တော့
သည်။ ဒေါ်မြရွှေနှင့် မမင်းအောင်တို့ အောက်ထပ်သို့
ပြောင်းသွားရသောကြောင့် ငါးယောက်အုပ်စုမှာ နှစ်ယောက်
လျော့သွား၏။ မျက်စိနောက် သက်သာ၍ နားလည်းအေးသွား
သည်။ ဒေါ်မြရွှေရှိစဉ်က ပူးလိုင်ယောလိုက်နှင့် မျက်စိနောက်
၍ နားမချမ်းအာစရာရှိခဲ့ရာမှ နှစ်ယောက်ပေါင်းမိတော့ ပိုဆိုး
ကုန်သည်။ ပို၍ ရှုပ်ထွေးသွားသည်။

ခု သူတို့နှစ်ယောက် အောက်ထပ်ပြောင်းသွားပြီးနောက်
အတူတူမနေရ၊ တစ်ယောက်တစ်ခန်းစီ နေရသည်။ မပူးရ
မဟောရအော့။ ဒါတောင် ညဘက် တိတ်တိတ်လုပ်သေး
သည်ဟု ကြားရသည်။

သူတို့မရှိသော ပုတီးကောင်းကောင်း စိပ်ရပြီ။ တရား
ကောင်းကောင်း ထိုင်ရပြီ။ အသစ်ခန့်လိုက်သည့် အခန်းလွှာ
ကြီးက အကိုင်အတယ် အထိန်းအသိမ်း ကောင်းသောကြောင့်
တစ်ခန်းထဲ ခန့်သူများထံမှ ဆူဆူညံညအသံများ မထွက်တော့
စဉ်းအမ်းလည်း ပိုရှိလာသည်။ သန့်ရှင်းရေးဘဝမှာလည်း
ပိုကောင်းလာသည်။

ရိုးထွက်ရက်ကို ယခင်ကလို လပိုင်း အထိမကွာတော့။
ရက်ချိန်း နီးလာသည်။ ခုတစ်ပတ်ဆို ဆယ်ရက်ပဲ ကွာချိန်းလိုက်
သည်။

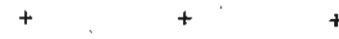
တစ်နေ့တာ၏ နောက်ဆုံးအကြိမ် စာရေးထိုင်ပြီးနောက်
ကျောတစ်နေရာစာ နေရာကလေးတွင် လဲလျောင်း၍ အမှတ်
တရား ဆက်မှတ်နေရာမှ အိပ်ပျော်သွားခဲ့သည်။ အိပ်မက်လို
လို ဘာလိုလိုနှင့် ယောက်ျားတွေ စကားပြောသံကြောင့်
ဖျပ်ကနဲ လန့်နိုးရသည်။ အသိစိတ်မှာ ဇေဇေဝီ။

ကြားနေရသည့် အသံများမှာ ကြားနေကျ မိန်းမ
အသံများမဟုတ်။ ယောက်ျားသံများ ကြားရသော
ကြောင့် ဇေဇေဝီ ဖြစ်သွားရသည်။

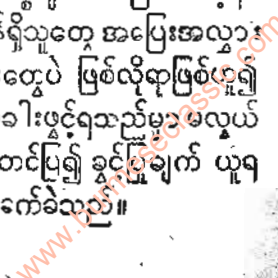
သူ့အရင်နီးနေသည့် ဒေါ်တင့်တင့်က ထောင်မှူး
ကြီးနှင့် ထောင်ဆရာဝန်တို့ ရောက်နေသည့်အကြောင်း ပြော
လာသဖြင့် ဖြစ်ကြောင်းကို ပြန်မေးလိုက်ရသည်။

‘မတင်မြကြီး သွေးတောအနံ့လို့ ခေါ်
ဘယ်တုန်းကလဲ’

‘တစ်နာရီလောက်တော့ ရှိပြီထင်တယ်’
ဒေါ်ခင်အေး မြင့် အိပ်မောကျသွားသဖြင့် အခန်းထဲမှာ
လှုပ်လှုပ်ရှားရှား၊ ယောက်ယက်ခတ်ဖြစ်နေသည်ကို မသိလိုက်။
သွေးအနံ့တာက နည်းနည်းနော့နော့မဟုတ်။ ဂန့်ဖလား
ခေါ် အခင်းကြီး သွားသည့်အင်တုံတစ်လုံးနီးပါးရှိသည်။ ဝါခါ
က သက်ဆိုင်ရာတာဝန်ကျ ထောင်မှူး၊ ကလေးကို သွားရောက်
သတင်းပို့ရာမှ ထောင်မှူးကြီးနှင့် ထောင်ဆရာဝန်တို့ပါ
ရောက်လာကြခြင်းဖြစ်၏။

ထောင်ထဲမှာ မမာရေး ကျန်းရေးနှင့် ပတ်သက်လို့
အသက်အန္တရာယ် ပေးလောက်သည့်ကိစ္စများ ဖြစ်လာခဲ့ရင်
ညကြီးသန်းခေါင် ဖြစ်ပါစေ၊ တာဝန်ရှိသူတွေ အပြေးအလွှား
ရောက်လာကြစေမိချင်၏။ အကျဉ်းသားတွေပဲ ဖြစ်လိုရာဖြစ်ဟူ၍
ဖြစ်မထား။ ညဘက်၊ အိပ်ဆောင်တံခါးဖွင့်ရသည်မှာ မလွယ်
ကျူး ထောင်ပိုင်ကြီးအထိ အဆင့်ဆင့်တင်ပြု၍ ခွင့်ပြုချက် ယူရ
သည်။ မိန်းမထောင်ဖွင့်ဖို့ကိစ္စမှာ ပို၍ကပ်ခဲ့သည်။

ထောင်ဆရာဝန်ကြီးက အရေးပေါ်ဆေးထိုးပေး၍ မနက်ကျမှ အပြင်ဆေးရုံပို့၍ စီစဉ်ရမည့်ဖြစ်ကြောင်း ထောင်မှူးကြီးကို ပြောပြသည်။

ဖြစ်သည့်ရောဂါက သူဌေးနာ။ အဆုပ်ရောဂါ။ နှစ်နပ်စာသော ထမ်းကို နပ်မှန်အောင် မစားနိုင်ရှာ။ စားရေးသောက်ရေး ချို့တဲ့လွန်းလို့ မလုပ်သင့် မလုပ်အပ်ကြောင်း သိပါလျက်၊ ငါ့ဝမ်းပူဆာ သားသမီး ဝမ်းပူစာ မနေသာသောကြောင့် ခိုးမှုကို ကျူးလွန်ပြီး ထောင်ထဲရောက်ခဲ့ရသည်။

မတင်ပြုဒါအဆုပ်ရောဂါ၊ ထောင်ထဲရောက်မှဖြစ်သည့်ရောဂါ မဟုတ် အပြင်မှာဘတည်းကဖြစ်နေသည့် ရောဂါ၊ သို့တစေ တီဘီ (ခေါ်) အဆုပ်နာဟူ၍တော့မသိ။ ပါရဂူနှင့် စမ်းသပ်လျှင် စမ်းသပ်ခငါးဆယ်၊ သုံးဆယ်နှစ်ကျပ်၊ အဆုပ်ရောဂါက၊ ရိုးရိုးဆရာဝန်နှင့် စမ်းသပ်လျှင် ဆယ်ခြောက်ကျပ်။ နှုန်းထားကို ပေးနိုင်စမ်းမရှိ။ စမ်းသပ်ခထားလို့ ပြည်သူ့ဆိုင်က ငစ်နံဆန်ကို သော်မှ ငါးပြည်၊ ဆယ်ပြည် ထုတ်မစားနိုင်၊ ပြည်သူ့ဆိုင်က ဆန်ပေးပြီဆိုလျှင် အမြတ်ပေး ထုတ်သူကိုရောင်း၊ အိမ်မှာ ချက်ဖို့ကျတော့ ထိုထက်မက ဈေးပိုခေးဝယ်ပြီး ချက်ရသည်။

ပြည်သူ့ဆိုင်က ပေးသည့်ဆန်ကိုထုတ်ဖို့ ငွေ တစ်ဆယ်၊ ဆယ်ငါးကျပ် လက်ထဲမှာမရှိ။ အဲဒီတော့ မနက်သုံးလုံး ည သုံးလုံးကို ချက်ခါနီးမှ ပြေးဝယ်ပြီး ချက်စားရသည်။

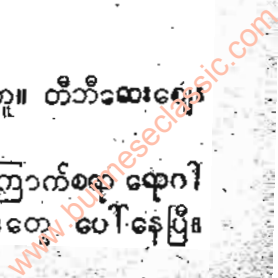
ယောက်ျားကလည်း ဟုတ္တိပတ္တိ အလုပ်မရှိ။ သူကလည်း မယ်မယ်ရရ အလုပ်မရှိ။ ကျွဲကမ်းရုဏ်အလုပ်ကို ရသလိုလုပ်ကိုင်ပြီး ဖြစ်သလို ချက်ပြုတ်စားသောက်နေထိုင်ရသည်။ ကလေးက နှစ်ယောက်။ သူတို့ကိုလည်း ကျောင်းမထားနိုင်၊ ကလေးတွေကလည်း သူတို့အတွက် မနှိပ်သွားရေစာဖိုးကို သော်မှ သူတို့နည်း သူတို့ဟန်ဖြင့် ရှာကြစားရသည်။ ဖြစ်သလိုနေကြသည်။

ဒီတော့လည်း ခံစားနေရသည့် ရောဂါကို ဘာရောဂါရယ်လို့ မသိ။ ချောင်းသိပ်ဆိုးလာရင် လျက်ဆားလျက်၊ ဟိုကပေး၊ သည်ကပေးသည့် ဆေးမီးတို့စားပြီး ဝေဒနာကို အံတုနေရသည်။

+ + +

မတုလို့လည်းမရ၊ ရောဂါကိုသိသည့်တိုင် ကုသဖို့မှာမလွယ်ကူ။ တီဘီဆေးရွေးစာ ခေါ်ခိုက်နေသည်။

အဲဒီနေ့ခေတ်တွင် အဆုပ်ရောဂါသည် ကြောက်စရာ ရောဂါမဟုတ်၊ အဆုပ်ရောဂါကိုနိုင်သည့် ဆေးဝါးတွေ ပေါ်နေပြီ။

ဝါပေမယ် တစ်လတစ်ထောင်၊ ထောင့်ငါးရာမကုန်ဘဲ၊ ခေတ်ပေါ် ဆေးဝါးများကို မစားသုံး မေ့ခဲ့နိုင်။

ထမင်းနှစ်နပ်အတွက် ကုန်းရုန်းလှုပ်ရှား ရွာဖွေနေရသူ မတင်မြတို့လို လူမျိုးတွေက တစ်လတစ်ထောင်၊ ထောင့်ငါးရာ ကုန်သည့် ခေတ်ပေါ်ဆေးဝါးများကို မှီဝဲနိုင်ဖို့ဓားစား ဘယ်လို ဆေးမျိုးဆိုသည်ကို မမြင်ဖူးနိုင်ရှာပေ။

ပြင်ပဆေးများကို ဝယ်ယူစားသုံး၍ မကုသနိုင်သူများ အတွက် နိုင်ငံတော်က အခမဲ့ ကုသပေးသည့် အဆုတ်ရောဂါ အထူးကုဆေးရုံကြီးရှိသည်။ အောင်ဆန်းမြို့ အဆုတ်ရောဂါ အထူးကုဆေးရုံကြီးတွင် အယုတ်အလတ်အမြတ်မရွေး အဆုတ်ရောဂါ ဝေဒနာရှင်များကို အခမဲ့ ကုသပေးသည်။ ထမင်းလည်း ကျွေးသည်၊ ဆေးလည်းကုပေးသည်။

အနည်းဆုံး နှစ်လသုံးလနေရမည်။

မတင်မြက သူ့ကိုယ်သူ အဆုတ်ရောဂါဝေဒနာ စွဲကပ်နေပြီကိုမသိ။ သိသည့်တိုင်း ရက်ရှည် ဆေးရုံတက်ဖို့အခက်အခဲအမျိုးမျိုးရှိသည်။ ထမင်းအလကားကျွေးပေးမယ် မုန့်ပဲသွားဖည်စားဖိနှင့် အခြားအထွေထွေသုံးရန် ငွေကြေးလိဦးမည်။ ယေဘုယျအားဖြစ်သူက စားဖို့ကုသော်မှ ပြည့်ပြည့်ဝဝ ရွာဖွေနိုင်သူမဟုတ်။

နိုင်ငံတော်က ကုသပေးသည့်တိုင် ဆေးရုံတက်ဖို့ အခြေအနေမပေး၊ ပြီးကိုယ်ရောဂါကိုလည်း ဘာရောဂါလို့ မသိ၊ ခု၊ ထောင်ထဲရောက်တော့မှပဲ ရောဂါအမည်ပေါ်တော့သည်။

ညက သွေးတွေ ဒလဟောအန်ပြီးကတည်းက မတင်မြမှာ ကိုယ့်ဟာကိုယ်မ နိုင်သည့်အား မရှိတော့။ ပုံမှန်အသံဖြင့် စကား

မပြောနိုင်။ လက်ကလေးနှစ်ဘက်က ဒူးခေါင်းနှစ်လုံးကြားတွင် ထည့်ပြီး၊ ခွေခွေကလေး ဝေဒနာကို ကြိတ်မှိတ်ခံစားနေရသည်။

မနက်လင်းအားကြီး တစ်ကြိမ်အန်လိုက်သေးသည်။ ညက လောက်တော့ဗုများ၊ ဒါစောင် ဂန်ဖလားတစ်ဝက်လောက် တော့ရှိသည်။ အခန်းထဲတွင် အတူတူနေကြသူများက ရှိတာလေးတွေ ထုတ်ကျွေးကြသည်။ မတင်မြကမစားနိုင်။ မစားချင်ကြောင်းကို ပါးစပ်ကမပြောနိုင်။ လက်ကလေးဘေးခါပြနိုင်ရှာသည်။

+ + +

မနက် ဆယ်နာရီလောက်ကျမှ ထောင် ဆရာ ဝန်ကြီးနှင့် ထောင်မှူးကြီးတို့မောက်လာပြီး၊ ဆေးရုံတင်ဖို့ကိစ္စ လုပ်ကြသည်။

ထောင်ထဲရောက်မှ ဘာရောဂါဆိုတာကို သိရပြီး၊ ထောင်ထဲကမှ ဆေးရုံးတက်ခွင့်ရသွားသည်။

သူ ဆေးရုံတက်သွားရသည်ကို အိမ်ကလူတွေ သိကြလိမ့်မည် မဟုတ်၊ သိသည့်တိုင်လည်း -

မတင်မြ ရောဂါပျောက်သွားပါပြီ။

၂၆၈ ● ကျော်မြသန်း

ငွေကြေးမတတ်နိုင်သော တီဘီရောဂါ ဝေဒနာသည်များ ပြောလေ့ရှိသည့်အတိုင်း ဆေးရုံရောက်ပြီး သုံးရက်မြောက်နေ့တွင် ရောဂါပျောက်သွားပါသည်။

‘အစီအချောက် သေမှပျောက်’

သူတို့ ပြောလေ့ရှိသည့်အတိုင်း သေမှတ်ပျောက်သွားမတော့သည်။

မတင်မြတ်စွာသောက် ဆေးရုံရောက်ပြီး သုံးရက်မြောက်နေ့တွင် သေဆုံးသွားသော်လည်း သူ့ကိုစွစွာ ထိုတွင်မရပ်၊ မပြီးပြတ်ဘဲ အုတ်ရိုးကိုကျော်၍ ပြင်းထန်သော ယက်ဘစ်ခုမှာ မိန်းမထောင်၊ အချုပ်ထောင်သို့ ရိုက်ခတ်လာပြန်သည်။

မိန်းမထောင် အချုပ်ထောင်အပေါ်ထပ်တွင် သရဲမ မတင်မြ အကြောင်းမှာ ပြောမဆုံးပေါင် တောသုံးတောင်ဖြစ်နေသည်။ အထိတ်တလန့်ရှိနေကြသည်။ အိပ်ချိန်ကိုကျော်လွန်၍ စကားပြောကြသူများကို အခန်းလူကြီးက အဟင်း၊ အဟံ လုပ်စရာမလိုတော့။ ညနေ အမှောင်ရိပ်သန်းပြီဆိုကတည်းက ငြိမ်သက်တိတ်ဆိတ်နေသည်။ မျက်လုံးများကို အတတ်နိုင်ဆုံး မှိတ်ထားကြသည်။ တိုလူ ဆီသွား၊ ဒီလူ ဆီသွားမလုပ်ကြ။ ရယ်သံမောသံများ လုံးဝထွက်မလာ။

မြေကျ ရက်လည်အုတ်တို့ကို ထောင်ထဲမှာမကျွေးလိုက်ရ၊ ပရိတ်တရားများ ရွတ်ဖတ်သရဇ္ဈယ်ခြင်းမလုပ်ရ၊ ကျွတ်ရာလွတ်ရာကို သွားဖို့ အမျှအတန်းမပေးဝေရသောကြောင့်၊ မကျွတ်မလွတ်ဘဲ သူတို့အခန်းထဲမှာပဲ ရှိနေသည်။ ညက အပေါ်ထဲသွားရင်း ဘယ်လိုတွေ့လိုက်ရသည်၊ ဘယ်သူ့ ခြေထောက်ကိုလာဆံ့သည်။

ဘယ်သူ့ကို ဘယ်လို လာနှိုးသည်။ ဘယ်သူ့ကို ဘယ်လိုကိုယ်တင်ပြသည်။ ဘယ်သူ့ကို ဘယ်ကဲ့သို့ အိပ်မက်ပေးသည်များကို တစ်ယောက်တစ်ပေါက် ပြောကြသည်မှာ အတော့မသတ်။

မိုးလင်းသည်နှင့် ဒီအကြောင်းနှင့်နွယ်သော စကားများကို တစ်နေ့တာပြောစရာအဖြစ် အစတည်လိုက်ကြသည်။

မိန်းမတွေချည်းနေတဲ့ နေရာမှာဆိုတော့ ပိုဆိုးသပေါ့။

နောက်တော့ မတင်မြကို မတွေ့ဖူးသူက ခေတ်မမီသလိုဖြစ်လာသည်။ မတွေ့ဖူးသူကလည်း အတင်းဘဲ၊ ဘယ်သူ့ဘယ်ပုံတွေ ပါသည်ဟု ပြောကြသည်။ သူတို့က ပိုတောင်စကား ကားသေး။

မညသို့ပင်ရှိစေ၊ သရဲမ မတင်မြအကြောင်းမှာ ဧင်းစိန်ထောင် မိန်းမအချုပ်ထောင်တွင် အချိန်အတော်ကြာအောင် ပြောဆိုနေကြလိမ့်မည်ပါတည်း။

အခန်း (၁၅)

ကျွန်တော်နာမည်ဦးလှမင်းဖြစ်၍.....ဤနမူအရာ ရှိတစ်ဦးဖြစ်ပါသည်။ ကျွန်တော်၏အိမ်နှင့် ဒေါ်ခင်အေးမြင့်မှာ တစ်အိမ်ကျော်တွင်ရှိ၍ ကျွန်တော်အပါအဝင် ကျွန်တော်၏ မိသားစုများနှင့် ခင်မင်ရင်းနှီးမှုရှိကြပါသည်။ ကျွန်တော်ကို ရပ်မိရပ်ဖသဖွယ်သဘောထား၍ အစစအရာရာ တိုင်ပင်မှုရှိပါသည်။ တစ်ချို့ကိစ္စများတွင် ကျွန်တော်၏ဇနီးအား ဖွင့်ဟတိုင်ပင်ခြင်းဖြင့် ကျွန်တော်လည်း သိရှိရပါသည်။ ဒေါ်ခင်အေးမြင့် နောက်အိမ်ထောင်ပြုသည့် ကိစ္စနှင့်ပတ်သက်

၍ ကျွန်တော်ဇနီးအား အတွင်းရေး ကိစ္စများကိုပါ ဖွင့်ဟတိုင်ပင်ခဲ့သောကြောင့် ကျွန်တော်လည်း သိရှိခဲ့ရပါသည်။ သူ့အိမ်ထောင်ပြုရသည်မှာ လိုလိုလားလား စိတ်ဆန္ဒဖြင့်ပြုလုပ်ခဲ့ခြင်းမဟုတ်ကြောင်းကိုကျွန်တော် ဇနီးထံမှတစ်ဆင့် ကျွန်တော်သိထားပါသည်။ ထိုကိစ္စနှင့်ပတ်သက်၍ ဒေါ်ခင်အေးမြင့်ကို ဘာမှမပြောသော်လည်း၊ ဒေါ်ခင်အေးမြင့် အမှားကြီး မှားသွားပြီ ဖြစ်ကြောင်း၊ တစ်နေ့နေ့တွင် ဒုက္ခအကြီးအကျယ်တွေ့ရမည်ဖြစ်ကြောင်း ကျွန်တော် ဇနီးကိုပြောပြခဲ့ပါသည်။ ကျွန်တော် ပြောခဲ့သည့်အတိုင်းပင် တစ်နှစ်မပြည့်ခင် သူတို့၏ အိမ်ထောင်ရေးအက်ကြောင်းကြီး ထင်လာပါသည်။ ဒေါ်ခင်အေးမြင့်အဖို့ ရွှေ တိုးရအခက်၊ နောက်ဆုတ်ရအခက် အခြေအနေသို့ ရောက်လာသောအခါ ကျွန်တော် အား ပြဿနာအရင်းအမြစ်ကို ဖွင့်ဖွင့်လင်းလင်းပြောပြပြီး ကျွန်တော်၏အကြံဉာဏ်နှင့် အကူအညီကို တောင်းခံခဲ့တာကြောင့် မောင်ထွန်းထွန်းကိုနှစ်ယောက်ချင်း တွေ့ပြီး၊ ဆုံးမခံကား ပြောပေမယ့် အကြောင်းမထူးခဲ့ပါ။ ရပ်ကွက်ကောင်စီရဲ့ အကူအညီနဲ့ ပြောကြဆိုကြဖို့ ပြောတဲ့အခါ အရပ်ထဲမှာ ဟိုးလေးတကျော်ဖြစ်မှာကြောင့် ကောင်စီကို မသွားလို့ကြောင်း ပြောပါသည်။ နောက်တော့ သူတို့အိမ်မှာ ပြဿနာအမျိုးမျိုး ပေါ်ခဲ့ရာက နောက်ဆုံး မှုခင်းဖြစ်တဲ့ထိအောင် အခြေအနေကို ရောက်ခဲ့ပါသည်။

ဒေါ်ခင်အေးမြင့် သိမ်သိမ်မေ့ မေ့ ထူနေရရ၊ နေထိုင်
တာကို အိမ်နီးချင်းအားလုံး သိကြပါသည်။ ယခု
အဆင့်ထိအောင် ဖြစ်လိမ့်မည်လို့ မထင်ခဲ့ပါ။ ကျွန်တော်
သည် နိုင်ငံဝန်ထမ်းတစ်ဦးဖြစ်သည့် အားလျော်စွာ
ကျွန်တော်သိသမျှကိုသာ အမှန်အကန်အတိုင်း ထွက်ဆို
ခဲ့ပါသည်။'

နှစ်ဘက်သော ဥပဒေဥပဒေပညာရှင်များက မေးခွန်းအနည်း
ငယ်စီကိုသာ မေးမြန်းခဲ့ကြ၏။

ဦးခင်မောင်ထွန်းက ဦးလှမင်းကို သက်သေအဖြစ် ထွက်ဆို
အစစ်ခံစေသည်မှာ လျှောက်လဲချက်ပေးရာတွင် အထောက်
အကူ ဖြစ်စေရန်အတွက် ရည်ရွယ်သည်ဟု ဆိုရမည်ပါ။ သူ
လုံးပန်း ကြိုးစားနေသည်မှာ သူ၏တရားခံလွတ်မြောက်ရေး
အဆင့်အထိ မျှော်မှန်းမထားပါ။

နောက်ဆုံးတင်ပြသည့် တရားခံပြုသက်သေမှာ အပိုင်မြို့နယ်
ကောင်စီဝင် ဦးထွေးမောင် ဖြစ်ပါသည်။

'ကျွန်တော်သည် အလုံမြို့နယ်.....ရပ်ကွက်များ၏
မြို့နယ်ကောင်စီဝင်အစဦး ဖြစ်ပါသည်။ ဒေါ်ခင်အေး
မြင့်နှင့် ရင်းနှီးမှုမရှိပေမယ့် အိမ်အဆောင်အဝယ်လုပ်
သည်ကိစ္စ၊ အိမ်ထက်မဂ်လာဆွမ်းကျွေးဖိတ်သည်ကိစ္စ
များကြောင့် လူချင်းသိပါသည်။ နေရက်နှင့်လပိုင်းကို
တော့ မမှတ်မိပါ။ ရပ်ကွက်ကောင်စီဝင် ဦးမောင်ထွေး၏

ဇနီး ဒေါ်အေးနှင့်အတူ ကျွန်တော် အိမ်သို့ ရောက်လာ
ပြီး သူ၏ ခင်ပွန်းဖြစ်သူ မောင်ထွန်းထွန်း၏ အရက်
မူးတိုင်း ဆူပူရမ်းကားသည့်အကြောင်းကို ပြောပြ၍
အကူအညီ ထောင်းခံပါသည်။ ကျွန်တော်က မြို့နယ်
ကောင်စီဝင်ဖြစ်ပေမယ့် ရပ်ကွက်ကောင်စီကို ကျော်လွန်
၍ မလုပ်သင့်ကြောင်း၊ ရပ်ကွက်ကောင်စီရုံးတွင် တရား
ဝင်ဆိုင်ကြားလျှင် ဖြေရှင်းပေးနိုင်လိမ့်မည်ဖြစ်ကြောင်း
ရပ်ကွက်ကောင်စီတွင် တရားစီရင်ရေးအဖွဲ့လည်း ရှိ
ကြောင်း ပြောပြခဲ့ပါသည်။ ဒေါ်ခင်အေးမြင့်က ဒေါ်
ယုဆုံးမပေးရန်ပြောသဖြင့် ရပ်ကွက်ကောင်စီဝင် ဦး
မောင်ထွေးနှင့်တိုင်ပင်ပြီး သင့်တော်သလို အောင်ရွက်
ပေးမည့်အကြောင်း ပြောပြခဲ့ပါသည်။ ဒေါ်ခင်အေး
မြင့် နေထိုင်သည့် ရပ်ကွက်အပိုင် ကောင်စီဝင် ဦး
မောင်ထွေးနှင့်တွေ့၍ မေးမြန်းသည့်အခါ မောင်ထွန်း
ထွန်းမှာ အရက်မူးလျှင် သွေးဆိုးသူတစ်ယောက် ဖြစ်
ကြောင်း ရပ်ကွက်လူငယ်များနှင့်လည်း မသင့်မြတ်
ကြောင်း၊ ရန်လိုသည့် အပြစ်မှုရှိကြောင်း သိရပါ
သည်။ ဦးမောင်ထွေးကို တတ်နိုင်သမျှ အကူအညီပေးဖို့
ပြောကြားခဲ့ပါသည်။ စသည်ဖြင့် ထွက်ဆိုသွားပါ
သည်။

ယခု မှုင်းမှာ တရားခံဖြစ်သူက စွဲဆိုထားသော အမှုကို
ကျူးလွန်ပါ ဟုမငြင်းဆိုသည့်အလျောက် ခုခံကာကွယ်မှုအပိုင်း

တွင် ကျူးလွန်ခြင်းမှန်ထန်သော်လည်း ကျူးလွန်ရန်ဆန္ဒဖြင့် ကြိုတင်စီစဉ်၍ ကျူးလွန်ခဲ့ခြင်းမဟုတ်။ သေဆုံးသူ၏ ယင်း အမှုကို ကျူးလွန်မိစေရန် ဖန်တီးခဲ့သောကြောင့် အမှတ်မထင် ကျူးလွန်မိကြောင်း ပေါ်လွင်စေရန် ဦးတည်ချက် ထားနေ ရသည်။

တကယ်တော့ အချင်းဖြစ်မှခင်းတွင် မျက်မြင်သက်သေ မရှိ သောကြောင့် အလွန်ပင် ရှောင်တိမ်းလို့ ကောင်းသည်။ ရှောင် သာ တိမ်းသာလည်းရှိသည်။ ဒေါ်ခင်အေးမြင့်က သူ့အပြင် ထွက်သွားစဉ် အိမ်တွင် ဘယ်လိုဖြစ်ကြသည်မသိ။ ခါတိုင်းလို အပေါင်းအသင်းများနှင့်သောက်စားရင်း မည်သို့ဖြစ်သည်မသိ။ ဒဏ်ရာများဖြင့် လဲကျသေဆုံးနေသည်ကို တွေ့ရကြောင်း ထွက်ဆိုလို့ ရသည်။

ယမ်းသို့ ထွက်ဆိုခဲ့လျှင် ရဲက တရားခံကို မရ ရအောင် ရွာဖွေဖော်ထုတ်ရမည်။ သမီးနှင့်ပတ်သက်ရာ အကြောင်း ပါ လာခဲ့သော် သူ့အမှားကြောင့် အပြစ်မဲ့သည့် သမီးငယ်တွင်

ဘဝတစ်သက် ဖျက်မရသည့်အမဲစက်ကြီး စွန်းထင်းတော့မည်။ အချုပ်ခန်းနှင့် ထောင်သို့မလွှဲမလွှေ ရောက်ရမည်။

သားတို့ရုပ်ရည်၊ သိဘာမည်သား၊ ရေကြည်ချမ်းမြ တစ်ပေါက်ကျက မိဘထိုဝမ်းမ ငြိမ်းစတမ်းထည့် ရှေ့နေကြီးထ ပြောင့်ချက်ကို ရုပ်သိမ်း၍ အမှုခွင်ကို တစ်မျိုးတစ်ဖုံ ပြောင်းလဲထွက်ဆိုရန်ပြောသည်ကို လက်မခံခဲ့။ အမှုခွင်ပြောင်းသွားလျှင် သမီးနှင့်ဆက်နွယ်ပတ်သက်သာ မည်ကို စိုးရိမ်သည်။ စံစရာရှိသမျှ သူ့သာခံမည်ဟု အပြိတ် ဆုံးဖြတ်ပြီးသား။

နောက်တစ်ပတ်ရှုံးချိန်းတွင် လျှောက်လဲချက် ပေးရမည်။ ပြီးလျှင် စီရင်ချက်ချရမည်။

လူ့စိတ်သဘောက ဆတော် ကို ဆန်းကြယ်သည်။ အမှုမပြီးခင်က အမှုခြိန်ခြိန်ပြီးပါစေလို့ ဆန္ဒပြုခဲ့သော် လည်း တကယ် အမှုပြီးတော့မည် ဆိုသောအခါ တုန်လှုပ် ချောက်ချားမှုမဖြစ်သော်လည်း စံစားမှုတစ်မျိုးဖြစ်ရပြန်သည်။ လက်ရှိနေထိုင်၍ အသားကျနေသည့် နေရာဒလေးကို စွန့်၍ တစ်ခြားပြောင်းရမည်ကို ဝန်လေးသလိုလို ဘာလိုလို။ ထောင်ကျဆောင်ကို ရွှေ့ရမည်။ ရဲဘက်စခန်းကို ပြောင်း ရမည်။

လေးစားအပ်ဂိုသော တရားစီရင်ရေးအဖွဲ့ဝင်များ
ခင်ဗျား။

ကျွန်တော်၏ အမှုသည် ဒေါ်ခင်အေးမြင့်အပေါ်
စွဲဆိုထားသည့် စွဲဆိုချက်အတွက် လျှောက်လံချက်ပေး
ပါမည်။

ယင်းအမှု၏ ဖြစ်ကြောင်း အခြေခံ အကြောင်း၊
ဇာစ်မြစ်ကို ကြည့်သည့်အခါ မှုခင်း ဖြစ်ပေါ်အောင်
ဖန်တီးသူမှာ တရားခံအဖြစ် စွပ်စွဲခံနေရသူ ဒေါ်ခင်
အေးမြင့် မဟုတ်ဘဲ သေဆုံးသူ မောင်ထွန်းထွန်းသာ
ဖြစ်ကြောင်း ငြင်းဆိုစရာမရှိအောင် ပေါ်လွင်ထင်ရှား
နေပါတယ်။

ဒေါ်ခင်အေးမြင့်ဟာ နဂိုကတည်းက ငွေကြေး
ပြည့်စုံပြီး၊ ဆွေဂုဏ်၊ မျိုးဂုဏ် အဆင့်အတန်း ထည်ထည်
ဝါဝါ ရှိခဲ့သူလည်း ဖြစ်ပါတယ်။ သံဈေးထဲ
ဆိုင်နံပါတ် (---) နဲ့ အိမ်နံပါတ် (-) လမ်း၊
အလုံမှာရှိတဲ့ အိမ်ဟာ မောင်ထွန်းထွန်းနဲ့ မုရခင်
၏တည်းခို ဖိုင်ဆိုင်ခွဲကြောင်းကို အထောက်အထား
စာရွက်စာတမ်းများနှင့်တကွ ရုံးတော်ကို တင်ပြထား
သလို၊ သက်သေများကလည်း ထောက်ခံထွက်ဆိုထား
ကြပါတယ်။ သေဆုံးသူ မောင်ထွန်းထွန်းနဲ့ စီးပွား
ရေး လုပ်ငန်း အတူ လုပ်ခဲ့သည့် ဆိုထံ မှာလည်း
မောင်ထွန်းထွန်းက လူစိုက်သာဖြစ်ပြီး၊ ငွေပင်ငွေရင်း
စိုက်ထုတ်ခဲ့သူမှာ ဒေါ်ခင်အေးမြင့်သာ ဖြစ်ပါတယ်။

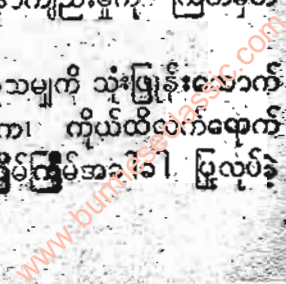
မောင်ထွန်းထွန်းဟာ ကလေးကချေ မဟုတ်ပေမယ့်
ဆွေဂုဏ်မျိုးဂုဏ် အဆင့်အတန်းမမြင့်ပါဘူး။

ငွေကြေးလည်း ပြည့်ပြည့်စုံစုံရှိခဲ့ပါဘူး။ ဒီအချက်
ဟာလည်း သက်သေများ ထွက်ဆိုချက်အရ ထင်ရှား
ပါတယ်။ ဒေါ်ခင်အေးမြင့်က မောင်ထွန်းထွန်းကို အိမ်
ထောင်ပြုခဲ့ရာမှာ၊ အစစအရာရာ အနှစ်နာ အဆိုးရှုံး
ခံပြီး စွန့်စားခဲ့ရပါတယ်။ ဆွေမျိုး မိတ်သက်ဟတွေ့
ဝိုင်ယယ်ခြင်းကို ခံခဲ့ရပါတယ်။

သူများတံထွေးခွက်မှာ ပက်သက်ပြောခဲ့ရတယ်လို့
ဆိုရာမှာဖြစ်ပါတယ်။ ဒါပေမယ့် မောင်ထွန်းထွန်းဘက်
တု ပြန်မှုဟာ ကောင်းကွက်ရယ်လို့ ထိုးမြှစရာ
တစ်ကွက်တစ်လေမှ မရှိခဲ့ပါဘူး။ အားတက်စရာ၊
ဝမ်းသာစရာ၊ ကြည်နူးစရာ၊ နှစ်သိမ့်စရာရယ်လို့ လည်း
အောက်ပြုစရာတစ်ခုမှ မရှိခဲ့ပါဘူး။

ဖူးနဲ့မျက်ရည်သုတ်ပြီး၊ စိတ်ဆင်းရဲမှု၊ ကိုယ်ဝမ်းရဲမှု
ကို နေ့စဉ်နဲ့အမျှ ခံနေရပါတယ်။ ဒေါ်ခင်အေးမြင့်က
အနှစ်နာခံခဲ့သလောက် တစ်ဘက်က တုန်ပြန်မှုဟာ
အဆိုးထဲကမထွက်စေဘဲ၊ နာကျည်းမှုကို ကြိတ်မှိတ်
ခံစားခဲ့ရပါတယ်။

ဒေါ်ခင်အေးမြင့် ရှာဖွေသမျှကို သုံးဖြုန်းသောက်
စား မူးယစ်ပြီး နေရုံ တင်မက၊ ကိုယ်ထိလက်ထောက်
စော်ကားမှုများကိုပါ အကြိမ်ကြိမ်အခါခါ ပြုလုပ်ခဲ့
ပါတယ်။

ရပ်ကွက်စောင်စီရူးတို့တာတို့ကို ရောက်သွားရင် အရပ်ထဲမှာ ဟီးလေးတကျော် ဖြစ်သွားမှာမို့ မထိုင်ကြား မဖြေရှင်းရဲဘဲ တယ်သူမပြုမိမို့မဟုတ် သဘောယူပြီး မြို့သိပ်နေခဲ့ရပါတယ်။ မောင်ထွန်းထွန်းက ဒါကိုအခွင့်အရေးယူပြီး ပို၍ပို၍ ရမ်းကားခဲ့ပါတယ်။ နာကျည်းမှုခံစားချက် ပြင်းထန်လာတဲ့အခါ ပေါက်ကွဲမှု ခွန်တုံ့ပျက်စားခြင်းဆိုသည့်အတိုင်း အချင်းမှခင်းဖြစ်သည့်နေ့က ဒေါ်ခင်အေးမြင့် ထွေပိုးကံထားခဲ့ရတဲ့ ပြင်းထန်လှနိုးတဲ့ နာကျည်းမှုဟာ ထိန်းသိမ်းမရနိုင်တော့ဘဲ၊ ပေါက်ကွဲပျက်သွားခဲ့တာဘဲ ဖြစ်ပါတယ်။

ဒေါ်ခင်အေးမြင့်က မောင်ထွန်းထွန်းကို သတ်ဖို့ မဆိုထားဘိ၊ တစ်စုံတစ်ရာသော ထိခိုက်အနာတရ ဖြစ်စေအောင် ဘယ်တုန်းတမူ မလုပ်ခဲ့ပါဘူး။

မောင်ထွန်းထွန်းက လုပ်သည့်တိုင်လည်း လက်တုံ့မပြန်ခဲ့ပါဘူး။ အဲဒီနေ့တလည်း မောင်ထွန်းထွန်းကို ဘာလုပ်မယ်ဆိုတဲ့ ဆန္ဒ၊ စိတ်ကူး၊ တွေးတောချက်၊ ရည်ရွယ်ချက် ဘာမှမရှိခဲ့ပါဘူး။ တစ်စုံတစ်ရာသော လက်နက်ကို ကြိုတင်ပြင်ဆင်ထားခြင်းမရှိသလို ဒဏ်ရာအနာတရ ဖြစ်အောင် ဘယ်လိုဘယ်လိုလုပ်မည်ဆိုသော အစီအစဉ်လည်း မရှိခဲ့ပါဘူး။

မိမိ၏ ရင်တွင်းဖြစ်ပေါ်လာသော နာကျည်းစိတ်ကို မဆိန်းသိမ်းနိုင်မှာ စိုးလို့ မနက်ပိုင်း စကားများ

ကတည်းကအိမ်မှမနေဘဲ အကြွေးတောင်းရင်း ရှေ့ခင်ထွက်သွားခဲ့ပါတယ်။

ပြန်လာတဲ့အခါ ထွန်းထွန်းကို ဘာမှမပြောဘဲ ညွှန်ခန်းမှာထိုင်နေစဉ် ထွန်းထွန်းက အပြင်မှာ အလေသွားလိုက်တဲ့ မကောင်းတဲ့မိန်းမလို့ စွပ်စွဲပြီး၊ ရန်နှံ့လာတာကြောင့် စကားဖြင့် တုံ့ပြန်ခဲ့ပါတယ်။ အတယ်၍ အဲဒီနေ့က ကြိုတင်ပြင်ဆင်ပြီး ရည်ရွယ်ချက် တစ်စုံတစ်ရာရှိခဲ့ရင် အဲဒီအချိန်ကတည်းက ဖြစ်မယ့် အခြေအနေရှိပါတယ်။

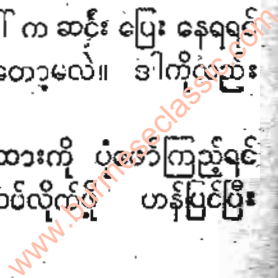
နောက်ထပ်စကားနှင့် စော်ကားရုံတင်မက ကိုယ်ထိလက်ရောက် ကျူးလွန်လာတာကြောင့် ဗြတင်းပေါက်နားတွင် ရပ်နေရာက ကြက်လျှောက်တန်းပေါ်က ဓားကို အမှတ်မထင် မြင်လိုက်ပါတယ်။

အဲဒီမှာ ထွန်းထွန်း နောက်ထပ် ကိုယ်ထိလက်ရောက် မစော်ကားရဲအောင် အဲဒီဓားကိုယူပြီး ချောက်လှန်ခဲ့တာဖြစ်ပါတယ်။

အိမ်ပေါ်က ဆင်း ပြေးရင်ဖြစ် သား ဘဲ ဆိုတာတစကားအရာ ပြောကြတာပါ။

ဒီလိုပြုမူတိုင်းသာ အိမ်ပေါ်က ဆင်း ပြေးနေရရင် အိမ်ပေါ်မှာ ဘယ်နေချိန်ရှိပါတော့လဲ။ ဒါကိုလည်း ထည့်သွင်းစဉ်းစားရပါမယ်။

အချင်း ဖြစ်တဲ့ အနေအထားကို ပုံဖော်ကြည့်ရင် မောင်ထွန်းထွန်းက နောက်ထပ်လိုက်ဖို့ ဟန်ပြင်ပြီး

ဒယိမ်းဒယိုင်နဲ့လာရာမှာ ဒေါ်ခင်အေးမြင့်က ရှေ့မထိုး
ဖို့ ခားပြပြီးတားဆီးပါတယ်။

မောင်ထွန်းထွန်းက ခင်ဗျားကြီး ကျုပ်ကို ထိုးရဲရင်
ထိုးစမ်းဆိုပြီး အတင်းထိုးဝင်အလာ ဒေါ်ခင်အေးမြင့်
က မျက်စိမှိတ်ပြီး ခားနဲ့တွက်လိုက်ပါတယ်။

မိန်းမသားအားနဲ့ တစ်ချက်ထိုး မသတ်နိုင်ပါဘူး။
ခားက ရင်အုံကို အနည်းငယ်စိုက်ဝင်အသွား မောင်
ထွန်းထွန်းက မူးမူးရှူးရှူးနဲ့ခိုကိုတိုက်ဖို့ပြီးအလှူကြမ်းပြင်နဲ့
ခားရိုးနဲ့ အချိန်ပြင်းပြင်းထိသွားတာကြောင့် ခားက
ရင်အုံထဲကို အဆမတန် စိုက်ဝင်သွားတာဖြစ်ပါတယ်။

ဒါကတော့ မှုခင်းဖြစ်တဲ့အခြေအနေကို ပုံဖော်ကြည့်
ရင် တွေ့ရမယ့်ဖြစ်စဉ် အနေအထားဖြစ်ပါတယ်။

ဒေါ်ခင်အေးမြင့်ရဲ့ အပြုအမူဟာ တမင်တကာသေ
စေရန် ပြုမူခြင်းမဟုတ်ကြောင်း ထင်ရှားပါတယ်။ ကိုယ့်
ကိုယ်ကိုကာကွယ်ရင်း မတော်တဆဖြစ်သွားရတာ ဖြစ်
ပါတယ်။ ပြီးမှတစ်ရက် စီရင်ဆုံးဖြတ်ရာမှာ အချင်းဖြစ်
ပွားချိန် ပြုမူသည့်အပေါ်ကြည့်ခြင်းထက် ပြုမူရန်ပြုလုပ်
သူ၏ ရည်ရွယ်ချက်ကိုသာ အဓိကထား၍ ကြည့်ရမှာဖြစ်
ပါတယ်။ ဒေါ်ခင်အေးမြင့်ဟာ မောင်ထွန်းထွန်းအပေါ်
သေစေလိုတဲ့ရည်ရွယ်ချက် မထားရှိသလို ကြိုတင်စီစဉ်
ပြင်ဆင်မှုလည်း ဘာမှမလုပ်ခဲ့ပါဘူး။ ပေါက်ကွဲသွားတဲ့
ဒေါ်သက် မထိန်းသိမ်းနိုင်တာကြောင့် မထော်တဆ
ဖြစ်သွားခြင်းဖြစ်ပါတယ်။”

‘အဲတာကို ထင်ရှားစေတဲ့အချက်ကတော့ ကိုယ်တိုင်
ရဲခေန်းသို့ သွားရောက်အကြောင်းကြားပြီး အဖမ်းခံခြင်း
နဲ့ ရိုးသားစွာ ဖြောင့်ချက်ပေးခြင်းဘဲဖြစ်ပါတယ်။

‘သို့ဖြစ်ပါ၍ အမှုတွင် တရားခံအပေါ် စွပ်စွဲထားသည့်
ပြစ်မှုဆိုင်ရာဥပဒေပုဒ်မ ၃၀၂(၂)အစား ပြစ်မှုဆိုင်ရာ
ဥပဒေပုဒ်မ ၃၀၄ ‘လူသတ်မှုမမြောက်သည့် ရုဇာန်
ပြစ်ဒဏ်ထိုက်သော လူသေမှု’ဖြင့်သာ စီရင်ဆုံးဖြတ်၍
ပြစ်ဒဏ်ကို သက်ညှာစွာ စီရင်သင့်ပါကြောင်း လေးမြတ်
စွာ လျှောက်ထား တင်ပြအပ်ပါသည်ခင်ဗျား’

+ + +

လေးစားအပ်ပါသော တရားစီရင်ရေး အဖွဲ့ဝင်များ
ခင်ဗျား။

‘မှုခင်းတစ်ခုဖြစ်တဲ့အခါ အဲဗီမုခင်းဖြစ်ရပ်ရဲ့ ပကတိ
အနေအထားကို အလေးပေး ကြည့်ရမှာဖြစ်ပါတယ်။
စိတ်ကူးယဉ်တွက်ချက်မှုနဲ့ မှုခင်းဖြစ်ရပ်ကို ကောက်ချက်
ဆွဲလို့ မရပါဘူး။ တရားခံဟာ ယင်းပြစ်မှုကို ကျူးလွန်
သလား မကျူးလွန်သလား ဒါက မထမကြည့်ရမယ်

အပိုင်းပါ။ ဘာကြောင့် ကျူးလွန်တယ်ဆိုတာ ဒုတိယ ကြည့်ရမယ်အပိုင်း ဖြစ်ပါတယ်။ ယခု ရုံးတော်က စစ်ဆေးနေဆဲ မှုခင်းဖြစ်ရပ်မှာ တရားခံက ဓားနဲ့ထိုးတာ မဟုတ်ပဲ ကိုယ်ကိုယ်ကို ကာကွယ်တဲ့အနေနဲ့ ကြောက်ကြောက်လန့်လန့် မျက်စိမိုတ်ပြီး ဓားနဲ့ တွက်လိုက်ရာက ဓားချက်အနည်းငယ် စိုက်ဝင်သွားစဉ် တရားခံက မူးပြီး အလဲ ဓားရိုးနဲ့ ကြမ်းပြင်ဆောင်မိပြီး ဓားရိုးက နှလုံးသားထဲကို ထပ်ဆင့်စိုက်ဝင်သွားတာကြောင့် သေဆုံးရခြင်းဖြစ်တယ်လို့ စိတ်ကူးယဉ်တွက်ချက်မှုနဲ့ ကောက်ချက်ဆွဲသွားတာကို တွေ့ရပါလိမ့်မယ်။ ဒါက ပကတိအနေအထား မဟုတ်ပါဘူး။

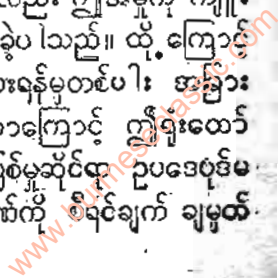
ပကတိအနေအထားက လင်မယား စကားများတယ်။ ကိုယ်ထိလက်ရောက်အဆင့် ပါကောင်းပါလော့မယ်။ အဲဒီကနေ လူသစ်မှုဖြစ်တယ်။ လင်နှင့်မယား လျှာနှင့်သွားဆိုတဲ့ ပမာစကားရှိပါတယ်။ အခန့်မဆင့်တဲ့အခါ စကားများကြတယ်။ ရိုက်မောင်းပုတ်မောင်းဖြစ်ကြတယ်။ ပြီးတော့ ပြန်လည်သင့်မြတ်သွားကြတယ်။ ဒါက ဖြစ်ရိုးဖြစ်စဉ်ပါ။ လင်ကမယားကိုသတ်တယ်။ မယားကလင်ကိုသတ်တယ်။ ဒါကြောင့် ဖြစ်ရိုးဖြစ်စဉ်နယ်ကို လွန်သူစားပါပြီ။

‘ယောက်ျားက အရက် အလွန်အကျွံသောက်တယ်။ သွေးဆိုးတယ်။ အရက်သောက်ပြီးရင် ဆူဆူပူပူလုပ်တယ်တယ်။ အဲဒီလို လင်မယားစုံတွဲတွေ အများကြီးရှိပါတယ်။’

ဒါပေမယ့် လူသတ်မှုဖြစ်ကြပါဘူး။ တရားရုံးကိုမရောက်ကြပါဘူး။ ဒီလိုဖြစ်တိုင်းသာ သွေးထွက်သံယိုမှုဖြစ်မယ်။ လူသတ်မှုတွေဖြစ်ကြမယ်ဆိုရင် တရားရုံးတွေမှာ အမှုတွေအင်းကြမ်းပြည့်နေသလို ထောင်ထဲမှာလည်း အကျဉ်းသားတွေ ထားစရာမရှိအောင် ဖြစ်နေပါလိမ့်မယ်။’

‘တစ်ခါ တရားခံဖြစ်သူ မောင်ထွန်းထွန်းကို မေတ္တာသက်ဝင် ချစ်ခင်ခြင်းမရှိဘဲ ယူရပါသည်ဆိုသည်မှာ လောက၏ ဓမ္မဏှာသဘောကို ဆန့်ကျင်၍ ပြောဆိုခြင်းသာဖြစ်ကြောင်းတင်ပြရန်မှတစ်ပါး အခြားသာထေဆောင်စရာအချက်အလက် မရှိပါကြောင်း။ မချစ်မနှစ်သက်သောသူကို ကွာရှင်းပြတ်စဲရန်လုပ်ဆောင်ဖို့ နည်းလမ်းအသွယ်သွယ် ရှိပါလျက်၊ မလုပ်ဆောင်နေခဲ့သည်မှာ မေတ္တာသယောဇဉ် ကြီးမားကြောင်း ထင်ရှားပေါ်လွင်စေပါတယ်။’

‘ဤအမှုနှင့်ပတ်သက်၍ ပကတိအနေအထားကို ကြည့်သည့်အခါ ပြစ်မှုကျူးလွန်ကြောင်း ထင်ရှားပေါ်လွင်သည့်အပြင် တရားခံကိုယ်တိုင်ကလည်း ဤအမှုကို ကျူးလွန်ခဲ့ကြောင်း ပြောချက်ပေးခဲ့ပါသည်။ ထို့ကြောင့် အပြစ်ကျူးလွန်သူကို အဖြစ်ပေးရန်မှတစ်ပါး အခြားနည်းများ စဉ်းစားရန် မရှိသောကြောင့် ဤရုံးထော်မှ စွဲတင်ထားသည့်အတိုင်း ပြစ်မှုဆိုင်ရာ ဥပဒေပုဒ်မ ၃၀၂(၂)အရသာလျှင် ပြစ်ဒဏ်ကို စီရင်ချက် ချမှတ်

ပေးပါမည့်အကြောင်း လေးစားစွာ တင်ပြလျှောက်
ထားရပါကြောင်း'

+ + +

နှစ်ဘက်သော ဥပဒေပညာရှင်များက ဥပဒေအချက်အလက်
များ၊ စီရင်ထုံးအကျိုးအကြီးများကို ဖော်ပြလျက် လျှောက်လှူ
ချက် ပေးသွားကြသည်။

နောက်တစ်ပတ်ရုံးချိန်းတွင် အဖြေပေါ်တော့မည်။ အဖြေ
ဆိုသည်မှာ လွတ်မြောက်ရေးမဟုတ်၊ ထောင်ဒဏ်အနည်းအများ
သာ ဖြစ်၏။

ဒေါ်ခင်အေးမြင့်အတွက်နည်းသည်များသည်မှာ အကြောင်း
မဟုတ်၊ အမှုမြန်မြန်ပြီးရေးသည်သာ အကြောင်း။

ကံတရားထောက်မလို လွတ်ရင်တော့ အကောင်းဆုံးပေါ့။
ငါးနှစ်လောက်ဆိုရင် တချုပ်ရက်နှင့်လျော့ရက်နှုတ်ပြီးသည့်
တိုင် သုံးနှစ်လောက်တော့ နေရမည်။

-အခု အသက် ၅၂-နှစ်။ အသက် ၅၅-နှစ်လောက်ထောင်စ
လွတ်မည်။

အလွန်နေပျော်သည့်အရွယ်ဟုဆိုရမည်။

ဆယ်နှစ်ဆိုရင်တော့ အသက် ၆၀-နီးလောက်မှ လွတ်
မည်။ ကျန်းမာရင် နေပျော်သည်။ အပြင်တွင် သုံးလေးနှစ်
လောက် စိတ်ထောက်ပယ်ပါပင်ပန်းခဲ့ရသည့်ဒဏ်နှင့် ထောင်ထဲမှာ
တစ် အနေအစားဆင်းရဲသည့်ဒဏ်ကြောင့် နေပျော်လောက်
အောင် ကျန်းမာရေး မကောင်းနိုင်ရာ။

ဆယ်နှစ်အထက်ဆိုရင်တော့ အပြင်မထောက်ခံ ကိစ္စချော့ဖို့
ထိုခိုင်းနှုန်းရှစ်ဆယ် သေချာသည်။

မှည့်သို့မင်ရှိစေ သူက ခံမို့ ဆုံးဖြတ်ပြီးသား။ ခံနိုင်ရည်ရှိ
အောင်လည်း လေ့ကျင့်ပြင်ဆင်ထားသည်။ ဒါကြောင့် ရုံးထွက်
မှာ အာလေးစားချင်လိုက်တာ၊ ထောင်ဝင်စာလာတဲ့အခါ ဘာ
ယူခဲ့ပါလို့ တစ်ခါဖူးမျှ မပြောခဲ့၊ မမူခဲ့၊ ရှိတာနှင့် စားတတ်
အောင်၊ ပြစ်သလို နေတတ်သည့် အလေ့အကျင့်ဖြစ်အောင် စား
သောက် နေထိုင်ခဲ့သည်။ အပြင်ကနေ ဘာလုပ်ပေးပါ၊ ဘယ်
လိုက်ပေးပါ။

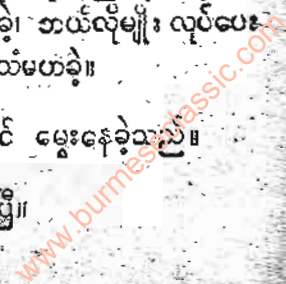
ထောင်ထဲမှာ သက်သက်သာသာနေရအောင် ဘာလုပ်ပေး
ပါ၊ ညာလုပ်ပေးပါလို့လည်း မပြောစဖူးခဲ့။

သမီးက ဘယ်သူ့ဆီသွားမည်၊ ဘယ်သူနဲ့တွေ့၍ အကူအညီ
ထောင်းမည်ဟု ပြောလာသည်ကိုပင် ခေါင်းခါ၍ တားမြစ်ခဲ့
သည်။

ထောင်ထဲထောက်ပံ့မှု ဘယ်လိုလုပ်ရင် ဘယ်လိုမြင်သည်၊
ဘယ်လိုနည်းလမ်းတွေရှိသည်၊ ဘယ်သူ့ကိုချဉ်းကပ်ရင်ပြီးသည်၊
ထုံးစံ ဘယ်သို့ရှိသည် စသည့် လုပ်ထုံးလုပ်နည်းများကို သိ
တာတောင်မှ အပြင်က လူတွေကို မပြောခဲ့၊ ဘယ်လိုမျိုး လုပ်ပေး
ပါလို့ သမီးနဲ့ဒေါ်လေးကျော့ကို လေသံမဟုတ်ခဲ့။

ခံနိုင်ရည်အားကိုသေ ပြည့်ဝအောင် မွေးနေခဲ့သည်။

စိတ်ကို လုံးဝ လျော့ချထားလိုက်ပြီ။

အတိတ်အကြောင်းကို အတွေးစဉ်မချဲ့တော့သလို၊ အနာဂတ်ကိုလည်း အတွေးမကျယ်တော့။ ပစ္စုပ္ပန်သက်သက်ကိုသာ ရှုမြင်သုံးသပ်၍ အခြေအနေပေးသလို ကြည့်နေဖို့ ဆုံးဖြတ်ထားလိုက်၏။

တစ်နှစ်နီးပါး နေထိုင်လာသည့် အချုပ်ဆောင်ကို ကျောခိုင်းရတော့မည်။ ခင်မင်ရင်းနှီး၍ သံယောဇဉ်ထွယ်ပိုးရသည့် ဒေါ်တင့်တင့်ကိုလည်း မျက်နှာလှေ့ရတော့မည်။ ဒါအတွက်တော့ စိတ်ထိခိုက်ရသည်ပါ။

နောက်တစ်ပတ် ရုံးထွက်တွင် ပြစ်ဒဏ်စီချင်ချက် ချဲ့မည်။ ထောင်ကျလျှင် နောက်တစ်နေ့ ထောင်ကျဆောင်သို့ပြောင်းရမည်။

ထောင်ကျဆောင်က အချုပ်ဆောင်နှင့် မျက်နှာချင်းဆိုင်ဝင်းထဲမှာရှိသည်။ အချုပ်ဆောင်ဝင်းနှင့်ထောင်ကျဆောင်ဝင်းကြားထဲမှာ လူသွားလမ်းအလေးရှိသည်။

ကျသစ်(ထောင်ကျအသစ်)ဖြစ်လျှင် နေရာသစ်သို့ပြောင်းရမည်။ လူသစ်များနှင့် ဆက်ဆံရမည်။ အလုပ်ချဲ့ထားမည်။ နွေတိုင်း အလုပ်ခွင်ရှိရာသို့ သွားရမည်။ အချုပ်ဆောင်မှာလိုအေးအေးသက်သက် ပုတီးစိပ်လို့ မရ၊ တဆားထိုင်လို့ မဖြစ်။

နို့ပါစေ။

မလုပ်ချင်ရင်သာ။ လုပ်ချင်ရင်၊ မဖြစ်တူ့သည် မရှိ။ လုပ်ရင် ဖြစ်လိမ့်မည်သာတည်း။

အခန်း (၁၆)

အချုပ်ကားပေါ်က ဆင်းလိုက်သည်နှင့် သမီးနှင့်အတူ ဒေါ်လေးကျော့ကိုပါ တွေ့လိုက်ရသည်။ ကားပေါ်ကအဆင်း အချုပ်ခန်းသို့အဝင် စကားမပြောရ။ ခွင့်လွှတ်ချင်သည့်အခါ ခွင့်လွှတ်ထားသော်လည်း အော်ငေါက်ချင်သည့်အခါ အနက်ရလောက်စရာရှိအောင် အော်ငေါက်ခံရသည်။ ဒါကြောင့် ဒေါ်ခင်အေးမြင့်က သမီးနှင့် ဒေါ်လေးကျော့ကို အပြုံးမျက်နှာပေးဖြင့် ခေါင်းညိတ်နှုတ်ဆက်လိုက်ရသည်။

တုန်လှုပ်ခြင်းအလျဉ်းမရှိအောင် တည်ငြိမ်နေသည်ဟု မဆို
သာပါ။ ခေါ်တိုင်း ရုံးထွက်နေ့များလိုတော့ မဟုတ်။ ဣန္ဒြေပျက်
လောက်အောင် မဟုတ်သည့် တုန်လှုပ်မှုကိုတော့ ခံစားနေရ
သည်။ စီရင်ချက် ချမည့် အမှုများ အတွက် ရုံးခေါ်ချိန်မှာ
ညနေပိုင်း။

မနက်ပိုင်း အေးအေးဆေးဆေး စားသောက်၍ စကား
ပြောဖို့အချိန်ရသည်။ ဘဝီနှင့် ဒေါ်လေးကျော့တို့က နှစ်သိမ့်
အားပေးစကားပြောကြသည်မှာ ခဏ ခဏ။

‘မေမေ့အတွက်မပူစမ်းပါနဲ့သမီးရယ်။ မေမေခံနိုင်ရည်ရှိ
ပါတယ်။ ရှိအောင်လည်း လုပ်ထားပါတယ်။ ရောင်ရဲခြင်း၊
သီးခံခြင်းနဲ့ နေ့တတ်ကေတတ်တဲ့အဆင့်လောက်တော့ ရနေပါ
ပြီ။ သမီးတို့သာ စိတ်အေးအေးနေကြပါ။ မေမေ့အတွက်
အာရုံမထွေပြားပါစေနဲ့။’

စကားပြောကြရင်း ဒေါ်ခင်အေးမြင့်က အိမ်နှင့်ဆိုင်ကိစ္စ
အတွက် သူ့အနွကို ပွင့်ပြောသည်။

အိမ်ကို သမီးနာမည်နှင့်လွဲပေးမည်။ ဆိုင်ကို ဒေါ်လေး
ကျော့နာမည်နဲ့ လွဲပေးမည်အကြောင်း။

‘မေမေကလည်း ဒါတွေကို ခေါင်းရှုပ်ခံပြီး စဉ်းစားမနေပါ
နဲ့ သမီးအာမူလိုချင်ဘူး။ သမီးမှာ အားလုံးပြည့်ပြည့်စုံစုံ ရှိပါ
တယ်။ ခုလည်း ဆိုင်ကို ဖွားလေးကျော့ဘဲ ရောင်းနေတာ၊
အိမ်မှာလဲ ဖွားလေးကျော့ဘဲ နေတာ၊ ဗိုလ်နေမြကျားနေမြဘဲ
ထားပါ။ မေမေရယ်၊ မေမေလွတ်မှတ် မေမေကြိုက်သလိုလုပ်ပေး
မဟုတ်ဘူးလား ဖွားလေးကျော့’

‘ငါ့အတွက်များတော့ ဘာမှမစဉ်းစားနဲ့၊ အေးညည်းလွတ်
လာတဲ့အခါကျတော့ ကိုယ်ဟာကိုယ် ဆိုင်ပြန်ရောင်း၊ ငါက
အေးအေးဆေးဆေး တရားပဲထိုင်နေချင်တာ၊ ခုတောင်
မတတ်သာလို့ လုပ်နေရတာ’

ဒါပြီးတော့ တွေ့ရာလေးပါးစကားပြောရင်း အချိန်ကုန်
သွားသည်။

တရားခွင့်မှာ.....။

ဒေါ်ခင်အေးမြင့်က တရားစီရင်ရေးအဖွဲ့ဝင်များ၏ စားပွဲ
ရှေ့ ကုလားထိုင်တွင် ထိုင်နေရသည်။

ရှေ့ဖတ်စာရေးကြီးက ‘စီရင်ချက်ချမယ်၊ မဏိတတ်ရပ်
နားထောင်ပါ’ ဟု သတိပေးလိုက်ရာ ဒေါ်ခင်အေးမြင့်ထေ
ဥပဒေပညာရှင်များပါ မဏိတတ်ရပ်နေရသည်။

‘တရားစီရင်ရေးအဖွဲ့ဥက္ကဋ္ဌက ‘ဤအမှုတွင်’ ဟု အစချီ၍
မူခင်းအပေါ် သုံးသပ်ချက်များကို ဖတ်ကြားပြီး။’

‘အပဦးစ ဖြင့်၏သမီး တရားခံ ဒေါ်ခင်အေးမြင့်
(၅၂) နှစ်သည် ပြစ်မှုဆိုင်ရာ ဥပဒေပုဒ်မ ၃၀၂ (၂)
ကို ကျူးလွန်ကြောင်း ထင်ရှားသော်လည်း၊ သက်ဤာ
စွာ စဉ်းစားရမည်။ အကြောင်းခြင်းရာများကိုထောက်
၍ အလုပ်နှင့် ထောင်ဒဏ် (၅) နှစ် ကျခံစေ နှာည်။
အချုပ်ရက်ကို ပြစ်ဒဏ်မှ နုတ်ပယ်ခွင့်ပြုသည်။
သက်မ ချနိုင်ပြီ။
ပေးသည့်အပြစ်ဒဏ်မှာ ကျေနပ်စရာအပြစ်ဒဏ်ဟု ဆိုရမည်။’

၂၉၀ ● ● ကျွန်ပြဿနာ

သို့သော် ထူးစံအတိုင်း အယူခံဝင်ဝင်ဝေးသည့်အခါ အယူခံဝင်မည်ဟု ဖြေကြားလိုက်၏။

တရားရုံးအချုပ်ခန်းသို့ ပြန်ရောက်သောအခါ။

‘သမီးရယ် အယူခံမဝင်ပါနဲ့တော့၊ မေမေ နောက်ထပ်နှစ်နှစ်ကျော်ပဲ နေရတော့မှာ မထူးပါဘူး၊ ထပ်ပြီးငယ်ားရှုပ်လာမှာစိုးလို့ပါ’

‘မရှုပ်နိုင်ပါဘူးမေမေ၊ အယူခံမှာ လုံးဝမနိုင်တေခင် နှစ်လျော့နိုင်တာပေါ့’

‘မေမေထောင်ထဲမှာ ကြားဖူးတာ ကတော့ အယူခံကျမှ နှစ်တိုးတာတွေလည်း အများကြီးရှိတယ်ဆို’

‘ဒါကတော့ ကံတရားပေါ့ မေမေရယ်’

‘အေးလေ သမီးတို့သဘောပေါ့၊ သမီးတို့ ဆန္ဒရှိရင်လည်း လုပ်ပေါ့၊ မေမေသဘောကတော့ ဒီအတိုင်းပဲ ရှိစေချင်တယ်’

‘ဦးခင်မောင်ထွန်းကလည်း အရမ်းမလုပ်ပါဘူး မေမေ၊ အခြေအနေကိုကြည့်ပြီးမှ လုပ်မှာပါ’

ဆယ်နှစ်၊ ဆယ်ငါးနှစ်ဆိုရင်တော့ တုန်လှုပ်မိလိမ့်မည်၊ ငါ့နှစ်ဆိုတာကတော့ တုန်လှုပ်စရာမရှိ၊ အနိမ့်ဆုံးအပြစ်ဒဏ်ဟု ဆိုရပါမည်။

ထိုနေ့က ထောင်အပြန်တွင် စိတ်လက်ပေါ့ပါးနေသည်။ အပြစ်အမည်း မသဲကွဲဘဲ တအံ့နှေးနှေးနေခဲ့ရသည်မှာ ကြာပြီ။ အချုပ်ဆိုတာက လွတ်မည်ရက်အပိုင်းအခြားကို မခန့်မှန်းနိုင်။ ထောင်ကျပြီဆိုရင် အကြမ်းဖျင်း ခန့်မှန်းလို့ရပြီ။ အချုပ်ရက်နှုတ်လျှင်

လေးနှစ်ကျော်ကျော်လေး နေရမည်။ လျော့ရက်ထပ်နှုတ်လျှင် သုံးနှစ်ခန့်နေရမည်။

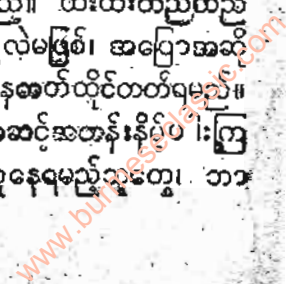
ဧကန်ရှိအသက်(၅၂)နှစ်။ ထောင်ကလွတ်မည့် အချိန်ရှိမည့် အသက်မှာ (၅၅)နှစ်။

နေလို့ကောင်းသည့်အရွယ်၊ အိမ်ထောင်ပြုမည်ဆိုရင်တောင် ပြုကောင်းသည့်အရွယ်။

အဲဒီညက တစ်နှစ်နီးပါး ထိုးထိုင်ပင်၊ ကောင်းထိုင်ပင် လက်ပွန်းတတီးနေခဲ့ရသူ ဒေါ်တင့်တင့်နှင့် တဝကြီးစထားပြောဖြစ်သည်။ အခန်းထဲတွင် အတူနေရသူများကိုလည်း တစ်ယောက်မကျန် နှုတ်ဆက်ရသည်။ နက်ဖြန်မနက် ထောင်ကျအောင်ကို ပြောင်းရတော့မည်။

အချုပ်ဆောင်နှင့် ထောင်ကျအောင်ကို အမျိုးသမီးထောင်မှူး တစ်ဇောက်တည်းအတွဲကိုင်သည်။ ခင်မင်ရင်းစွဲရှိပြီးသားမို့ နေရေးထိုင်ရေးအတွက် အဆင်ပြေဖွယ်ရှိသည်။ ချိတ်တစေ၊ ဣန်းစိအခန်းလူကြီးနှင့်အတူ နေရမည့်နေပော်များမှာ မျက်နှာစိမ်းတော့ ဧကန်စတော့ အခက်အခဲ အနည်းနဲ့အများ ရှိမည်။ နောက်ပိုင်း မပြေလည်စရာမရှိ။

ထောင်ထဲမှာ အနေတတ်ဖို့တော့လိုသည်။ ထီးထီးတည်တည်ကြီး နေလို့ မဖြစ်သလို ပလူးပလဲနေလို့ လဲမဖြစ်၊ အပြောအဆို အရယ်အပြုံးရှိရမည်။ အထိုက်အထိုက် နေအတ်ထိုင်တတ်ရမည်။ ထောင်ထဲဆောက်လာသူ အများစုမှာ အဆင်အတန်းနိမ့်ပါးကြသည်။ ရှိပါစေ၊ သူ့စို့က ကိုယ်နှင့်အတူနေရမည်သူတွေ၊ ဘာ

ကောင်မပဲ၊ ညာကောင်မပဲဆိုပြီး ဟန်ရေးဆွဲလို့မရ၊ သူတို့ ကလည်း သူတို့အထာနှင့်သူတို့ ရှိကြသည်ပါ။

တန်းစီနှင့် အခန်းလူကြီးတို့ကို ကျွေးပွဲပေးပွဲ စားသောက် စရာများကို သီးသန့်ထားရသည်။ ထောင်ထဲမှာ ဒီလောက်နေ ကြာမှတော့ ထောင်အထာကို သိရပြီပေါ့။

နောက်တစ်နေ့ ထောင်ကျဆောင်ကို ပြောင်းခဲ့ရသည်။ ဒေါ် တင့်တင့်ခမျာ သူ့မျက်စိမမှာ မျက်ရည်များရစ်ဝိုင်းလျက်။

တော်ပါသေးသည်။ အကြောင်း မဆိုးပူးလို့ ဘဲဆို ရမည်။ ထောင်ကျဆောင်မှာ သေးအိုးချေးအိုးတို့နှင့်ဝေးရာ အုတ်နံရံနှင့် နှစ်လျက်မှာ နေရာရသည်။ အုတ်နံရံနှင့် ကပ်လျက်နေရာက ကိုယ်ကိုယ် အဖြတ်အသန်းမရှိသမို့ သီးသန့်ရနေရာဟု ဆိုနိုင်သည်။

အပေးအကမ်းလေးလဲ ပါသွားတော့ အဆင်ပြေသပေါ့။

နောက်တစ်နေ့ လေဘာချသည်။ စက်ချုပ်ရုံမှာ။

အလုပ်မလုပ်ပန်းပေမယ် စိတ်ပင်ပန်းသည်။ အချုပ်ဆောင်မှာ လွတ်လွတ်လပ်လပ် နေရတာကြာပြီမို့ အလုပ်ရုံဘက်မှာ စည်းနဲ့ ကမ်းနဲ့နေရတော့ အနေကျဉ်းကျပ်သည်။

စက်ချုပ်အလုပ်ရုံမှာ သုံးလကျော်ပြန်ကြာသည်။ ရဲဘက်စခန်း ကို မြောင်းရွှေ့ရတော့မည်။ သူ့ကိုယ်တိုင်က ပြောင်းချင်သည့် ဆန္ဒလည်းပါသည်။

မီးရထားတစ်တန်း၊ ကားတစ်တန်း။

ပျဉ်းမနားအထိ မီးရထားနှင့်သွားရမည်။ ပျဉ်းမနားဘူတာ ထဲနေ ရဲဘက်စခန်းကို ကားနှင့်သွားရမည်။ ရေဆင်းစိုက်ပျိုး

ရေးနှင့် နှစ်မိုင်နီးပါးလောက် ဝေးသည်။ သူတို့က အမြန်ရထား နှင့် မသွားရ၊ စာပို့ရထားနှင့်သွားရမည်။

မျက်နှာကို ဘယ်လိုထားရမုန်းမသိ။ ရန်ကုန်ဘူတာကြီးမှာ 'မိန်းမအကျဉ်းသားတွေ၊ မိန်းမအကျဉ်းသားတွေဆိုပြီး လာ လာကြည့်ကြသည်။ မျက်နှာကို လှူဖယ်ထားလို့လည်းမရ။ နှာ ခေါင်းအထိ လက်ကိုင်ပဝါဖြင့် အုပ်ထားရသည်။ ရထားထွက် တော့မှပဲ သက်သာသည်။ စာပို့ရထားက ဘူတာစဉ်ဆိုက်တာ။ တစ်ဘူတာဆိုက်ရင်လည်း အကြာကြီး။ ဘူတာရောက်တိုင်းဝိတ် ညစ်ရသည်။

မတတ်နိုင်ပါ။ ရွှေမျက်နှာ နောက်ထား၍ ဆိုရိုးစထား အတိုင်း မန္တလေးစာပို့ရထားကြီးနှင့် ရဲဘက်စခန်းသို့-

ကျောက်ခဲနှင့်တူ ထိခတ်သည့်အသံများနှင့် သီချင်းဆိုသံများ မှာ စည်းချက်ဝါးချက်နှင့်ဆိုနေဘိသကဲ့သို့ပင်ပါချေ၏။ ကျောက် ထုအလုပ်စခန်း အနားသို့မရောက်ခင်၊ ကျောက်ထုသံကိုမကြားရ၊ သီချင်းဆိုသံက လွမ်းအုပ်ထားသည်။

တကယ်တော့ သူတို့တတွေမှာပျော်၍ သီချင်းဆိုနေကြတည် မဟုတ်ပါ။ ကျောက်ထုရသည်မှာ ပင်ပန်းလွန်းပါသည်။ ထို ပင်ပန်းမှုကို ပြေလျော့စေရန် သီချင်းတအေးအေး သီဆို၍ ကျောက်ထုနေကြပါသည်။

ဒေါ်ခင်အေးမြင့်လည်း ကျောက်ထုနေရသည်။ သူကတော့ သီချင်းမဆို၊ အမှတ်တရားလေးနှင့် ထုနေသည်။ သူ့ဟာနှင့်သူ တော့ အဆင်ချောလျက်။

သုံးလကျော်ပါ၊ ကျောက်ထုလိုက်ရသည်။ နောက်ပိုင်းမှာ ဒေါ်ခင်အေးမြင့်မှာ အလုပ်ကြပ်ထူးသို့ တိုးတက်သွားသောကြောင့် ကျောက်မထုရတော့။ ကျောက်ထုသမား နှစ်ဆယ့်ငါးယောက်ကို ကြီးကြပ်ရသောအလုပ်ကြပ်။

ကိုယ်ပင်ပန်းမှု သက်သာသော်လည်း၊ စိတ်ပင်ပန်းမှု သောက်သာပါ။ သူ့က အခြားတော့ အလုပ်ကြပ်များလို့ အော်ဟစ်ဆဲဆိုကြိမ်းရောင်း၊ ငေါက်ငန်း၍ခိုင်း။ လေအေး လေပျော့လေးနှင့်မို့ သူ့ အဆိုင်းမှာ နာမည်ကောင်းမထွက်၊ ဒါပေမယ့် ပြဿနာတော့မပေါ်။

သမီးက နှစ်လတစ်ခေါက်လာသည်။ ထောင်ရုံးခန်းမှာ ဝေ့ကြေး အပြည့်အစုံ အပ်နှံပေးထားသည်။ နေရေးထိုင်ရေး မဆောင်းပေမယ့် စားရေးသောက်ရေး ပြေလည်သည်။

ကံစားက ထောက်မလိုက်သည့်ထင်ပ၊ အယူခံတွင် (၅) နှစ်မှ (၄) နှစ်သို့ လျော့ချခြင်း ခံရသည်။

သည်အတိုင်းကို သမီးဖြစ်သူက ဝမ်းသာအားရ ယူဆောင်လာသည်။ သည်တစ်ခေါက် သမီးလာသည်မှာ တစ်ယောက်တည်းမဟုတ်၊ နှစ်ယောက်တို့လျက်။

သမီးနှင့် အိမ်ထောင်ပြုမည့် သမက်လေခင်း။

'အမ်၊ ဘီ၊ ဘီ၊ အက် (စိ) ဘွဲ့ရဆရာဝန်အလေး။ အလုပ်ခွင်တော့ မဝင်ရသေး။ မျိုးရိုးဂုဏ် ထည်ဝင်သည်။ သမီးပြောပြသည့်အတိုင်းဆိုရင် သဘောမတူစရာ ဘာမျှမရှိ။ ဒါပေမယ့်။

သမီးထက် (၅) နှစ်ငယ်သည်။ သူ့အတွေးစဉ်မှာ ထွန်းထွန်း၏ အကြောင်းဆီဆီ ပြန်ရောက်သွားသည်။ စိုးရိမ်ကြောင့်ကြမှုကို ခံစားလိုက်ရသည်။ ပြီးမှ စိတ်ကိုဖြေလျှော့လိုက်ရသည်။

ဖြစ်စဉ်ချင်း မတူညီသလို နောင်ဖြစ်လတ္တံ့သော ဖြစ်ရပ်လည်း တူညီလိမ့်မည်မဟုတ်ပေ။

နောက်တစ်ခေါက် သမီးတစ်ယောက်တည်းလာတော့ သဘောထားမေးသည်။ သဘောမတူစရာမရှိ၊ ရင်မှာခံစားရသည့် စိုးရိမ်ကြောင့်ကြမှုကို ပြောပြလိုက်ရသည်။

အကြမ်းဖျင်း တွက်ချက်လို့ရပြီ။ နောက်နှစ်လနှစ်သုံးရက် မြောက်နေ့တွင် လွတ်မည်။

ရဲဘက်စခန်းမှ....

၂၉၆ ● ကျော်မြသန်း

စာခန်း (၁၅)

လင်ရိုဘာကားနှင့် သမီးလာကြိုနေသည်။

ဒေါ်ခင်အေးမြင့်မှာ ခိုင်မာသော ဆုံးဖြတ်ချက်ကို ထွေး
ပိုက်လျက်။

သမီးဆီမှာ တစ်ဖက်နေပြီး သမီးနှင့်အတူ ရန်ကုန်သို့
ဆင်းခဲ့သည်။ ဒေါ်လေးကျော့ကို ကန်တော့ဖို့နှင့် ဆိုင်ကိစ္စ
ဆိုင်ကိစ္စများ လွှဲပြောင်းပေးရေး စီစဉ်ရန်ဖြစ်၏။

ဒေါ်ခင်အေးမြင့်က ရန်ကုန်မှာလည်းမနေ၊ သုမီးဖြစ်သူ
နှင့်လည်း အတူမနေ။ သူ့နေမည့်နေရာကို ပြတ်ပြတ်သားသား
ရွေးချယ်ပြီးသား။ ဘယ်သူမျှတားလို့မရ။

စစ်ကိုင်းချောင်မှာ။

လူဝတ်ကြောင်ကို စွန့်၍၊ ဖန်ရည်စွန်းသော ဝတ်စုံဖြင့်
သီလရှင်အဖြစ်သို့။

‘မေမေ သီလရှင်ဘဝနဲ့ အချီးထုတ်ပြီး တရားတာဝန်
ပွားများနေထိုင်ဖို့ မေမေ့ကို ခွင့်ပြုပါသမီး’

နားကြပါဦးစို့။

မေတ္တာများစွာဖြင့်

ကျော်မြသန်း

